

Ngã

Contents

Ngã	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	6
3. Chương 3	8
4. Chương 4	12
5. Chương 5	15
6. Chương 6	20
7. Chương 7	26
8. Chương 8	34
9. Chương 9	42
10. Chương 10	49
11. Chương 11	58
12. Chương 12	68
13. Chương 13	75
14. Chương 14	83
15. Chương 15	94
16. Chương 16	101
17. Chương 17	109
18. Chương 18	120
19. Chương 19	128
20. Chương 20	135
21. Chương 21	145
22. Chương 22	152
23. Chương 23	159
24. Chương 24	167
25. Chương 25	174
26. Chương 26	183
27. Chương 27	191
28. Chương 28	197
29. Chương 29	201
30. Chương 30	206
31. Chương 31	210
32. Chương 32	214
33. Chương 33	220
34. Chương 34 End	226

Ngã

Giới thiệu
Updating

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ngam>

1. Chương 1

Mở bài:

Tui-Một thằng nhóc hay cười và cũng hay nổi điên. Lên cấp III được một năm rồi, bạn bè tui thằng nào cũng có gấu hết, chỉ có tui là chưa có. Tía má tui nó, mới mười mấy hai ba tuổi mà bày đặt có gấu với cạp. Tui rửa mỗi khi có thằng đem người yêu ra khoe. Tui con gái trong lớp nghe vậy thì cười khúc khích. Không hiểu tui nó nghĩ gì mà cười. Mấy thằng bạn thân thì ngồi chọc tui rồi cười phá lên. Tui nó cứ:

__ Ê ku, muốn có gấu thì ít nhất mày cũng phải được như anh Văn Cây. Nhìn mày cứ như con ma ốm đói vậy.

Thằng Văn Cây ngồi trên quay xuống che miệng cười khúc khích. Thật ra thằng đó tên Hoàng nhưng ba nó bán thịt chó nên cả lớp ai cũng kêu nó là cây. Thằng đó thì bựa hết chỗ nói rồi, mập như con heo, để tóc hai mái, mình mẩy lúc nào cũng nhớt nhớt lại có mùi tanh tanh như nhớt cá, miệng thì rộng ngoác cộng thêm hai cái răng thô vàng khè. Nói chung là nhìn gè bở. Cái lỗ mũi lúc nào cũng lò thò ra cái màu xanh xanh trắng trắng như bánh lọt, ngày nào nó cũng hít lấy hít để mà không bao giờ hết.. Tui thì đẹp trai, ga-lăng, men-lỳ, lại phong độ mà có ma nào thèm ngó. Chẳng biết làm sao mà thằng đó có gấu được nữa.....

Trong lớp tui gái tuy không nhiều, nhưng đẹp thì không thiếu. Mỗi tội là bọn nó đều có bến hết rồi. Tui là thằng FA duy nhất trong lớp. Hồi đó có thời tui theo đuổi em Vi trong lớp nhưng bị cự tuyệt rồi cuối thằng Quý-một trong những thằng bạn thân của tui ra tay ẵm em nó đi luôn. Nhớ lại thì Vi em í xinh với dễ thương ếu chê vô đầu được. Cao 1m56, da trắng như trứng gà bóc, tóc đen, mắt to đen láy.Số đo ba vòng khối nói, chuẩn từng cen-ti-mét. Chỉ cần em í cười phát là có khối thằng đứng tim, tắt thở mà chết. Lúc đó tối nào về tui cũng mơ thấy em...hic

Thôi, không mơ về ngày xưa nữa.

Kiếp thằng con trai quan trọng nhất là hai chữ G là GÁI và GAME. Tui mất hết một chữ thì coi như mất nửa cuộc đời. Tuy bạn tui có nhiều lần giới thiệu mấy em cho tui nhưng cũng không ăn thua gì. Toàn gì đầu không, nếu không phải cá sấu thì cũng là thần kinh không ổn định. Tưởng cả đời FA nhưng cuối cùng cũng được ông trời cứu vớt. Chiều bữa đó đi đá banh xong nóng nực quá nên tui bạn rủ tui đi tắm sông á. Tui già đầu rồi mà vẫn chưa biết bơi, nói ra thì sợ nhục nên ậm ừ đi theo tui nó. Công nhận gió ở dưới mé sông thổi mát rượi, quên hết cả mệt. Ra tới sông, đám bạn nhảy xuống có mình tui đứng trên bờ, cùm cẳng. Tui nó réo thì tui nói đang khởi động rồi đứng đó lắc mông. Trong lúc đang lắc không biết thằng cờ hó nào sút phát muốn bẻ bàn toạ làm tui cắm đầu xuống sông. Ấu zè. Uống nước thấy ông bà ông vải luôn, đang uống tự dưng có thằng nào nhảy cái ào xuống túm đầu tui lôi lên. Hên vãi, tí nữa là gặp các cụ ở dưới rồi. Mở mắt ra, ho sù sụ định chửi thằng nào sút ông thì đứng hình năm giây. Ềm...ềm...đẹp quá..... Đẹp không tả được. Dễ thương không đỡ nổi, phát này tui rụng rời. Da trắng, má hồng, mũi cao, môi đỏ, mắt đen, to sâu thăm thẳm. Tui sắp chảy máu cam rồi. Nhưng không phải vì gương mặt em mà tại vì cái áo sơ trắng

em mặc, mỏng dính, lại dính đầy nước nên với tui nó dường như trong suốt. Đang nhìn thì bỗng nhiên bị xén cho phát vô mặt. “Thằng dâm tặc!”. Rồi em lạnh lùng bỏ đi. Tui còn chưa kịp cảm ơn. Chưa xin được số phone với địa chỉ nhà. Chưa biết em tên gì nữa.... Tại sao vậy!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!?...

....Còn tiếp.... 2.

....Bị tát phát thấy tám ông trời, tui choáng váng. Em ấy lấy xe rồi đạp đi 1 mạch. Ngồi đây, nhìn theo e thêm chút nữa rồi quay qua mấy thằng bạn.

_ Con cờ hó nào đạp ông xuống dưới?!!!!!!!!-tui trềng mắt

_ Thằng Năm nổ!!!!!!!!!!!!!!- Cả đám đồng thanh chỉ về phía máy nổ của lớp.

_ Sao mà dám đạp ông xuống dưới?

_ T...ai...tại... mà rề rà quá nên tao mới đạp?-Nó cúm khi thấy tui nổi nóng

_ Tao nói là tao đang khởi động. Mà làm tao dọp bẻ mém chết nè, giờ tính sao hả con trai?

_ Bình tĩnh, đừng nóng,.. chuyện gì từ từ tính, đại ca.....- Nét mặt của nó chuyển sang cầu hoà, nhìn đề tiện không đỡ nổi.

Không nói gì thêm, tui cười nhếch môi rồi vận công sút cho nó 1 phát vô bàn toạ. Dám nửa tháng sau nó vẫn chưa đi cầu được...

Thù đã trả, đời lại tươi đẹp.

_ Bộ mà không biết bơi à?- thằng nào chọt trúng chỗ nhột

_ Không tại tao muốn cho tụi bây thấy tao nín thở lâu cỡ nào thôi...rồi hồi nãy ai cứu tao?-tui lảng sang chuyện khác.

_ Con nhỏ mới bụp mà xong đó. Hồi nãy nó chạy xe ngang qua thấy mà quần quai nên nhảy xuống vớt mà lên đó.-tụi nó nhao nhao

_ Công nhận nó xinh ha bây, chuyện này để tao chinh phục cho- Thằng Nổ ôm bàn toạ nói chen vào

_ Ê....ê...nãy nó có hô hấp nhân tạo cho tao hông bây?

_ Hô cái con gái mợ mà chứ hô, uống nước nhiều quá sáng rồi à?

Nhìn đồng hồ 5h rồi. Trễ giờ rồi! Trễ giờ cơm rồi! Mặc kệ tụi nó ngồi đó, tui lấy xe phóng như bay về nhà. Ba má tui không khó tính nhưng làm gì thì làm cũng không được trễ bữa cơm gia đình. Minh mấy ướn nhem, đã vậy còn gặp gió ngược chiều, về được tới nhà vừa mệt vừa lạnh teo luôn cái muri.

Mở cổng, tui rón rén đẩy xe vô nhà. Má mà thấy là ăn hành một nghỉ luôn. Đột nhiên tiếng “cọt...kẹt...tạch...tạch...tạch..” xé tan bầu không gian tĩnh mịch. Chiếc xe đạp phản chủ rên rỉ. Cũng may là không ai phát hiện. Chạy vô vô nhà, ngoái trước ngoái sau như anh Giã-Bông rồi đóng thẳng lên lầu tắm rửa. Mười lăm phút sau có mặt ở nhà dưới, đúng 5h30. Hôm nay cơm chiều có thịt chiên, rau muống luộc, canh chua. Không có cá, quá đỡ.

Vừa ăn vừa trình báo tình hình học tập với 2 ông bà. Tối, ông già coi thời sự. Không biết ông ghiền hay sao mà ngày nào cũng coi. Ngày nào cũng Iraq, Iran, rồi thì Tàu khựa chiếm đảo của Việt Nam. Ông coi thôi thì không có gì, hễ gặp tin về Tàu khựa là ông chửi cho thú vị um lên. Mấy mụ hàng xóm thì tưởng ba chửi má con tui nên lúc nào gặp tui cũng hỏi sao ba mà lớn tiếng với má mà dữ vậy. Còn má thì chỉ lắc đầu cười trừ. Bây giờ mới biết ông yêu nước.

Hết màn thời sự là tới phim Hàn của má. Coi được chừng năm phút thì thấy má sụt sùi. Thằng Chơi Song Jong gì đó trong phim bị ung thư chết, bỏ lại con nhỏ người yêu đang mang thai. Má khóc quá chừng. Lúc đó tui nằm vông nhớ lại bé cứu mình hồi chiều bỗng thấy lòng nao nao. Không biết em nhà ở đâu nữa. Chán chết. Nằm đó vỗ trán 1 hồi, nhìn đồng hồ thì lúc đó 9h rồi.

_ Đi ngủ, mai còn đi học- Má nhắc

Đánh răng rửa mặt xong tui vô phòng nằm mà sao cứ nhớ tới khuôn của em, sao mà lại dễ thương tới vậy, nhớ tới cái áo sơmi đầm nước của em, ôi sao mà sến si quá...hix.... Nếu không có em thì chắc giờ tui đã chuyển hộ khẩu xuống nhà vợ chồng thím Hà, anh Bá rồi....

Sáng 6h, như thường lệ. Má réo dậy đi học, mắt nhắm mắt mở đi ra.

Ăn sáng xong tui xách cặp dông vô trường. Vừa vô tới lớp thì tui nó ồ lên. Không hiểu mô tê gì hết. Ra là thằng cờ hó Năm nổ chơi tui đây mà. Nó muốn trả thù vụ hôm qua tui sút nó. Bây giờ cả lớp ai cũng biết tui không biết bơi. Nhục tới mức chỉ muốn đào cái lỗ dưới đất rồi cắm đầu xuống dưới chết luôn. Đám con gái trong lớp đứa nào cũng chọc. Chỉ có Vi em là không cười. Ềm nhìn tui với ánh mắt thông cảm, đôi mắt to đen láy, chớp chớp. Đang giữa giờ học thì Vi em viết cho tui tờ giấy. Ệt!!!! Có nằm mơ không vậy, Vi em viết thư cho tui kìa.

Mừng rơn, tui mở ra coi, nội dung là vậy:

“T ko pk bơi thjt ah? Zj màk kũg đj tắm sông nữa. Vi coá nhỏ e họ bơi giỏi lém, nú mún thì Vi nờ noá dạy choa...”

Tạm dịch:

“T không biết bơi à? Vậy mà cũng đi tắm sông nữa. Vi có nhỏ em họ bơi giỏi lắm, nếu muốn thì Vi nhờ nó dạy cho”

Hê hê tự dưng được học bơi với người đẹp, ngu gì không đi. Tui nhìn Ềm gật đầu cái rụp, Ềm nhìn tui cười phát, muốn phọt máu mũi.

Vi em hẹn tan học thì ra gặp nhỏ em họ Vi rồi làm quen nhau luôn...

Tan học, tui đi với Ềm ra quán nước trong căn tin. Nhỏ em họ của Vi ngồi đợi trong đó.

Ủa?! sao ai mà giống bé cứu mình hồi bữa quá vậy?

Chưa kịp mở miệng chào thì” Thằng đó là thằng dê cụ mà bữa em kể chị nghe đó!!!”

Tui đứng hình, Vi em quay qua nhìn tui, mắt chữ A mồm chữ O

....Còn tiếp... III.

_ Vậy ra người hôm bữa em kể với chị là anh này đó hả?-Vi hỏi bé đó một lần nữa.

_ Là nó đó, chắc chắn luôn - Bé í khẳng định thêm 1 lần nữa.

_ Có thật là vậy hông T?- Vi ngỡ ngàng

Trời đất thánh thần thiên địa ơi, con phải làm sao đây, người con thích thì nói con dê cụ, người duy nhất không cười con bây giờ lại nghi ngờ con. Sao ông cứ troll con quòai vậy ông trời.....

_ Ấy ấy, cái đó chỉ là tai nạn thôi, T đâu có cố ý nhìn, tại...tại....- tui bắt đầu lắp bắp.

_Tạ sao hả?- Con bé sấn vô

_Tại nó ập vào thì..thì..anh phải nhìn thôi. Anh đâu cố ý....

Xong 2 chị em quay vô hội họp cái gì đó rồi đưa ra quyết định..

Vi em:” Giờ ở trong lớp, Vi thấy T là người đàng hoàng, nhưng quyết định có tha cho T hông thì là do Trang hết.”

Ồ ra là em nó tên Trang, ôi, người đẹp tên cũng đẹp. Tự dưng mơ tưởng tới cảnh nắm tay em í, thoát khỏi kiếp FA thì tui lại lằng lằng.....

“E hèm!”- bé Trang hấn giọng.

Tui giật mình.

_Tưởng tượng cái gì đó?-bé nhúu mày

_Àh àh, hông...hông có gì.

_Tui hông phải người nhỏ nhen, nghe chị Vi nói anh là người đàn ông tui cũng tin. Nhưng mà bữa đó tui cứu anh, ướt hết đồ, về nhà còn bị mẹ la nữa. Phải đền bù cho tui.

_Ồ, em muốn gì anh cũng chiều....- tui đang trong tình trạng mê sảng

_Hi hi, cái đó là do anh nói đó nghe.- bé Trang cười “hồn nhiên”

_Ấy, anh lỡ lời....

_Hông có lỡ lểc gì hết, chuẩn bị tiền đi, mai bao chị em tui đi ăn- Bé lạnh lùng

Tui cũng hông không biết nói gì hơn, Vi em thì lấy tay che miệng cười khúc khích, nhìn xinh lắm cơ. Hớ...hớ... lại mơ mộng nữa rồi. Về nhà, ăn cơm nhai rệu rạo mấy chén rồi buông đũa. Bữa nay ba ra Bắc công tác, mấy bữa nữa ông mới về. Vậy là đỡ được màn thời sự của ông. Bây giờ chỉ cần ráng tranh thủ coi trước khi tới phim Hàn của má.

Tối, tới giờ ngủ. Tui ra ngoài khoá cửa, mới vừa đóng cổng lại thì thấy 1 thằng cao, to, đen, hôi hay không thì chưa biết. Nó đang nói gì đó với 1 cô gái, cổ trạc 20 tuổi. Thằng đó chắc cũng thuộc dạng ăn chơi à, hút thuốc nữa chứ, nó nói chuyện thì đầy những từ tục tĩu. Tự dưng thằng đó giơ tay lên đánh mạnh vào mặt cô gái. Cô ấy té bệt xuống băng đá trước nhà tui. Rồi thằng đó quay đi, miệng lầm bầm chửi cô gái là con khốn. Nó lên xe rồi tăng ga vọt đi, bỏ cô gái ở lại 1 mình. Nó đi rồi, còn cổ thì ngồi ngồi đó khóc thút thít. Má ở trong nhà thấy tui khoá cửa sao lâu quá nên đi ra kiểm tui. Thấy cô gái ngồi khóc, má kêu tui mở cửa. Thấy má tui ra thì cổ lật đật đứng dậy xin lỗi má vì khuya rồi mà còn ngồi trước nhà tui. Cổ định đi thì má tui kêu ngồi xuống nói chuyện với má.

_Con tên gì? Ở đâu tới vậy sao giờ này không về nhà?- Má nhẹ nhàng hỏi

_Dạ....nhà con cũng...gần đây thôi bác.- Cổ trả lời trong tiếng nấc

Nói chuyện một hồi thì má tui gọi taxi chở cổ về. Ra là chị đó tên Hằng, chỉ có thai. Thằng cao, to, đen hồi nãy là bạn trai chị.

_Nó dụ dỗ con gái nhà lành xong rồi tới chùng con người ta vác lu thì nó chối bỏ trách nhiệm – Má chửi thằng cao ,to, đen bạn trai chị Hằng.

Vô phòng nằm, ngó lên trần nhà. Đang suy nghĩ về chuyện đời thì con thạch sùng chó chết phệt ngay trán. Nộ khí xung thiên, tui móc cây súng hơi trong tủ ra. Canh kĩ, bắn 1 cái "BỤP!!!", cứ tưởng con thằn lằn tử trận không ngờ nó chạy thẳng vô cái ngách trên trần nhà. Kiểm tra lại thì súng không có đạn.....Đệt

Thôi thì ngủ cho bớt nóng, bật máy lạnh lên, tui nằm phè cánh nhận tới sáng.

Đúng 6h sáng, má réo. Lại lọ mọ ra đánh răng rửa mặt, hôm nay phải chải chuốt một chút. Tui lấy chai gel của ba, ông mua mấy năm rồi mà không xài. Vuốt phát. Xong, tui xuống nhà, lấy xe rồi bắn tới trường. Bước vô cửa lớp, ai nấy cũng trầm trồ ngạc nhiên. Nhất là mấy em gái, chắc tại hôm nay tui vuốt keo nên đẹp trai quá chứ gì. Hội chó...à không chiến hữu cũng ngạc nhiên hỏi tại sao hôm lại diện dữ vậy. Tui nói sắp thoát kiếp FA rồi. Tui nó lại nhào vô tra khảo. Chỉ có mình Vi em khi nghe tui nói câu đó thì cười tùm tùm. Hông biết em có ý gì với mình hông nữa...hí hí....

Tan học,tui bye bye hội chiến hữu rồi lên đường đi với Vi e. Ra tới cổng thì bé Trang đã đợi sẵn. Bữa nay bé Trang mặc cái áo màu xanh lá, có hình Pucca với quần jean đen . Bé búi tóc cao lên để lộ cái cổ trắng ngần. Mặc dù Trang thấp hơn Vi tí nhưng nói về thân hình cũng không thua kém gì cộng thêm cái áo bó sát làm cho cái cơ thể đó thêm nổi bật heh heh. Nhìn là máu mũi cứ chực tuông ra. Bé Trang đi chung xe với Vi em.

_Em định đi đâu vậy?- Tui hỏi Trang

_Cứ đi đi rồi biết!- Cả 2 đồng thanh làm tui lép vế.

Hic đời nó troll vậy đó.

....CÒN TIẾP....

2. Chương 2

4.

Đạp xe lòng vòng 1 hồi, 2 ẻm dắt tui vô 1 cái quán cóc. Chị chủ quán niềm nở xách cái bàn nhựa với mấy cái ghế ra cho tui tui. Đừng nhìn bề ngoài mi nhon của mấy thím này mà đánh giá nhầm bên trong. Ai cũng tự nhiên như cái máy. Hết gỏi khô bò rồi tớ xôi chiên, rồi thì trứng cút chiên, chả cá. Ngậm chưa xong miếng chả đã kêu pò pía. Rồi thì các thím kêu súp. Cuối cùng là nước sâm-món không thể thiếu. Hai ẻm ngồi ăn tui cũng thấy hài, chỗ đâu chứa hết nhiều đồ thức ăn hả trời...

Tưởng đâu chuyến này suôn sẻ nhưng không, bàn kế bên có mấy thằng ngồi hút thuốc mà cứ nghĩa Vi em với bé Trang. Đột ngột tui nhìn thì đúng là gian dân vô độ. Chắc cũng tui đâu giấu nếu không thì là giang hồ nửa mùa. Thằng nào thằng nấy đen nhẻm, tóc thì nhuộm vàng vàng cam cam nhìn như đang đội đồng shít vậy. Đã vậy còn cời trần khoe hình với dao găm. Nhìn phát ói. Tui nghe thoang thoang tui kia nói gì mà” 2 con đó đẹp,tao nhìn là tao muốn đi tù rồi, sao? Xử không tui bây?”. Ặt, giỡn nhau à mấy con cở hớ, ông ở đây mà tui bây dám nghĩ bây về tên êu đầu đời của ông à?

Linh cảm xấu, khi 2 ẻm no rồi thì đòi về, vừa nhắc dứt ra khỏi ghế thì mấy thằng kia cũng nhắc theo. Tui liền kêu 2 em nó ngồi lại ăn thêm, nhưng mấy ẻm không chịu.

Bí quá tui nói tui muốn ăn thì mấy ẻm nói ở lại ăn rồi tính tiền luôn, mấy ẻm về. What the hỡi?! Nói rồi 2 đứa xách xe về thiệt luôn, bỏ tui lại. Mấy thằng cở hớ kia cũng nhảy lên con wave ghê tổng 3 chạy theo Vi em với bé Trang. Đã vậy còn dám quăng lại 1 câu:” Bọn gái mày để bọn anh xử cho”, bọn nó cười ha hả rồi phóng đi.

Tui cũng nhảy lên chiếc xe đạp cùi, đạp lấy đạp để chạy theo. Không quên lấy củ khoai tây ra gọi cho hội chiến hữu hỗ trợ. Chạy 1 đoạn đến khu chung cư đang xây, chỗ đó vắng người. Tui chạy chậm chậm theo sau, dăm cô hồn kẻ sát xe vô xe của Vi em với bé Trang. Tui nó chọc ghẹo, dăm chụp tay bé Trang của ông nữa chứ!. Nhưng mấy ẻm cũng đâu vừa, bé Trang xô thẳng tay mấy thằng đó. Tui nó loạn xạ choạng mắt thẳng bắn suýt ngã, bé Trang với Vi cũng vậy.

— Mẹ nó!- Thằng cầm lái la lên.

Rồi tui nó thấy xe qua 1 bên, nháo xuống đường chặng xe của Vi với bé Trang.

—Đừng sợ em ,bữa nay tui em gặp mấy anh là tui em may mắn. Tui anh sẽ nhẹ nhàng mà..he..he- Thằng lùn tóc vàng cười hề tiện rồ đẩy Vi với bé Trang vô bãi cỏ.

Ồ sít, éo chịu nổi nữa, khỏi đợi mấy thằng chiến hữu nữa. Tui quăng chiếc xe đạp vô bụi cây gần đó rồi lượn khúc cây khô lên. Cái máu khùng cộng thêm tui nóng mấy thằng cở hớ này này giờ. Chạy thẳng tới chỗ tui nó, tui dồn hết sức bình sinh xén ổi thẳng 1 cây. Lũ này trâu bò hay gì á, đánh vậy mà không thấm tui nó.

Ba thằng điên đó trừng mắt nhìn tui tràn đầy sát khí, chưa chịu thua tui đạp cho thằng lùn tóc vàng 1 cây nữa. Nó đỡ được. Gãy cmn cái cây. Thấy không xong nên tui la lên kêu Vi với bé Trang chạy trước. Hai ẻm nhảy lên xe, nói là chạy kêu hội chiến hữu tui, rồi đồng thẳng. Hớ... 3 chọi 1 không chột cũng què, vả lại tui nó có hàng nóng nữa chứ. Ặt,.....chạy là thượng sách. Tui thấy cái cây gãy xuống đất, quay người 180 độ rồi bắn vào 1 phát. Mấy thằng đó cũng đuổi theo tui, chạy muốn xức quần. Vừa chạy tui vừa la làng:” Bớ làng nước ơi, quân giết người!”.Hơi nhục nhưng ít nhất cũng có cơ hội sống.....

.....Còn Tiếp.....

Các bác vào đọc cm ủng hộ em nhe.

sau thì có lẽ sẽ là khoảng 7h tối, các bác ráng đợi nha. 5

Chạy vào vô con đường đá đỏ gần đó, nhà kia có đồng rơm nên tui lủi thẳng vô. Mấy thằng cở hớ đuổi tới. May là có đồng rơm không là ồm đòn với tui nó.

_Đê mờ(Thật ra là Đm), thằng l* đó chạy đâu mất rồi?

_Má nó, tụi bây chia ra đi kiểm coi, nó chưa chạy xa đâu. – Thằng cao nhất(chắc là đại ca)ra lệnh.

Tui nằm trong đồng rơm mà tim đập thình thịch lo là tụi nó sẽ thấy cộng thêm hồi nãy chạy xúc quần, chưa kịp thở.

Đợi tụi nó đi qua 1 khoảng xa thì tui rón rén bước ra, định đi xa 1 chút rồi bắn thẳng.

Đi được mấy bước,phù.....thở phào,vận công,đạp ga chuẩn bị bắn thì có con chó beç-giê ở đâu nhảy ra sủa, nó nhìn tui không khác gì mấy thằng cô hồn kia nhìn. Nghe tiếng chó sủa, 3 thằng cờ hó kia quay lại. Ôi đệt, đời đen như mồm chó. Lại phải chạy. Tui đâm thẳng ra đường lộ, con chó với mấy thằng cờ hó cũng rượt theo.

“Rầm!!!”.

_Ui da!!! Thằng nào...thằng nào.... dám tông ông? - tui mê sảng

_Lẹ lên thằng ông nội, muốn bị chon xác ở đây à?- Tiếng thằng Quý

Tui nhảy lên xe nó, thằng Quý phóng đi để mặt mấy con cờ hó đó đang đuổi theo sau.

_Ủa? Trời ơi mừng quá,sao có mình mày thôi, mấy thằng kia đâu?- Tui hốt hải

_Đi chơi với má nhỏ tui nó hết rồi.

_Ậu mợ tui nó, về phải giáo dục lại.

_Ừ, nhưng trước hết ông sẽ giáo dục mày lại vì dám đi chơi với gấu của ông.- Thằng Quý cười đều.

_Đệt, cái đó là do tao bị ép...

Thấy tui cờ hó đó chạy theo cũng được 1 quãng xa, tui kêu thằng Quý bợc đường khác ra chỗ khu chung cư để lấy xe. Lấy xe xong, chuẩn bị đạp về thì tui thấy con wave ghẻ của 3 thằng cô hồn. Máu anh hùng nổi lên, dám rượt ông nãy giờ làm ông chạy muốn học gạch. Đang suy nghĩ thì thằng Quý buri đầu ra 2 cây củi bự tổ bố.

_Đạp thẳng tay vô đi thằng mất dạy.-Nó thấy cho tui cây củi rồi cười đê tiện

Tui thì tui bắt đầu thích thằng này rồi. Hai thằng đập cật lực vô con wave ghẻ, nó làm tui liên tưởng tới cảnh mấy em miền núi giã gạo. Muốn giã từ lúa ra gạo thì hơi khó. Cho nên tui cũng cố gắng mạnh tay với con wave ghẻ hơn hé hé.....

Giã con wave được 15 phút thì mấy thằng cô hồn kia quay lại. Tui với thằng Quý quăng cây xuống nhảy lên xe phóng. Thấy tui, tui nó cũng sung lên, chạy như bay tới, thằng lùn dựng con wave ghẻ lên định đạp ga thì con wave rớt cmn cái cổ ra. Há há há há....Tui với thằng Quý cười như điên át cả tiếng chửi văng vẳng của mấy thằng cờ hó đó.

Về nhà tắm rửa, cơm nước xong, đang ngồi vắt vẻo trên võng thì có ai đó bấm chuông cửa. Má kêu ra mở cổng. Ệt, bé Trang, Vi em với thằng Quý. Hai em mặc đồ nhìn mát mẻ dữ. Áo thun 3 lỗ, quần ngắn bó sát, để lộ ra cặp đùi trắng nõn hờ hờ.....

.....Còn tiếp..... 6

Mời mấy em với thằng Quý vô nhà chào má,xong, tui chạy xuống nhà dưới lấy đá bỏ vô ly đem lên với mấy lon coca.

Má đi vô phòng coi phim Hàn để tui nói chuyện với bạn(phòng ba má có TV riêng).

_Hồi chiều T có bị thương không, có bị sao không, có bầm chỗ nào không vậy?- bé Trang vồn vã hỏi

Tui thì đang đắm chiêu ngắm đùi nên không để ý những gì bé nói. Đùi gì mà trắng bóc như bông bưởi. Nhìn thôi mà cũng thêm nhỏ dãi.

_Ồ, ngon quá vậy em....-tui tê tê

__Cái gì?!--Bé Trang ngây thơ, 2 mắt long lanh.

__À à, không anh không bị gì, mấy thằng nhãi đó có là gì, đánh tụi nó nhập viện hết,hehe.-Tui bắt đầu chém bão.

Thằng Quý ngồi đó ôm bụng cười, Vi em cũng hỏi thăm vài câu thôi chứ không nói gì nhiều, chắc tại có thằng Quý đi theo nên ẽm ngại.

Nói chuyện một hồi thấy cũng tối nên tụi nó chào má tui rồi đi về. Tui tiễn mấy ẽm ra về. Thằng Quý nhảy lên xe chở Vi em về trước, còn mình bé Trang nán lại nói chuyện với tui.

__Huhm, bữa nay tui bao mấy thím đi ăn, rồi còn vì mấy thím mà mém vô viện nữa, giờ tính sao hả bé?

__Tính gì?Nhưng mà bữa nay anh dừng cảm thiệt, có quà cho anh nè...

“Chụt”-Bé hun cho tui phát vô má. Thánh thần thiên địa ông bà cha mẹ ơi, lần đầu tiên trong đời tui được con gái nó hun nè. Phê hơn con tê tê nữa.

Thấy tui tê, bé cười híp mắt rồi vẫy vẫy tay ra về. Miệng cười tươi.

Phê phê nhìn theo bé. Bé về mất rồi. Tui đang lằng lằng.

“Bốp!!!”,”Ui da!!!!”. Theo phản xạ tự nhiên, tui quay phắt ra đằng sau. Vừa quay ra miệng vừa chửi:”Thằng cờ hó dám đánh...” Chưa kịp nói hết câu thì nghe tiếng má

__Má dám đó, có sao không?- Má thách thức

__Dạ...dạ...con lỡ lời, má nghe con giải thích- Tui chuyển từ cương sang nhu.

__Khoá cửa đi, tối khỏi khoá. Làm xong vô đây má biểu.

Chết mợ con rồi, kì này ăn hành mệ nghỉ. Vô nhà thấy má cầm cây chối lông gà là biết có chuyện không lành.

__Má tính làm gì con?-Tui thủ thế.

__Ra nhà sau lấy cây lau nhà lên, lau nhà phụ má.-Má cầm chối lông gà phui phui bộ lư....

Phù....hết hồn.

Sáng hôm sau tới lớp, Vi em kể cho đám con gái cái chuyện ”Đánh cờ hó truyền kì” của tui.

Hé hé. Mấy ẽm ulla lên xin chữ kí tui. Hix....cầm tưởng như mình là Lee Min Ho(biết mỗi thằng này nhờ coi phim với má)

Mấy thằng chiến hữu, nhìn tui với cặp mắt ghen ăn tức ị. Chúng nó cứ đứng đó ngêu ngao nếu có nó ở đó thì 100 thằng cũng không sợ rồi thì Karate, võ cổ truyền cm gì ấy cũng được lòi vô. Đệt, nhìn lại thì đẳng cấp chém gió của tụi cờ hó này hơn mình 1 trời, 1 vực....

.....Tùng...tùng....tùng....Vô tiết 1 rồi bây ơi, ra xếp hàng!!!!!!!!!!!!.....Thằng Năm nổ rống lên như con bò.....

.....Còn Tiếp....

3. Chương 3

7

Ngồi trên lớp mà cứ lơ mơ nhớ về cái cảnh hôm qua bé Trang hun mình, ôi sao mà ngọt ngào đến thế.

Bé Trang bằng tuổi tui nhưng làm khai sinh trễ nên học dưới 1 lớp.

Đang suy nghĩ thì tự nhiên ẻm ở đâu lại lớp tui xin phần, xin xong bỗng nhiên be đi thẳng xuống bàn tui (bàn đầu), thì thăm vô tai tui:” Em yêu anh”.

Cái gì? Tui có nghe lộn hông chời? Ểm ẻm mới nói yêu tui, mới nói xong luôn... Hớ hớ hớ.

“Bốp!” phát ngay đầu, tui giật mình tỉnh giấc, tức vì bị phá giấc ngủ, tức hơn nữa là lúc đó mơ thấy bé Trang nói yêu tui.

Mắt nhắm mắt mở tui chửi oang oang:” Ậu mợ, con nào thằng nào đánh tao?!!!”

Cả lớp đang im lặng, bốn mươi hai cặp mắt đổ dồn về phía tui, tính thêm ông thầy toán nữa là 43 cặp.

_Em vừa mới nói cái gì?Ồn ào mất trật tự, đi ra ngoài đứng cho tui!!!- Ông thầy hằm hằm.

Rồi ổng quay vô giảng tiếp.

Ổng đang giải toán cho lớp, chắc bài khó quá, sửa hỏng được nên ổng quạu....

Ra ngoài đứng, 2 con bệnh lớp kể bên đi ngang qua nhìn tui cười như bị nã vậy. Hứ ông thanh lịch, nhả nhặn lại văn hoá, không chấp, không chấp.

Hôm nay được nghỉ tiết cuối nên về sớm. Bé Trang kêu tui đi tập bơi.Đi liền!!!!

Trời nóng, hồ bơi cũng không đông lắm. Bé Trang kiu tui thay đồ rồi ra ngoài hồ bơi đợi bé. Hí hí. Cần gì phòng thay đồ. Tui cởi đồ giữa thanh thiên bạch nhật.

Phơi ra than hình cơ bắp, bụng 6 múi....tưởng tượng thôi, làm mợ gì có 6 múi, toàn dao găm....

Ngồi đợi 1 hồi thì bé Trang ra. Ểm mặc bộ đồ 2 mảnh, màu trắng chấm bi nữa chứ.Bây giờ mới nhìn kĩ được 3 vòng, eo thì thon, 2 vòng kia thì khỏi nói. Chuẩn quá xá. Đã vậy bé còn trắng bóc nữa chứ. Nhìn là bắt đầu....thôi không nghĩ bậy. Bé Trang mượn của thằng nhân viên cứu hộ cái phao. Bé kêu tui khởi động rồi xuống hồ. Chọn khu vực mức nước là 1m3, bé bắt chỉ tui cách đạp chân với sải tay. Mấy thằng lớp 4, lớp 5 cứ nhìn tui cười đều. Tui cũng cười lại, tui mà được như anh không mà cười, anh mà có hotgirl dạy bơi cho đó, nhìn tức không?

Nghĩ vậy tui cười đắc ý rồi tập tiếp. Đang tập thì có tiếng cười lớn, nhìn lên thì thấy thằng ôn dịch Năm nổ với đám chiến hữu. Cái mỗ nó bô bô:” Ể, tụi bây thấy lão đại bơi giỏi chưa kìa, há há....” Rồi cả đám cười nghiêng ngả.

_Ủa ai dạy anh?-Bé Trang hỏi

_À mấy thằng bạn học đó mà.-Tui nén giận, ậu mợ lát về ông sẽ đem hành tụi tận nhà cho tụi bây ăn.

_Em gì đó ời, thằng T nó hông biết bơi nhưng mà nó lặn giỏi lắm. Lát nữa nó có chìm thì kệ nó khỏi vớt, khoảng ba bốn bữa sau là nó nổi lên hà...há há- Mấy thằng bạn cờ hó xỏ tui.

_Hí...hí...hí, bạn anh hài quá à...-Bé Trang bụm miệng cười

Đang tức nhưng phải kiềm nén thì gặp thằng Quý với Vi em. Ô sịt Vi em cũng mặc 2 mảnh nữa.....

....Còn tiếp.... 6h sáng có 8 nha mấy bác, cm với rate ủng hộ em nha. 8

Vi em mặc 2 mảnh màu đen, sọc đỏ. Hic....con gái em nào cũng trắng bóc, nhìn là cứ nghĩ tới....Ồi đủ thứ....Nhìn sách si ếu chịu được.

_Ê pêêê đui then, đi bơi sao không rủ tao mà!!!!!!!!!!?-Tui kêu thằng Quý

_Pê cha mà chứ pê, ngon lại đây ông ày xuống gặp thím Hà- Nó trả lời.

_Hế hế ông sợ mà à, tới luôn con.- Tui bì bõm lại tới chỗ thằng Quý

Không để ý là tui nó đang ở mức 2m. Vịn tay vô cái phao, tui đạp đạp lại gần thằng Quý. Bé Trang thì lại tới từ đời nào rồi.

_Ông tới rồi nè con cờ hó..học...học..sợ ông chưa con trai?-Tui thở hỏn hỏn

Bé Trang quay qua nói chuyện với Vi em

_Ủa, em tưởng chị đi học thêm rồi chứ?-Bé ngây thơ hỏi

_Ừ nhưng mà cô có công chuyện đột xuất nên chị được nghỉ- Vi em trả lời

_Ồ- Nói thật là tui chết mê với bé mỗi khi ẻm nói “ò”, cái môi nhỏ xíu của bé hơi chu ra, híc, dễ thương vật vã.. Tim tui đập rộn ràng.

Một hồi sau, thằng Quý với Vi em lên bờ ngồi, 2 đứa ngồi nhỏ to tâm sự. Thằng Quý từ từ cầm lấy tay Vi em. Ẽm cười tủm tỉm, 2 má đỏ ửng lên, nhìn qua chỗ khác. Tim tui đập thành thịch, ngó qua bé Trang thì thấy ngồi một mình. Hí hí thời cơ đã tới....tui đập nước bạch bạch lại chỗ bé.

_Sao anh thấy em buồn quá vậy?- tui thắc mắc

_Hic, hông có gì làm hết, bùn- Bé trả lời

_Làm gì mà không có, xuống đây dạy anh bơi coi.- tui toét miệng cười

_Ừ xuống liền- Đoạn bé nhảy xuống hồ.

Tập một hồi tui la mết, bé Trang kêu dựa vô thành hồ nghỉ.

Lúc này tui mới lần la dò hỏi chuyện đời tư của bé....

Nói là đời tư nhưng thực chất cũng chỉ là chuyện ăn ngủ, học hành,có bao nhiêu ba má với anh chị em

Cuối cùng tui đánh bạo đi thẳng vô vấn đề chính.

_Trang à...

_Huh?

_Em có bạn trai.....

“TUM!!!!!!!”, chưa nói xong thì thằng nào ở trên nhảy xuống cái ùm.

Mợ nó, trúng bé Trang. Tính quay ra chửi thì thằng đó ngoi lên, nó vồn vã xin lỗi bé Trang, tỏ vẻ quan tâm. Tại mày thấy bé đẹp mới xin lỗi chứ gì con cờ hó. Tui lườm nó. Nhưng hình như nó không quan tâm tới thái độ của tui.

Mới gặp mà nó nói chuyện với bé Trang như là người quen từ lâu rồi

Thằng chắc là chuyên gia của gái, bé Trang vậy mà cũng thích nó ra mặt.

Cuối cùng nó xin số điện thoại bé, ừ thì bé cho nó mà còn cười tươi nữa chứ.

Hứ, mày định của vợ tương lai của ông à con cờ hó, mày chết với ông.

Máu khùng nổi lên công thêm cũng hơi hơi biết bơi vả lại còn cái phao nữa, tui “bơi” ra sau lưng nó. Thò chân xuống dưới, móc vô cái quần nó rồi kéo mạnh xuống. Bỏ mợ, nó hông có mặc sịp. Bé Trang đứng kế bên nhắm mắt lại, la lên rồi co chân đạp con cờ hó đó 1 đạp.Tui cười há há thì tự dưng dộp bẻ, đau thấy ông trời, mợ nó, lại còn bị vuột phao nữa chứ, chuyện này xong rồi. Bé Trang mắt nhắm nghiền không mở ra nên chắc hông thấy tui. Chuyện này đi du lịch với thím Hà rồi.

Đang đuối thì có ai đó nắm lấy tay tui kéo lên bờ....

...còn tiếp... 9

Lại một lần nữa được cứu. Mở mắt ra nhìn dáo dạt.Tui ngơ ngáo nhận ra người cứu tui là.....thằng bảo vệ hồ bơi. Nó túm cổ, xách tui dậy. Ặt...tui là người chứ có phải là đồ chơi của nó đâu. Nó động vô lưng tui cái rầm. Tui học nước ra, ho sặc sụa.

_Chú làm gì vậy?!- Tui quạu

_Cho mày học nước ra chứ gì- Anh chả tỉnh bơ

Học thì có học nhưng mà muốn học luôn lá phổi ra quá. Thằng này có ý định giết tui hơn là cứu tui. Quay lại cảm ơn thì nó cười nói không có gì. Nó còn đá đều tui

_Không cứu thì chú mày cạp đất mà ăn à?

Ngọc Trinh là má nó chắc. Bé Trang ở dưới hồ bơi lên, bé hót ha hót hải chạy lại. Ôi, tưởng chạy tình yêu đòi tui dễ thương làm sao.... hí hí. Vì em với thằng Quý cũng tới.

_Ha ha, thằng này, chắc ông bà mày dưới đó nhớ mày lắm hả?-Thằng khốn nạn đâm tui.

Vi em quay qua lườm thằng Quý làm cho nó nín cười ngay lập tức. Hờ hờ ày bỏ tạt, dám đá đều ông hả?

Hết giờ bơi, thằng bảo vệ thổi còi, mọi người lên bờ hết, còn mình thằng ku kia bì bõm dưới nước kiếm cái quần. Há há, nhìn thấy cảnh đó sao tui thấy mát dạ quá.

_Cái gì đây?- Trang nheo mắt hỏi tui

Nhìn xuống chân thì thấy cái quần của thằng cô hồn hồi nãy. Kì này móm thiệt rồi.

Run quá, tui đáp bừa:

_ Cái quần.....cái quần màu đen của... của anh.

_Sao anh mặc tới 2 cái lận?-Bé thắc mắc

_Cái này là quần tà lớn, cái anh đang mặc là quần bơi. Nãy anh quên cởi ra.

_Huhm, anh lạ thiệt...thôi mình về đi...hì- bé cười tíu tít, bé hay cười lắm. Đây là điều tui thích nhất ở bé.

Đi về, tui đi chung với bé Trang. Đang đi thì cái xe đạp trở chứng, đứt xên. Thấy vậy bé Trang kêu tui lên xe, bé chở về. Hề hề, hên quá xá, tao iu mày quá xe cổ ơi. Chạy được một đoạn, tui lấy hết bình tĩnh hỏi Trang:

_ À Trang nè, cho anh hỏi cái này nha...

_ Ừ, gì dạ anh?- Bé nhỏ nhẹ

_Em...có bạn trai chưa?-Tui run như cây sậy

_Chưa, em chưa thấy ai hợp với em hết...hì...-Bé cười dịu dàng

_À, em thích thằng hồi nãy hả? Anh thấy em nói chuyện cũng hợp với nó quá chứ.-Câu nói ngu nhất tui từng nói. Vì nó mà tui sống đau khổ trong ba tháng trời.

_ Hì, cái anh hồi nãy đó hả? Em thấy anh nói chuyện cũng vui lắm. Em thích mấy người như vậy.- Bé Trang ngây thơ trả lời mà không biết tui đang sợ.

_ Ừ...-Tui ậm ừ.

Bé ngây thơ, cứ vậy mà chạy xe thẳng về nhà tui. Chắc bé không biết gì tới tình cảm tui dành cho bé đâu. Về tới nhà, tui không quên xin sdt của bé. Đưa cho bé sdt của mình, tui dặn khi nào rảnh thì dt tui đi bơi. Bé nhìn tui cười nhe ra răng, mười cái răng trắng đều. Bé vẫy tay tạm biệt rồi chạy đi. Tui thề là không bao giờ quên được hình ảnh bé cười rồi vẫy tay chào tui. Tui vô nhà, lòng nặng trĩu. Buồn man mác, từ nhỏ tới giờ, tui chưa có cảm giác này với bất cứ ai, kể cả Vi. Khi bị Vi từ chối thì tui cũng chỉ tặc lưỡi cho qua.

Hôm nay ba về, ăn cơm xong tui lên nhà trước. ĐT trong túi reo, tui giật mình, mừng hửm, cứ tưởng bé gọi cho tui. Nhưng không, thằng bạn rủ tui đi chơi game. Ừ thì đi. Đang buồn, không có gì làm. Xin phép ba má xong,tui lên đường phi thẳng tới Net 148.

Thằng gọi tui tên Kì Lân. Trong lớp nó là thằng cao...à không...chỉ to, đen với hôi thôi. Nó không cao. Chỉ thuộc dạng trung.Tui tui đặt biệt danh cho nó Kì Lờ, mỗi lần kêu nó vậy thì nó chửi um lên”Lờ con gái mẹ mày chứ Lờ!!!”. Tui hỏi chơi gì, nó nói là Fifa online 2. Chắc ai cũng biết trò này. Nó nổi tiếng đá banh hay nhưng vô trong game thì tui chấp cả dòng họ nó. Đá kiểu gì mà nó toàn thua 5,6 trái không gỡ. Ngồi đó, kêu nó mấy chục lần không thấy trả lời, ngó qua máy nó thì hời ới..... Anh chả đang chăm chú coi phim con hời.....”!

Màn hình hiện lên cảnh một em chắc là Nhật, ẻm ngồi thối vô cái ống nước màu da người cật lực. Thằng mất dạy này,...tui rón rén đi ra. Tui nói với bà chủ quán là thằng mập mập đen đen ngồi máy số 21 đang coi phim con lợn.

Bà: _Cái gì?!!!

Bà lại chỗ Kì huynh, bắt quả tang. Há há há....tui len lén đi về. Bùng luôn tiền net. Dắt xe ra tui còn nghe tiếng bà chủ văng vẳng.” Mày đưa sdt ba má mày cho tao, không có ổng bả bảo lãnh thì mày khỏi về ghen con!”

Hớ hớ....thấy vui vậy chứ tui không cười nổi. Tui nặng nề đạp xe về nhà, cảm thấy chân mình nặng như đeo chì. Bất chợt tui lại nghĩ tới bé Trang....

....Còn tiếp....

4. Chương 4

10

Đạp xe về nhà, lòng đau như chó...không...như cắt. Tới nhà, dẫn xe vô, thấy cái rằm xuống đất, lê chân bhuốc vô nhà. Thấy tui thất thế đi vô, má hỏi bị làm sao vậy? Không trả lời tui đi thẳng lên lầu, vô phòng đóng cửa lại. Nằm xuống giường cái ịch. Suy nghĩ- Thằng cờ hó kia có gì mà bé Trang thích chứ, ừ thì nó đẹp trai thiệt nhưng nhìn tướng thấy ẻo lả như mấy má vậy. Đang vu vơ thì đt reo, chắc là Kì huynh báo oán đây mà. Ngồi bật dậy, móc đt ra nghe, tui nói chuyện như đàn anh của nó...

_Sao? Phê không ku?-Giọng thách thức

_Em, Trang nè....

Chuyển đổi thái độ

_Ủa Trang hả em? Có gì mà gọi anh vậy?

_À, bắt đầu từ mai là em bận đi học thêm rồi, hông dạy bơi cho anh được nữa ồy...

_ẶC!!!! Sao kì vậy?

_Hi,tại má em bắt, với lại anh khỏi lo, em nhờ chị Vi dạy cho anh rồi...hì...

_Ừ, cảm ơn em nha.

_Hông có gì anh, thôi giờ em học bài nha, pi pi....

Bé Trang cúp máy, sao mà hên quá vậy? Mới bơi được mấy bữa mà phải chuyển giáo viên là sao? Haizzz, bé Trang học bài rồi...học bài? học bài?!!! Chết tía, mai kiểm tra 15 phút Sinh, hêo rồi. Tui đứng phắt dậy nhảy vô bàn ngồi học....

Sáng 6h, má réo. Quén luyến từ biệt cái giường yêu quý, tui dậy, đánh răng rửa mặt. Đang đánh thì thấy con thần lẩn ở đâu chạy ra, lảo, thấy ông ở đây mà dám nhảy ra à? Tui cung tay, động “Ầm!!!” 1 phát, chắc mồm kì này nó tử ọe nhưng không, nó né được. Thôi thì tha cho nó, rút tay lại, tui thấy nhói nhói, tay chảy máu rồi, chảy máu rồi. Ậu mợ nó, sao kì vậy, ngó lại thấy có cái móc sắt ngay đó....Chạy xuống băng bó, máu chảy từa lưa. Đau vãi đêu. Xong tui xách xe chạy tới trường, đang chạy thì “Bụp!!!”.Tiếng bụp ai oán. Tui cảm thấy có 1 luồng khí lạnh chạy dọc sống lưng mình.Từ từ nhìn xuống.....bể cmn cái bánh xe sau. Ệt...sao hên quá vậy...đúng là làm nhiều chuyện ác có khác, chắc bữa nay tu thôi....Đẩy một đoạn thì có tiệm sửa xe, tui gửi vô đó sửa rồi nhảy lên chiếc hăng cái chạy hết tốc lực tới trường. Đang chạy thì thấy Vi em, ôi trời còn thương mình...

_Chạy đi đâu mà gấp dữ vậy T?-Vi hỏi

_Đi....đi học...chứ...đâu, xe hư...- tui hỗn hển

_Ừ, hình như Vi cũng đang định đi tới trường nè, có ai muốn quá giang hông?-Vi tinh nghịch

_He he, có người đẹp chở thì ngu sao không đi.

_Ừ, vịn chặt, Vi đi nhanh lắm á....

Nhanh con mợ gì mà nhanh chạy đạp điện gì mà còn thua tui đi xe đạp

Đang đi thì gặp thằng Quý, oan gia ngõ cụt cmnr. Anh chả nhìn tui bằng 2 con mắt hình viên đạn rồi tăng ga, đạp xe đi thẳng, không thèm chào Vi em luôn. Ôi đệt.... chuyến này tui mềm xương với nó. Vi em thì đơ luôn khi thấy thằng Quý tỏ thái độ như vậy.

_Ừa, vậy từ nay Vi dạy bơi cho T à?

_Ừ, bé Trang nó bận học thêm nhiều quá nên nó nhờ Vi.

_Vậy là hết cơ hội gặp Trang rồi....

_Có gì đâu, muốn gặp thì hẹn nó đi chơi là được rồi

Tới trường, tui nhảy xuống xe, nói tiếng cảm ơn với em. Vi cười hì hì, nói không có chi rồi dắt xe đi gửi.

Vô lớp, thấy thằng Quý ngồi 1 đống mặt hầm hầm. Tui biết là nó giận chuyện hồi nãy. Bước tới định giải thích cho nó hiểu thì...“Mày biến đi, tao đéo cần giải thích!!!!”. Tui giật mình, thụt lại mấy bước. lát sau, Vi bước vô. Thấy thằng Quý nằm úp mặt xuống bàn. Vi hỏi tui có chuyện gì vậy, xong, Vi tới vỗ vai Quý. Chắc nó không biết là Vi nên nó đứng phắt dậy, trúng Vi. Vi té phịch xuống đất. Nó đứng đó nhìn, mặt mày nó xanh lét. Mấy nhỏ con gái ủa lại như bầy vịt, xúm lại đỡ Vi. Miệng thì liên thoảng chửi thằng Quý vũ phu. Vi đứng dậy, môi em chảy máu. Hai mắt đỏ hoe ngấn lệ. Thằng Quý thì thất thần nhìn Vi, không nói được 1 lời. Tùng...tùng. Tới giờ truy bài, Vi em ngồi 1 chỗ, với 2 hàng nước mắt chảy dài,nói thật thấy vậy tui thương em vô cùng. Suốt mấy tiết đầu, thằng Quý không nói lấy 1 câu. Nó chỉ toàn úp mặt xuống bàn.....

....Còn tiếp... 11

Giờ chơi, ngồi chém gió với mấy thằng chiến hữu lựu đạn. Nói đủ thứ chuyện trên trời dưới đất, nào là bộ phim lẻ chiếu trên Tv hồi tối, rồi thì lát nữa kiểm tra phải hợp tác với nhau. Chuyện được bàn nhiều nhất là mần ăn gì với gấu chưa, thằng nào cũng luyên thuyên tao sở được con A, tao hun được con B, con C mới cho tao mò, rồi thì cảm giác ra sao....toàn 18 . Ước chế vãi đái, tui động bàn cái rầm. Nguyên đám quay qua nhìn tui, mới vừa mở miệng “Ậu mợ....!” thì mười mấy con cờ hó nhào vô xé phay tui. Đứa thì Cena bê giò, thằng thì Under Taker bóp họng,....Tui gào thét trong tuyệt vọng “Khọt....khọt....mấy con cờ hó!!!Ngon thì tay đôi!!!Ông mà ra được là chết mẹ từng đứa với ông!!!!”. Cả đám khiêng tui như khiêng heo chuẩn bị cắt tiết, thấy vô đồng chối của lớp 1 cái “RẦM!!!!”. Đồng chối nát bấy, đít tui cũng nát theo.....

Kết quả là đứt hết 3 cái nút áo, gọng kiếng vẹo còng, đôi giày được gửi trong thùng rác, mười mấy con cờ hó nhìn tui cười dâm dăng..... Thù này không trả thù không làm người.....Lét ra ngoài đi mua sting uống bồi dưỡng(nghe nói nó có nhân sâm), đứa nào cũng nhìn mình cười, kệ mợ, phạch ngực đang là một . Lững thững bước xuống, thấy ông giám thị tay lâm lâm cây đánh chó, bước tới phía tui. Teo...., canh hướng nhà vệ sinh tui đông thẳng.

_Em kia, đứng lại cho tui, á à, mày dám chạy à?!!

Chạy nửa đường xúc chiếc giày,ệt, thảng cái kết, lượm hàng rồi chạy tiếp. Mém bị túm đầu, gần tới nhà vệ sinh tự dừng thẳng chỗ dừng lại, không rượt theo nữa. _Há há..há..há,mệt rồi hả bố già, gì chứ chạy thì tỉ năm nữa rồi bắt kịp tui nha!- Tui cười đắc chí.

Vô tới nhà vệ sinh, tui ngó ra coi coi ổng đi chưa. Thằng chả vẫn còn canh.

Ngon thì ông canh tới sáng đi ông già. Quay vô, tui mở phéc-mơ-tuya định giải bày tâm sự thì....chết cmnr.....nhà vệ sinh nữ.....

Một em gái từ trong đi ra, tui đứng hình,“Á!!!!!!”.

—Em gài áo lại tôi mới bắt đầu cho làm kiểm tra, không thì ra ngoài hóng.

Bất dưng dĩ tui phải làm theo, gài xong nhìn bệnh bỏ mợ. Nguyên lớp cười rần rần, thằng Quý với thằng Kì Lân cười lớn nhất.

Thằng da đen đó còn phán thêm: “Trời hại tiểu nhân!!” rồi cười như điên.

Ngồi phịch xuống, lườm con cờ hó da đen. Thằng dê tiện đó vẫn cười đăm đăm..., lấy cuốn tập, rút đôi giấy. Cuốn tập đã ồm lại ngày càng ồm hơn.

Bà cô phát đề:

” Câu 1. So sánh cơ vân, cơ tim

Câu 2. Trình bày sự hoạt động của các van tim và chiều dịch chuyển của dòng máu qua tim trong một chu kỳ tim.”

Đọc đề xong, tui cười tét rúng...Thánh đãi....thánh đãi.... đây mà, hôm qua học đúng 2 cái bảng này, thuộc như cháo.

Móc hàng họ ra, tui hí hoáy làm, năm phút sau ngồi ngửa mặt lên trời hận đời vô đối. Ngó nghiêng qua thì thấy Kì huynh cắn viết, mồ hôi đầm đìa, mắt đảo liên hồi, nó móc trong học bàn ra tờ giấy rồi xuống chép lia lịa. Thời cơ đã tới, mày chết với ông, da đen à...khử khử....

”Phao hả con chó?!Mày chết con à...”-Tui viết vô tờ giấy nháp rồi đưa qua cho nó.

Mặt con cờ hó đó chuyển từ đen thành xanh lét, ”M tha t, lát muốn ăn gì t mua cho...”-Nó trả lời.

Tui nhìn nó cười đều phát rồi úp mặt xuống bàn. “Hết giờ, tắt cả nộp bài!”, bà cô lấy cây rước gỗ bàn cái rầm làm tui giật mình tỉnh ngủ....Tùng....tùng...tùng. Tiếng trống báo hết tiết và cũng là giờ ra về. Tụi nó lập hội đá banh rồi đi mướn sân. Hên ghê còn được đúng 1 sân trống. Cứ tưởng lớp đá với nhau ai dè tụi nó nói là đá độ với băng trên khu phố 8. Trong lúc đợi băng kia tới thì tui sai thằng cờ hó da đen đủ thứ chuyện từ lấy giùm ông đôi giày, mua cho tao tô mì 2 trứng coi đến mua chai sting cho bố. Nó cự lại thì chỉ cần ”15p Sinh 0đ nha em” là xù ngay lập tức. Ăn uống no say, cái băng khu phố 8 cũng xuống tới. Nói nghe ngẫu vậy chứ chưa bao giờ tui gặp tụi này. Liếm mép xong bay thẳng vô sân khởi động. Cả băng này nhìn cũng bụi đời vãi, dao găm, hình xăm từa lưa, thằng tóc xanh, thằng tóc đỏ, tóc vàng nữa chứ...cả đám tụi nó đứng cụm lại nhìn y như cái bánh da lợn bị mốc... Kêu chuẩn bị đá thì thằng đầu bự nhất đám nói là cần phải đợi thêm mấy thằng nữa. Ếu mợ chúng mày, người đầu lăm vãi...

Đợi thêm xù nữa thì thấy con wave ghê tổng 3 chạy vô, chết mẹ hông lẽ....

...còn tiếp....

5. Chương 5

13

...Rồi....đúng rồi, mấy con cờ hó hôm bữa đây mà, đầu đội đồng shit, thân toàn dao găm cộng với hình xăm “rực lửa”. Hôm nay đúng số hưởng luôn mà, chắc về nhà đi cắt tóc xả xui quá. Bỗng nhiên tui đt reo lên, sdt của bé Trang. Ặc giờ này mà đt có chuyện gì không trời. Bắt máy:

—Ai vậy?-tui giả điên

—Em, Trang nè, anh đang đá banh hả?-bé hỏi

—Ừ, có gì không em?

—Em có chuyện muốn nói với anh, bây giờ em đang ra chỗ anh đó...hì

Yêu không chịu được. Mà bỏ mợ rồi, mấy thằng cờ hó đó ở đây, bé Trang ra dễ xảy ra chuyện lắm...Nhưng trước hết làm sao né mấy con cờ hó này đã. Suy nghĩ...tui chạy lại chỗ bà chủ sân hỏi mua 1 nùi băng keo cá nhân. Xong tui gỡ ra, dán đầy mặt. rồi đi vô sân. May quá mấy con cờ hó đó không để ý, chắc tui nó không nhận ra. Tài hoá trang quá đẳng cấp! Mấy thằng bạn hỏi mặt mày bị gì vậy thì tui nói tại nặn mụn chảy máu. Tui nó không tha, vẫn ngoan cố tiếp tục: Hỏi:

__Sao băng dữ vậy?- Trả lời: Trứng cá, chảy máu

__Làm gì băng dữ vậy vậy? Trứng cá....

__Làm sao mày băng nhiều dữ vậy?...Mả mẹ chúng bây, hỏi chi lắm rứa !!!!!- Tui nguy trang luôn giọng nói. Mấy con cờ hó đó lại hỏi giọng mày nay bị sao vậy? Im luôn cho nó lành...

Đưa mắt ngó qua bên cánh phải, thằng Quý cũng lấy cái khẩu trang bịt vô. Tội nó, bị mấy thằng kia chửi trời nắng quá nên nó tới cơn mà đầu biết 2 đứa tui tui đang làm khổ gì....

__Ok, đá thôi tui bây!- Thằng Kì Lờ đồng dạc.

Bỏ tui bên kia có 5 thằng gồm thằng lùn tóc vàng,1 thằng cao kều, 1 thằng trung người....còn được gọi là bộ ba cờ hó. Cùng với 1 thằng nhìn cũng thư sinh với thằng đô con tóc đỏ.

Giao bóng xong Kì Lờ chuyển cho thằng Năm nổ, nó thoảng thoắt dẫn bóng về phía khung hành đối phương, nhẹ nhàng làm động tác giả rồi chuyển bóng sang cho tui. Dùng hết sức, tui sút bóng thẳng về phía khung thành. Trái banh đập thẳng vô mặt thằng lùn tóc vàng hôm bữa cái “Đùng!!!” rồi văng ra ngoài. Sướng chưa con, tui cười hí hí...Nó ôm mặt nằm lăn lộn...

__Thay người coi, thằng cu đen sùi rồi....-Thằng tóc đỏ ra lệnh

Vậy là lùn đã ra sân, còn 2 thằng nữa thui hí hí.

Phạt góc, nguyên cái bánh da lợn mốc về cổ thủ. Không kiếm được kê hở chui vào, tui đành dùng sức lấn thằng cao kều ra. Nó mất thăng bằng,té cắm đầu xuống đất. Có chỗ trống, Năm nổ chuyển bóng thật căng, tui cố hết sức nhảy lên đánh đầu nhưng bóng vọt xà. Tiếc quá, thấp tí xịu là ăn rồi. Sau pha bóng đó, thằng cao kều nhìn tui mặt hầm hầm..... Sắp có chuyện rồi...Thủ môn bên nó phát bóng. Tiếp tục đá...khoảng 15 phút sau thì trời mưa lớn lắm, đúng lúc này thì bé Trang tới.... 14

Trời đổ mưa lớn, nặng hạt tới mức không nhìn thấy được gì. Bé Trang ngồi ở cái hiên nhà của bà chủ sân nên không lo bé bị ướt. Chỉ lo con cờ hó ết một nhuộm tóc vàng giả trò thôi.Tui dự như thần, thằng lùn mã tử đó cứ nhìn bé Trang cười đê tiện. Còn bày đặt giả bộ để đụng chạm người bé mặc cho bé chửi nó vẫn cứ làm. Nhìn ngứa mắt vô cùng.

__Ê T, coi chừng mất banh!!-Thằng Kì Lân hét lên.

Giật mình, nhìn ra phía trước, thằng nhóc thư sinh nhảy vào chuỗi banh nhưng may là lách qua được không là banh lỗ nhĩ ra mà nghe tui nó chửi. “Mày tuổi gì mà đòi lấy banh của lão gia hế ...hế”- Tui không lưỡng lại cho thằng thư sinh 1 câu rồi ra sức dốc banh về khung thành của tui nó, chuyển bóng cho Năm nổ rồi xông thẳng vô khu cấm địa. Nhận được banh Năm nổ xài động tác giả làm thằng tóc đỏ té nhào rồi nhả banh lại tạo khoảng trống cho thằng Quý thoát xuống và dứt điểm 1 cách thuận lợi. Cú sút cực căng của thằng Quý làm cho thủ môn của tui nó bất lực, hoàn toàn không chạm được trái banh. Lưới đối phương rung lên. “VÀO!!!!”. Cả đám la lên như điên rồi nhào vô đè đầu thằng Quý ra,phang thẳng vô mặt nó mấy phát cho nó mấy phát-kiểu ăn mừng bàn thắng rất riêng của lớp.....Nó đứng dậy la lớn, phân vì quá phấn khích cộng thêm cái khẩu trang thấm nước làm nó khó thở quá, thằng Quý tháo luôn cái khẩu ra mà mặt đối mặt với mấy thằng cô hồn...Ô sếc, xong thiệt rồi.

__ĐM,thằng đó là 1 trong 2 thằng hôm bữa phá xe mình- Hai thằng đó nhận ra thằng Quý, thôi bỏ mợ rồi

Mấy thằng này, mở miệng ra là thấy mất dạy liền. Toàn là Đờ với Mờ. Tui nó xông lên định quất thẳng Quý thì thằng tóc đỏ can lại. Nó nói đã xong rồi làm gì thì làm. Thằng này coi vậy mà vẫn mình phải biết,ai như mấy con cờ hó hở ra động tay chân... Tui nó ậm ừ rồi giao banh. Kể từ lúc đó tui nó chơi rắn hơn. Phạm lỗi thẳng chân, chơi xấu thẳng căng. Nhiều cái nhìn mà nhịn không được cứ muốn nhảy vô xám lá cà với tui nó. May là có thằng Năm nổ can ra. Tui cờ hó đó không đá banh mà đá thẳng vô chân với đánh nguội.

Gần cuối trận, bên đội tui thắng nào cũng bầm dập. Nhưng vẫn ráng nhin.. Nhưng cuối cùng tui không nhin được nữa, lúc đó thằng Quý đang dốc bóng và chuẩn bị chuyển cho thằng Kì Lân thì thằng tóc vàng cao kêu nhảy vô đập thằng vô ông khuyến thắng Quý. Thằng nhỏ bị pha quá bất ngờ nên nó bị hất tung lên rồi rơi phịch xuống đất. Nó ôm chân lăn lộn, mặt không còn chút máu.” Đau quá...đau...aaaaa....chắc gãy rồi.... mày ơi...” mặt nó nhăn nhó, giọng nói thì thảo như người sắp chết. Cả đám bu lại hỏi thăm nó. Còn thằng chó phạm lỗi thì đứng đó cười đều. Nói thật nhìn nó mà thèm động mấy phát vô cái mồm chó của nó.. Không nên được tức, tui nổi khùng lên đứng phắt dậy đi tới chỗ thằng mới chơi xấu xô nó 1 cái.

_ Mày đá kiểu chó gì vậy hả?!!

_ Giờ sao hả?!! Mày muốn gì?

Máu dồn hết lên não , tui lật sạch đồng băng keo trên mặt xuống. Chỉ vô mặt mình tui nói:

_Nhìn coi ai nè con chó, thằng hôm bữa phá xe mày nè, tao nè.

Đứng hình 3s, nó nhận ra tui.

_ĐMm, mẹ, phá xe tao, mẹ nó!

Nó thắng tay động cho tui hai động, may mà né kịp không là phò mủ. Hai thằng lao vô đám đá loạn xạ. Hội chiến hữu nhảy vô can ra. Thằng kia quơ chân sao trúng mặt Năm nổ cái chất, Năm nổ quay qua nhìn nó . Chết mợ mày chưa, mày bật máy nổ lên rồi. Không phải tay vừa, Năm nổ thắng tay động vô mặt nó, phọt luôn máu mũi ra. Phê vãi ngơ. Thấy vậy, cái bánh da lợn móc nhào vô đánh hội đồng Năm nổ, hội chiến hữu nhảy vô chơi tới luôn luôn. Hồn chiến bắt đầu, hội tôi có 5 giờ còn lại 4 gồm tui, Năm nổ, Kì Lân, Tín mập(thành viên chưa được nhắc tới) chống với 9 thằng bên đó bao gồm thằng lùn tóc vàng. Đánh đám loạn xạ ngẫu, bà chủ sân la oai oải đòi báo công an...Bé Trang thì đứng dậy, bàng hoàng nhìn. Chắc đó giờ bé không nhìn thấy những cảnh như vậy... Đánh một hồi, tui đuối sức lại bị động mấy động tét luôn mí mắt. Ngã vật ra...tui nằm ôm mắt thở rồi qua thằng Quý. Nó thấy cho tui cái tuýp sắt dài khoảng 1 mét rồi thều thào “ Mày...đập chết mẹ...hết tụi nó...”

rồi tắt thở...à...tắt tiếng... Có hàng trong tay, khí thế lên, tui đứng dậy nhảy vô phang ấy con cờ hó mỗi con 1 cây...Thằng ăn cây nhiều nhất là thằng lùn tóc vàng(chắc các thím biết tại sao mà). Hề thấy nó là tui thắng tay phang tới tấp...Đang đánh thì không biết thằng nào la lên “CÔNG AN!!!CÔNG AN tới!!!!!!”...

...Còn tiếp... 15

Nghe vậy, cả đám nháo nhào lên. Hội bánh da lợn móc cúm căng, dừng lại rồi tụi nó ù té chạy... đã vậy còn nhìn lại mà hăm dọa

_Tụi bây không yên với tao đâu, chờ đi!

Đoạn nó phóng xe đi mất. Trong vòng 5 phút, đám đông đã được giải tán mà không cần đạn hơi cay hay bom khói. Giang hồ mà nhất vậy thì thôi rồi.

_Tụi mày làm cái gì mà đánh lộn dữ vậy hả?- Bà chủ gắt vô mặt tui

Thật tình lúc đó tui không để ý, mặt mà xây xẩm, chỗ mắt tét bắt đầu chảy máu ngày càng nhiều. Kéo cái ghế nhựa ra, tui ngồi xuống thở như trâu. Tụi chiến hữu cũng không khá khẩm gì hơn, thằng đập môi, thằng chảy máu mũi, thằng nẫu mắt....Tội thằng Tín mập nhất, hồi đó hiền như cục c... đất chưa bao giờ gây sự với ai mà giờ đánh nhau khí thế với tụi kia, nhìn lại thì thấy con mắt to sưng cục tổ bố.... Bị như vậy còn ráng lấy kính đeo vô rồi la làng lên vì đau, thằng đúng là bệnh ngu khó chữa .Thấy tui vô, bé Trang chạy ngay lại chỗ tui:

_Mất anh tét rồi kia T, anh có sao không?- 2 mắt long lanh

_Anh thấy nhức mắt quá...- Mặc dù đã hết choáng, tui vẫn giả điên

_Anh ngồi đó đi, em đi mua băng keo cho.-Bé lo lắng.

Ôi trời ơi, được bé quan tâm sao mà lòng mình thấy ấm áp, bây giờ có tét luôn con mắt bên phải tui cũng cam lòng. Bé lật đật mua băng keo rồi trở lại.

_Anh để em băng cho, chưa được, để em mua bông băng nữa. Máu chảy nhiều quá.

_Ồ, ừ...- Hic, sao em chu đáo với anh quá vậy, lúc đó tui như muốn nổi điên lên vì sưng

Bé trở lại, lần này có bông băng, thuốc đỏ, oxy già, băng keo. Bé tỉ mỉ chùi máu, rồi chậm oxy già nhẹ nhẹ lại mí mắt tui. Còn thổi thổi nữa chứ, ui sao mà thơm mát dễ sợ..Sướng.... Tụi chiến hữu nhìn tui với cặp mắt ghen ăn tức ở..

_Biết vậy tụi tao để cho tụi nó đập mày nhập viện- Tụi nó bóng gió

_Hề hề chứ hông phải tức lvi thấy tao có người đẹp chăm sóc à...?

Bị thọt, tụi nó chuyển ngay chủ đề, bé Trang thì vừa băng cho tui vừa cười tủm tỉm để lộ.....

.....hàm răng trắng đều..

Vừa múc nước từ thùng trà đá ra rửa mặt thằng Năm nổ vừa hỏi bà chủ:

_Cô ơi, công an đâu rồi? Sao này giờ chưa tới?

_Công cái đầu tụi bây chứ công, tao hù thôi, kêu tụi công an lại thì rắc rối lắm.

_Vậy hả cô..- Thằng Nổ súc súc nước trà rồi phun ra nguyên cái răng vàng khè.

Rồi nó móc cục nước đá trong thùng ra “Mày chườm cho thằng Quý đi” rồi thấy cho tui. Tui cầm cục nước đá chậm nhẹ nhẹ vô chân thằng Quý, nó la làng la xã lên, mún lũng màng nhĩ...

_Ê mày ơi, tao nghĩ chắc đưa nó đi chụp hình quá...- tui lo lắng thấy khi mặt thằng Quý nhợt đi.

_Ồ, tao thấy không ổn, chở nó đi đi bây- Thằng Tín trả lời

_Tụi bây còn nhiều tiền móc hết ra đây- Tui kêu

Kì Lân: 50 ngàn

Tín mập: 30 ngàn

Thằng Quý: 200 ngàn

Năm Nổ: 1....ngàn....rưỡi...

Tui lườm Năm nổ rồi thò tay lấy cái ghế...Thấy vậy nó cũng sợ, mặt biến sắc..

_Mày giỡn hả cờ hó? Rủ đi đá độ mà đem có ngàn rưỡi hả?!!Mày chết với ông!!!

Tui thẳng tay phang cái ghế về phía Năm nổ, nó né được, tức quá, tui giật luôn đôi dép thằng Tín phang nó. Nó chụp được rồi chạy biến...

_Ê ề!!! Trả đôi dép...trả dép!!!!- Thằng Tín thất thanh

Móc thêm tiền mình bỏ vô, tui quay qua kêu bà chủ tính tiền sân, may là đá chỉ khoảng 40 phút nên không phải trả nhiều. Mợ mấy thằng đó, đá không trả tiền còn làm ông bị thương. Tốn hết mười ngàn tiền băng keo cá nhân mà vẫn phải đánh lộn với tụi bây...

_À Trang, em có chuyện gì muốn nói với anh à?- Tui chợt nhớ ra

_Thôi, để sau đi anh, bây giờ anh đưa anh Quý đi chụp hình trước đi- bé Trang lo lắng.

_Ừ vậy anh đi nha, em về nhà đi không bị má la giờ..-tui dặn dò bé.

_Hi em biết rồi, anh đi cẩn thận nha.- bé cười hì hì, ui chao, sao mà dễ thương quá vậy chứ.

Rồi tui quay qua thằng Tín;

_Ê, mày lấy xe của thằng Năm nổ đi luôn đi, cho nó đi bộ về.

Xong nguyên đám chạy đi tiệm chụp X-quang cho thằng Quý. Chờ khoảng nửa tiếng thì có hình, ông bác sĩ nói nó bị mẻ xương ngón chân với lại trật khớp phải băng lại. Băng xong ông đưa toa đi mua thuốc. Tổng cộng tốn hết 200 ngàn, không tính tiền thuốc....

Đưa thằng Quý về nhà, may mà ba má nó đi làm chưa về. Nó đi cà nhắc vô nhà....Nhìn đồng hồ, gần 1 giờ, giật mình. Tui chào đám chiến hữu rồi phóng về nhà, cổng khoá, không sao tui có chìa khoá riêng. Mở cổng, dắt xe vô nhà. Thấy cặp lên cái sofa rồi lăn xả chạy xuống bếp, má để cơm trong lồng bàn với tờ giấy:

“Ba má về quê có công chuyện, tuần sau ba má mới lên. Con ở nhà, nhớ khoá cửa cẩn thận. Về má mua quà cho.”

Ặc, vậy là ở nhà một mình cả tuần luôn, mà mình lớn già đầu rồi chứ có phải con nít đâu mà nhắc quá chừng, thôi kệ, có quà là mừng rồi. Ôi ba má yêu vầu, vậy là tối nay coi phim với online đã đời rồi.

Giờ ăn cơm xong thì sẽ gọi điện hỏi coi bé Trang định nói gì với mình hồi nãy. Hí hí...không lẽ bé tính tính tò mò mình?

Cơm nước xong, lên nhà trước móc phone bàn ra điện cho bé

...Tút..tút...tút....Alô?

_Trang hả? Anh T nè

_Ừa, anh T hả? Hi...gọi em có gì hông?

_Ừ thì hồi nãy em định nói gì với anh hả?

....còn tiếp.... 16

_ À, anh không nhắc thì em quên mất- Trang cười hí hí

_Có gì nói lẹ lẹ đi em...hí hí- tui không nhịn nổi được cười khi nghĩ đến cảnh bé ấp úng tỏ tình với mình hé hé

_Từ từ, làm gì anh hối dữ vậy...

_Ừ thì, không có gì, em nói đi anh còn nhiều việc đang làm dở- Giả điên chứ làm mợ gì có việc mà làm

_Anh là con trai chắc biết con trai thích quà gì mà phải hông?

_Ừ, mà sao em không hỏi chị Vi kìa?- Hí hí...định tặng quà ỉnh chứ gì.

_Chị Vi mấy bữa nay bận học thêm quá chừng nên em hông hỏi được, giờ còn mình anh thôi đó. Giúp em nha...hic...

_Ừ, vậy chiều mai mình đi.- tui đáp gọn lỏn nhưng mà trong bụng thì đang đánh trống ăn mừng.

_Hi, cảm ơn anh nhiều, thui, em đi học thêm đây, pipi ^^!

Há há.....ngửa mặt lên trời, tui cười lớn, cuộc đời vẫn đẹp sao, tình yêu vẫn đẹp sao. Chạy xuống nhà coi TV, mong sao cho thời gian trôi qua thật nhanh. Tối, mấy thằng chiến hữu rủ đi vòng vòng, không, ở nhà giữ gìn cho ngày mai. Chín giờ, đánh răng rửa mặt, con thần lẩn từ gác lại chui ra. Hứ, đang vui nên ông tha ày.

Lên phòng, đắp mền, bật máy lạnh. Thằng hàng xóm vừa tắm vừa hát “Cầu vồng khuyết” nghe thì thôi rồi, bài này xưa hơn Trái Đất, đã vậy giọng nó còn ngọt nga ngọt nghịu nghe như heo thiến. Kể ra thì tội nó thật, gia đình nghèo, ba thì mất từ khi nó còn nhỏ. Lớn lên phải lăn lộn ngoài đời để kiếm sống. Má nó thì bệnh lên bệnh xuống, sức khoẻ không có, nó còn có thêm thằng em nữa, thằng nhỏ bị tật. Ba nó là bộ đội thời chiến, đi thì lành lặn, về thì mất đôi chân- Tôi nghe má kể vậy. Hồi nhỏ tui hay đi chơi với nó lắm, nhớ hồi đó má cho tôi 2 cái bánh tây(loại có nhân kem ở chính giữa). Tui cho nó 1 cái, ăn xong cái bánh tôi nhìn nó hỏi:

_Sao không ăn đi?- Thật sự là tui không nhớ nổi tên nó.

_Hồi, tui để dành về á tui nữa- nó cười hí hí

Lát sau nó về nhà, thì bị mấy thằng lớn hơn nhảy xổ vô, giành cái bánh.

Thằng nhóc đó vừa cố giữ cái bánh vừa khóc

_Không...không được mà!!!, bánh này tao để dành á tao ăn mà....trả đây mà...hu hu hu!!!- Nó khóc rùng khi bị mấy thằng kia giành lấy cái bánh. Bị mấy thằng kia đánh cỡ nào nó cũng cầm chặt cái bánh không buông tay. Nó khóc, khóc nhiều lắm nhưng nhất định không buông cái bánh ra. Tui đứng đó, không dám làm gì, chỉ nắm chặt tay, hai hàng nước mắt như chực tuông ra. Sau 1 hồi đăm đăm, tui kia bỏ đi, để mặc thằng nhóc hàng xóm của tui nằm lăn lóc. Cái áo thun hình siêu nhân của nó lấm lem đất cát. Nó ngồi dậy, giơ tay lên cho tui thấy nó đã giữ được cái bánh, nhưng nó chợt nhận ra cái bánh bẽ nát hết rồi, bẽ hết rồi. Nó bóp chặt mấy mảnh vụn đó rồi khóc như điên. Cứ như là nó bị cướp mất vật gì quý giá lắm.

_Bánh....cái bánh bẽ rồi, sao mà má ăn.huhuhu!!!Bẽ hết rồi!!!

Nó khóc bù lu bù loa rồi chạy thẳng về nhà. Chắc nó tức lắm.Về nhà tui kể với má. Má chỉ cười rồi lấy ra 1 lốc bánh tây đưa cho tui. Má kêu chạy qua bên đưa cho nó. Tui mừng lắm, không hiểu sao tui lại mừng vậy. Chạy như bay qua nhà nó, thấy nó thút thít kể với má nó. Má nó chỉ cười, hết gạt nước mắt cho nó rồi lại gạt nước mắt của mình.

_Cô Tư!-tui bước vô rồi chào má nó

_Ừa gì vậy T? Má con kiểm cô hả?

_Dạ hông, má con kêu con đem cái này qua cho cô- tui nhe răng cười

_Ừ, cô cảm ơn, nói với má con cô cảm ơn nhiều- cổ cười mà nước mắt lăn dài, lúc đó còn nhỏ nên tui không bận tâm. Tui chỉ thấy lạ.

Thằng nhóc thì chạy lại cảm ơn tui rồi rít. Nó mừng như bắt được vàng. Tui cũng nhe hàm răng sún cười với nó.

Hồi đó cô Tư còn đi bán ve chai, nhưng sau vụ đụng xe mấy năm trước cô Tư yếu nhiều. Bệnh, sức khỏe không có nên cô đành phải nằm ở nhà. Thằng nhóc năm đó học lớp 7. Nó nghỉ học, đi phụ hồ để có tiền đóng gạo, có tiền thuốc thang cho cô Tư. Mẹ tui thấy tội nên lâu lâu gửi tiền qua giúp cô Tư.Thằng nhóc cũng phần nào bớt được gánh nặng.

Nghĩ mà thấy mình may mắn hơn nó nhiều.

Suy nghĩ một hồi tui ngủ quên lúc nào không hay. Sáng, lọ mọ dậy đánh răng rồi đi học. Hôm nay thằng Quý nghỉ học

Trưa về, nấu mì gói ăn. Chiều, tắm rửa, sửa soạn rồi hẹn bé Trang đi mua đồ. Hôm nay không phải quần cụt áo thun nữa mà bé mặc váy. Ôi, không điều khiển được em nhỏ nữa rồi....

Tui với bé Trang chạy lòng vòng ngò nghiêng mấy shop quà lưu niệm trước khi vô nhà sách Trung Tâm. Vô tới nhà sách mới biết vận xui của tui vẫn còn.

...còn tiếp....

6. Chương 6

17

Vô nhà sách, bé Trang nhảy như con chim sáo, chạy theo muốn ọc gạch . Hết lựa món này tới món khác. Hết các loại ống tiết kiệm đủ màu sắc, hình dáng. Bé lại nhảy qua hàng sách, hử, coi hết tới cuốn này tới cuốn khác, đi mua quà hay mua sách vậy trời. Ngồi đợi thiếu điều ngủ gục, đang mơ thì bị bé nhéo cho 1 phát, tỉnh ngủ. Đứng dậy, mới vươn vai thì bé đã lon ton chạy đi chỗ khác. Hình như đứng yên không được thì phải...hic, lại phải chạy theo. Giờ bé chọn gấu bông, cho qua chọn lại cuối cùng còn hai con ưng ý nhất, một con gấu trúc, một con chim cánh cụt. Phân vân, bé hỏi xin tui 1 đồng xu, nhắm mắt lại khấn rồi búng lên. Bé nói mặt người thì lấu con gấu trúc, mặt sói thì sẽ lấy con chim cánh cụt. Búng ra mặt người, bé nhìn con chim cánh cụt hồi lâu. Kết quả là bé chọn con chim cánh cụt. Vậy thì búng đồng xu làm mợ gì

cho tốn thời gian? Kêu tui đi theo giúp mà có cho góp ý đâu, hể mở miện ra bị chặn hòng lại....Bé nhờ giúp ở đây có phải là nhờ xách đồ?! Mua con chim cánh cụt thêm một đồng truyện Conan, rồi thì 1 đồng báo Hoa học trò, Mực tím.....vân vân....bé nói là mấy số trước chưa đọc. Về, xách đồ thấy mẹ....nặng, trời nóng, 4 giờ buổi chiều rồi mà nắng vẫn gắt. Đạp xe phê lòi, bé đi xe đạp điện mà không chịu chở đồ. Để mình thằng này xe đạp không công vừa ôm con chim cánh cụt chà bá lửa vừa đạp xe với đồng sách báo nặng cả tấn trên rổ....đạp xe mà ai cũng nhìn tui, có cảm giác như tui là tâm thần trốn trại vậy. Đạp được 1 đoạn bé kêu tui rẽ vô quán nước, hé hé, chắc đã tới lúc rồi...hé hé... Vô quán, bé kêu xách theo đồng sách với con chim cánh cụt lên theo. Nặng bà cố!

Kêu nước xong, hai đứa bắt đầu nói chuyện. Như biết trước câu trả lời, tui đồng ý:

_Trang, em mua quà này cho ai vậy?-cho anh chứ ai hả

_Hi, anh còn nhớ cái anh hôm bữa ở hồ bơi hông?

_Ừ,...- tui chột dạ

_Mai là sinh nhật anh, anh rủ em đi.-Tĩnh bơ

Nghe xong tinh thần tui bấn loạn, mém nữa là tui phun hòng trà sữa vô mình bé Trang. Hên là kìm lại được. WHAT THE F***!!!!WHAT THE HEO!!!!? WHAT THE HỢI!!!!?WHAT THE CON CỒ HỐ!!!!?SH*T!!!!. ###!!!!?!!.

Có cảm tưởng từng sợi dây thần kinh của tui đang đứt bằng bạc trong đầu. Hai mắt như muốn trợn trắng nhìn như thằng động kinh. Vậy từ hôm qua tới giờ tui ăn cả thùng dưa bở!!! Ậu mợ nó!!! Không tại em thì hôm qua tui dẫu có đi ngủ sớm mà bỏ hết bộ phim hay, không có em thì hôm qua tui đi chơi với hội chiến hữu mức chỉ rồi, em mà không cho tui ăn dưa bở thì con thạch sùng khôn nạn đó đã chết con mợ nó với tui lúc tối. Thằng cờ hó ở hồ bơi mà được lắm, đã vậy mai sinh nhật mà ông quậy cho nhà mà có đám giỗ luôn.

_À mà mai anh đi với em luôn nha anh T.

Tui giật mình, có nghe lộn không đây??? Em nói cái gì chứ?

_ Em nói mai anh đi với em luôn, tại hôm qua anh rủ mà em hông chịu chịu đi, em nói là có mình em hông quen ai nên anh kêu em dẫn bạn theo luôn. Anh đi với em nha- bé Trang mắt tròn xoe nhìn tui cười nhe răng.

Mọi sự bực tức tan biến một cách nhanh chóng, tui nhíu mày suy nghĩ 5 giây, nhoén miệng cười rồi gật đầu đồng ý.

_Ừ, mai anh đi với em, mà nó tên gì?- tui cười khoái trá

_Anh đó tên Mẫn.

_Ừ, hi hi. - tui nhe răng cười híp mắt

Ngồi nói chuyện trên trời dưới đất 1 hồi, tui với bé về. Lần đầu tiên đi chung với gái về nhà. Về tới nhà ẻm, ẻm mời vô nhà uống nước. Rồi ẻm đi vô phòng, bỗng có tiếng la thất thanh, tui hốt hả chạy vô phòng coi có chuyện gì thì bé Trang ôm chầm lấy tui, thì thầm vô tai tui. Tui nhìn thẳng vào mắt bé một cách triu mến rồi nhẹ nhàng đẩy bé xuống giường rồi thì.....

Ôi đệt con mợ!!!! Rầm!!!! Tui chống gọng, cái ổ gà ở đâu chui ra vậy? Bé Trang dừng xe rồi chạy lại đỡ tui dậy.

_Anh chạy xe kiểu gì vậy?! Đang chạy tự nhiên nhắm mắt lại?!!- bé lo lắng

Thôi rồi....lại hoang tưởng nữa...ệt....Lượm lật lại đồ đạc rồi chạy xe đi tếp, đầu gối trầy một lỗ lớn.....Tới nhà bé, xách đồ vô phụ, chào ba má bé rồi tui về, không dám nán lại,mắc công hoang tưởng nữa.

Chạy về nhà, rửa chân...rất vãi.....vô nhà dán keo tiếp tập hai. Nằm xuống vông vừa bật TV lên thì ba ết.

_A lô, con nghe ba.

_Cái thằng mắc dịch này! Mày vô trường làm gì mà nhà trường điện về mắng vốn tao hả?!

_Làm gì ba?

_Mày còn giả bộ? Mày đàn ông con trai sao mà đi vô nhà vệ sinh nữ hả?

_Cái đó là tại con nhìn lộn mà...-tui teo

_Bà hiệu trưởng của mày nói là con nhỏ nào trong nhà vệ sinh nói bị mày nhìn lén, mày còn chối hả?

Cái gì vậy ba? Con trai ba thì ba không tin mà đi tin lời bà?!!!!

Tui còn chưa kịp nói gì thì...

_Thôi, tao có công chuyện rồi, mai chiều 3 giờ đi lao động nghe chưa, tuần sau về tao xử mày sau.

Tút...tút...tút...

Đơ như cây cơ, xong rồi. Tuần sau ông già đem hành từ quê lên làm quà ình kìa. Sướng..... Chết, mai hứa đi sinh nhật thằng cờ hó kia với bé Trang rồi. Chạy lại, lấy phone bàn gọi cho bé.

_Trang à, mai mấy giờ em đi sinh nhật thằng cờ....Mẫn?

_À, mai ảnh nói là 3h30.

_Ừ, ừ, bai em...

Tui cúp máy. Chết mợ rồi. Mai đi lao động ít nhất cũng tiếng rưỡi mới về. Sao đây? Sao đây?

Nằm vông co ro, tui nằm cắn móng tay như chó cạp xương. Bỗng dưng nẩy ra sáng kiến, mai vô điểm danh xong rồi trốn về. Há há, giờ thì chuẩn bị kế hoạch phá hoại sinh nhật của con cờ hó kia. Tui gọi điện cho thằng Thịnh(cũng là một chiến hữu chưa được kể) nhờ nó mua giùm mấy trái bom thối với mấy cây pháo nổ.

Thấy bóp tiền lên giường, tui đếm được còn khoảng 6 trăm. Phóng ra tiệm tạp hóa mua 1 kí mắm tôm loại đậm đặc, mua thêm mấy trăm gram bột so da. Xong tui chạy ra nhà sách, lại cái chỗ mà tui nhỏ hay vẽ vẽ tô tô, mua 1 cái tượng, cô nhân viên đưa tui 1 bịch màu bột để pha rồi tô lên.Tui mua thêm băng keo rồi phấn trắng. Lết ra tiệm thuốc mua cuộn băng y tế.

Đúng 7 giờ, về tới nhà. Thằng Thịnh cũng hàng tới. Há há. Tới phần vui rồi.

Thằng Thịnh đem tới khoảng 5 trái bom thối với tám,chín cây pháo. Bắt đầu. Tui hí hục lấy đồ ra. Hình như thiếu thiếu, à à. Chạy ra sau vườn, đem 1 nắm phân kali vô.

Để cái xoong lên bếp, bật lửa lên. Để 1 hồi, tui cho 3 muỗng xúp phân kali vô với hai muỗng xúp bột soda cùng với 2 muỗng xúp đường. Lát sau hỗn hợp đổi thành màu nâu đỏ. Tui khuấy lên tới khi nó nhìn y như bơ đậu phộng. Hí hí, chỉ muốn chấm phát rồi liếm....Nhắc bếp, tui bỏ thêm 1 muỗng cà phê bột soda. Xong tui kêu thằng Thịnh vô nhà tắm lấy giùm cuộn giấy. Bỏ hết giấy, tui giật cái cuộn cạc tông chính giữa ra. Lấy băng keo băng chặt 1 đầu cái ống lại. Rồi từ từ đổ cái hỗn hợp vô. Rồi băng 1 kín đầu kia lại luôn. Hi sinh 1 cây pháo, tui lấy kíp nổ của nó ra, chọc 1 lỗ lên giữa cái ống rồi gắn cái kíp vô. Xong xuj tu lấy cuồng băng y tế quấn cái ống thành 1 cục như trái banh nhưng chừa cái kíp ra. Xong tui lấy băng keo quấn thêm lớp nữa cho chắc. Khử khử.....mai là ngày vui nên phải chuẩn bị kĩ 1 chút.

....còn tiếp..... 18

Trái bom khói đã hoàn thành, tui xoay qua kêu thằng Thịnh:

_Mai 3h30 chạy lại cái hẻm sau trường đợi tao.

_Ừ, vậy mai qua, giờ trả tiền pháo với bom đây mày.

_Nè.- tui đưa tiền cho nó.

_Thôi ngủ ngon nhá, anh mày về đây....

Nó dắt xe ra cổng, còn ráng ngoảnh lại chửi tui 1 câu.

_Ông đi nhá cờ hó

Rồi cười đê tiện phóng xe đi, đó giờ nó là thằng đầu tiên dám chửi tui là cờ hó, mày được lắm con trai. Đóng cổng lại, tui hí hửng vô nhà coi TV tới 11h đêm mới lên phòng. Đặt báo thức rồi nằm lăn ra ngủ như chết.

“RENG!!!RENG!!!RENG!!!!” cái đồng hồ réo lên, thà nghe má kêu còn hơn nghe cái đồng hồ này réo. Tui thẳng tay bụp cho nó phát, cái đồng hồ rớt xuống đất, im luôn. Tui ung dung rúc đầu vô gối ngủ tiếp. Mở mắt dậy, gãi gãi đầu mấy cái, nhìn đồng hồ treo tường, 6h45. Giật bắn, tui choàng người tỉnh dậy, cuống cuống chạy đi đánh răng thay quần áo. Đúng là không có má thì khổ quá. Lại vừa đánh răng vừa thay quần áo, nhin ăn sang luôn. Xách cặp chạy vào phát tới trường, cổng trường đã đóng, chỉ còn bóng dáng anh sao trực cổng. Thằng này nhìn quen quen, không biết gặp ở đâu rồi, thôi kệ mợ. Móc trong cặp ra cuốn báo, gấp đôi lại bỏ vô túi áo trước ngực để che bằng tên lại, tui vừa dắt xe vừa huýt sáo đi vô. Thằng sao đỏ chặn tui lại:

_Anh học lớp nào? Cho em coi tên với lớp- thằng nhóc nói

Nhìn lại, thằng cu này nhỏ hơn tui 1 lớp. Hờ hờ....Muốn ghi sổ anh trai mày không dễ đâu.

_Ê, lấy phần ghi sổ xe cho anh đi rồi anh ày coi.- tui kêu nó

Thằng này đúng khôn, nghe sai cái lúi húi đi vô phòng trực lấy phần với thẻ. Thấy nó đang tìm phần, tui xách cặp ù té chạy về lớp. Há há....nhìn cái mặt nó lúc đó dẫn kinh. Cặp kính trể xuống tận mũi, nhìn ngơ ngơ về phía tui. Há há. Chạy lên lầu, tui thấy hai em gái đang trực giờ truy bài lớp tui. Huhm....Giấu cặp vô đóng bàn ghế cũ gần phòng học, tui thông thả đi vô lớp. Đi tới cửa thì hai em chặn lại:

_Bạn đi đâu mà giờ này mới vô lớp?

Ôi, nhìn xa thì tưởng Thúy Kiều, lại gần mới biết người yêu Chí Phèo....Gặp đúng hai con cá sấu, cá sấu tới mức không tả nổi. Thấy không nên dây dưa với tụi này tui phán 1 câu:

_Đi đái. Cấm à?- lần đầu tui nói bậy với con gái, thôi cũng vì hoàn cảnh.

Mấy mợ đó im luôn, há há, vô lớp thành công. Tui đi ngang qua chỗ Vi em, hôm nay thấy em đẹp lạ thường. Hôm nay em mới uốn tóc. Hình như Vi với thằng Quý làm hòa rồi, hai đứa nó ngồi nói cười huyền thuyên. Thằng cười tươi dễ sợ, mặt nó nhìn như con khỉ.

Vô chỗ, vừa ngồi xuống thì con thủ quỹ cầm sổ xén vô đầu cái “Bốp!!”

_Đóng tiền lớp mua chổi, cả lớp còn thiếu mình ông đó.

_Mợ gì? Thằng Năm nỏ thiếu mấy tháng không đòi, tui mới trể 2 bữa mà réo lên như giặc vậy- Tui bức xúc.

_Nó khác, ông khác.

_Chứ hông phải tại bà đang me nó à?- tui cười cười

_Me cái đầu ông, tiền đâu, móc ra!- Vừa nói con mề vừa xén cho tui phát nữa vô đầu.

_Ui da!! Đánh quòai! Tiền nè, cầm!- Tui nhăn nhó

_Giỏi, báo cho ông tin mừng, ông là người đóng tiền quỹ đầu tiên của tháng.- Nó nguyệt dài rồi quay đi.

_Hơ....dám xí gạt ông à?!!

....Tùng...tùng...tùng....!!!! Hồi trống báo tiết 1. Tui chạy vội ra ngoài lấy cặp.

_Đi đâu nữa vậy?- hai con cá sấu hỏi

_Đái!- tui chạy thẳng.

Cuối cùng tiết văn đã tới, bà cô chủ nhiệm bước vô. Sau một hồi bô lô ba loa về văn học, cô chuyển sang kể chuyện đời của mình. Khoái cô chủ nhiệm ghê. Công nhận cô chủ nhiệm trở thành giáo viên môn văn là lựa chọn cực kì sáng suốt. Từ cái bọc nilon thôi mà cô suy ra nhiều đề tài, như là xả rác bữa bãi ở công viên,

cho tới ô nhiễm môi trường rồi từ ô nhiễm môi trường cho tới ngày tận thế....Còn 15 phút cuối, cô thông báo chủ nhật tuần này lớp sẽ tham gia hội thao của trường. Lớp thắng sẽ được chọn làm đại diện cho trường đi đấu vòng thành phố. Bộ môn đăng kí gồm có đá cầu, chạy 100m, bóng bàn, cầu lông với đá banh.

“HUUUUUUUUUU!!!!!!HÁ HÁ!!!!”

Vừa nghe nói đá banh là tụi chiến hữu hú lên như cầu. Sinh hoạt lớp cô sẽ nói thêm về việc này.

11h30, về nhà. Rửa mặt phát rồi tui đi soạn đồ. Lấy cái balô ra, tui bỏ bom khói, mấy cây pháo, với bịch mắm tôm vô. Bỏ trong mấy lớp nylon mà vẫn còn nghe mùi. Tui bỏ theo cái hộp quẹt vô túi quần thể dục để lát khói quên. Soạn xong tui xuống nhà lấy mì ra ăn tiếp, ngán bỏ mợ. Ăn xong tui lên võng nằm ngủ phát tới chiều 2h. Dậy, đi tắm cho thơm, lấy thêm chai Hugo boss của bố già xịt lên phát, thơm nức mũi.

Mang balô lên vai, tui đạp xe lên trường. Đang đi thì sực nhớ là chưa mua quà cho con cờ hó kia. Tui ghé vô cái nhà sách gần trường kiếm đại vài thứ, nhìn thấy mấy cái hộp quà bồng dưng tui nghĩ ra ý tưởng. Mua cái hộp hết mấy chục, tui hỏi mượn chị bán đồ cây kéo với con dao. Đoạn, tui khoét 3 lỗ nhỏ lên hông của cái hộp. Tui nhét 3 cây pháo vô, chỉ chừa một tí phần đầu kíp nổ. Xin thêm băng keo, tui dán than pháo xuống đáy hộp để cố định vị trí đầu kíp nổ. Xong, tui đặt bịch mắm tôm lên trên rồi đóng hộp quà lại. Chị bán hàng trở mắt nhìn tui thì tui cười:

_Sinh nhật bạn em, nghịch tí cho nó có không khí- tui gãi đầu.

Nhét hộp quà vô balô rồi tui chạy thẳng tới trường. Hôm nay tui gửi xe ở ngoài, không gửi trong trường. Mang theo balô vô tập hợp luôn. Nói tập hợp chứ có 2,3 đứa. Đứng đợi 5 phút, không thấy cha giám thị đâu hết, tui định lĩnh về luôn. Ai dè vừa định bước đi thì nghe tiếng kêu tất cả tập hợp. Giọng nữ này nghe quen quen, đưa mắt đảo dác tìm coi ai kêu tập hợp thì.....Ôi, xong thiệt rồi. Biết ngay mà, biết ngay là nó mà. Cái con diên trong nhà vệ sinh hôm bữa mà....Cái ệt gì?! Sao nó lại ở đây?!!!

_Các bạn lắng nghe, mình tên Linh, mình là bí thư của trường. Hôm nay thầy giám thị có việc nên mình sẽ thay thầy trông coi các bạn.- nó đồng dặc.

Hồi đó tui có nghe về con chi đội trưởng gì đó. Nghe nói nó là hót gơ của trường. Học giỏi, gia đình giàu có, lại xinh đẹp. Ai ngờ là nó. Hai thằng ôn dịch đứng với tui thì thầm chỉ trỏ “ Bí thư đó mày ơi, hic....đẹp quá xá....tướng bốc quá mày ơi...”. Mợ, hai thằng bây muốn chết thì để nó nghe đi.

“Bây giờ làm sao để trốn đây, bị chăm sóc đặc biệt rồi”- Tui suy nghĩ

Nãy giờ không để ý nhỏ Linh cứ nhìn tui chăm chăm.Hic.....

....còn tiếp..... 19

Nhỏ Linh nhìn tui, ngó từ trên xuống dưới. Rồi nhỏ nói lớn:

_Theo lời của thầy giám thị thì hai bạn kia chỉ cần lượm hết rác ở sau dãy B rồi về. Còn bạn(nhỏ chỉ thẳng mặt tui) đi theo tui.

Rồi xong..., tui đành lủi thủi đi theo nhỏ. Đi theo nhỏ Linh tui còn nghe hai thằng kia xì xào:”Nó hên ghê vậy...”.

Tới sân bóng, nhỏ dừng lại:

_Bây giờ nhỏ hết cỏ ở đây cho tui.- nhỏ vừa nói vừa trở tay vô đám cỏ trong sân.

_Cái gì?! Tính giết người hả? Với lại sân bóng cần gì nhỏ cỏ?!- Tui giật mình.

_Hội thao sắp tới rồi, nhà trường muốn cải tạo lại sân, bạn bị phạt nên phải làm.

_Hả!!?Nhưng sao tui làm nổi?- tui cãi

_Đó là việc của bạn, tui chỉ phụ trách phân công thôi.- nhỏ lạnh lùng

_Bất công!!! Sao hai thằng kia chỉ lượm rác thôi, còn tui sao phải đi nhỏ cỏ?

_Không biết, tui chỉ làm theo lời thầy thôi.

_Hay là Linh muốn trả thù tui vụ hôm bữa?

_Vụ gì?- vẫn cái mặt lạnh như tiền đó.

_Hôm bữa....trong nhà vệ sinh đó mà....-tui cười hề hề

_Cấm! không được nói tới nghe chưa!!!!- đột nhiên nhỏ hét lên

_Hí hí, coi chưa đủ hay sao mà nóng vậy, muốn coi nữa hôn tui cho coi- tui gài hàng.

Bỗng dưng nhỏ Linh hét lên:

_Có im không hả?!!!!

_Hông á, làm gì nhau?- thấy vậy tui đẩy vô luôn

_Grừừừừừ.....chết nè!!!!

Đoạn, nhỏ lượm cục đất thẳng tay chọi tui. Má ơi, cục đất bay vèo, sượt qua tai tui. Mém trúng.

_Ê ê bạn bí thư nghiêm túc chút đi nha, làm gì mạnh động vậy??

Mắt nhỏ đỏ hoe, ngồi bệt xuống đất thở hồng hộc.

_ Gì mà mới đó mặt rồi?

_Im đi, không nhỏ cở là đừng hồng về nhà.- nhỏ gắt

Nhìn lại đồng hồ, ôi mợ ơi, 3h20 rồi. Tui chạy ào ra bắt lấy bắt để đám cỏ. Nhỏ Linh ngồi đó nhìn tui cười cười. Hứ, hành hạ ông vui quá rồi cười chứ gì, đợi đó....Mà công nhận nhỏ cười lên nhìn xinh dễ sợ. Tính thì lạnh lùng mà chọc có mấy câu đã nóng như cái lò lửa. Chạy hồng hộc, dơ hết bộ đồ thể dục. Quát hết đám cỏ cũng tới 4h.

_Xong...xong....rồi nè, được chưa?- tui thở khò ra hơi.

_Ủm tạt được, đứng dậy.- vẫn cái giọng lạnh tanh

_Về được chưa?- tui nhăn nhó.

_Chưa đâu, nè uống đi...

Tui ngó lên, nhỏ đưa cho tui ly sting dâu.

_Gì đây?

_Sting chứ gì, hông thấy à?- nhỏ chớp chớp mắt

_Có bỏ gì vô trong đó không vậy?- tui nghi ngờ

_Hông uống thì thôi nha, tui uống.

Nhỏ định hút thì tui chặn lại

_Ế, ngu sao không uống.- tui cười hề hề

Bỏ cái ống hút ra, tui ực 1 phút hết ly. Nhỏ Linh trở mắt ra nhìn:

_Con trai gì mà không ý tứ gì hết...

_Kệ, mà sao tự nhiên Linh mua nước cho tui uống vậy?

_À...ừm...mình xin lỗi chuyện hôm bữa làm T bị phạt...-nhỏ nhắm mắt nói rất nhanh như sợ có ai đó nghe thấy

_À...ừ không có gì, bây giờ cho T về nha. T có việc quan trọng- sẵn dịp tui xin xỏ

_Ừ, nhưng với 1 điều kiện...

_Gì?- tui thắc mắc

_Ngày mai đúng 3 giờ tối trường giúp Linh với mấy anh chị lớp trên sửa lại sân bóng..

_Ồ kê, mai T có mặt.

_Hi hi, cảm ơn nha, tại tui mình đang thiếu, mà T rủ thêm vài người nữa luôn được hông?

_Ừ, cũng được. Vậy hẹn mai.

_Hi, bye T.

Nhỏ Linh cười, nhìn xinh lắm, có chút tinh nghịch, có chút thánh thiện. Trái ngược hẳn với con người mà tui gặp ở trong....nhà vệ sinh.

Thôi, về. móc củ khoai ra thì có tin nhắn. Của bé Trang. Tiệc sinh nhật của con cờ hó kia dời lại tới 5h mới bắt đầu. Nhìn đồng hồ, 4h30 rồi. Chạy về nhà thay đồ thì bé Trang nhắn tin cho tui.”Anh T à,tí nữa khỏi qua rước em, em qua nhà anh”. Hé hé, vậy còn gì bằng. Rồi tui gọi cho thằng Thịnh kêu nó khỏi tới. Xong, chờ khoảng 5 phút thì bé Trang qua.....Bé đi chung với thằng Mẫn. Thấy là không ưa rồi. Tui đi ra, xách theo balô. Ra chào thằng cờ hó kia phát rồi tui nhảy lên xe bé Trang.

_Chào, bạn là anh họ của Trang hả?- thằng cờ hó hỏi

_Ừ... ừ- vừa nói tui vừa liếc mắt nhìn bé, bé nhìn tui cười mỉm chi

_Tui mình đi thôi.- cờ hó nói.

Đi thẳng ,quẹo, vòng vèo 1 hồi thì tới nhà nó. Mọi nhà đều gì mà rộng vậy? Phòng thì lớn gấp đôi nhà tui. Đẹp thì có đẹp, nhưng tí nữa cho tui bày dọn thấy bà tui bày luôn. Thằng cờ hó này, chơi với đám anh chị trường tui. Nhìn là biết, toàn dân đại ca. Thấy vậy tui hơi lung lay cái ý định đánh bom liều chết nhưng mà thấy nó cứ cười nói luyên thuyên với bé Trang thì tui tức không chịu được. Ậu mọi nó....

Tui nó tấp nập tặng quà cho thằng Mẫn, tui với bé Trang cũng vậy. Tui cố tình để hộp quà ngoài cùng, gần cái ghế sofa rồi thả balô lên ghế. Tui nó bắt đầu ăn uống, đồ ăn đem ra. Có bia nữa. Mọi, mới ba lớn mà bày đặt bia rượu, nhậu nhẹt. Nó còn ép bé Trang uống nữa. Bé Trang thì đâu uống được bao nhiêu. Vài ngụm thì than nhức đầu, chóng mặt ra ghế sofa nằm. Tối khi tui nó ngà ngà say, tui lại chỗ bé Trang giả bộ hỏi thăm nhưng thực chất là để lấy trái bom khói. Quay trở lại bàn nhậu, tui nó còn đang lăm nhảm chuyện xe với gái thì tui châm lửa đốt ngòi bom rồi đặt xuống ghế. Lẳng lặng đi khỏi khu vực bị “gài bom”. Tui đứng đó, nhắm mắt lại.

“BÙM!!!!” khói bay mù mịt, bé Trang giật mình tỉnh dậy, ngơ ngáo không biết gì. Thời cơ tới. Tui cầm hộp quẹt châm lửa đốt luôn mấy cây pháo trong hộp quà mắnm tôm. Thấy mạnh vô tui cờ hó đang sắc súa vì khói. Tui nắm tay bé Trang chạy thẳng lên nhà trước.

“BÙM!!!!” thêm tiếng nữa, mắnm tôm bay vèo vèo, mém nữa dính tui. Nghe cái mùi thum thum là biết xong tui nó rồi. Hé hé. Tối về có tắm bằng Omo matic cũng không hết mùi. Há há, vui quá. Tui với bé Trang lên xe. Bé xin, nằm dặt dựa, hai tay ôm lấy hông tui. Chạy vèo phát về nhà bé. Trả lại con cho ba má bé rồi tui chạy bộ về nhà. Hí hí.....lần đầu tiên được con gái ôm ông bà cha mẹ ới....Sao phê quá.....

....còn tiếp.....

7. Chương 7

20

Về nhà, tắm rửa rồi ăn cơm. Đi sinh nhật gì mà toàn rình với rập, có ăn được cái gì đâu. Đang nhai ngon ngoànm hợm cơm thì có chuông cửa, vừa nhai vừa nhai vừa đi ra cửa. Tui thấy một thằng mập mập lùn lùn, đeo kính đen, bịt mặt, đội cái nói bộ đội, đeo balô, mang dép lười. Trên tay còn cầm theo cái bọc màu cam.

_Vé số à? Thôi không mua- tui xua tay.

_Em nè.

_Em nào? Tao không quen ai bán vé số hết.

_Đức nè- nó lột kính với khẩu trang ra.

_Cái gì đây, sao nay mày về? Bộ không đi học à? Ai chở mày về?

_Trường em sửa, được nghỉ bốn bữa, ở nhà không có gì chơi nên về đây.

_Ờ ờ...vô đi.- tui mở cổng

Thằng Đức mới vừa bước vô thì con Lucky chạy ra sữa um lên làm thằng nhỏ giật mình, thằng Đức nhảy lên băng đá cầu cứu tui.

_Đại ca...đuổi nó đi, ghê quá!

_Làm trò gì vậy?

_Í kêu nó đi chỗ khác đi, ghê quá!- nó rúm ró

Tui co chân sút con chó, thằng nhỏ ằng ằng chạy đi chỗ khác, thấy cũng tội mà thôi cũng kệ. Thấy Lucky chạy rồi thằng Đức mới dám nhảy xuống. Lúc này tui mới thấy cái chân nó bằng 1 miếng lớn.

_Chân mày bị sao vậy?

_Chó cắn.

_Hèn gì, làm gì bị cắn?

_Đang đi tự nhiên nó chạy lại cắn.

_Xạo, đừng láo với anh mày

_Ừ... thì tại đi không chú ý nên đạp đuôi nó.

_Gái à?- tui hỏi

_Sao?

_Mày nhìn gái à?

_Hề hề chỉ anh hiểu em....- nó cười, mặt nhìn như nịnh thần

Đi vô nhà, nó đưa tui cái bọc, nói là của dì tư(mẹ nó) gửi cho tui. Mở ra, vải ướp đường với phô mai.

_Cái này ăn chung à?-tui hỏi

_Ừ, bỏ đá với vải vô, trộn lên, xong rồi mới bỏ thêm phô mai vô.

Tui làm thử, hic....ngon vải xoài, miếng phô mai mềm mịn, thơm ngát như tan trong miệng tui. Vải giòn giòn, chua chua, ngọt ngọt. Nuốt miếng vải, cảm giác mát lạnh truyền từ cổ họng lan ra khắp người.. Ngon không thể tả.

_Ngon vậy, Tư làm nhiều không?!

_Còn nhiều đó đó, ăn đỡ đi đại ca, mốt đem thêm cho.- nó trả lời

_Ờ...- tui tiếc nuối

Ăn xong món vải, tui tiếp tục ăn cơm. Xong, lên trước, nằm coi TV. Thằng Đức lục đục dt cho bạn bè nó rủ đi chơi. Hồi đó nó có học thêm mấy tháng hè ở đây, nó ăn nhờ ở đậu nhà tui. Thằng này tốt tính nên ai cũng quý nó hết. Đang nằm coi siêu nhân thì nó kêu:

_Đại ca, đi chơi, em rủ mấy đứa bạn rồi.

_Ế, đang buồn, đúng bài này mà đi đâu?

_Karaoke, rồi đi ăn.

Đi vô phòng, tui thay đồ, xỏ cái jean đen, với cái áo Hollister vàng. Đi ra thì đám bạn của thằng Đức tới. Toàn gái. Có thêm đực thím kia, nhìn cái điệu bộ chắc xăng pha nhót...

_Bạn em đó đại ca, thấy sao?! Thích thì làm đại 1 em, bóc lịch vài năm thôi.

_Êt...mày nghĩ anh mày là loại người gì?- nói vậy chứ ham muốn tui cũng đang dâng trào hé hé.

Nguyên đám đi thẳng ra quán karaoke luôn. Lên phòng, thằng Đức kêu mấy chai nước, đĩa cơm cháy, đĩa bắp xào. Chọn bài, thằng Đức đứng lên:

_Hôm nay mình, Đức, sẽ hát 1 bài tặng cho ABCXYZ!- quên tên nhỏ đó rồi

Thằng này hát thua bò kêu chó sủa nữa mà cái con nhỏ được tặng bài hát cứ ngồi đó cười chúm chím. Con đó tính ra thì cũng thuộc dạng dễ thương. Móa, đã vậy hát xong thằng lên đó còn móc trong túi ra chiếc nhẫn, quì xuống trước mặt nhỏ kia nói:

_ABCXYZ à, làm bạn gái anh nha, anh thích em từ cái nhìn đầu tiên...- blah blah

Ngộ cái là nhỏ này gật đầu cái rụp rồi đứng dậy ôm thằng Đức như chưa từng được ôm. Cậu Làm Gì Vậy?!!! Sao nhục quá vậy? Nó nhỏ hơn mình mà có gấu trước mình? Tui sụ mặt trong khi đám con gái vỗ tay rần rần. Đang ngồi thì thím xăng pha kia khều khều đưa tui tờ giấy rồi đá lông nheo phát. Tía ơi! Con mẹ đó còn kêu:

_Ra về gọi cho em?

_Đi...đi...vệ sinh chút- tui run run

Chui vô toilet, tui rửa mặt, ráng trấn tĩnh”Chỉ là pê đê thôi mà pê đê thôi mà, mày đã nói là không phân biệt giới tính mà”

Lết vô phòng thì tui nó chuẩn bị về. Cái con vẹo kia đi ra:

_Em về á nha, tối điện cho em, em có số anh rồi đó...hí hí- con mẹ vừa đi vừa ẹo, nói thật nếu không có ai ở đó chắc tui ới thốc tháo ra rồi.

Xong tui với thằng Đức về nhà.

_Mợ mày, mày cho thằng kia số tao chi vậy??- tui chửi

_Bạn em mà, thông cảm đi- nó cười xí xỏ

_Tối nay con điên đó mà điện ông là ông thiếu mày

Về tới nhà cũng 9h, tui mệt lả, leo lên lầu ngủ. Đang ngủ ngon thì đt réo, số lạ.

_Alô, ai vậy?

_Em nè anh, hông nhớ em hả?

_Em nào?= tui mơ ngủ

_Hồi chiều em đưa anh sdt đó.

Sực nhớ ra, tui hết hồn.

_Con vẹo hồi chiều à?- tui không kiểm được

_Anh nói gì kì vậy? Cái đồ quỷ sứ, cái đồ...cái đồ không có văn hóa- cái giọng ổng ẹo nghe nổi da gà.

_Biến đi con vẹo, ông mày đang ngủ- cùi không sợ lở tui đâm thẳng luôn

Tắt đt, tui quay qua đập thằng Đức, nó tỉnh giấc.

_Gì dạ?- nó nhăn nhó

_Mợ mày, con vẹo đó mới điện tao. Tối nay tao mà nằm mơ thì mày chết với tao.

Nói rồi tui nhắm mắt, được năm phút, có tin nhắn từ số con vẹo.

“A lam tan nat trai tim em, anh la do so khanh, do quy su, tu nay dung hong gap em nua.”

Má, ghê quá. Tui nhấn lại: “Con vẹo, biến đi cho trời đẹp” Xong tui tắt máy ngủ tới sáng.

Sáng dậy, nấu mì tôm, hai thằng xì xụp rồi đi chơi net. Chiều về, xách đít lên trường gặp nhỏ Linh. Bữa nay nhỏ mặc đồ thường, không mặc đồng phục. Áo thun, quần ngắn, đều gì mà sao con nào cũng thích mặc quần ngắn ra đường.

Đùi thì trắng, ngực thì căng, mặt thì xinh. Ở đó không có ai dám tui vô khám rồi.

_Ủa sao T đi có 1 mình vậy?- nhỏ Linh hỏi

Chết, quên mất vụ rửa người.

_À à, tí nữa tụi nó lên ngay đó mà.- tui cười xề xòa

_Ừ vậy ra đằng kia phụ mấy anh chị khiêng mấy tấm tôn đi- nhỏ nhìn tui cười, lộ cái răng khểnh.

Vừa đi tui vừa gọi ấy thằng chiến hữu, không ai bắt máy. Bí quá đành gọi cho thằng Đức:

_Mày lên trường anh lẹ đi, có chuyện rồi.

_Chuyện gì tự giải quyết đi đại ca...-nó rên rĩ

_Tao bị đụng xe, lên đi.

_Vậy hả? Nằm đó đi, tí nữa có người kêu xe cấp cứu à, khỏi lo.

_Móa, giỡn thôi, tao gặp 2 em xinh lắm, tao đang cưa 1 con, còn con nữa mày lo không?

_Okê, lên liền- Nó tắt máy.

Êt, anh em chết không lo, hể có gái là nó tới liền. Lên đây đi rồi ông hỏi tụi mày.

....còn nữa.... 21

Điện thoại thằng Đức xong, tui chạy qua phụ mấy thím lớp 12 khiêng tấm tôn. Nhỏ Linh nói “anh, chị” gì mà chỉ thấy toàn “chị”, có mình tui là “anh”. Hí hí con gái trường mình bị bệnh khiếm tốn thì phải, đứa cao nhất cũng ngang bằng tui thôi. Thấy lạ tui mới hỏi:

_Ủa ủa, sao mà đi lao động toàn mấy chị không vậy? Mấy ông con trai đâu hết rồi?

_Cái tụi làm biếng đó viện lý do phải tập luyện nên chỉ có mình tụi chị làm thôi.- 1 bà chị trả lời.

_Mà thằng kia, mày ở đâu ra?!-- 1 bà cá sấu lên tiếng, xấu còn đóng vai ác nữa

Chưa kịp trả lời thì nhỏ Linh chạy tới.

_Em nhờ bạn í phụ mình á mấy chị.

_Ồ, vậy hả? Giỏi dữ ta, hay là mày thấy mấy chị đây rồi nổi lòng tham?- Mụ cá sấu tiếp tục

_Bậy, em người đáng hoàng.

Đang nói thì thằng Đức tới. Nó lấy chiếc dream của ba tui chạy ào ào, trong khi đó tui còn không biết lên số.

_Đại ca, gái đâu?!-- Nó chạy vèo lại phía

Sao mày khôn quá vậy, thấy tao đứng giữa nguyên bầy còn la lên, anh mày chết mày mới vừa lòng à??

Đợi nó tới, mấy bà chị bao vây cả hai thằng hỏi chuyện.

_Thằng nào nữa đây Linh?

_Em không biết.- nhỏ Linh trả lời bà cá sấu

_Em của em, em kêu nó lên đây phụ với mấy chị nè....hề hề- tui làm bộ cười cười

_Hai chú tên gì?

_Dạ, em là T còn thằng này là....

Chưa nói dứt câu thì thằng Đức xen vô.

_Đức đẹp trai, hân hạnh làm quen với cá sấu...hé hé...- nó cười dâm dăng

Bỏ mợ rồi, kì này thịt nát xương tan. Tưởng bà cá sấu nhào vô xé phay hai thằng, nhưng không, bả chỉ lườm phát rồi ra lệnh.

_Hai chú ra ngoài khiêng hết đồng tôn đi rồi lại đây báo cáo mấy chị.

Tui với thằng Đức, đi lại chỗ đồng tôn, vừa đi tui vừa chửi.

_Nhờ cái mỏ mày mà lên đĩa nè, giỏi quá ha?

_Ai biết, tại bà già đó dữ quá làm chi.- nó phân bua

_Thôi làm.

_Mà đại ca lão em hả? Anh nói đi cua gái mà?

_Cua cua cái con mợ mày, thằng hám gái, tao bị xe đụng cũng éo chịu lên mà nghe gái là đánh hơi tới liền hả cờ hó??

_Em vậy là nhờ công thức của anh thôi.

_Công thức gì?

_Công thức GvG, game với gái của anh chứ cái gì.

_Á à, thằng này lão. cái anh mày à?- tui vừa nói vừa dứ dứ nắm đấm vô mặt nó.

Làm được 15 phút, xong nửa chồng tôn, thằng Đức lại than vãn:

_Đại ca cho em về, nãy đang chat với con nhỏ mới cua, không nó giận em nữa.

_Mợ mày, thêm gái thì làm xong chồng tôn đi, lát nữa có tới mười mấy con ày lựa thoải mái.

_À à hiểu ý đại ca rồi. He he...yêu anh vãi- thằng Đức cười hì hì

_Thôi, hết con vẹo hồi qua giờ cái tới mày. Tha cho tao.

Sau nửa tiếng, đồng tôn được dọn dẹp ngay ngắn, gọn gàng. Tui với thằng Đức đi lại chỗ mấy bà chị báo cáo.

_Xong rồi đó mấy thím- tui nhăn mặt

_Hì hì, giỏi, may là có hai đứa.

_Có được bồi dưỡng không?- Thằng Đức hỏi

_He he, sẽ có thưởng.

Nói rồi mấy bà đem vô cho 1 đồng me ngào với nước sâm.....

_Ăn đi mấy em trai...hì hì- 1 bà nói

Tui nheo mắt, nhìn qua thằng Đức:

_Đại ca nhường mày đó, ráng cư xử sao cho phải đạo...

Đoạn, tui đi lại căn tin, mua 1 ổ bánh mì phá lấu rồi ngồi dưới gốc cây bàng cạp. Thằng Đức thì đang bị hành, nhưng nhìn mặt anh chả thấy vui lắm. Có gái bao vây không sướng sao được. Đang nhai bánh mì nhồm nhoàm thì nhỏ Linh chạy lại.

_Nước nè, uống đi.

_Sting nữa à?- tui hỏi

_Ừ, nó đó- nhỏ nheo mắt cười

_Sao Linh không lại đằng kia chơi với mấy chị đi?

_Hi, Linh hông thích, thích ngồi đây coi T ăn à.- nhỏ cười cười nhìn tui.

_Thích....có gì mà coi?- tui bắt đầu thấy khó hiểu

_Hông có gì, ăn đi ông tướng.

_Ờ, thì ăn.- tui tiếp tục nhai

Ăn xong, tui với nhỏ Linh đi lại chỗ mấy bà chị. Thằng Đức ngồi chọc ghẹo làm mấy bà la oai oái. Lát sau, cả đám ra về, tui đạp xe còn thằng Đức thì chạy Dream.

Về nhà, thằng Đức canh cầu hai ba tiếng đồng hồ. Bỏ tạt ăn me uống sâm.

Nó coi Tv với tui mà cứ “bùm...bùm....bùm..tẹttẹttẹttẹttẹt”.

_Gớm quá, mày đi hết chưa vậy?

_Rồi mà sao nó vẫn đau đau đại ca.

_Cho bỏ tạt, ăn me mà đi uống sâm. Ngu thì cho chết.

_Ầy, đại ca nè, con bé xinh xinh hỏi chiều tên gì vậy?

_Ai?

_Con nhỏ hỏi chiều ngồi chung với đại ca đó?

_À, mày thích nó à?

_Xinh vậy thì chỉ có mấy thằng ngu với thiếu năng mới không thích.

Nghe như nó ám chì mình

_Tên gì hả đại ca??- Nó hỏi

_Mà con ghê của mày hôm qua đâu?

_Dào, cua chơi thôi mà.- nó nhăn nhó

_Mày nhắm 3 ngày cua nỏ nhỏ Linh không? Nó nỏ tiếng đẹp với học giỏi, biết bao nhiêu thằng theo nó mày biết không? Với lại mày ở đây có mấy ngày.

_Í í í, đại ca thích nó à?- nó nhăn nhó

_Thích éo, tao có người khác rồi- tui chống trả

_Xạo ke, ma đại ca thích nhỏ nào? Tên gì?

_Sao nhiều chuyện quá, tắt TV, đi ngủ mày.

_Đại ca, mai rủ nhỏ Linh hay người trong mộng của đại ca đi chơi đi, ở nhà chán lắm rồi.- nó lại nhẹ nhẹ, lần nhần chạy theo tui....

....còn tiếp..... 22

“Khò....khò...khọt....khò....!!!!”. Thằng ôn dịch ngứa như heo làm tui thức dậy, 7 giờ sáng. Ngày nghỉ mà ngủ nướng cũng không được, khổ trăm đường. Đánh răng, rửa mặt, cạo râu, đi toilet, tắm,.....blah blah. Vô phòng, thằng khỉ đó vẫn còn ngủ.

_Dậy, sáng rồi.- tui lay nó

_Mới sáng..... thằng nào phá tao? Tao quánh.... chết à....- thằng Đức cự nự

_Không dậy à? Để tao kêu nó về

_Nó nào?- nó mơ ngủ

_Nhỏ nào kiếm mày á.

Thằng này đúng mê gái, nghe tui nói vậy nó tỉnh liền. Nó chạy đi rửa mặt, thay đồ. Không đánh răng luôn, nó lấy mấy cục sin gum bạc hà bỏ vô họng nhai nhồm nhòam.

_Mày đúng ở dơ luôn á, gớm...- tui nhăn mặt

_Kệ, vậy thơm rồi.

Nó chạy xuống nhà, chạy kiếm dao dác rồi chạy lên hỏi tui:

_Đâu? Đâu? Gái đâu?

_Gái mợ mày á.

_Đại ca lão hử?!- nó sững sờ

_Không làm vậy thì mày có dậy không?

_Đại ca kì quá, ngày nghỉ cũng không cho ngủ.

_Vậy mày về đây chơi hay ngủ?! Sáng mốt là mày về rồi.

_Biết rồi, biết rồi, biết rồi....- nó trà lờ tui

Xuống nhà, xách nồi cơm điện, nó chở tui đi ăn sáng. Ăn cơm sườn, uống trà đá. Vừa ăn vừa ngó gái. Thằng Đức ngó quên cả ăn. Đang ăn thì nghe mùi mắm tôm thoang thoảng, tui ngó ra cửa tiệm thì thấy mấy đứa anh chị trường tui, tụi nó đi chung thằng Mẫn. Ai da, mới sáng đã gặp. Thay kệ, tui tiếp tục ăn. Tụi đi vô quán. Hình như thằng Mẫn nhận ra tui, nó chỉ chỗ rồi nói gì đó với hội kia. Lúc đó tui hơi chột dạ nhưng vẫn tiếp tục ăn. Thằng Mẫn đi lại, làm bộ mặt trí thức:

_Chào bạn, hôm bữa đi sinh nhật tui sao về sớm vậy?- nó cười giả tạo

_À, chào, tại bữa đó mình bận quá- tui ngược lên trả lời.

_Ừ vậy à? Tao thích món quà sinh nhật mày tặng tao lắm, tao cũng muốn tặng lại ày.- nó trừng mắt.

_Hi, sinh nhật mày mà, nhưng nếu mày muốn tặng quà lại cho tao thì tao nhận.- tui nhếch mép.

_Được lắm con, chiều nay, đúng 4 giờ ở khu chung cư. Mày không đến thì tao lại tận trường kiếm mày.- nó chỉ vô mặt tui.

_Ừ, chơi thì chơi, mà về nhớ tắm nha, mới sáng mà thơm mùi mắm tôm rồi- tui cười khẩy.

Nó nhìn tui, nghiêng răng ken két rồi tức tối đi ra với hội kia.

_Ầy, đại ca lại quậy nữa hử?- thằng Đức vừa ăn vừa hỏi

_Ừ.- tui hớp 1 ngụm trà đá

_Chiều nay, dám nó chơi hội đồng lắm- thằng Đức cười khi khi

_Chứ gì, bữa tao chơi hết nguyên đám tụi nó luôn. Ăn mắm tôm mệt nghỉ.- tui khoái trá

_Cái gì?!! Anh chơi mắm tôm luôn à?!- thằng Đức há hốc miệng, miếng sườn cắn dở trong miệng nó rớt ra, tởm.

_Ừ, loại đậm đặc mua đàng bà Sáu á.

_Trời đất, cái đó là thói cả tháng luôn đó ông nội, ác quá, ác quá.

_Tại nó cua bé Trang của tao.- tui giải bày

_À à, ra là chết vì gái à?!- nó cười

_Xì, mày biết éo. Thôi, ăn lẹ rồi về nhà nghỉ dưỡng sức, chiều đi phát hành với anh.

_Gì gì nữa? Đại ca làm mà, sao lòi đầu em vô?

_Ừ, không đi thì thôi....

_Hé hé, quây thì cho chết.- nó lằm bằm

_Lát nữa về dọn đồ ra khỏi nhà, anh không tiễn.- tui cười

_Cái gì? Ngày mốt em mới về, giờ ra đường thì ở đâu?

_Vậy chiều nay mày đi hay là dọn đồ ra khỏi nhà?

_Anh chơi kì quá đại ca.

_Hè hè, có phước ta hưởng, có họa mày chịu, đi hay không?

Lương lự một hồi thì nó đồng ý. “Đi thì đi, sợ gì”

Về nhà, tui gọi ngay cho đám chiến hữu. Tất cả đều không bận, tốt, vậy là chiều nay hội tui có khoảng mười mấy thằng. Xoay qua xoay lại, thằng Đức mất tiêu. Xuống nhà sau thì thấy nó cũng đang gọi điện.

_Chiều nay nha, 4 giờ, khu chung cư. Xuống càng nhiều càng tốt.- nó nói vô điện thoại.

_Xong rồi đại ca, chiều nay có quân rồi- nó tắt phone xoay nói với qua tui.

_Giỏi, hàng không?- tui hỏi nó

_Tụi nó cộp không?- thằng Đức hỏi

_Cũng dân anh chị trường tao.

_Vậy đem theo cho chắc đại ca.

Đoạn, tui với nó đi ra nhà xe kiểm ống tuýp nhưng không có. Chỉ có mấy cây thép tròn.

Thằng Đức cầm lên rồi vỗ vỗ thanh sắt lên lòng bàn tay nghe bộp bộp.

_À, đại ca ơi, cái này đập cái là vô viện liền á, đem theo không?

_Ừm, thôi, đem hai cây thôi. Còn nhiều thì ra vườn kiếm cây chặt vô rồi tuốt lại.

Hì hục cả tiếng đồng hồ cũng được tám, chín cây. Tuốt xong tui với thằng Đức rửa rồi đem vô nhà lau khô.

Mười hai giờ, tui nấu mì. Hai thằng ăn xong rồi xách đít đi bấm PS3 tới chiều khoảng 3 giờ mới về nhà. Ôm đồng cây lên khu chung cư, mét thấy mợ. Tới nơi cũng khoảng 3 giờ rưỡi. Ngồi đợi mỗi mồn, 15 phút sao, chưa có ma nào tới. Khu chung cư vắng hoe chỉ có 2 thằng ngồi trên chiếc Dream với đồng cây dưới đất. Ngao ngán, mệt mỏi. Thằng Đức với tui định về thì thằng Mẫn tới. Nó đi chiếc Max độ màu trắng. Mấy thằng kia thì đập điện, Air Blade. Đi đánh lộn mà làm như diễn hành. Đếm đầu cũng khoảng mười đứa.

_Ê, mày kêu bao nhiêu đứa vậy?- tui cười khẩy

_Ai biết tụi khùng đó.

Đúng lúc đó hội chiến hữu cũng tới. Hình như bữa nay đủ hội luôn thì phải. Toàn Dream, hè hè, biệt đội Dream.

Thằng Mẫn xuống xe, nó đi với tụi kia lại trước mặt tui.

_Bây giờ mày quì xuống xin lỗi thì tao tha ày về, sao hả?- thằng khốn nạn đó hất hàm.

_Không thì sao?- tui kên nó.

_Thì tụi tao chôn xác mày ở đây.

Chưa đợi tui trả lời, nó bất ngờ co chân đá thẳng vô bụng tui. Tui loạng choạng tè nhào ngã xuống. Hội của nó cũng nhào tới định thịt tui thì bị chiến hữu tui chặn lại. Nén đau, tui đứng dậy, tránh xa cái đám đang đánh nhau. Đợi 1 chút cho bớt đau, tui cầm cái cây lên. Đi thẳng tới chỗ tụi nó, dốp tụi nó túi bụi. Đánh trúng thằng kia 1 cây, nó chảy máu đầu. Trong lúc đánh nhau loạn xạ. Tui nhìn thấy thằng Mẫn.

_Mày chết với tao!- tui vung cây lên.

Vừa đập xuống thì “BỐP!!”, có ai đó đánh mạnh vô gáy tui. Xây xắm mặt mày, tui loạng choạng té quỵ xuống, tai nghe ù ù như có hàng ngàn con ong vo ve ung quanh. Ngay lúc đó bị thằng Mẫn đập mạnh vào ngực, tui té ngửa ra. Không thở nổi, tui ôm lấy ngực cố gắng thở. Lồng ngực tui như muốn vỡ ra. Mắt tui bắt đầu nhòa, rồi tui lịm dần, chỉ còn nghe thấy tiếng chữi ầm ĩ của tụi nó....

....còn tiếp.....

8. Chương 8

23

Một lúc lâu sau, tui tỉnh dậy. Thấy đau nhói ở ngực, đầu thì ong ong, chóng mặt. Tui ngồi dậy, ho sù sụ, đám kia đi đâu hết rồi. Chỉ còn hội chiến hữu với tui.

_Ê, có sao không mấy?

_Không, không sao...- tui trả lời

_Ồ, vậy thì tốt.

_Tụi kia đâu rồi?- tui hỏi

_Chạy hết rồi- hội chiến hữu cười hè hè

_Gê vậy? Tụi bây đánh thắng à?

_Ừ, thắng nhưng chỉ đánh có 1 thằng à.- tui nó cười khẩy

_Ai?

_Thằng hồi nãy sút vô bụng mày đó.

_Ha...ha..tụi mày đánh nó?- tui cười, ngực nhói lên

_Ừ, hồi nãy thằng Đức cầm cây sắt quơ trúng chân thằng nó. Thấy nó té tụi tao mới nhào vô cầm cây đập tụi bụi luôn. Chắc giờ vô tới bệnh viện rồi đó.- thằng Tín cười

_Vô viện luôn à?- tui trở mắt ngạc nhiên

_Ừ, nói thiệt, dóc mày làm gì.

_Ha...ha...ui da...thôi về, mợ, đau quá.- tui nhăn mặt

_Ừ.

Rồi tui, thằng Đức với nguyên hội về. Về nhà, cởi áo ra đi tắm, nhìn vô tấm kính thì thấy ngay chính giữa ngực bị bầm, nó nhức vô tới xương. Sờ sau gáy thì có máu khô, tui cào cào thì máu phọt ra, phê. Tắm xong, xuống nhà lấy chai rượu thuốc của ba, xoa xoa mấy phát. Cũng đỡ nhức hơn. Xoa rượu rồi, tui nấu tô mì 2 gói, 1 trứng, với 1 nhúm tôm khô. Mai thứ 2, phải đi học rồi. Đi lên phòng lấy bài ra học. Mặc cho thằng Đức nằm lũng lẳng trên trước bầm PS2. Học được 15 phút, ngủ quên. Tỉnh dậy, 9 giờ mấy rồi. Thôi kệ, mai cũng không có bài gì nhiều, toàn môn phụ, tui nhét cuốn tập vô cặp. Đi đánh răng rồi đi ngủ, không quên kêu thằng Đức đi khóa cửa.

Sáng đúng 6h, dậy. Đánh răng. Lết tắm thân tàn đi học. Vô trường, cả lũ bù khú với nhau, kể chuyện hôm qua đi đánh lộn. Vinh quang gì mà kể.

Mới đi vô lớp đã có người hỏi thăm.

_Hôm qua đi đánh lộn à?- Vi nhìn tui với ánh mắt ái ngại

_Ừ, sao Vi biết? Tụi nó kể à?

_T biết bé Trang nó lo với giận T lắm không?- Vi nói

_Làm gì biết tui đi mà lo?- tui thắc mắc

_Hôm qua, thằng Mẫn có đt cho bé Trang, kể hết chuyện hôm bữa. Bé Trang nghe xong quăng cái đt vô góc nhà bể nát luôn.

_Ừm....- tui không nói gì thêm.

_Cả buổi chiều hôm qua nó đi theo T đó, T biết không?

_Cái gì?!

_Nó sợ T có chuyện....-đến đây Vi em ngáp ngừng.

_Thôi, có gì chiều rồi T đi gặp Trang.

_Chưa chắc nó chịu gặp- Vi e dè

Lúc đó tui lặng thinh. Không nói gì, lẳng lặng kết thúc cuộc nói chuyện rồi vô chỗ ngồi. Suốt 2 tiết đầu, toàn nghĩ đầu đầu. Giờ chơi, hội chiến hữu hỏi:

_Làm gì ngồi trong lớp mà lâu lâu cười cười rồi xong ngồi đó nhăn như bị động kinh vậy ba?

_Kệ bà tao.- tui xì mặt.

Không thèm nói với tui nó nữa. Tui về chỗ ngồi thì có con nào lấp ló trước cửa lớp đứng nói chuyện. Kệ mợ nó. Giờ sách ra thì con thủ quỹ ở đâu nhảy vô vỗ đầu tui cái “Bốp!!!”. Trúng ngay vết thương hôm qua. Phê mát trời ông địa luôn. Tui ngồi đó gòm mà nước mắt nước mũi như chực trào ra .

_Ê T, có nhỏ Linh kiếm ông kia.

_Linh nào? Tui nhiều em tên Linh lắm.- tui nhăn nhó

_Đừng có nỏ, Linh chi đội trưởng đó.

Rồi tiện tay, con mề “bốp” thêm cho tui 1 phát nữa. Hết chịu nổi nổi

rồi. Con mụ quá quắc kia, con ác phụ, con yêu quái, cái con trời đánh. Đứng phất dậy, định ăn thua đủ với nó thì thấy nhỏ Linh đứng ngoài cửa vẫy vẫy tay. Nhịn. Phủi phủi tay, tui đi ra.

_Đi ăn hông?- nhỏ Linh hỏi

_Ngộ hết tiền dôi- tui giả bộ

_Linh mời T mà- nhỏ cười. Ai đi qua thấy vậy cũng nhìn, mấy thằng cu chung khối nhìn tui với cặp mắt ghen ăn tức ị. Hề hề.

_Đi hông?- Linh nhắc lại lần nữa.

_Đi, mà đợi tí, T đi lấy tiền.

_Vậy mà la không có.

_Hi, giỡn thôi.

Đúng lúc đó, Vi em bước vô. Ẽm nhìn tui với nhỏ Linh ra chừng khó hiểu lắm. Biết ý tui cười hề hề nói:

_Bạn T rủ đi ăn thôi mà.- tui nhe răng nhăn nhó

_Đi đâu thì đi, đi bắt cá là chết với chị em tui.- Vi em lạnh lùng bỏ đi

Nghe ẻm nói mà tui lạnh sống lưng. Đi vô lấy tiền. Mấy thằng chiến hữu nhảy bổ vô tui, nháo nhào hỏi:

_Móa, giỡn hả mậy, Linh chi đội trưởng, hot gờ của trường, mày đang quen nó à?!!!!- thằng Năm nổ tùm cồ áo tui kéo lên.

_Mợ, quen gì, đi ăn thôi- tui cười đều cả đám.

_Có gấu mà không mời anh em một chầu à?? _Có éo, chừng nào có tao mời.

Đi ra ngoài mà bọn nó còn với theo:” Chừng nào đi khách sạn vậy??!!!!”

Mấy con cờ hó, tách dâm không bỏ. Hình như nhiễm sâu vô máu tụi nó luôn rồi.

_Mình đi được chưa?- nhỏ Linh hỏi

_Ừ, đi.

Xuống căn tin, biết bao thằng nhìn tui với nhỏ Linh. Hé hé, đi chung hot gơ có khác. Tui nhìn mấy thằng đó mà không nhịn được cười. Mua đồ ăn, tui ăn mì trứng cút, nhỏ thì ăn phở. Đang ăn thì nhỏ hỏi:

_Vi với T là gì của nhau vậy?

Nghe tới đoạn này tự nhiên sặc.

_À ừ, chỉ là bạn thôi.

_Thiệt hông?- nhỏ nhú mày nhìn tui.

_Thiệt. Mà Linh biết Vi à?

_Biết sao hông? Hồi cấp 1 Linh học chung Vi á.

_Ồ, vậy hả?- tui tiếp tục ăn

_T có bạn gái chưa?- nhỏ tiếp tục hỏi

Nghe tới đoạn này sặc lần hai.

_Chưa, mà có chi không?

_À, hông có gì.- Nhỏ cười

Tui cũng cười. Mà công nhận nhỏ ăn cay ghê thiệt, sa tế, ớt cho vô một ề, đầy nhóc tô phở, nước phở đổ lôm. Đang ăn thì thằng ngồi bàn kế bên lấy cục nước chọi tui cái bóc. Đang đi ăn với gái nên ráng mà nhịn. Nhưng mà nó cứ tiếp tục. Nhỏ Linh không hay biết gì. Thằng cờ hó kia chắc ghen ăn tức ở nên mớ vậy. Nó tiếp tục chọi. Lần này thì, “Bôm”, cục đá văng vô tô phở của nhỏ Linh, nước văng lên bắn vô mắt nhỏ. Nhỏ thét lên the thé, rồi lấy 2 tay dụi mắt. Tui liền lấy giấy cho nhỏ chùi. Chùi xong 2 mắt đỏ hoe. Thằng cờ hó kia chạy qua xin lỗi rồi rút. Thấy vậy nhỏ Linh ậm ừ cho qua. Hai đứa vừa đứng dậy định trả tiền thì thằng cô hồn đó quay lại.....tổ tình. Nó quì xuống trước mặt nhỏ Linh, nói ba láp ba xàm gì gì anh yêu em như gió yêu mây, rồi gì mà thiếu em anh như cá thiếu nước. Bựa không chịu được. Cuối cùng nó móc chiếc nhẫn ra, tui đoán là nhẫn i-noóc “Linh ơi, làm vợ anh nha.”

QUÁT ĐỒ PHẮC?!!! , đều biết thằng này có bị ngu không nữa.....

Nhỏ nhìn tui hỏi tính tiền xong chưa, tui nói rồi, nhỏ đứng dậy đi ra 1 hơi, bỏ lại thằng kia tủi nhục. Thấy cái mặt nó tui nhịn cười không được. Đi ra với nhỏ Linh, tui ôm bụng cười ngặt ngoẻo.

_Sao Linh bỏ đi vậy?- tui cười cười

_Linh hông thích thằng đó. Nó cứ làm phiền Linh suốt ngày.- nhỏ phụng phịu

_Hi hi, vậy à? Vậy để T làm bồ-đi-ga cho.(hình như là vậy)

_Body guard(vệ sĩ) ông ơi- nhỏ nhìn tui cười.

_Ừ, tại cứ quên từ đó quòai nên lộn...he...

_Nói phải giữ lời à nha.

_Nói gì?-tui hỏi

_Làm vệ sĩ của Linh- nhỏ lại cười.(Chữ “của” này hơi nhiều nghi vấn)

_Ặc, giỡn thôi mà.

_Kệ, ai kêu nói chi. Nói rồi thì phải làm.

Cái miệng hại thân, hên rồi.

_Trưa nay phải chở Linh về nhà, xe Linh hư rồi.

_Hả??

_Nhớ đó, lát mà không chở thì đừng có gặp tui nữa à nha.

Nói xong nhỏ chạy về lớp, vừa chạy vừa ngoái lại vẫy chào tui. Nhìn dễ thương cực kì....

....Tùng....tùng....tùng.... Trống báo hết giờ ra chơi. Tui cũng chạy về, chuẩn bị cho tiết tiếp theo.

....còn tiếp.... 24

Vô lớp, Vi em lườm tui 1 cái. Sồn da gà. Mấy thằng chiến hữu nhào vô hỏi:

_Sao? Ẽm có người yêu chưa?

_Xì, hỏi làm gì?

_Cung cấp thông tin cho anh em coi.- thằng nào cũng làm vẻ mặt hình sự.

_Hề hề, ông mày chưa hỏi- tui cười

_Ếo tin, khai ra không?!!- tui nó như muốn ăn tươi nuốt sống tui

_Tao nói thiệt.

Tui về chỗ, lấy sách ra đọc. Tui nó nhìn theo rồi xì xào bàn tán cái gì đó. Mấy con vịt trời cũng nhìn tui xàm xì..

..Tùng...tùng...tùng!!! Vô tiết. Đang ngồi chăm chú nghe giảng, thằng Thịnh gửi cho tui mảnh giấy.

_Của ai vậy....-tui vắn nhỏ volume hết cỡ

_Kì Lờ....

Tu giở ra coi:

“Ê, giới thiệu Linh cho tao đi, tao biết mày có số phone nó mà.”

Hiểu, hiểu, tui nhìn Kì Lờ cười đắc ý rồi viết vô tờ giấy ra giá.

Nội dung của toàn bộ cuộc gửi giấy.

”Hot gơ: số phone 100.000

giới thiệu 200.000

đi chơi chung 300.000

Chọn cái nào?!”

_Cho tao số phone đi, bạn bè mà, 2 chai Sting thôi.

_Mợ,hot gơ mà mày làm như rau ngoài chợ không bằng.

_Đi mà- nó năn nỉ

_Okê, tí mua Sting cho tao đi rồi tao đưa số cho.

_Cảm ơn, cảm ơn lão đại. Yêu lão đại vãi. - nó mừng hùm

Thằng này đúng khôn, tui làm gì có số của nhỏ Linh mà năn nỉ. Tí ra xin lỗi nó vậy. Thằng này ghi giấy cho tui mà giọng điệu y như con vẹo hôm bữa....hừm...con vẹo?Con vẹo?!!!!....há há, lát nữa có Sting uống miễn phí

...Tùng...tùng...tùng...!!! Hết tiết cuối, xách cặp ra về. Vừa đi ra khỏi cửa lớp, thằng Kì Lân chạy ngay ra cửa đón tui, đi với nó ra căn tin thì gặp nhỏ Linh. Nhỏ giơ tay ngoắc ngoắc tui. Tui cũng giơ tay lên chào lại, thằng Kì Lân thấy Linh thì đơ ra, hai mắt nó như đứng trông, rồi thì thơ thẩn ra cứ như là nó đang coi phim.....nên tui đánh cho nó phát vô lương.

_Ui da!- nó giật mình

_Nhìn gì nhìn dữ vậy?

_Mợ, đẹp thì tao nhìn, ai cấm?- nó cần nhần

_Ừ, ai dám, vô lấy cho tao 2 chia Sting coi.

_Đưa số phone đây.

_Lấy Sting đi rồi tao đưa.

Nó ừ mấy tiếng rồi chạy vô căn tin mua hai chai Sting. Khoảng 2 phút nó chạy ra:

_Nè, của mày đó. Đưa tao số phone.

_Ừ, ừ. Lấy giấy viết ra tao đọc cho- tui móc đt ra.

_Rồi đọc đi.

_0918*****

_Rồi, tao ghi xong rồi, cảm ơn nha chiến hữu.

_Có qua có lại, thôi tao về ha ha- tui cười khoái trá

_Ừ, hí hí hé hé há há...- nó cười như thằng điên

Thực chất số đt tui đưa cho nó là số của con vẹo, tối nay kiểu gì nó cũng bị thông....

Tui cầm hai chai Sting chạy ra chỗ gửi xe. Nhỏ Linh đang đứng đợi tui. Thấy tui tới nhỏ nhoẻn miệng cười. Tui đưa nhỏ chai Sting:

_Nè, uống đi.

_Hi, cảm ơn T nha.

_Không có gì, hôm rầy Linh cũng mua cho T uống rồi.

_Hi, thôi lấy xe lẹ y rồi chở Linh về, nắng quá- nhỏ nheo mắt

_À ừ...

_Lẹ lên nha.

Chui vô nhà gửi, dắt được chiếc xe ra cũng khó. Ra khỏi nhà xe tui thấy nhỏ Linh đang nói chuyện với thằng nào, nhìn nó cũng ngẫu. Thằng đó còn nắm tay nắm chân nữa chứ nhưng mà bị nhỏ cự tuyệt trước đám đông. Thốn nhá con trai. Đẩy chiếc xe ra chỗ nhỏ Linh thì nhiên nhỏ nắm tay tui rồi nói với thằng kia:

_Xin lỗi, Linh có bạn trai rồi.

Đều hiểu gì đang xảy ra, tui đứng hình. Rồi nhỏ quay qua tui:

_Mình đi thôi anh.

_Ờ....-tui lấp bắp

Thằng kia nhìn theo, tưởng nó nhào vô bụp tui luôn nhưng không, nó rưng rưng nước mắt. Thấy cũng tội nghiệp. Nhỏ Linh ngồi lên xe cho tui chở về, bao nhiêu ánh mắt nhìn theo. Đạp được một đoạn thì thằng Quý chở Vi em chạy ngang qua, Vi em lườm tui 1 phút rồi kêu thằng Quý chạy vụt đi. Không lẽ Vi em về nhà kể với bé Trang, chắc tui chết mất.

Đạp xe, lơ ngơ nhìn theo Vi em với thằng Quý, nhỏ Linh giật giật tay áo của tui hỏi:

_Biết nhà Linh ở đâu hông mà đạp dữ vậy?

_À, không...

_Trời, đạp từ từ thôi, Linh chỉ đường cho.

_Ừ, mà thằng hồi nãy là ai vậy?

_Bạn của anh trai Linh, nhưng mà bị ở lại 1 năm nên học chung khối với mình.

_À...vậy Linh với nó....?

_Hông có, đó giờ Linh hông thích ai hết!- đột nhiên nhỏ lớn tiếng

_Làm gì la lên ghê vậy?

_Hôn...hông có gì...- nhỏ hạ giọng

_È, làm T hết hồn....

_Xin lỗi mà....- nhỏ lí nhí

Chỉ tui đi lòng vòng 1 hồi cuối cùng cũng tới nhà nhỏ. Ặt, biệt thự cmnr. Giỡn quòai, nhà bự kinh vậy, có bãi cỏ trước sân, lối đi lát sỏi trắng, hai bên có hai hàng cau che thẳng vô tới cửa nhà. Nhỏ xuống xe, nhìn tui cười cười.

_Thôi, T về nha.- tui định đạp xe đi

_Khoan, chiều nay T có bận gì hông?- nhỏ hỏi mà hai tay đan vào nhau

_Có, mà có gì không?

_Ồ, vậy chiều mai thì sao?- nhỏ hỏi tiếp

_Không.

_Vậy chiều mai qua nhà Linh nha.

_Hơ...làm gì?!

_Qua đi rồi biết, đưa đt T cho Linh đi.

_Chi?

_Thì đưa đi, hỏi quòai.- nhỏ phụng phịu

_Nè- tui đưa cho nhỏ

Nhỏ bấm gọi qua đt của nhỏ rồi đưa trả đt lại cho tui.

_Hi, có gì Linh gọi cho T.

_Ừ. Vậy T về nha

_Hi, bye T nha- nhỏ cười thiệt tươi

_Ừ, bai.

Nhỏ mở cổng đi vô nhà rồi vẫn còn ngoái lại vẫy tay chào tui. Đạp xe về nhà, bỗng dưng thấy lo. Lỡ như Vi em kể cho bé Trang nghe vụ tui chở nhỏ Linh thì xong tênh êu của tui, bé Trang mà bơ luôn là coi như tui khỏi sống....

....còn tiếp.... 25

Đạp xe về tới nhà cũng hơn 12 giờ rồi, nắng gắt, đạp xe nhiều, khát nước quá. Mở cổng, tui dắt xe vô. Vô nhà, thằng Đức nằm lũng lẳng trên vông coi TV:

_Đại ca, hôm nay đi học về trễ, đi chơi với gái hả?

_Đi éo.- tui giật mình

_Thôi đi đại ca, nhìn là em biết rồi, Linh hả?

_Xùy xùy, không phải chuyện của mày.

_Há há, đại ca mắc cỡ kìa, há há- nó cười lớn

_Ừ, cười đi, lát khỏi có cơm ăn nha con.

_Kê, lát ăn tiệm, đại ca toàn cho ăn cơm với trứng, ngán thấy tía.

Mặc cho nó ngồi đó than thở, tui đi xuống nhà, rửa tay, rửa mặt rồi nấu cơm. Tui nấu chỉ nửa lon gạo. Lấy hai cái trứng gà ra, đập vỏ, đổ vô chén, cho thêm tí hành, nước mắm, cà chua. Đánh đều lên. Xong, tui mở tủ lấy 1 nhúm tôm khô, ngâm nước rồi bỏ vô chén, giã cho nhuyễn ra. Bỏ tôm khô vô chén trứng, tui đánh lên thêm một lần nữa rồi đổ vô chảo, nghe xèo xèo, vui tai vãi. Cơm chín, tui múc ột tô, sạch nồi. Nhấc chảo, bỏ cái trứng vô tô cơm, thơm phức. Xịt thêm ít nước tương, tui bắt đầu xử tô cơm. Ăn được nửa tô thì thằng Đức chạy xuống.

_Gì mà thơm quá đại ca?

_Trứng chiên- tui vừa ăn vừa trả lời

Nó cười hề hề rồi chạy lại trước mặt tui, giở nồi cơm ra.

_Gì mà không có miếng cơm nào hết vậy?!

_Tao ăn hết rồi. Chịu khó ăn mì đi.

_Đại ca ăn mảnh vậy coi được hả??!!-Nó sừng cồ với tui

_Tao úp cái nồi lên đầu mày à, mày nói mày đi ăn tiệm mà giờ đòi ăn cơm là sao?

_Giờ thôi mà đại ca. Nấu cho em miếng cơm đi mà đại ca- nó cười cầu tài

_Éo, tự đi mà nấu.- tui cắn miếng trứng

_Đại caaaaaaaa.....- nó nhựa như Khựa

_Im cái mỏ mày lại, mày tin tao vả vô trong mặt mày không?!

_Éo cần...đại ca như cờ hó- nó phản lại tui

_Á à, dám mất dạy với đại ca mày à? Chết nè con!!!

Tui phóng thẳng cái muỗng vô đầu nó.“BÓC!!”, “Ui da!!!”- Thằng Đức thất thanh. Tui ôm bụng cười lăn lộn, thằng Đức quay lại, ánh mắt nó như chó dại chuẩn bị cắn người, biết chuyện không lành tui lảng lảng đi chỗ khác. Đi được mấy bước thì thằng Đức đuổi theo tui. Hốt hoảng, tui ôm tô cơm ăn dở chạy nhà sau ra ngoài vườn rồi từ ngoài vườn lên nhà trước. Đang chạy thì điện thoại reo.

_Ê ê, đợi tí tao có đt.

_Tao giết mày!!!!!!- nó rống lên

Định dừng lại nhưng thấy cái bản mặt nó nhìn ghê quá nên tui chạy tiếp. Vừa chạy vừa trả lời đt.

_Alô? Ai vậy?

_Em, Trang nè.

_Hả?- tui thẳng lại cái két.

Thằng Đức chạy tới, tui lách qua một bên rồi giơ chân ra, nó mất trớn cộng thêm bị vấp chân tui nên nó úp mặt vô cái cửa rồi nằm đó luôn. Tui tiếp tục nói chuyện đt.

_Gọi cho anh có gì không?- tui hí hửng

_Chiều nay anh bận gì không?- bé hỏi, giọng nghe lạnh như tiền

_Không?

_Vậy chiều nay khoảng 5 giờ qua nhà em.

_À ừ...mà nè....

...tút...tút ...út. Tui chưa kịp nói hết câu thì bé Trang tắt máy. Tui ngẩn người ra.

_Đại ca, sao vậy?- thằng Đức vỗ vai tui

_Không...không có gì. Ăn cơm không tao nấu?

_Thôi khỏi, em ăn mì được rồi.

Ngồi coi TV mà cứ nghĩ tới bé Trang, bỗng dưng tui thấy sợ. Một nỗi sợ vô hình. Tui cũng không biết mình đang sợ cái gì.

Chiều 5 giờ.

_Tao đi ở nhà khóa cửa nghe chưa?

_Yên tâm đại ca.

_Ừ.

Dặn dò thằng Đức xong, tui đạp xe lại nhà bé Trang. Bé ngồi chờ tui trước cổng nhà từ khi nào. Dừng xe, bé nhìn tui mặt hầm hầm...nhưng vẫn dễ thương chết được.

_Làm gì mà đứng ra sớm vậy? Nhớ anh lắm à?- tui chọc

Bé không nói không rằng dắt xe ra rồi kêu tui ra quán trà sữa hôm bữa đi mua đồ sinh nhật với bé. Vừa đạp xe, tui vừa nhìn bé. Lâu lâu bé cũng liếc tui, hic, không biết có chuyện gì rồi. Tới quán trà sữa. Tui với bé đi lên lầu, ngồi chỗ cũ. Quán nhìn vắng ngắt không có ai. Gọi nước xong bé mới bắt đầu nói chuyện với tui:

_Hôm qua em đi thăm anh Mẫn...- bé lạnh lùng

_Sao chứ?- tui ngạc nhiên

_Ảnh bị gãy chân, giờ phải nằm ở nhà, ba má ảnh mượn gia sư tới dạy.

Tui hớp ngụm nước rồi nghe bé kể tiếp.

_Anh Mẫn nói cho em biết hết rồi, tại sao anh lại phá sinh nhật của ảnh?!!- đột nhiên bé lớn tiếng

_Anh...- tui cúi gầm mặt, tim đập thình thịch, mặt nóng ran.

_Anh nói đi chứ, sao anh làm vậy?! Em cứ tưởng anh là người tốt, anh hiền nhưng không ngờ.-bé nói như tát nước vào mặt.

_Ừ, anh làm vậy tại vì anh thích đó, anh không muốn em đi với thằng đó chút nào!!!

_Nhưng anh cũng đâu cần phải làm vậy?!!!! Tại sao?!!! Anh nói em nghe đi??!!

_Em thích thằng đó à?!! Em muốn anh tới xin lỗi nó chứ gì?!!! Vậy mai anh đi với em!!!

_Không em không có!

_Đừng có cãi bướng nữa, em không không giấu anh được đâu!!!

_Em đã nói là không có mà!!- bé bắt đầu rơm rớm nước mắt

_Em im đi!!!- không kiềm được tức giận tui hất đổ li nước trên bàn xuống đất.

Tui đứng phắt dậy, định về, đi được mấy bước thì bé Trang hét lên:

_Em thích anh!!! Đồ ngốc!!! Em thích anh!!!

Tui khựng lại, bé Trang nói thêm 1 lần nữa, lần này bé vừa nói vừa khóc:

_Em thích anh mà!!! Anh không biết sao!?!!

Lúc đó do quá tức giận nên tui đi về luôn, xuống dưới tính tiền xong thì bé Trang cũng từ trên lầu bước xuống. Tui nhảy lên xe đạp như bay về nhà, bỏ lại bé nhìn theo tui 1 cách vô vọng.

9. Chương 9

26

Về tới nhà , tui thấy xe xuống cái rầm, ngồi phịch trước cổng nhà thờ dốc. Đầu óc bấn loạn, không biết mình vừa làm gì. Ngồi được một lát, tui đứng dậy kêu thằng Đức ra mở cổng.

_Đức!!!Mở cổng!!!

Kêu tới tiếng thứ ba nó mới chạy ra mở cổng.

_Đi chơi với ai vậy đại ca?

Tui đi thẳng vô nhà, không nói với nó câu nào. Nằm xuống vông, tui gác aty lên trán suy nghĩ. Bỗng dưng thấy hối hận tại sao lúc đó không quay lại và ôm bé Trang thật chặt. Thật sự lúc đó giận quá mất khôn. Càng nghĩ càng thấy mình ngu.

_Đại ca? Đi chơi về làm gì mà mặt chù ụ vậy?

_Im, tao có chuyện buồn.

_Chuyện gì đại ca.

_Im, tao đang suy nghĩ.

_Suy nghĩ gì đại ca?

_Im, tao đang bực.

_Bực gì đại ca?

_Tao bực.....cái mỏ của mày á!!!- Tao sững cồ lên

_Chỉ có gái mới có thể làm đại ca nổi khùng vậy thôi..hé hé- nó cười đều tui

_Mày biết gì mà nói, lo đi học bài đi.

_Gì chứ, em thì em đi dép trong bụng đại ca- nó giả giọng rành đời ra

_Ngu! “Guốc” chứ không phải “dép”.

_Ăn cơm chưa đại ca?- nó đánh trống lảng để che giấu cái sự ngu của mình.

_Chưa, xuống nấu mì gói ăn.- tui trả lời

_Nữa hả? Ăn quòai, ngán quá.

_Muốn ăn cơm thì tự nấu, tao làm biếng quá.

_Đại ca, nấu cơm đi, ami em về rồi.- nó nhằn

Thấy cũng tội nên tui xống dưới bếp nấu cơm. Ăn trứng tiếp. Ăn xong tui lên phòng làm mấy bài bài toán với học ngữ văn. Lăn quần cũng tới 8 giờ mấy gần 9 giờ. Xuống nhà, coi Tv với thằng Đức. Vừa coi vừa nghĩ tới chuyện hồi chiều với bé Trang, bây giờ muốn nói chuyện với bé lắm nhưng mà không biết phải làm sao. Tui móc đt ra bấm số của bé, bấm xong rồi xóa, xóa rồi bấm vô tiếp. Đang bấm thì đt reo.

_Alô?

_Cho mình hỏi có phải T đầu dây hông?

_Phải? Ai vậy?

_Hi, hông nhận ra giọng mình hả?

_Không.

_Linh nè.

_Ừa, Linh hả? Gọi cho T có chuyện gì không?

_À....ừ....Linh muốn coi coi số đúng không đó mà.

_Sợ T xí gặt Linh hả?

_Hông phải....

_Chứ sao?

_Tại....tại...

_Tại gì?-tui hỏi

_Tại...Linh....muốn nghe giọng của T.- nhỏ lí nhí

_Thì giờ nghe rồi nè. Có chuyện gì Linh nói đi.

_À, Linh chỉ muốn hỏi là mai 5 giờ T lại nhà Linh được hông?

_Ài, hỏi hồi trưa rồi mà cô nường, chiều mai 5 giờ T qua nhà Linh.

_Chắc chắn luôn nha.

_Ừ, chắc mà.

_Hi hi, vậy Linh yên tâm rồi, thôi, bye bye T nha.

_Bye Linh.

Tui tắt đt, mắt dán lên trần nhà. Nói chuyện với nhỏ Linh xong, tui bỗng cảm thấy nhẹ nhõm hơn mặc dù chỉ là 1 chút. Xuống bếp, lấy hộp sữa, tui tu ừng ực. Hết nửa hộp. Trả lại hộp sữa cho cái tủ lạnh. Tui đi lên nhà trước coi TV tiếp. Chán. Cáp gì mà phát toàn phim chán phèo. “Bíp!Bíp!”, có tin nhắn. Mở ra coi:

_Ngủ ngon nha T Tin nhắn của nhỏ Linh, lại còn thêm cái dấu quỷ gì vô nữa. Nhắn lại chúc nhỏ ngủ ngon xong thì lại “Bíp!Bíp!”, tin nhắn nữa à.

_Em xin lỗi anh chuyện hồi chiều, lúc đó em hơi lớn tiếng.- tin nhắn của bé Trang.

Ế!!!! Bé nhắn tin xin lỗi. Mừng như bắt được vàng, tui hí hoáy nhắn lại:

_Em có lỗi gì mà xin, cái đó cũng tại anh.

_Anh đừng giận em nha....T^T- bé Trang trả lời

_Anh biết rồi, anh không giận em. Hi.

_Hi hi, anh ngốc.

_Ê, nói ai ngốc hả?

_Anh là đồ đại ngốc.

_Hứ, giận.

_Thôi mà, em giận mà. Đừng giận em thương thương

Nhắc mới nhớ, tui liền nhắn tin hỏi bé Trang:

_Vậy hồi chiều em nói thật không?

_Thật gì anh?- bé ngây ngô

_Em...nói..em thích anh đó.

_Hi...

_Cười gì, trả lời đi.

_Hi...có...em thích anh ^x^! Anh có thích em hông?

_Ừ thì...hi hi...

_Trả lời em đi.

_Ồ thì...chừng nào gặp nhau đi anh nói, cái này phải nói trực tiếp.

_Trả lời em đi.

_Hông.

_Hứ,giận.

_Giận kệ cô...blêu .

_Anh là đồ xấu xa...hông thèm nói chuyện với anh nữa.

Rồi tui với bé nhắn tin cho tới khuya luôn. Lần đầu tiên nhắn tin với một người lâu như vậy, tui thấy thật là.....tốn tiền thấy mẹ. Chắc rủ bé xài Vietnammobile cho đỡ tốn.

Sáng, thằng Đức lấy đồ sửa soạn về.

_Đi về bằng gì?

_Xe ôm chứ gì.

_Ừ, rồi chừng nào mày về đây nữa?

_Hên xui, thôi bai bai nhá đại ca.

_Ừ.

Thằng Đức chạy ù ra chỗ ông xe ôm. Chiếc xe Dream của ông xe ôm rồ ga rồi vọt đi. Tui cũng đẩy xe ra khỏi nhà, khóa cửa cổng lại, tui nhảy lên xe rồi đạp tới trường. Vô lớp, thằng Kì Lân mặt hầm hầm nhìn tui. Tui cũng hiểu chuyện gì xảy ra. Tui bùm miệng cười sảng sặc. Thằng cờ hó chửi tui như tát nước:

_Con mẹ mày, mày cho tao sổ của đứa nào vậy?

_Số....của nhỏ Linh....há há há- nhìn mặt nó không nhin nổi cười

_Số của bà nội mày hả? Mẹ nó, nhờ mày à tao mất châu nước, mém mất trinh luôn, mẹ mày!!!!

_Sao? Éo hiểu?- tui thắc mắc

Há há há, ra là hôm qua nó nhắn tin qua sổ con vẹo, rủ con vẹo đi uống nước, con vẹo đồng ý. Trùng hợp cái là con ẹo đó cũng tên Linh....cờ hó Lân này ngu không tả nổi. Tưởng hẹn được người đẹp đi chơi ai dè ra con vẹo. Thằng tính đánh bài chuồn thì bị con vẹo túm đầu lại, vậy là mất châu nước. Ngồi nói chuyện thì bị con vẹo vuốt từ trên xuống dưới, tới lúc về còn bị rủ đi khách sạn....hên là nó thoát được. Nghĩ lại thấy mình cũng ác quá nên giờ chơi dẫn nó ra căn tin mời nó uống nước. 27

"Someday we gonna rise up on that wind you know

Someday we gonna dance with those lions

Someday we gonna break free from these chains and keep on flyin'"

Đang uống nước thì đt reo inh ỏi.

_Alô?

_T đi đâu mất tiêu rồi?- giọng nhỏ Linh giãy nảy trong đt

_T đang ở dưới căn tin nè, có chuyện gì không?

_Hông, đợi tí Linh xuống căn tin liền.

....tút....tút...tút...nhỏ Linh tắt máy.

Lát sau nhỏ chạy xuống căn tin. Thấy nhỏ, tui cười một cái rồi vẫy tay.Nhỏ cũng cười thật tươi. Thằng Kì Lân ngơ ngáo nhìn nhỏ trên trên. Nhỏ Linh ngồi xuống kế bên tui, nhỏ nhoén miệng cười rồi gật đầu chào thằng Kì Lân một cái. Thằng đàn đó nhìn nhỏ Linh như người mất hồn, nhả cục nước đá trong họng ra, tui phóng búp vô con mắt của nó. Nó la oai oải, nhỏ Linh giật mình nhìn qua tui.

_Người ta chào mày mà không chào lại là sao? Tao dạy mày bao nhiêu lần rồi hả?- tui tỉnh bơ

Nhỏ Linh nhìn tui cười khúc khích. Lúc đó thằng Kì Lân mới ngớ người ra, không nói được câu nào, sượng hết chỗ nói. Ngồi uống nước cả buổi, nhỏ Linh chỉ nói chuyện với mình tui, thằng Kì Lân thì ngồi nhìn nhỏ Linh cả buổi, lắm lúc thấy ngại với nhỏ Linh vãi nhưng mà không nói được. Tới lúc nhỏ Linh nói tới vụ chiều đi qua nhà nhỏ thì đột nhiên anh chả lên tiếng:

_Cho Lân qua với được không?

_Hả?- nhỏ Linh nhăn mặt

_Thì chiều nay Lân đi chung với T qua nhà Linh được không?- nó hỏi lại

_Nhưng...nhưng...mà...- nhỏ ái ngại

_Đi mà, được không, dù sao Lân cũng là bạn thân của T mà.

Bạn thân cái eo, chiêm gió không biết mắc cỡ là gì.

_Nhưng...nhưng mà....T à...-nhỏ ngập ngừng, bặm môi, đưa đôi mắt long lanh nhìn sang tui cầu cứu.

_Á à, chiều nay ông già tao về, tao phải ở nhà. Không đi được.

_T không đi thì Linh cũng ở nhà luôn- nhỏ hưởng ứng theo

Thằng Kì Lân mặt ngơ ra. Tui cũng muốn cho nó đi mà nhỏ Linh cự tuyệt vậy thì hết cách.

....tùng...tùng...tùng...trông đánh. Cả ba đứng dậy, trả tiền rồi đi về lớp. Thằng Kì Lân đi trước. Tui cũng chuẩn bị đi theo thì nhỏ Linh kéo tay tui lại. Nhỏ dúm cho tui cây kẹo mút, rồi cười hì hì:

_Ăn đi đầu to..^^!

_Gì? Sao kêu T là đầu to??

_Tại T nhanh trí, thông minh hì hì...- nhỏ cười chúm chím

_Trời đất!!

_Hì hì, thôi Linh về lớp nha...bye bye.

Nhỏ vẫy tay chào tui rồi chạy về lớp.

Thằng Kì Lân vô lớp thui thủi, nó ngồi thở dài. Thấy nó vậy bỗng dưng tui thấy mình có lỗi. Tui cầm cây kẹo mút của nhỏ Linh đưa cho nó:

_Nè, nhỏ Linh đưa ày nè.

_Hả?!

_Nhỏ mua kẹo ày nè.

_Thiệt hông?!!- nó ra vẻ vui lắm

_Dóc thì sao làm lão đại của tui bây?- tui cười

_Ha ha ha, cảm ơn nha.

Tui quay đi, thở dài một cái rồi bước về chỗ ngồi. Suốt mấy tiết học, tui thấy nó chỉ ngồi mân mê cái kẹo. Cuối giờ tui quay qua hỏi nó:

_Định về nhà chưng tử kính à?

_Ừ chắc là vậy ha ha- nó cười

Thua thằng này luôn. Vác cặp lên vai, tui đi ra nhà xe. Nhỏ Linh đã đứng đợi tự bao giờ. Thấy tui, nhỏ mừng lắm, cứ vẫy tay lia lịa cứ như sợ tui sẽ không thấy nhỏ. Bước tới chỗ nhỏ đứng, tui cười hỏi nhỏ:

_Sao không vô trong mát mà đứng, ngoài đây nắng lắm.

_Hi, sợ đầu to hông thấy nên Linh mới ra đây đứng đợi.

_Ế, sao kêu tui đầu to quòai vậy?- tui nhăn mặt

_Thích, blêu, đi lấy xe đi ông tướng, nắng quá...hic

Lấy ra xe, rồi tui cũng chở nhỏ về như ngày hôm qua. Tới nhà, nhỏ xuống xe.

Tới giờ nhỏ vẫn chưa yên tâm hay sao mà đứng đó nhắc tui:

_Chiều qua nhà Linh á nha.

_Biết rồi khổ quá cô nương.

Nhó le lưỡi ra trêu rồi còn lí lắc đánh vào vai tui một cái rõ đau.

_Ui da! Sao đánh T?

_Đánh yêu mà cũng là đau, con trai gì mà....- nhỏ nhăn mũi

_Hứ, về á nha.

_Hi, đi cẩn thận nha T.

_Biết rồi bye.

Tui chạy một mạch về nhà. Tắm rửa thay đồ. Lên võng nằm lũng lẳng. Buồn quá không có gì làm, tui bật cái PS2 lên chơi đá banh. Chơi lát ngủ quên tới 3 giờ mới dậy. Đi rửa mặt thêm lần nữa, tui xuống nhà sau, làm gói mì rồi thay đồ chuẩn bị qua nhà nhỏ Linh.

....còn tiếp.... 28

Đạp xe bon bon trên đường, chiều hôm nay không biết sao trời mát vậy. Tới nhà nhỏ Linh, tui dừng xe, không thấy nhỏ đâu, không lẽ bị cho leo cây. Chần chừ một hồi tui lấy đt ra gọi, đt đổ chuông, nhưng không nghe máy. Tui chờ thêm 5 phút nữa, nhỏ từ trong nhà chạy, gấp gáp lắm. Nhỏ ngồi lên xe hỏi tui chạy nhanh.

_Chuyện gì vậy?

_Chạy nhanh lên đi, lát nữa Linh nói sau, nhanh lên.

Nghe vậy tui cũng lấy hết sức đạp xe đi. Đạp được một đoạn, tui qua ra đằng sau hỏi nhỏ Linh:

_Làm gì mà phải đi nhanh dữ vậy?

_Hi- nhỏ chỉ cười

_Không trả lời là tui cho đi bộ á.

_Thì tại....trốn-nhỏ lấp bắp

_Trốn cái gì chứ?

_Trốn nhà...đi chơi-nhỏ lí nhí

_Trời đất, thôi thôi, đi về giùm tui.- tui giật mình

Tui toan chạy trở lại nhà nhỏ Linh thì nhỏ đánh thùm thụp vô lưng tui.

_Đạp tiếp, không là mốt đường hông nói chuyện với Linh- nhỏ nhăn nhó

_Thiệt tình....

_Chạy tiếp đi.

_Vậy giờ đi đâu?

_Cứ chạy tiếp đi.

Chạy thêm một đoạn nữa, nhỏ hỏi:

_Ăn gì chưa?

_Rồi, mới ăn xong.

_Vậy đi uống nước nha T?

_Uống gì?

_Ai biết, đi đi rồi tính sau.

_Ừ, đi uống nước ở đâu?

_Ra ngoài công viên đi.

_Hả. từ đây chạy ra đó cho T học gạch?

_Đi mà, năn nỉ mà, nha T.

_Ừ, được rồi.

_Hi hi...-nhỏ cười khúc khích

Cố gắng hết sức mới lết ra được công viên. Vô công viên chạy vòng vòng. Nhỏ đòi ăn đủ thứ, nào là kem rồi cá viên chiên, kẹo bông gòn nữa chứ. Ăn xong, nhỏ kêu tui ra ngoài chỗ mấy bãi cỏ ngồi cho thoáng. Ngồi xuống, tám tùm lum chuyện trên trời dưới đất.

_Đi chơi thì xin thôi, sao mà Linh phải trốn?- tui thắc mắc

_Tại chiều nay Linh bị phải đi học thêm.

_Sao không đi học mà trốn?

_Chán lắm, cả ngày học rồi, Linh không chịu nổi nữa..hic-nhỏ nhăn mặt

_Lỡ lát về bị la thì làm sao?

_Thì Linh nói với ba má là T bắt cóc Linh- nhỏ lè lưỡi

_Hơ....gì nữa đây?

_Giờn thôi mà. Chứ ba má Linh đi làm suốt ngày, có mấy khi ở nhà đâu.- tới đây bỗng giọng nhỏ chùn xuống.

_Ồ, vậy bao lâu Linh mới gặp ba má một lần?

_Khoảng 2 tuần.

_Linh ở nhà một mình hả?

_Hông, có mấy chị giúp việc nữa.

_Ừ, mấy chị đó đưa Linh đi học à?

_Lâu lâu mới đưa, toàn Linh tự đi không hà.

_Ồ....

Ngồi yên đó, tui không biết nói gì thêm. Chỉ ngồi ngó mông lung. Bất chợt nhỏ hỏi tui:

_Mất T làm sao vậy?

_À à, bữa T bị...bị...à...đúng rồi...va vô cái cửa phòng.-tui xạo thôi, đánh lộn thì hay ho gì mà nói

_Ờ, đi đứng kiểu gì mà bị rách nguyên đường ghê dạ?

_Tại sáng ngày còn say ke nên mất nhắm, mất mở nên đụng vậy thôi, hết chuyện, hề hề.

_Hic...chắc đau lắm hả?- nhỏ xuýt xoa hỏi

_Có hề gì, T thì nhiều đây nhằm nhò gì- tui nhe răng cười, thực tế là đau thấy mẹ.

_Xạo quá, bị vậy thì ai hông đau.- nhỏ bĩu môi

_Ờ, hề hề, bề mánh.

_À, ra là xạo thiệt, bắt đền đi.

_Đền gì nữa?- tui ngạc nhiên

_Ai biểu T nói xạo, mua cho Linh cây kem.

_Hả?

_Đi mà, Linh muốn ăn kem- đột nhiên nhỏ dụi đầu vào vai tui.

_À, ừ, để T đi mua cho- lúc đó tui hơi bất ngờ.

Đứng dậy, tui chạy lại chỗ chị bán kem gần đó, mua hai cây kem. Tim tui đập thành thịch, ngoảnh lại nhìn thì nhỏ Linh nhìn tui cười. Nụ cười thật tươi.

_Nè em trai- chị bán kem đưa kem cho tui

_À, cảm ơn chị- tui đưa tiền trả

_Hi, bạn gái em đó hả? Xinh dữ vậy.

_Dạ? Không, bạn em thôi.-tui bối rối

Rồi chạy lại đưa kem cho nhỏ Linh, nhỏ cười hì hì:

_Cảm ơn nha T- nhỏ títt mắt

_Hề, hông có gì.

Định ngồi xuống thì cha bảo vệ ở đầu nhảy ra. Ông đứng từ xa chỉ tui với nhỏ Linh rồi la lớn:

_Không được để xe trong công viên!!! Tao thu xe!!!

Rồi ông chạy lại phía tui, hoảng hồn tui kêu nhỏ Linh chạy qua rào chắn xe 2 bánh(Chẳng qua là công viên này cấm chạy xe vô, bắt phải gửi xe ở ngoài rồi đi bộ nên mới có rào chắn. Rào thì thấp chũm, bước cái là qua, tui làm biếng nên khiêng xe vô luôn), tui thì dắt xe chạy vòng vòng, đi với gái mà bị ông bảo vệ lừa như vịt, nhục không thể tả. Tui vừa chạy vừa khiêng chiếc xe băng qua rào, chạy tới chỗ nhỏ Linh đang đợi. Ra khỏi công viên, ông bảo vệ không rượt nữa, hên quá. Hic...rót toi cây kem. Thấy tui nhỏ hối hả:

_T có sao hông?

_Hộc...hộc...không sao hết...mệt quá- tui nhăn mặt

_Hi hông sao là tốt rồi- nhỏ nhìn tui cười.

Hai đứa ngồi xuống băng đá, nhỏ nhìn tui hỏi:

_Ừa, kem của T đâu?

_Bị ông lừa dữ quá, rót mất rồi.

Đoạn nhỏ gỡ cây kem ra, đưa cho tui.

_Nè, ăn đi.

_Thôi, Linh ăn đi.

_Ăn đi mà.- nhỏ năn nỉ

_Thôi, kì lắm.

_Kì thì ăn chung, hông ăn Linh giận á.- nhỏ nhăn mũi,

_Được không đó?- tui nghi ngờ

Nhỏ cắn cây kem 1 cái, rồi đưa ra trước mặt tui:

_Đó, ăn đi.

_Hử?!

_Ăn, ẹ- nhỏ giọng lạnh lùng

_...Từ..từ...

Tui miễn cưỡng cắn 1 miếng. Nhỏ nhìn tui cười híp mắt:

_Vậy phải giỏi hơn hông.

Ăn hết cây kem, thấy trời cũng tối nên tui kêu nhỏ về. Ban đầu, nhỏ nhó không chịu về. Tui dọa là một sẽ không đi với nhỏ nữa thì nhỏ mới chịu về. Đạp xe về nhà nhỏ cũng khoảng mười lăm phút, nhỏ dựa đầu vào lưng tui suốt cả quãng đường về. Tối nhà, nhỏ xuống xe, cảm ơn tui vì đã đi chơi với nhỏ rồi mở cổng vào, vẫn không quên vẫy tay chào tui.

Về nhà, cũng 7 giờ rồi, hết đêm nay là ba má về.

Sáng. Má réo. Giật mình tỉnh dậy, đi đánh răng rửa mặt, thay đồ. Xuống nhà thì thấy ba chuẩn bị đi làm. Má thì đang lúi húi nấu đồ ăn sáng. Chào ba má xong, nhảy vô làm thịt tô mì thịt má mới nấu cho.

_Ừa, má về hồi nào vậy?

_Hồi khuya, rồi không ngủ được nên thức tới giờ luôn.

Tội má, đi mệt rồi còn bị mất ngủ nữa. Xì xúp tô mì, quẩy cặp lên vai, tui chuẩn bị ra khỏi nhà thì ba ổng với theo:

_Đi học đi, chiều ba đi làm về rồi nói chuyện với mày.

Ôi ệt, móm rồi. Mới sáng mà ông già úp cho gáo nước lạnh rồi. Suy sụp tinh thần, tui lê từng bước ra lấy xe rồi lọ mọ đạp tới trường.

...còn tiếp...

10. Chương 10

29

Tối trường, học xong rồi lại về nhà. Hôm nay không có gì đặc biệt hết. Chiều, ba về, ổng lôi đầu ra nói chuyện “người nhón”. Nói lát hồi tui không hiểu đầu là đầu hết. Cuối cùng ông già chốt lại một câu rất ư là ngắn gọn, súc tích và dễ hiểu:

_Mày còn vô nhà vệ sinh nữ lần nữa là tao quánh chết bà mày nha con.

Phải chi ba nói vậy ngay từ đầu luôn có đỡ hơn không? Nghe giảng đạo xong, tui với ba xuống nhà ăn cơm chiều. Ba ngồi trên ván, tui phụ má dọn chén,đưa ra. Hôm nay ăn tép rang, canh khoai môn nóng hổi, rau

gì gì đó, không nhớ nữa. Tép rang giòn ngọt, mềm mềm, ăn cùng với canh khoai môn béo ngậy. Gặp hôm nay trời lạnh, cơm canh nóng hổi vậy thì còn gì bằng, lại được ăn chung ba má. Nhớ lại thì không có gì ấm áp hơn bữa cơm gia đình. Vẫn chuyện học hành, rồi chuyện làm ăn mua bán của ba má cho đến thì tiền chợ, tiền điện nước. Xài nhiều quá thì má la. Thay kệ, má nói vậy chứ muốn xài nhiều thì xài. Tối đó, kịch bản cũ vẫn lặp lại. Ba coi thời sự từ 7 giờ tới 8 giờ, sau đó má coi phim Hàn Quốc tới 9 giờ rồi kêu mình ra ngoài khóa cửa, chuẩn bị đi ngủ.

Rồi ngày qua ngày, tui đi chơi với bé Trang nhiều hơn, nhưng tuyệt nhiên bé không đá động gì đến chuyện bé nói thích tui. Tui cũng vô tâm quá, trong suốt khoảng thời gian đó tui không nhận ra là nhỏ Linh cũng có tình cảm với tui. Mới đó mà đã thi học kì tới rồi. Tui cũng chạy nước rút như bao đứa khác, cố gắng để vượt qua kì thi. Học kì đó tui đạt học sinh giỏi, phù, không là ăn hành no với ba. Được học sinh giỏi, má thì khen còn ba thì “ Thường thôi, hồi đó ba mày học sinh giỏi 12 năm liền đó con trai”. Thi xong cũng tới Tết. Trường tui được nghỉ chừng 2 tuần. Trường năm nay thi sớm nên còn phải đi học khoảng một tuần, lúc này cũng là lúc hội thao khởi tranh.

Tiết cuối ngày thứ 7- sinh hoạt lớp, bà cô chọn người đại diện cho lớp hát mở đầu ngày khai mạc.

__Có ai xung phong hát mở đầu cho chương trình văn nghệ không các em?

Ai cũng giơ tay, trừ mấy thằng được rửa trong lớp. Mấy thằng tui nhìn nhau.

Bà cô lại lên tiếng:

__Cô cần 1 em nữ và 1 em nam song ca cho tiết mục.

Mấy thằng được rửa lại nhìn nhau lần nữa. Đấu tranh tinh thần một hồi, bà cô kêu bốc thăm. May quá, cửa nào mà trúng mình. Viết tên vô tờ giấy, xếp lại rồi đem bỏ vô cái hộp. Bà cô, nhờ nhỏ lớp trưởng lên bốc. Nhỏ xóc lên 1 hồi, rồi bốc cái thăm lên. Chết, sao cái thăm nhìn quen quá. Nhỏ lớp trưởng giở ra, nhỏ đồng dục:

__Ngô Nhân Quý!

Há há há, hên quá, miếng giấy hồi nãy tui cho thằng Quý, hên gì quen quen. Cả đám được rửa đưa cặp mắt dâm tiện nhìn thằng Quý cười cười. Cứ như thằng Quý là con lẹo cái lạc đàn vậy. Thằng Quý thì xanh mặt, đó giờ nó có hát hò gì đâu, điểm nhạc thì cũng tầm trung thôi. Kì này nó chết.

__Tất cả yên lặng, bây giờ bốc thăm cho bên nữ. Cô mời T lên bốc thăm.

Èo, thiếu gì người không kêu mà kêu tui. Chưa kịp đứng dậy thì thằng mấy thằng chiến hữu đập tui văng ra cái bẹp.

__Lên trên đó ráng mà giữ gìn thể diện cho anh em nhá, đừng tè bậy, há há...!!- Mấy con cờ hó đá đều tui vụ vô nhằm nhà vệ sinh đây mà. Đợi đi, về là ông làm thật từng đứa. Tụi con gái cũng khoái chí cười rần rần, nhục như đồng....Bước chân lên bục giảng, hít một hơi thật sâu lấy lại bình tĩnh. Xốc đồng thăm lên mấy cái. Tui thò tay vô lấy 1 cái thăm. Lại hít thêm 1 hơi thật sâu nữa.

__Lẹ đi ông nội!!! Mầu mè quá!!!- tụi nó la ó

Tui run run giở cái thăm ra:

__Phạm Lê Tường Vi!!!

“Ồ!!!!!! Ồ!!!!!!” bọn dưới kia rống lên như bò, quay qua nhìn Vi em với thằng Quý. Vi em đỏ mặt, mắt chớp chớp, không giấu được nụ cười. Thằng Quý thì gãi đầu gãi tai cười tí mắt. Sướng quá rồi còn gì, gà bông vớ nhau còn tập văn nghệ chung nữa, vậy còn gì bằng.

__Ế hế hế, sướng nha mậy, qua nhà ẻm làm gì thì làm đừng có quá tay, chết con người ta há há há....- thằng Năm nổ cười sang sảng

Tui thấy vậy chêm vô tặng thằng Quý câu thơ:

__Yêu em mấy núi cũng trèo, đến khi em chữa mấy đèo cũng đông.

Tụi nó lại cười rần rần. Thằng Quý tụi vô hông tui 1 tụi, muốn tắt thở luôn. Chiều, trời mát, mắt thằng chiến hữu lại rủ đi đá banh. Ra sân ai cũng đông đủ, tụi tui đá sân cát, gần sông. Thằng Quý chắc qua nhà Vi em tập văn nghệ rồi. Tụi tui chia bồ đá tập với nhau. Đá khoảng 1 tiếng mấy thằng cô hồn đó lại rủ đi tắm sông.

_Sao? Lão đại cần khởi động hả?- Thằng đểu Năm nổ lên tiếng.

_Éo, tắm thì tắm.

Giờ thì tui éo ngán, mấy tháng tập bơi với hot gơ tui cũng thuần thục rồi, không sợ chết chìm. Tui cởi phăng cái áo ra rồi nhếch mép :

_Giờ mày mới là người khởi động đó con trai.

Dứt lời, tui thẳng chân đạp đầu thằng Năm nổ xuống dưới.

“ÙM!!!!” nó rớt xuống sông, cái quần cũng tuột ra luôn. Thằng Năm nổ ngoi lên, sắc súa.

_Má!! Thằng nào làm?!!- nó chỉ lên

Đúng lúc đó, mấy thằng tụi tui trên bờ nhìn thấy cái quần của Năm nổ trôi lênh bênh trên sông. Cả đám bỗng đứng nhìn nhau cười. Thằng Năm nổ ngơ ngáo nhìn tụi tui, không hiểu gì hết.

_Nhìn quần của thằng nào lênh bênh kia con trai.- thằng Tín cười cười chỉ Năm nổ.

Nó giật mình, hết nh2in cái quần rồi nhìn tụi tui:

_Ê ê, anh em không mà, có gì từ từ bàn nha các đại ca..-nó lại giở giọng cầu tài.

_Lên!!!- thằng nào đó la lên.

Cả đám đồng loạt nhảy xuống giành lấy cái quần của thằng Năm nổ. Cả đám làm cả một góc sông vốn yên tĩnh trở nên ồn ào hơn bao giờ hết. Tiếng la, tiếng chửi rửa, cười giỡn đan xen vào nhau. Không thể nào quên được cảnh tượng đó. Cuối cùng thằng Thịnh giành được cái quần của Năm nổ, nó bò lên bờ. Cầm cái quần chạy vòng vòng. Năm nổ tức khí liền bơi lên rượt theo. Anh chả lớn tong ngồng mà không mặc sịp, cứ nhong nhong như vậy mà chạy....cái đum lác qua lác lại nhìn tòm không thể tả. Vừa chạy nó vừa la:

_Má mày, trả quần cho tao!!! Thằng chó!!!! Trả đây!!!!

Thằng Thịnh khoái chí, chạy nhanh hơn nữa. Chạy một hồi, thằng Nổ mệt quá, ngồi xuống thở như trâu...lúc đó có ông ve chai chạy ngang, ổng chỉ Năm nổ chửi ậy câu:

_Mặc quần vô mày, không tao cắt c* mày giờ.

Cả đám nghe vậy cười lộn ruột, thằng Nổ đứng mặt dày, bị nói vậy cũng không biết nhục:

_Trời nóng quá, cởi ra át.- nó cãi

Ông ve chai nhìn nó, lắc đầu ngao ngán rồi đạp xe đi...

Đang ngồi thì nó la làng lên:

_Ui da!!!Ui da!!! Má, đau quá!!! Kiến cắn.- nó nhảy dựng lên.

_Ê, Thịnh trả nó cái quần đi mày, giỡn đủ rồi mày.

Thằng Thịnh ậm ừ ra vẻ tiếc nuối trả cái quần lại cho Năm nổ. Anh chả gãi tờ rym như khỉ. Nó ngồi xuýt xoa nguyên buổi, cứ 5 phút vạch ra coi 1 lần rồi:

_Ui da! Cái con mẹ tụi bây!

Nghe nó nói, không ai nhịn được cười.

....còn tiếp.... 30

Tập bóng xong tui định ghé nhà bé Trang rủ bé đi chơi thì có đt, nhỏ Linh gọi.

_A lô?

_T qua nhà Linh ngay được hông?

_Có chuyện gì vậy?

_Gấp lắm, T qua lẹ nha.

_Ừ ừ, T qua liền.

_Lẹ lẹ nha.

Tui cúp máy, đạp xe chạy vèo tới nhà nhỏ Linh, không biết có chuyện gì. Tới nơi, tui lấy đt ra định gọi cho nhỏ thì có chị kia, chắc là người giúp việc, mở cổng kêu tui dắt xe vô. Hic...cái xe ghẻ của mình để trong nhà nhỏ Linh thấy sao lạc lõng. Bước vô nhà, rộng thênh thang. Nhỏ Linh chạy từ trên lầu xuống, nhỏ mặc cái quần ngắn cũn cỡn. Cái áo thun ba lỗ màu trắng. Nhỏ thấy tui thì tíu mắt cười:

_Hi, xin lỗi T nha, bắt T tới gấp vậy.

_Không...không sao, có chuyện gì vậy?

_Hi, đi theo Linh.

Nhỏ liền kéo tay tui đi theo nhỏ:

_Phòng Linh nè, vô đi.

_Ồ, thôi, xuống đi có gì từ từ nói Linh.

_Đi vô.- nhỏ lôi tui vô rồi đóng cửa lại cái rầm.

_Hơ...có chuyện gì vậy?

Nhỏ nhìn tui cười cười, nhỏ ngồi xuống bên cạnh tui rồi chìa ra cho tui mấy tờ giấy.

_Gì đây?

_Tập hát với Linh.

_Hả?

_Linh là người hát kết thúc chương trình, Linh chọn T hát chung với Linh rồi á.

_Gì chứ? Linh đừng giỡn nha, T đâu biết hát gì đâu.

_Thì tập với Linh nè, thứ 2 là hát rồi đó, lo mà ráng tập nghe chưa.

_Nhưng mà....

_Hông nhưng gì hết, từ giờ tới thứ 2 phải qua nhà Linh để tập nghe chưa?

_Hả? Chắc chết quá!- tui nhăn nhó

_Ráng đi rồi có thưởng- nhỏ cười

_Thưởng gì?

_Bí mật, mốt đi rồi biết.- nhỏ để ngón tay lên đôi môi nhỏ nhắn.

_Xì, chỉ giỏi hành hạ người khác.

_Gì hả?- nhỏ nhéo má tui.

_Ui da, đau mà.- tui ôm mặt.

_Thôi giờ tập đi.

_Làm thiệt hả?- tui trố mắt

_Ừ, chứ sao, đăng kí tiết mục rồi- nhỏ đáp gọn lỏn.

_Sao....sao Linh không nhờ đứa nào biết hát á?- tui nhăn nhó

_Tại lúc đó Linh hông nghĩ ra ai ngoài T hết...

_Ặc, vậy giờ sao???

_T phải tập hát thôi, chứ đăng kí rồi, bỏ hông được đâu...hic....giúp Linh đi mà...-Nhỏ nhìn tui bằng đôi mắt mèo con.

_.....Ừ...ừ.....-tui không kiềm chế được khi nhỏ nhìn tui như vậy.

_Hi, vậy giờ tập nha.

_Hát cái gì bây giờ?

_Wavin' flag á.

_Ai da, hát tiếng Anh luôn kìa. Chắc T hát không được đâu...- tui xua tay

_Hứ, đừng có xạo, làm như Linh không biết T giỏi tiếng Anh nhất lớp vậy.- nhỏ cãi tui

_Ấy ấy, tại tui trong lớp nó nổ đó mà- tui cười như mếu

_Hông nói nữa, đứng dậy tập đi.

Tui miễn cưỡng đứng dậy.

_Vậy giờ T hát đoạn nào?

_Mình chia ra làm 3 đoạn, T hát đoạn mở đầu....

_Hả???!!!- tui giật mình

_Nghe tiếp nè, sau đó Linh sẽ hát đoạn 2, đoạn cuối thì 2 đứa song ca.

_Sao T phải...phải hát đoạn mở đầu?- tui lấp bắp

_Hông sao đâu, Linh tính hết rồi, khỏi lo, giờ thì tập đi.

_Nhưng mà....

_Hông nhưng gì nữa hết á, tập đi.- nhỏ nhăn mặt

Từ hồi cha sinh mẹ đẻ tới giờ có hát hò gì đâu, giờ phải hát trước đám đông nữa, xong thiệt rồi.

Rồi nhỏ Linh bắt đầu hướng dẫn tui tập.

_Ồ ồ ô ô ồ....- khiếp, giọng tui nghe như bò rống.

Tập hết 2 tiếng đồng hồ, rất cổ thấy tía. Tập xong, đi xuống nhà. Nhỏ khoáy cho tui li nước chanh. Mấy bà chị giúp việc thấy vậy “Ồ” lên 1 tiếng.

_Lần đầu tiên thấy tiểu thư xuống bếp nha.- mấy bà chị cười cười

_Hứ, em xuống quòai mà tại mấy chị hông thấy chứ bộ.- nhỏ le lưỡi

_Ai mà có phước quá vậy em?- mấy bà nhìn tui rồi cười lớn

_Em hông nói với mấy chị nữa- nhỏ bưng ly nước lên nhà trước cho tui.

_Nè, uống đi, tập giờ mệt hông T?- nhỏ ân cần

_Rất cổ quá...-vừa nói tui vừa ôm cổ

_Có sao hông?- nhỏ nhìn tui lo lắng.

_Chắc chết quá, không hát được đâu, không được đâu mà...Ặc...Ặc- tui trợn trắng mắt, thè lưỡi ra.

Nhỏ Linh biết ý, đánh vai tui cái “Chát!”.

_Ui da!

_Đừng có giả bộ, uống nước đi, sáng mai qua nhà Linh tập tới chiều luôn á.

_Hả??Ngày chủ nhật của T....-tui nhắm mắt đau khổ

_Ráng đi, hát tốt là có thưởng cho T mà.- nhỏ nheo mắt cười.

_Thưởng gì?- Tui mở 1 con mắt ra nhìn nhỏ

_Đã nói là bí mật mà, tới đó rồi biết.

_Ừ, tới lúc đó mà không có là tui...

Chưa kịp nói hết câu, nhỏ chen vô:

_Làm sao hả?

_Tui...tui...tui quậy á.

_Ngon thì quậy đi, Linh kỉ luật, blêu – nhỏ héch mũi lên

_Hơ...cái này không chơi nha...

_Hi hi, quậy đi tui kỉ luật cho biết.- nhỏ liếc xéo.

Thấy cũng tới nên tui chào nhỏ Linh, nhỏ tiễn tui ra tận cửa, đứng vẫy tay nhìn tui 1 lúc lâu mới chịu đi vô nhà. Về tới nhà, 7 giờ tối. Má thấy tui về thì chạy ra hỏi:

_Chiều giờ mày đi đâu vậy hả con? Sao má gọi ày không được?- má lo lắng

_Dạ, con đi tập văn nghệ má, với lại đt con hết pin rồi.- tui trả lời

_Thôi vô tắm rửa rồi ăn cơm đi, ba mày đi với bạn chưa về nữa.

_Nhậu nữa hả má?

_Ừ, bàn việc làm ăn mà con, phải chịu thôi.

Đi lên lầu, mở nước ra tắm. Vừa tắm vừa tranh thủ tập lại đoạn đầu của bài hát.”Ồ ồ ồ ồ!!!”

Má nghe thấy nói vọng lên lầu:

_Mày bị sao vậy con? Gì mà la làng la xã vậy T?!!

Xuống nhà, thấy má dọn cơm ra. Tui hỏi:

_Má chưa ăn cơm nữa hả?

_Ừ, tao chờ mày với ba mày chiều giờ, thôi ăn đi, khỏi chờ ổng nữa.

_Dạ- tui xới cơm á.

_Con nói hồi chiều tập văn nghệ à?

_Dạ, thứ 2 con lên hát kết thúc chương trình.

_Được không đó ông con, giọng ông tui nghe như vịt đực- má nhìn tui cười.

_Má khỏi lo, con trai má mà.- tui cười nhe răng.

_Ăn đi ông trời con, để tui coi ông làm ăn sao- má vẫn cười

Ăn cơm xong, tui lên lầu, ra ngoài ban công hít thở. Nghĩ tới thứ 2 mà bỗng dưng tui cảm thấy sợ, tui sợ mình hát không được thì thành trò cười cho thiên hạ mất. Thôi không nghĩ nữa, tui đi xuống nhà, lấy đt ra nt với bé Trang. Bé nói mới đi học thêm Anh văn về, rồi hai đứa ngồi nt tới tối. Chín giờ, có tin nhắn của nhỏ Linh.

_Ngủ ngon nha T, mai 8h qua nhà Linh Tui thì cũng nhắn tin lại chúc nhỏ ngủ ngon. Xong thì có tin nhắn của bé Trang:

_Hic...em mở mắt lên hết nổi ời, ngủ ngon nha anh T :-*.

Ế!!!! Phát hiện mới, bé Trang gửi hình nụ hôn cho tui, há há, sướng quá!!!!

Tui mừng lắm, nhảy cẫng ra khỏi giường, rồi nhắn tin lại cho bé, không quên hình nụ hôn. Tối đó, tui ngủ ngon hơn mọi bữa, nằm mơ nữa, nhưng không phải bé Trang mà tui thấy nhỏ Linh đang đứng cạnh tui cầm mic hát bài Wavin' flag.

Sáng, bò ra khỏi giường, đánh răng, rửa mặt. Ăn sáng xong tui xin phép má rồi xách đít đi qua nhà nhỏ Linh.

....còn tiếp..... 31

Cột kẹt đạp xe qua nhà nhỏ, lần này thì nhỏ ra mở cổng cho tui. Vừa dựng xe xuống nhỏ đã lôi tui vô nhà.

_Từ từ, gì mà gấp vậy?

_Lẹ lên T.- nhỏ hỏi tui

_Rồi rồi.

Lên tới phòng nhỏ, đóng cửa phòng lại, nhỏ hỏi:

_Mai lên hát, T định mặc đồ gì?

_Ai biết, chắc đồng phục- tui nhún vai

Nhỏ bước lùi vài bước, ngó tui từ trên xuống dưới.

_Gì...gì vậy?

_Xoay 1 vòng cho Linh coi coi.

_Hả? Chi?

_Thì làm đi.

Đành xoay 1 vòng. Xong, nhỏ nói tiếp:

_Nè, nếu mặc đồng phục thì đừng bỏ áo vô thùng. Nhà T có kính Nobita hông?

_Có, mà T không thích đeo.

_Vậy có nón hip hop hông?-Nhỏ hỏi tiếp

_Có.

_Vậy thứ hai nhớ đem theo.- Nhỏ nói

_Ờ....ờ....- tui gật đầu.

_Thôi, giờ tập tiếp nha.

Tập từ sáng tới chiều, mệt bỏ hơi tai. Ăn trưa ở nhà nhỏ luôn. Máy bà chị giúp việc ngồi ăn chung mà cứ nhìn tui với nhỏ Linh rồi rục rịch cười, mấy bà chọc ghẹo đủ thứ.

_Cô tiểu thư lần đầu xuống bếp, nếu đồ ăn không ngon thì em thông cảm nha T- Máy bà chọc.

Nhỏ Linh không nói gì, chỉ cầm cúi xuống ăn, hai má đỏ ửng. Lâu lâu nhỏ nhìn lên qua, rồi gấp đồ ăn cho tui. Tui thì lơ ngơ, không biết làm gì, chỉ biết ăn.

_Ngon hông T?- nhỏ hỏi tui

_Ờ ờ, cơm cháy ngon lắm.- tui ngón nghiêng

_Trời ơi, cái đó là trứng chiên mà em trai- máy bà trở mắt nhìn tui rồi cười rần rần

_Trứng chiên của người ta mà ông nói cơm cháy là sao, ông tưởng?!- Nhỏ thúc vô sườn tui 1 cái.

_Ai biết, tại nó cứng cứng như cơm cháy- tui nhăn mặt

Nhỏ xì mặt, cầm chén cơm ăn tiếp. Máy bà chị giúp việc cứ ngồi đó bụm miệng cười.

Để chuộc lỗi, tui gấp cho nhỏ miếng thịt gà. Nhỏ không nhìn lên, vẫn cắm cúi ăn. Lát sau lên phòng, nhỏ pha 1 ca Lipton thiệt bự.

_Tập tiếp nè.- Nhỏ phụng phịu

_Giận T à?- Tui hỏi

_Không, giận chi mệt.

_Thôi mà, nãy T lỡ lời thôi, tưởng cơm cháy thiệt mà.

_Hứ, ai mà đi ầm cơm chung với cơm cháy chứ?- nhỏ nhăn mặt

_Thôi mà, ráng tập đi một nấu ngon hơn- tui cười

_Nấu rồi có ai dám ăn đâu? Tập chi mất công.- Nhỏ giận lẫy

_Ừ...thì...T ăn cho.- Tui gãi đầu

_Chắc hông?- Nhỏ lườm

_Chắc mà, yên tâm đi.- tui cười nhe răng

_Ừ, mai Linh nấu món mới, T phải qua ăn đó.

_Chết....

_Gì hả?

_À, không, không, ai nấu chứ Linh thì T sẵn sàng ăn mà.- tui ráng nhe răng ra cười

_Nhớ đó, thôi mình tập tiếp đi.

Hic...bài này cũng không khó nhưng mà nhỏ Linh cứ bắt tập đi tập lại cả chục lần. Một muốn chết. Chiều về, lần này thì nhỏ không tiễn tui được tại bạn nói chuyện đt với ba má nhỏ. Bà chị giúp việc cười nhiều nhất mở cổ họng cho tui.

_Ê, T nè, chừng nào em qua nữa?

_Em đâu biết đâu, chắc mai..he- tui cười với bà

_Ừ, mấy bữa có em ở đây chị thấy bé Linh nó vui hẳn ra.

_Dạ?

_Ba má bé Linh đi làm ăn xa, tháng nào cũng gửi tiền về. Bé Linh xa ba má từ hồi mới học hết lớp 5 tới giờ.

_Vậy hả chị?- tui ngạc nhiên

_Ừ, nhờ có em mà nó yêu đời ghê á. Nay nó hay cười lắm, không còn cau có như hồi trước nữa.

_Dạ? À, em cũng không biết sao nữa.- tui gãi đầu

_Em đúng là....bé Linh thích em rồi, có vậy mà cũng không biết.- Bà kí đầu tui cái cốc.

_Ui da! Chị đừng có giỡn, Linh không thích em đâu.

_Chị nói thiệt, không tin thì ráng chờ mà coi ha em trai, bye bye.

Đoạn, bà đóng cửa cái rầm.

_Ồ...- Tui ngó người ra.

Thôi kệ, về trước rồi tính gì tính. Tối nhà, 5 giờ chiều. Xách xe vô, lên phòng tắm phát rồi chạy xuống ăn cơm với ba má. Tối, mò lên máy bàn chơi fifa. Mới thi xong nên bá má cho xả hơi, không bị la.

Chơi xong, đi đánh răng, chui vô phòng, mở máy lạnh rồi đắp mền.“ Bíp!!! Bíp!!!”

Có tin nhắn, bật lên có 2 tin.

_Anh ngủ ngon nha T :-*- của bé Trang

_Hi, hồi hộp hông? Ráng ngủ nha, mai còn có sức hát với Linh Hí hí, ngủ trong sung sướng, có tận 2 nàng nhắn tin chúc mình ngủ ngon. Gửi trả lại rồi tui trùm mền kín người, ngủ ngon lành tới sáng.

Sáng, hai híp mở không lên. Ghèn dính kín mắt. Hic...sao nay nhiều ghèn dữ vậy nè...Bò ra khỏi giường. Tui mò mẫm lại nhà tắm, mức nước rửa cho hết ghèn. Cuối cùng cũng banh được con mắt ra. Đánh răng, rửa mặt. Tui vù xuống nhà thay đồ. Dem theo cái kính Nobita, cái nón hip hop theo lời nhỏ Linh dặn. Vô trường, tấp nập, chen chúc. Mọi người đang dựng trại, lán che. Bỗng dưng tui thấy run. Trời hôm nay se se lạnh.

_Hù!!!- nhỏ Linh đẩy tui từ đằng sau.

_Ế, hông hết hồn.- tui lè lưỡi.

_Chuẩn bị tinh thần chưa?- nhỏ hỏi

_Đang run nè...- tui khịt khịt mũi

_Hi, cố gắng bình tĩnh đi.- nhỏ nheo mắt cười.

Đoạn nhỏ đưa tui cái áo khoác màu đen, sau lưng là chữ Evil.

_Hửm? Chi vậy?

_Mặc vô chứ chi.

_Hả?

_Lên hát phải chuẩn bị trang phục chứ. Bỏ áo ra ngoài thùng đi.- nhỏ kêu

_Ờ ờ, có bị bắt không?- tui hỏi nhỏ

_Không sao mà.- nhỏ nói

Rồi nhỏ kéo tui lên văn phòng. Chỉnh lại cái cho cái đầu tóc tui bù xù chút, nhìn y như mấy thằng Hàn Quốc. Đội cái nón lên, đeo cặp kính Nobita, mặc thêm cái áo khoác nhỏ đưa nữa. Nhỏ cứ tẩn tẩn khen đẹp, hể hể, bẻ mũi. Xong nhỏ đưa ỉnh cái vòng, nhỏ cũng có 1 cái y chang, nhỏ nói là vòng may mắn. Rồi nhỏ đi ra nhà vệ sinh. Năm phút sau, nhỏ trở lại. Ôi, vỡ mồm. Nhỏ mặc váy đen, cái áo thun hình quả bóng, cái áo được cột qua 1 bên, nhìn năng động lắm. Cuối cùng nhỏ lấy cái áo khoác trắng mặc lên. Sau lưng có ghi chữ Angel. Ế? Hỏi thì mới biết nhỏ hai cái này là áo cặp, mỗi bên đều có một nửa trái tim.

Cuối cùng thì chương trình cũng bắt đầu. Thằng Quý với Vi em lên song cả mở đầu chương trình. Hai đứa hát bài “Mái trường”. Nhạc nổi lên.

_La la la la là là lá lá là lá.....tuổi học trò qua đi, cùng với những tiếng cười, cùng với những phút giây nô đùa, và đôi khi lệ buồn cũng rơi...

Bài này hình như tui nghe trên mạng 1 lần rồi. Một lúc sau tới thằng Quý:

_Thời gian cứ miệt mài trôi qua, tuổi học trò cũng đã mãi xa, chỉ còn lại chúng ta, từng trang kí ức, từng ngày tháng bên dòng lưu bút nhật nhòa, và nhìn lại chúng ta, những mối tình áo trắng vu vơ, những bài thơ vô đề vẫn còn dang dở, giây phút ấy biết tìm nơi đâu? Hỡi ngày xưa yêu dấu, những hình ảnh đã mãi in sâu....- Thằng Quý rap.

Cả đám dưới lớp tui nhao nhao. La ó. Mấy thằng chiến hữu thì: “Ồ ỒSSSSS!!! Thằng Quý nó rap kìa!!!! Nó rap kìa bây!!!! Hú hú hú!!!! Bis bis bis!!!!”. Tụi nó vỗ tay ào ào. Phục Vi em thật, thằng Quý không hát được thì cho nó rap. Vậy mà em cũng nghĩ ra....phục!!!!

Tiết mục chấm dứt, mấy thằng ôn dịch lớp tui thấy bông Vạn Thọ cho thằng Quý, còn hoa hồng thì cho Vi em....ồ... Rồi những tiết mục khác cũng được biểu diễn. Nhảy hiện đại, ảo thuật, đủ thứ...Tiết mục áp chót sắp kết thúc rồi.

Nhỏ Linh kêu tui:

_T, chuẩn bị đi, sắp tới mình rồi đó.

_À..ừ...- tui thở gấp, tay chân run lẩy bẩy...

_T sao vậy?- nhỏ Linh hỏi

_Không...không...lạnh...chút thôi....- tui cố gắng thoát ra từng từ

_T lạnh hả?

Bỗng nhỏ lẳng lặng nắm lấy tay tui. Nhỏ đan chặt tay nhỏ vào bàn tay tui rồi nhìn tui cười:

_Tay T lạnh thiệt, nhưng có Linh rồi, nó sẽ ấm thôi.

Tim tui đập thành thịch. Nhưng nhờ có nhỏ mà bớt đi phần nào hồi hộp... Tui nhìn nhỏ cười một rồi cầm mic lên, chuẩn bị chiến đấu.

_Và sau đây là ca khúc Wavin' flag!!!!- thằng MC nói như hét

Beat đã được bật lên. Nhỏ Linh nhìn tui mỉm cười rồi gật nhẹ đầu. Tui biết tới lúc phải bắt đầu rồi....

“Give me freedom, give me fire, give me reason, take me higher.

See the champions, take the field now. you define us, make us feel proud.

In the streets are, exaliftin, as we lose our inhabition, celebration its around us, every nations, all around us.”

11. Chương 11

32

Tui bước ra sân khấu cùng với nhỏ Linh rồi cất tiếng hát phần đầu trong bài Wavin' flag.

Cả đám đông bỗng im lặng, tui chợt dạ. Không biết mình đã làm gì sai nhưng vẫn cố gắng hát tiếp. Đám con trai lớp tui nhìn như ngáo ộp, miệng thằng nào thằng nấy ngoác ra nhìn tui không chớp mắt. Nhất là thằng Kì Lân. Nhìn nó như cái tượng, cứng đờ. Vì em nheo mắt ra chiều khó chịu đôi theo tui. Không lẽ kì này em sẽ méc với bé Trang?! Đám con gái trong lớp cũng ngờ ngàng nhìn theo tui với nhỏ Linh.

Bỗng dừng tui con trai lớp tui la ó lên: “Lão đại trên đó kìaaaaaaaaa!!!!!! Má, hát với em Linh của mày luôn kìa Lân!!!!”

Cầm đám đứng dậy vỗ tay rần rần “Bis bis bis!!!! Hay quá!!!!”. Trừ thằng Kì Lân, nó lặng đi, ngồi đó mặt hầm hầm nhìn tui. Đám lao thì phải theo lao, mặc kệ nó, tui cứ tiếp tục hát. Hết đoạn đầu, tới lượt nhỏ Linh.

“Singin' forever young, singin' songs underneath that sun.

Let's rejoice in the beautiful game.

And together at the end of the day.....”

Lúc này tui cảm thấy hưng phấn hơn bao giờ hết, tui không cảm thấy sợ đám đông nữa. Nhỏ Linh vừa hát vừa nhìn tui cười rất tươi. Tui cũng nhoẻn miệng cười với nhỏ. Đoạn cuối, hai đứa tiếp tục hát, đám đông ở dưới tiếp tục hò reo.

Cuối cùng cả hai hạ giọng: “.....Just like a waving flag...flag...flag

Just like a waving flag oh...oh....”

“Phù!!!!”, hát mà mệt y như là đá banh. Tui nhìn nhỏ Linh, nhỏ nhìn đám đông bên dưới rồi nhìn tui mỉm cười hạnh phúc. Thấy nhỏ cười bỗng thấy lòng mình nao nao. Tim đập rộn ràng. Mấy thằng lớp khác nườm nượp lên tặng hoa cho nhỏ, tui nó chen lấn rồi đẩy tui lùi vô trong cánh gà.

“ Vâng, cảm ơn các bạn, lễ khai mạc đã kết thúc. Xin cảm ơn.”- Thành MC nói lời kết thúc.

Thấy cái mic lên bàn, cởi cái áo khoác ra vắt lên vai, tui bước trở về lớp. Vô lớp, đám chiến hữu ào ào: “Má!!! Hot boi vô kìa!!! Hát hay quá máy!!!!”

_Không có gì ha...ha- tui cười

_Má, trình tiếng Anh mày khủng vậy??? Hát được nguyên bài luôn!!!- Thành Nổ trầm trồ.

_Ha ha, tao giấu nghề mà.

_Kỳ này ày lên làm thần, lạy thần T!!!!- thành Quý giở giọng trêu ghẹo rồi úp mặt xuống bàn lạy lạy lạy để.

_Im mỗ, tao bữa à.- tui chửi nó

_Bữa nay nhìn cũng đẹp trai quá ta.

Tui quay qua thì thấy đám vịt trời. Tụi nó bu vô:

_Cho em xin chữ kí đi anh T!!!!

_Áo ai mua đẹp vậy?!

Mợ mấy con bệnh, vừa thoát ra được thì gặp Vi. Êm đi qua, lờm tui cái rồi nói:

_Hát hay quá T, bé Trang biết được chắc vui lắm đó.- Vi nói mà mặt lạnh tanh.

Tui toát mồ hôi rồi giả điên trả lời:

_Chỉ hát thôi mà, Vi đừng có hiểu lầm.

_Vi không cần biết, cái đó là do bé Trang.

Rồi Vi lạnh lùng bỏ đi. Tui ngớ người ra, đứng đó như trời trồng. Lát sau mấy thằng chiến hữu kêu la inh ỏi:

_Ê, chiều nay đấu rồi, đi tập đi tụi bây.

_Ừ, xuống sân sau trường đi.

_Ờ ờ, xuống lẹ đi tụi bây.

Cả đám ùa nhau xuống. Chỉ còn mình thằng Lân ngồi đó. Thấy vậy tui mới lại chỗ nó:

_Ê, xuống mày, chiều nay đá rồi.

_Mày xuống đi, kệ tao.- nó gắt

_Ừ, tao đi.- Tui cũng mặc kệ nó.

Vắt cái áo lên vai, định đi xuống nhà vệ sinh thay đồ tập thì thấy nhỏ Linh.

_Nãy giờ T đi đâu vậy?! Làm Linh đi kiếm nãy giờ à.- nhỏ phụng phịu.

_Đi hát xong thì về lớp thôi.- tui trả lời

_Nè- nhỏ đưa tui hộp quà nhỏ

_Gì vậy?

_Quà cho T chứ gì.- Nhỏ đỏ mắt, chắc lần đầu tặng quà người cho con trai.

_Ặc, T nói giỡn thôi mà, không cần tặng quà đâu...-tui gãi đầu

_Nhận đi mà....hông là Linh giận á – nhỏ nhăn mặt

_Ừ...thì nhận...

_Hi, mà mí mắt T dính cái gì kìa.- Nhỏ chỉ vô mắt tui.

_Hả? Dính gì à?- tui lấy tay lên mắt

_To đầu à...vậy sao mà chùi?? Nhắm mắt lại đi, Linh chùi cho.- nhỏ nói

Nhắm mắt lại, chột nhỏ nhón chân lên rồi đặt môi nhỏ chạm vào môi tui. Quá bất ngờ, tui cứng đờ người, mắt mở tròn tròn. Cảm giác đó lạ lắm, trời lạnh, môi nhỏ ấm quá. Tim tui đập thình thịch, mạnh và nhanh hết cỡ. Mắt nhỏ nhắm nghiền, khoảng 5 giây sau thì nhỏ dừng lại. Nhìn tui, nhỏ cười rồi chạy đi, không quên nhắc là về nhà phải mở hộp quà ra ngay. Nhỏ đi rồi, sao mà tim mình vẫn đập rộn ràng...Lần đầu tiên trong đời...hình như môi nhỏ có vị ngòn ngọt. Tui thơ thẩn đi xuống sân tập.

_Thằng kia, mày làm gì mà lâu vậy?!!!- Thằng Tín lớn giọng

Không thèm trả lời, tui cứ mừng tượng lại nụ hôn đầu đời của mình, sao ngọt ngào quá vậy? Vậy là bà chị giúp việc nói đúng rồi...phải chi người trao nụ hôn đầu tiên cho tui là bé Trang, nhưng thay kệ, bây giờ tui thấy mình lâng lâng...Ra sân, tập không thấy gì toàn ăn bánh. Mật ăn bánh, bụng ăn bánh, tới cả thằng em trai mình cũng ăn bánh....Ăn đã đời rồi thì có người kéo xên xệt ra ngoài đường thương. Tới trưa, cả đám ra về, nhỏ lớp trưởng dặn:

_Mấy ông về à nha, không được đi chơi, dưỡng sức để chiều còn đá.

Tuy biết là vậy nhưng mấy thằng tui vẫn cứ thích chọc cho nó nóng lên.

_XẾ!!!! BÀ LÀ MÁ TỤI NÀY CHẮC?!!!!!!- Cả bọn đồng thanh.

Con lớp trưởng đờ ra, không biết nói gì luôn.....

....Còn tiếp... 33

Chạy xe về nhà, hôm nay khỏi phải đưa nhỏ Linh về, bà chị kia rước nhỏ rồi. Xuống xe, vác cặp với hộp quà vô nhà. Không ai ở nhà, ba má đi làm hết. Má làm cơm để sẵn trong lồng bàn. Để đó, tui lúi húi mở hộp quà ra coi trước. Bên trong là trái tim pha lê với bức thư nhỏ gửi.

“T nè, T nhớ lần đầu mình gặp nhau không? Rồi ngày T bị phạt đi lao động nữa, ngày đầu tiên mình nói chuyện với nhau, Linh có cảm giác mình quên nhau từ lâu rồi. Mỗi lần nhìn thấy T cười thì Linh vui lắm. Khoảng thời gian qua là khoảng thời gian hạnh phúc nhất của Linh, có T Linh không thấy cô đơn, không thấy buồn chán... T là người là người con trai đầu tiên làm cho Linh cảm thấy hạnh phúc....Bây giờ Linh nhận ra một điều, Linh đã yêu T mất rồi....chắc là T bất ngờ lắm phải không? ^^! Không sao, nếu T cần thời gian thì Linh đợi được mà. Linh sẽ chờ câu trả lời của T.”

Việc này đang diễn ra thật sao?!! Linh yêu mình thật sao?!! Đọc xong bức thư, tui không giấu được nụ cười...Ồ ẹt, bất ngờ thì không nhưng mà sung sướng thì có.

Đem dẹp bức thư với trái tim lên phòng, tui chạy xuống nhà ăn cơm. Nằm ngủ tới chiều, giật mình thức dậy, 4 giờ rồi. Rửa mặt, thay đồ xong tui nhong nhong tới trường. Tụi nó tụ tập ở sân khởi động, tui tới sau cùng.

_Ê, khởi động đi mày.- Thằng Nổ kêu

_Lo làm éo, thủ môn thì cần gì- Tui cười khẩy

_Mợ mày, khởi động đi, tướng đội trưởng ngon hả?- Thằng Tín hùa theo

_Hê hê, khởi lo...

Nói vậy chứ tui cũng đứng đó lắc mấy cái, thuận tiện ngó nghiêng mấy em cổ vũ lớp kế bên.

_Ủa mày, đội cổ vũ lớp mình đâu?- tui hỏi

_Đi cóc ỏi mía ghim hết rồi.- Thằng Quý tỉnh bơ

_Ồ, vậy là....

Chưa kịp nói thì thấy mấy con mắm vô tới. Đi cổ vũ chứ có phải pinic đâu mà mấy mề làm màu kinh khủng.

Thằng Năm nổ thấy đám con thì mở miệng làm 1 tràng tiếng Miên: “Ngộ tả lị xị hàm bà lằng cầu cầu##\$##%#%&&&%##XXX*****!!!!!!”

_Ê bây, coi Năm nổ sủa kia.- thằng Quý cười ha hả

_Thằng trọng tài đâu bây?- tui hỏi

_Đây nè em.

Quay qua thì thấy ông thầy thể dục đứng nhìn tui. Ông nở một nụ cười rất ư là thân thiện:

_Thằng này sẽ làm trọng tài nè, thắc mắc không?

_À, dạ không thầy...

Mắt nhìn trân trân ông thầy, hai chân tự động bước đi càng xa ông càng tốt. Mang giày, đeo găng xong cũng là lúc trận đấu bắt đầu. Đội tui xài chiến thuật 4-4-2 “ Tiền đạo: Năm nổ, Quý. Tiền vệ: Kì Lân, Thịnh, Hưng(thằng này chưa nói tới), Bóng biển(nhớ không??). Hậu vệ và trung vệ: 4 thằng kia, chơi không thân nên khỏi kể. Thủ môn: T đây)

Đội bạn chơi 4-5-1, căng à, mới trận mở màn thôi mà đã thủ rồi.

“Hoét!!!!!!” Tiếng còi khai trận vang lên. Đội bạn giao bóng trước, suốt 15 phút đầu, tui nó không tấn công mà chỉ chuyền qua lại ở sân nhà. Ước chế cái lối cù nhầy này quá, thằng Nổ tức khí nhảy vô chuôi bóng. “Roét!!!”

_Phạm lỗi thô bạo, thẻ vàng cho số 9.- Trọng tài rút thẻ ra.

Thằng cu bị phạm lỗi đau quá, không tiếp tục được phải ra sân nằm. Thay người xong, đá phạt, tui nó vẫn cù nhầy không chịu tấn công mà cứ rê qua rồi dắt lại ở phần sân nhà. Suốt hiệp 1, không thằng nào bên đội tui chạm được bóng. Nghỉ giải lao.

_Mẹ nó, toàn chơi câu giờ.- thằng Nổ động xuống bàn 1 cái

_Chịu thôi, hiệp sau mình giao bóng đừng để nó lấy là được.- thằng Tín nhăn nhó

_Ậu mẹ nó, hiệp 2 có bóng là tổng lực tấn công cho tao!- tui nói như hét

_Thôi đi thánh, tui này đi lỡ mất bóng cái mày ở lại chụp éch à?

_Lo gì, tao chụp thì không vô đâu mà lo.- tui cười khẩy.

_Mệt quá, lát đội mình giao bóng, ráng ghi 1 bàn là được, tui nó không dám cù nhầy nữa đâu.- thằng Quý chêm vô.

_Tốt! Quyết thằng trận này!!!!- cả đám đồng thanh.

Còn mấy con mắm kia cổ vũ kiểu gì không biết, toàn thấy ngồi ăn hàng. Suốt hiệp 1 tui để ý con nào miệng cũng nhai chóp chép. Sao không nhìn đội cổ vũ bên kia mà học tập hả?? Tuy không xinh bằng mấy bà nhưng người ta biết rót nước ấy thằng cầu thủ, lấy khăn lau mặt giùm nữa. Nhìn mà thấy tức ình, nước đá không có, khăn thì chẳng có...Khát khô họng, kêu mấy má đi mua giùm mấy chai nước cũng không đi....làm biếng mà còn bày đặt” Lát hết trận uống cho nó đã khát.” Lạy mấy má, cho con xin chút nước.

Hiệp 2, khởi sắc hơn, giao bóng xong là tổng lực tấn công. Sau cú chuyền của Năm nổ, thằng Quý móc vô lê ghi bàn...Vậy là dẫn 1-0. Hé hé, cho chết, bỏ tạt cù nhầy.

Đúng như thằng Quý đoán, sau khi bị ghi bàn, tui bên kia tấn công dồn dập hòng tìm bàn gỡ. Tui hết bay người rồi lại lẩn xỏ, nhào vô đón chân cầu thủ bên kia không thương tiếc để giữ vững tỉ số.

“Roét!!!” “Trận đấu kết thúc!!!!”.

“YEAH!!!!” Cả đám bay vô ôm nhau ăn mừng chiến thắng. Đang cao hứng thì con mắm thúi của đội cổ vũ bên kia tạt cho gáo nước lạnh:

_Xí, mới có 1 trận làm như vô địch rồi không bằng.

Mất hứng, cả đám ngồi xuống nghỉ mệt. Khoảng 5 phút sau nhỏ Linh chạy ra chỗ tui. Hôm nay nhỏ cũng phải đấu cầu lông, Vi em cũng vậy. Không biết kết quả sao rồi.

_Đội của T thắng hả?- nhỏ vừa nói vừa đưa tui chai nước suối

_Ừ, 1-0 thôi.

Đoạn tui cầm chai nước tu ừng ực. Đám cô hồn kia nhìn thấy tui với nhỏ Linh thì” Ê Ê, đi chỗ khác cho vợ chồng người ta nói chuyện..hí hí...”. Thằng Kì Lân thì ghen ra mặt.

_Hi, Linh mới đánh thắng nè- Nhỏ nhìn tui cười chúm chím

_Vậy hả? Linh giỏi ghê.- tui cũng cười títt mắt.

_À mà Vi thắng hay thua Linh?

_Vi thắng luôn.

_Ờ.

_T đổ mồ hôi quá chừng nè.- Nhỏ lấy khăn tay ra lau trán tui.

_Hi, cảm ơn. Thôi mình về đi.

_Ừ- Nhỏ nhìn tui cười

Chiều hôm đó, tui chở nhỏ đi vòng vòng, ăn kem rồi mới về nhà...tui bắt đầu thấy thích nhỏ rồi.

Ba ngày trôi qua, đội tui thua ở trận tứ kết. Gặp nhầm cái lớp toàn dân học đá banh, tui nó mạnh kinh. Sau trận thua, tui đi coi nhỏ Linh đánh cầu. Trận chung kết là giữa nhỏ với Vi em. Hơi căng. Chiều thứ sáu, vô trường. Gặp nhỏ, chúc nhỏ may mắn. Nhỏ chỉ cười rồi cảm ơn tui. Bây giờ mới bắt đầu thấy sao nhỏ dễ thương quá....hic...Vi em cứ lờm tui với nhỏ. Thằng Quý thì nhảy vô cổ vũ Vi em hết mình. Tui con trai trong bu nhau lại coi nhỏ thi đấu. Nhỏ mặc quần thể dục ngắn tới đùi. Vi em thì mặc quần dài. Tới giờ, hai đứa chuẩn bị.

“Hoét!”, trọng tài thổi còi cho trận cầu bắt đầu....

....còn tiếp.... 34

“Bóc!”- Nhỏ Linh phát cầu. Ban đầu nhịp độ trận đấu chậm rồi nhanh dần. Trái cầu nhẹ bay vun vút trong gió, tiếng vợt nghe vùn vụt. Cả hai đều thoăn thoắt vung vợt. Trời chiều rồi sao mà nắng quá, cái nắng chói chang ảnh hưởng không nhỏ tới trận đấu. Nhỏ Linh với Vi đổ mồ hôi như tắm. Ngồi từ xa mà tui có thể nghe thấy tiếng thở dồn dập của cả hai. Khán giả ngồi ngoài cổ vũ cực hăng, hầu như chỉ có tui con trai cổ vũ. Nhìn qua kế bên, thằng ông nội Quý đem theo cả băng-rôn, biểu ngữ...đệt...miệng nó không ngừng: “Vi ơi!!! Cố lên!!! Cố lên!!!!”. Nhìn nó la tui cũng thấy mệt, ngồi yên không sướng hơn sao? Nhìn ra phía đồi điện, mấy cái thằng thẳng đăm tặc nhìn nhỏ Linh với ánh mắt thèm khát, miệng cũng không ngừng: “Linh ơi!!! Cố lên!!!”. Nhìn ngứa mắt vãi.

Nhìn lại mình, chưa mở miệng cổ vũ ai trong khi đám chiến hữu cứ í ới. Thấy cũng kì, thôi thì đứng dậy la một câu cũng không chết.

Tui liền đứng dậy: “Cố lên nha Linh!!!!”. Vừa la xong, đám chiến hữu nhìn tui chằm chằm, thằng Quý, Vi em ở ngoài kia cũng nhìn tui trân trân.

_Ậu mợ!!! Tạo phản hả mậy!?!?! Thệt nó anh em!!!!

Rồi bỗng dưng cả đám xong tới đè đầu, bóp cổ tui. Thằng Tín cầm chai Lavie gõ bong bong lên đầu tui “Mày tạo phản hả? Phản nè! Phản nè!”. Mấy thằng kia kẹp cứng tay chân tui. Không thoát được, bị gõ đầu, bị đánh đau ức lắm nhưng không làm gì được....

Đang cố gắng thoát ra thì “Hoét!!!”, ván đầu tiên kết thúc. Nhỏ Linh thua Vi em với tỉ số 19- 21. Lúc đó mấy thằng cô hồn cũng thả tui ra. Đội đó mấy con cờ hó, ông sẽ trả thù.

Nhỏ Linh đi lại chỗ tui, nhỏ thở dốc.

_Vi đánh hay quá T ơi, chắc Linh thua.- Nhỏ nhăn mặt

_Ế, đừng nói vậy, Linh sẽ thắng mà.- Tui động viên nhỏ

_Hi.- nhỏ nhìn tui cười híp mắt.

_Ngồi đây đợi tí đi, T đi mua nước cho Linh.

Không đợi nhỏ trả lời, tui ù té chạy đi mua cho nhỏ chai nước suối, tiện đó mua 1 bịch khăn giấy luôn. Xong, tui bắn vào trở lại chỗ của nhỏ thì thấy mấy thằng chung khối nhưng khác lớp bu vòng vòng nhỏ, mời nhỏ uống nước. Không biết sao nhỏ cứ lắc đầu quây quây. Thấy tui tới, nhỏ liền chạy ra.

_Đi đâu lâu vậy đầu to?- nhỏ hỏi

_Mua nước chứ gì?

_Hic..khát nước quá.

_Thì nè uống đi, mua cho Linh chứ cho ai.- tui đưa nhỏ chai nước

_Hi hi, cảm ơn nha đầu to.- nhỏ tí mắt

_Ê, không được kêu đầu T đầu to nghe chưa?- tui nghiêm giọng

_Hả...gì dạ??? Đầu to nói gì Linh hông nghe?- nhỏ giả bộ

_Hứ...

_Blêu, giỡn thôi mà- nhỏ le lưỡi

_Ngồi xuống nghỉ đi, lát nữa đầu tiếp đó.- tui vừa nói vừa kéo ghế ra cho nhỏ

_Đồ mồ hôi quá chừng kìa, lau đi- tui đưa cho nhỏ gói khăn giấy

_Hông.- nhỏ chu mỏ

_Làm gì không?

_Linh muốn T lau cho Linh- nhỏ phụng phịu

_Gì...?

_T lau cho Linh đi, đánh cầu mỗi tay quá à....- nhỏ nhăn mặt

_Ừ...ừ...thì lau nè.

Tui cầm khăn lau trán nhỏ trước ánh mắt soi mói của người đời. Đang lau mồ hôi cho nhỏ Linh thì tui bỗng dưng thấy lạnh gáy, nhìn ra sau lưng, Vi em nhìn tui. Cái ánh mắt đó làm tim tui như muốn nhảy ra ngoài, không biết sao lại sợ Vi em vậy.

_Tập trung!!! Chuẩn bị cho ván tiếp theo!!!!- Trọng tài thông báo.

Nhỏ Linh đặt chai nước xuống gốc cây rồi chạy đi, nhỏ ngoảnh lại vẫy tay chào tui.

_Linh!- tui nói với theo

_Hả?

_Cổ lên.

_Ừ, Linh biết rồi.- nhỏ mỉm cười rồi chạy đi

Nhìn theo nhỏ, tui bỗng cảm thấy lòng vui vui. Mong là nhỏ sẽ thắng. Ván thứ hai này nhỏ thắng 21-17. Nhưng ván cuối nhỏ thì nhỏ thua, lại là 19-21. Pha cầu cuối cùng không hiểu sao nhỏ lại làm rớt cây vợt xuống đất. Cả đám lớp tui ùa lên ăn mừng, tụi nó tung hô Vi. Tui vừa thấy vui, vừa thấy buồn. Nhỏ thì cầm cây vợt đứng lặng ra đó nhìn về phía lớp tui. Mấy thằng khi này còn mời nhỏ uống nước giờ quay lại chọc ghẹo, nhỏ vẫn lặng câm, không nói một lời. Thấy vậy tui liền chạy về phía nhỏ. Tui nghe một thằng trong đám đó nói gì mà “Thua rồi còn chảnh không em?” rồi cười ha hả.

_Mày nói cái gì?!!!! Ngon nói lại lần nữa tao nghe!- tui đẩy thằng đó ra

_Liên quan gì mày? Mày là cái gì mà có quyền nói?-Nó kên mặt

_Tao là bạn trai Linh, mày ngon mày nói lại câu hỏi này coi?!!!- tui kên lại nó

_Ừ, vậy hả?!- Nó trừng mắt lên

Rồi nó toan nhảy vô đánh tui, tui cũng định nhào vô ăn thua đủ thì nhỏ Linh kéo tay tui lại.

_Thôi đi T, mình về đi!- nhỏ nói như khóc

Mấy thằng bạn của thằng khốn nạn kia cũng can nó ra:

_Thôi mày, thầy cô còn đây nhiều lắm...

Nghe vậy cả hai mới dịu xuống.

_Mày coi chừng tao đó!- Nó chỉ vô mặt tui

Rồi nó bỏ đi. Nhỏ Linh cũng bỏ tay tui ra rồi đi ra chỗ bàn ngồi thần thờ. mấy thằng chiến hữu í ới kêu tui về:

_T đi về mày!!!

_Tụi bây về trước đi!!!- tui khoác tay

Tui tới ngồi xuống bên cạnh nhỏ. Hình như nhỏ đang khóc, tui nghe thấy tiếng nhỏ thút thít.

_Linh...- tui kêu nhỏ

_Hả..?- nhỏ gạt nước mắt rồi cố gắng nhìn tui cười

_Đừng tỏ ra cứng rắn nữa, cứ khóc đi...

Nhỏ ôm chầm lấy tui, dụi đầu vào ngực tui, nhỏ khóc như một đứa con nít. Có thể nghe thấy từng tiếng nấc của nhỏ. Hai đứa ngồi như vậy cả buổi chiều. Mặt trời sắp tắt nắng, tui kêu nhỏ về. Hai đứa bước ra lấy xe, gần tới chỗ thì nhỏ kéo tay tui lại.

_Gì vậy Linh?- tui hỏi

_T à....T...đọc bức thư của Linh chưa?- nhỏ ngập ngừng

_Rồi...hì- tui cười

_Vậy...vậy hồi này..T nói thật không?

_Nói gì chứ?- tui ngạc nhiên

_T...là..bạn trai Linh.- nhỏ lí nhí

_À, cái đó, phải coi Linh đã.- tui cười

_Linh làm sao?- nhỏ chớp chớp mắt

_Coi Linh có chịu làm bạn gái T không đã- tui gãi đầu

Nghe vậy nhỏ không nói gì mà chỉ bật cười thành tiếng rồi ôm lấy tui. Nhỏ vừa ôm tui vừa lí nhí:

_Em yêu anh....

Rồi nhỏ lại cười, tui cũng cười theo rồi ôm lấy nhỏ, tim đập rộn ràng. Nhỏ buông tay rồi nói:

_Vậy kể từ bây giờ, anh là của em.- nhỏ cười

_Ừ, là của em...- tui mỉm cười

Tui đi lấy xe, còn nhỏ thì đứng đợi. Chờ nhỏ đi ăn kem rồi mới về nhà.

_Ăn kem xong lạnh quá à.....- nhỏ than

_È, ai biểu, chiều tối rồi còn đòi đi ăn kem.

_Hứ, anh hông chở thì ai thềm đi.- nhỏ bĩu môi

_Lạnh thì ôm anh đi.- tui nói

_Không thêm...blêu.

_Vậy thôi.- tui tiếp tục đạp xe

Miệng nói như vậy nhưng hai tay nhỏ ôm lấy tui cứng ngắt. Về tới nhà, nhỏ xuống xe. Nhỏ vẫn chào tui như mọi ngày nhưng hôm nay nhỏ dặn thêm:

_Về nhà tối phải nhắn tin chúc em ngủ ngon trước á.

_Ờ, biết rồi cô nương.

Tui đạp xe đi, nhỏ còn nói với theo:

_Chồng về cẩn thận!!!!

Tui giật mình mém té xe, tui ngoảnh lại nhìn thì nhỏ che miệng cười rồi chạy vô nhà đóng cửa lại...

Cuối cùng cũng thoát cái kiếp FA rồi há há há....tối nay phải kêu tụi chiến hữu đi ăn mừng mới được...há há há

....còn tiếp... 35

Tối, về nhà, ăn cơm xong định xách đít rủ đám chiến hữu đi ăn mừng thì cơn làm biếng nổi lên. Đi cũng không được gì mà còn phải bao tụi nó ăn, tốn tiền vô bổ, ở nhà cho nó lành. Lết lên máy bấm fifa tiếp. Đang ngồi bấm hăng say thì điện thoại réo. Số lạ.

_Alô?

_Tao nè.

_Tao nào?

_Lân nè.

_Lân nào?

_Cái thằng cha mày, Kì Lân nè.

_Chuyện gì?

_Chiều mai đi chơi.

_Đi đâu?

_Về quê tao.

_Quê mày ở đâu?

_An Giang

_Sắp Tết rồi, xuống đó làm vợ gì?

_Chơi chứ chi.

_Có ai đi?- tui hỏi

_Vi, Trang, Quý, Năm nổ, Thịnh, Tín, Bóng biển nữa.

_Trang lào????

_Em họ của Vi.- nó nói

_Vậy mày đi không?!-- nói hỏi tiếp.

_ĐÉO!!! Ở nhà!!!

Tui cúp máy cái rụp. Đúng 5 giây sau, nó gọi tui tiếp.

_Chưa gì tắt máy máy...

_Nói rồi, ông mày mắc công chuyện, không đi.

_Chứ không phải sợ đụng mặt Vi với Trang à...hả...é hé hé??- nó cười bằng cái giọng dâm tiện.

_ĐẾO!!!- tui tắt máy

Điện thoại lại tiếp tục reo.

_Gì nữa??? Tha cho tao đi mà...

_Mai mày đi đi.- nó năn nỉ

_Mợ mày, pê đê ha gì mà quyến rũ tao quòai vậy!?!- tui chửi

_Đi đi mà, mày đi thì Linh mới chịu đi.

_Á à, ra vậy, chứ mặt mày tốt lành gì mà rủ ông đi chơi.

_Thôi giúp đỡ anh em đi.- nó mè nheo

_Ôkê,cho tao suy nghĩ.

_Lẹ đi!!!

_Rồi suy nghĩ xong rồi.- tui nói

_Sao?

_ĐẾO!!!

Tui cúp máy lần 3. Một thằng bệnh này quá. Tắt nguồn điện thoại luôn. Chắc mắch chuyến này được yên nhưng không, điện thoại bàn reo.

_T! Nghe điện thoại coi ai vậy!- Ba nói vọng lên

_Alô- tui nghe máy

_Tao lạy mày, mày đi đi.- giọng thằng Lân

_Ậu mợ mày, tha cho tao đi mà, ảm tao quòai.

_Mày mà không chịu thì tối nay khỏi ngủ nha con.- nó hăm dọa

_Mày muốn cái gì???- tui rên rỉ

_Chiều mai đi An Giang với tao...

_Cái con mợ mày...tao không yêu mày...chia tay đi....

_Tao cần Linh, tao éo cần mày....- nó ỉ ôi trong điện thoại

_Vậy tự đi mà rủ....tao mệt rồi....

_Đi mà....- nó nhằn

_Ờ.....cáiiiiiiiiiiiiii.....éoooooooooooo....

“Rup!” Tắt điện thoại, chui xuống dưới bàn, rút dây ra. Ậu mợ nó, đang có hứng chơi game mà bị nó làm vậy, mất hứng, bực mình. Chín giờ, mở điện thoại đi động, gắn lại dây cho điện thoại bàn. Vừa gắn vô thì “RENG!!!!RENG!!!!RENG!!!!”, giật mình, tui rút cọng dây ra luôn. Đứng phều.

Vừa xong điện thoại bàn, giờ tới điện thoại đi động.

_Alô?

_Anh hả T? Em nè

_Ừ...ai vậy?

_Em, Trang nè, hông nhận ra giọng em hả?

_À...ờ Trang hả em?

_Hi, anh đang làm gì đó?

_Anh hả? Anh đang.....nói chuyện với em...

_Mai anh đi An Giang nha.

_Hả? Sao em?- tui bất ngờ

_Hồi nãy anh Lân có gọi điện nhờ em gọi điện rủ anh đi.

_À, vậy hả...ừ...nhưng mà...

_Thôi mà, đi đi anh.- bé Trang mè nheo

_Ừ, thôi được rồi. Anh đi.

_Hi hi...- bé cười

_Anh có chuyện muốn nói với em.- tui lấy hết bình tĩnh

_Chuyện gì anh?- bé ngây thơ

_Anh...có bạn gái rồi.- tui ngập ngừng

Bé Trang lặng đi một lúc.

_À...chuyện đó chị Vi nói em nghe rồi...

_Anh...- tui không biết nói gì hơn

_Có gì đâu, anh có bạn gái xinh như vậy thì em phải mừng cho anh chứ.- bé cười.

_Hả?- tui bất ngờ

_Hi hi, anh ngốc quá....thôi, anh soạn đồ đi, mai mình đi rồi.

_Ừ, hi.

...tút...tút...tút...bé Trang cúp máy. Lòng tui bỗng thấy nhẹ nhõm hơn. Phiu. Chạy xuống nhà xin ba má. Ba thì:“Đi đâu thì đi, đừng gây chuyện là được”

Còn má:” Con đi đâu? Đi mấy ngày? Có người lớn không con? Còn tiền không để má cho? Nhà mình hết kem đánh răng rồi, con ra chỗ bà Sáu mua rồi đem theo đi, chừng nào đi để má xếp đồ. Đi không có quây phá nha con.....vân...vân.....” Hề hề, vậy là đã được đi. Xách xe chạy lại chỗ bà Sáu mua kem đánh răng. Mua xong, đang trên đường chạy về nhà thì điện thoại reo tiếp. Số của Linh.

_Alô?

_Anh hả? Giờ anh có rảnh không?

_Có gì không em? Anh đang đi mua đồ.

_Anh lại nhà em một lát được không?

_Ừ, cũng được, đợi anh chút.

Rồi tui phóng xe lại nhà Linh. “Kính coong!!!”-tui bấm chuông. Lát sau bà chị giúp việc chạy ra mở cửa.

_Ủa T, có chuyện gì không em?- bả nhìn tui

_Linh điện thoại cho em.

_Ừm, bé Linh đang ở trên lầu á. Vô nhà đi em.

Tui đẩy xe vô. Vô nhà, tui ngồi ở xuống bộ sofa thì bà chị giúp việc nói:

_Ông con này, ngồi đây làm gì?- bả trố mắt nhìn tui.
_Thì em đợi...
_Đợi chị dẫn lên phòng bé Linh luôn ha gì? Đi lên trên đi.- bả quát
_Ồ...ờ...
Rồi tui đi lên lầu, gõ cửa. Linh ra mở cửa.
_Ủa? Anh tới hồi nào vậy?- hai mắt em đỏ hoe. Hình như mới vừa khóc xong
_Ừ, anh cũng mới tới, có chuyện gì vậy?- tui hỏi
_Vô trong này đi rồi nói anh.
_Ừ, chuyện gì vậy?- tui bước vô
_Mai anh có đi An Giang hông?
_Hử, có?- tui ngạc nhiên
_Vậy thì em đi.- Linh nói
_Em định không ăn Tết với ba má à?
Linh không nói gì, chọt hai hàng nước mắt của em chảy dài.
_Hồi nãy...ba mẹ có gọi cho em...nói là năm nay ba mẹ không về ăn Tết được.- Linh nghẹn ngào.
_Sao?

12. Chương 12

_Ba năm rồi em chưa được ăn Tết với ba mẹ...- Linh khóc
_Ừm, anh hiểu mà, thôi nín đi, mai đi An Giang với anh...-tui ôm em vào lòng.
Linh không nói gì, chỉ gật gật đầu. Em khóc mà tim tui nhói theo, thử nghĩ coi, không được gặp ba mẹ thường xuyên, cái giờ phút giao thừa sum họp gia đình mà em cũng không được hưởng, tui là thằng 1 con mà nghĩ tới cảnh đó còn thấy tủi thân, huống chi em chỉ là 1 đứa con gái yếu đuối. Nghĩ mà tui càng thương Linh hơn. Lát sau, má gọi:
_Alô, mua kem ở đâu mà dữ vậy con? Về lẹ đi, không má nhốt mày ở ngoài à.
_Dạ, con đang về nè má.
Xong, cúp máy. Linh đưa tui ra cổng, còn dặn chiều mai qua rước em. Chạy như bay về nhà. May quá, má chưa khóa cửa. Vô nhà, tui lấy chìa khóa ra khóa cửa lại. Xong, chạy lên phòng, đánh răng rửa mặt rồi làm 1 giấc tới sáng.
Sáng dậy, đi cắt tóc. Tóc dài quá rồi, che mắt luôn hai lỗ tai. Để kiểu này mà về quê chắc người ta tưởng chần trâu. Ra tiệm, kêu ông thợ tỉa lại ngắn bớt chút, cắt ngắn phần mái để vuốt keo. Cắt xong cái đầu tốn 50k. Mắc vãi....Đạp xe về nhà, tắm phát, tóc cứng đâm đau quá. Quên hỏi thằng Lân là đi xe gì nữa.
_Alô, Lân hả?- tui gọi cho nó
_He he, chịu đi rồi hả...
_Ờ, chiều nay mấy giờ đi? Đi bằng xe gì?
_Ba giờ đi, tới dưới cũng chắc sáu bảy giờ. Đi honda, lách cho lẹ.- nó cười

_Honda hả?!!

_Ừ nó đó con trai.

_Đệt, chiều hẹn ở đâu?

_Nhà tao đi.

_Ừ.

Xong, tui cúp máy.

Chiều, tạm biệt ba má, xách nón ra đi. Đeo balô rồi tòn teng chạy xe lại nhà Linh. Linh ra mở cửa, hic...hôm nay em xinh quá...mặc cái áo lệch vai, jean đen, đeo thêm mấy cái vòng trắng đen nữa...lại còn cột tóc đuôi gà...đúng kiểu tóc mình thích...sướng rồi...

_Hẹn gặp nhau ở đâu vậy anh?- Linh hỏi

_Nhà thằng Lân, mình đi bằng xe honda.-tui nói

_Vậy anh chở em đi.

_Ồ...cái này...thì thiệt ra là....- tui lúng búng, gãi đầu gãi tai

_Anh sao?- Linh tròn xoe mắt nhìn

_Anh....hông biết chạy xe...- tui le lưỡi

_Hi hi...hi...hi- em bụp miệng cười

Tui đứng hình, không biết nói gì luôn.

_Thôi, đầu to...để em chở cho...hi hi..- Linh vẫn cười

_Ồ...ủa em biết chạy hả??- tui ngạc nhiên

_Biết sao không...ai như anh...to đầu rồi mà chưa biết chạy xe- Em bĩu môi rồi nhìn tui cười.

_Ồ....thì từ từ tập...

Rồi em kêu tui vô nhà dắt chiếc Air Blade ra. Em chạy được mà dắt xe không nổi. Mấy bà chị giúp việc về quê ăn Tết từ hồi sáng, hèn gì nhà im ắng quá.

Ra ngoài, khóa cửa xong Linh ngồi lên xe chở tui đi. Khoảng 5 phút sau tới nhà thằng Lân. Cả đám tới hết rồi, 2 đứa tui tới sau cùng.

_Làm gì lâu vậy? Mà sao lão đại không chạy xe mà để người đẹp chở vậy?- Bóng biển lên tiếng đá đểu.

Dìm hàng ông à cờ hó???

_Hi, tới trễ vậy? bé Trang lại chào tui với Linh

Chưa đợi tui trả lời thì Linh đã mỉm cười đáp lại:

_Chào, bạn là Trang phải không?

_Ừ, hi, rất vui được gặp bạn.- bé Trang cười, khuôn mặt bé toát lên vẻ đẹp thiên thần....

Linh cũng cười lại, nhìn em vui lắm, chắc không có gì hở...hở..., rồi cả đám lên đường, An Giang thẳng tiến.....

....còn tiếp.... 36

Gió mát rượi, xe chạy trên đường, tui vi vu huyết sáo...

_Anh huyết sáo bài gì vậy?- Linh hỏi tui

_Wavin' flag- tui trả lời

_Hi hi, huyết tiếp đi đầu to...- Linh bật cười

_Ừ, hì hì.

Rồi tui tiếp tục huyết sáo. Cuối cùng cũng ra khỏi cái thành phố đầy khói bụi, người xe chen chúc, làng quê thật là yên tĩnh. Không khí trong lành, hít đầy một hơi thảnh thơi cả người. Mới chiều thôi mà tiếng ếch nhái kêu râm rả cả một vùng. Tối An Giang thì trời cũng sẫm tối, gặp nhà ông thằng Lân lại trong rừng trong rú gì á, chạy vòng vèo qua mấy cánh đồng cuối cùng cũng tới. Đi hết cái đường ruộng thì tới làng. Buổi đêm ở quê có khác, yên ắng lạ thường. Ếch nhái không kêu thì chó sủa rồi thì mèo kêu. Cả đám vô nhà, chào ông thằng Lân. Ông niềm nở đón cả đám, ông cười tươi lắm. Chắc tại người già, con cháu

ít khi đến thăm nên mới vậy. Đem đồ đạc vô nhà, ông sắp phòng cho từng đứa. Nhà tương đối rộng, còn ba phòng trống. Ba đứa con gái 1 phòng, hai phòng còn lại thì chia ra.

_Mấy đứa ăn cơm chưa? Để ông dọn.

_Được rồi nội, để tui con dọn cho- thằng Lân trả lời

_Ờ, vậy ra nhà sau lấy chén đĩa đi.

_À, ông ơi, đi tiểu chỗ nào vậy?- thằng Bống biển hỏi

_Bây cứ kêu tao là nội được rồi, đi tiểu thì ra nhà sau, đi thẳng ra chỗ cái ao, có cái bụi tre. Ngay mé ao có cái cầu cá, ra đó mà tiểu.

Bống biển đi ra cửa nhà sau ngó ngó rồi nó quay vô:

_Ê thằng nào đi với tao đi, ghê...ghê quá...

_Cái thằng, lớn già đầu rồi mà còn sợ, ma cỏ gì đâu.- nội nói

_Nhưng...nhưng mà...- Bống biển run run.

_Thôi, tao đi với mày- tui vỗ vai nó

Hai thằng đi ra cái ao, tiếng mấy con gà ngủ mơ kêu trong chuồng làm tui với nó giật mình. Ra tới bụi tre, có cái cầu cá, nhưng mà tối đen như mực. Lỡ té thì mệt.

_Ê ê, đó giờ mày có đi cái này chưa?- tui hỏi

_Chưa, tui cũng tính hỏi mày cái này đi làm sao...-nó ngó tui

_Má, ở đây ghê quá mày ơi...- tui nhìn xung quanh.

_Ừ, giờ đi cái cầu này thì không muốn, mà đứng đây chờ cũng ghê thấy mẹ...hay là...

_Bụi tre??

_Chiến hữu tốt!- tui với nó đập tay.

Hai thằng ngó nghiêng, không có ai. Quay vô bụi tre trút hết bầu tâm sự. Khỏe quá. Xong, đi vô nhà. Cơm canh dọn ra xong rồi. Rửa tay rồi ăn thôi.

Hic.....sao toàn cá không vậy??? Cá lóc kho, cá rô khô, cá phi nấu canh bầu, ăn với nước mắm...hic. Ai cũng ăn ngon lành, chỉ có mình tui ăn cơm không.

_Sao anh hông ăn đồ ăn?- Bé Trang với Linh lên tiếng cùng một lượt.

_Ờ...ờ...hông ăn được ác- tui lắc tay cười khi khi

_Nhà mình có trứng không nội?- cả hai người lại cùng nói.

_Còn, hằng hà sa số. Lân, mày ra ngoài lấy chuồng gà lấy mấy hột coi....

_Dạ- thằng Lân ậm ừ rồi đi ra ngoài

Tui chưng hửng nhìn Linh với bé Trang rồi nuốt vội mấy miếng cơm. Thằng Lân đem trứng gà vô thì Linh đứng phắt dậy, hỏi nội dầu ở đâu rồi còn chảo nữa. Linh chiên trứng cho tui. Hờ hờ...thơm vãi...Thằng Lân

nhìn tui với cặp mắt ghen ăn tức ở. Bé Trang không nói gì, chỉ gục mặt xuống ăn cơm. Còn Vi em thì ném cho tui 1 cái nhìn khó chịu, khó hiểu thật....

Cơm nước xong, 3 nàng xung phong rửa chén. Hic....đảm đang quá, có được ba bà vợ vậy thì chết cũng được. Ôi đệt, lại mớ nữa.

_Ủa nội, bà nội đâu?- thằng Lân hỏi

_Bả hả? Bả qua nhà dì Tám hàng xóm rồi, ngày nào mà bả không qua.- nội rít điều thuốc.

Ông nội nay chừng sáu mươi mấy, nhưng vẫn còn cứng cáp lắm. Nội nói tới giờ nội vẫn khỏe như hồi mười tám đôi mươi. Nội vui tính lắm. Lát sau, bà nội về. Bà y chang ông nội, cũng niềm nở, cởi mở như ông. Cứ như mấy đứa tụi tui là cháu ruột của nội vậy. Tối, đánh răng rửa mặt. Chui tọt vô phòng ngủ. Thằng Thịnh với Kỳ Lân nằm hai bên, tui nằm chính giữa. Ngủ cũng không yên. Tối tiết mục kể chuyện đêm khuya của thằng Lân.

_Ê T, mày sợ ma không?- Lân hỏi

_Ma thì thằng nào không sợ.- tui trả lời

_Ờ...mày hỏi ngu thấy mẹ, ma thì ai không sợ- thằng Thịnh quay qua chửi thằng Lân.

_Vậy hả? Tụi bây biết gì không?- thằng Lân mờ ám

_Có cái vẹo gì?- tui với thằng Thịnh hỏi

_Cái làng này ma đầy....- thằng Lân ra vẻ sợ sệt.

_Cái đệt, nói nhảm nữa đi....

_Không tao nói thiệt. Hồi nhỏ, Tết nào tao cũng về đây. Hồi tao 8 tuổi, Tết về đây chơi với nội. Năm đó, bà giáo ở cuối làng, bị cướp giết rồi cướp hết đồ đạc. Tụi nó giấu xác bả trong bụi tre ngoài bờ ao đó. Cái ao này tụi bây đi hái đó....- nó giả cái giọng thâm thì ma quái ra

_C....c.....cái...đệt...- tui nổi da gà, miệng lắp bắp

_Nghe tao kể tiếp nè. Khám nghiệm tử thi thì bả bị người ta dùng thanh sắt đánh vào đầu tới chết. Cuối cùng, bắt được thằng ăn cướp. Thằng đó bị tù chung thân. Nhưng chỉ sau vài tháng, nó chết ở trong tù luôn. Người ta thấy xác nó trong góc, có cái mền trùm lên. Đầu nó bị móp hết một nửa, não óc lòi ra hết.

_Địssss, mày có xạo không vậy??- Thằng Thịnh lăm bằm

_Tiếp nè. Nghe mấy ông cai ngục kể lại thì đêm nào cũng nghe thằng đó rên rỉ, van lạy” Đừng lại gần!!! Đừng giết tôi!!! Tôi xin lỗi!!! Xin lỗi!!!!. Và đêm nào mấy ông cai ngục cũng nghe tiếng song sắt của thằng cướp đó kêu “coong, coong” như có ai đó gõ lên. Ra kiểm tra thì không thấy gì hết nên mấy ông cho là thằng cướp kia gõ.

_Ậu mơ!!! Để tao ngủ....- tui chửi thằng Lân

Nó bơ tui, tiếp tục kể.

_Từ đó tới nay, trong làng này, hễ tới Tết là tối nào cũng tiếng sắt kêu coong coong. Hồi đó, tao không biết, nghe coong coong ngoài cửa. Tao định ra mở thì ông nội không cho. Tối đó tao ngủ với nội mà cứ nghe tiếng ”Grào...grào” tiếng sắt kêu coong coong, rồi tiếng rên nữa.

_Cái đệt, im ngủ đi mày.- tui chửi nó tăng hai

_Má mày, im cho người khác ngủ- Thằng Thịnh chửi

Vậy nó còn chưa chịu im. Ba thằng lăn ra ngủ....

Tic...tac....tic....tac....tic...tac- Tiếng cái đồng hồ treo tường. Đang mơ màng thì thằng Thịnh đập đập chân tui.

_Ê, mày mắc đá không?

_Không....- tui vui đầu ngủ.

_Ê....đi chung với tao đi, mắc quá...

_Tự mà đi, hồi nãy sao không đi?- tui làu bàu

_Má, hồi nãy không mắc...đi với tao đi- nó rên rỉ

_Thôi....mày hông nghe thằng Lân nói ở ngoài đó cái gì sao?- tui mơ ngủ

_Má, mày làm tao sợ nữa thằng dịch- nó nhăn nhó

_Coi coi mấy giờ rồi?

_Mười hai kém năm.- nó trả lời

_Giờ linh rồi, không đi

Đoạn tui lấy cái mền úp kín mặt

Không được, nó xoay qua thằng Lân. Nhận được câu trả lời tương tự.

Nó tức mình rồi lôi balô ra.

_Kiểm gì vậy, tắt đèn coi!- Tui với thằng Lân dụi mắt

_Mẹ, tui bây không đi đái với tao thì tao nghĩ cách khác.

Tui với thằng Lân nhìn nhau:?????????

Nó vạch quần ra.....

Ôi đệt!!!

_Không giỡn nha, tui tao trai tân nha!!!

Nó không nói gì, cầm cái chai Lavie rồng quay vô góc....

Nó làm gì vậy trời???- tui tự hỏi.

Lát sau nó quay ra, đầy chai....vàng khè....Ôi đệt!!! Nó đái vô cái chai.

_Má!!Gớm quá!!!- tui chửi

_Mẹ mày, tưởng tao muốn hả?!

_Má, đừng có đụng vô mình tao...xùy xùy...- tui đuổi nó như đuổi tà.

Nó chui vô mùng, nằm xuống kể tui. Tui nhảy chỗ thằng Lân, đập đầu nó vô giữa. Rồi ba thằng lại ngủ ngon lành cho tới sáng.

....còn tiếp.... 37

”Ồ....ó....ooooooooo!!!!”. Trời còn chưa sáng hẳn mà gà đã gáy....Cả căn nhà yên ắng, tui nghe được cả tiếng ngáy của mấy thằng phòng kế bên. Nằm trên giường mơ màng tiếp được năm phút, có ai đó mở cửa phòng. Rồi tiếng ông bà thằng Lân nói chuyện. Rồi nghe tiếng dân làng í ới gọi nhau đi ra ruộng...Nghe vui tai lắm.

“Cốc!”

_Ui da!!! Thằng nào?!!!!- tui tức mình mở mắt ra.

_Dậy mày, sáng rồi.- Thằng Lân vừa nói vừa đá đá vô mình thằng Thịnh.

_Dậy! Lẹ coi. Sáng trắng rồi- nó tiếp tục làm phiền

_Sáng con mẹ mày!!! Mới có 5 giờ, điên hả?!!- thằng Thịnh móc đt ra coi rồi bực tức chửi.

_Nội kêu tui dậy dậy kìa.

Bỗng cảm thấy mắc đái quá, tui mò dậy, mắt nhắm mở đi ra. Đá trúng chai Lavie của thằng ôn dịch Thịnh hồi tối. Nước đổ lên lảng...

_A!!!! GA!!!!!! GÓM QUÁ!!!!!!

_Cái gì mà la làng vậy?!!!- thằng Thịnh nhăn nhó

_Con mơ mày! Dậy mà lau dọn bãi chiến trường của mày nè!!! Sao không đóng nắp lại hả thằng ngu kia?!!!!- tui chửi nó

Thằng Thịnh nghe vậy quáng quàng tỉnh dậy, té xuống giường cái bộp. Nó đứng phắt dậy, chạy ù ra nhà sau lấy giẻ lau lau, nước của nó để qua một đêm tanh không chịu nổi. Thằng Lân cũng tỉnh, không dám làm phụ.

Đứng coi thằng Thịnh dọn tui quên luôn cả đi đái. Một hồi sau cái phòng được dọn sạch sẽ nhưng mà vẫn còn tanh. Tui mở balô lấy chai xịt X-MEN ra, xịt xịt mấy phát, cái phòng thơm phức. Ba thằng vừa lú đầu ra khỏi phòng thì 4 thằng cô hồn phòng kế bên đứng trước cửa cười cười.

_Thấy hết rồi nha....- Năm nở cười đê tiện

_Éo phải tao- thằng Lân chỉ thằng Thịnh

_Cũng không phải tao- tui né qua 1 bên

_À.....ra là mày hả Thịnh???- 4 thằng kia nhếch mép cười.

Thằng Thịnh đứng hình.

Sáng, 5h30 mà phải đi ra đồng. Mỗi thằng vác theo 1 cây cuốc đi ra khỏi nhà. Con gái thì ở nhà lo cơm nước. Tui vừa bước ra cửa với đám chiến hữu thì có ai gọi với lại:

_Anh T ơi!

Cả đám ngoái đầu lại ngó ra đằng sau. Ra là bé Trang:

_Hả?!!

_Lại đây em nói nghe.

Nghe vậy, tui xách cuốc chạy lại chỗ bé.

_Gì vậy Trang?- tui hỏi

_Sáng anh chưa ăn sáng sao làm nổi?- bé ngây thơ hỏi

_Có gì đâu, tui nó cũng vậy mà.- tui cười rồi chỉ vô đám chiến hữu

_Vậy anh uống cái này đi.- bé nói rõ chìa tay ra, đưa cho tui hộp sữa Milo

_Ồ...cám ơn em, hi- tui gãi đầu

_Hông có gì, ráng làm việc nha anh.- bé cười tươi

_Ừ, hi.- tui chào bé rồi chạy đi.

Đám chiến hữu vẫn còn đứng đợi. Thấy tui cầm hộp sữa, mấy thằng kia ganh.

_Ở đâu sao không lấy cho anh em hả mày?

_Hé hé, trên đời có 1 hộp duy nhất...uống ké không?- tui cười đều tui nó

_Éo thèm, lát vắt sữa bò uống- Kì Lân lên tiếng

_Hả???Thiệt hả????- cả đám trố mắt.

_Thiệt, ngoài đồng có mấy chuồng bò sữa. Lát ra tha hồ mà uống.

_Ấu dè!!!! Đi thôi tui bây!!!

Lon ton chạy ra đồng. Ông bác của thằng Lân đợi sẵn ngoài đồng tự bao giờ. Ông kêu làm đủ thứ, cào rơm cào rạ, nhổ cỏ, cuốc cho tơi đất...

_Tưởng xuống đây chơi, ai dè bị bốc lột sức lao động...- thằng Tín vừa làm vừa than.

_Mày thông cảm, tại bây giờ không có ai nên nhờ tui bây giúp vậy đó mà.- thằng Lân cười xí xóa.

Cào cào, cuốc cuốc, nhổ nhổ, một hồi cũng xong được đám đất. Mặt trời đứng bóng, ông bác thằng Lân kêu nghỉ tay ăn cơm. Vô trong, ngồi dưới gốc cây đa gần đó. Làng này đa nhiều lắm, cả làng cũng có ít nhất bốn,năm cây. Ông bác lấy ấm trà, múc ra cho từng thằng uống. Uống vào cảm thấy mát với khỏe hơn nhiều. Ngồi một lúc thì mấy em gái đem cơm ra. Em nào cũng đội nón lá....hí hí...đúng chất con gái Việt Nam... Em nào cũng mặc áo dài tay, con gái mà, sợ đen. Cơm được dọn ra.....lại toàn là cá.....tại sao vậy hả?!!! Thấy tui lơ ngơ, Linh biết ý nên khều vai tui.

_Không thích ăn cá phải hôn?- em cười rồi đưa cho tui cái goòng mên cơm

_Cái này em làm riêng cho anh đó, trứng chiên với đậu hủ.- Linh nói tiếp

_Hi hi, cảm ơn nha...vợ- tui cười

_Thấy ghét.- em thẹn thùng quay đi.

Rồi hai đứa ngồi riêng 1 chỗ. Mấy thằng kia ngồi riêng 1 chỗ. Thằng Lân ăn cơm mà cứ lâu lâu nhìn qua Linh.... thấy vậy tui cười khì khì.

_Anh cười gì dạ? Mặt em dính gì à?- Linh đưa tay lên sờ mặt

_Không, không có gì đâu..-tui vẫn cười

_Tại cơm ngon quá...với lại có em ở đây nữa...hehe- tui tiếp tục

_Thôi lo ăn đi đầu to...blêu- Linh cười

_Ừa, mà em ăn chưa?- tui hỏi

_Rồi hồi nãy 3 đứa tui em ăn rồi mới đem đồ ra nè...

_Ồ vậy hả? Ai nấu cơm dạ?

_Em nấu, bếp củi khó nấu ghê...hic..Trang làm cá còn Vi thì lật rau.

_Hi hi, giỏi quá ta, nay em chiên trứng cũng ngon ghê- tui cười híp mắt

_Mốt lấy chồng thì phải biết nấu ăn chứ- Linh nhìn tui cười.

Đang ăn, tui nhìn qua tui chiến hữu, tui nó ăn như xáng cạp. Xì xụp, rột roẹt một hồi hết ráo mấy đĩa cá. Một rổ rau sống cũng hết luôn.

_Tụi bây ăn mạnh dữ hen.- Ông bác cười lớn

Bất chợt tui bắt gặp ánh mắt của bé Trang, chỉ khoảng 1/4 giây thôi nhưng tui thấy có cái gì rất buồn trong ánh mắt bé. Bé vội vàng quay đi...

Ăn cơm xong, ổng đi về, để tui tui ở lại làm tiếng thêm đám đất nữa. Linh, Vi, Trang thì thu dọn đồ về.

_Ở lại làm giỏi nha...chồng đầu to...-Linh hôn nhẹ lên má tui rồi chạy đi.

Hí hí....may quá, đám cô hồn kia không thấy, không là lại có chuyện nữa...

Làm tiếp được 15 phút, thằng Tín quăng cuốc, nằm sải lai ra đất.

_Mệt quá!!! Éo làm nữa- giọng nó the thé

_Ồ, không làm nữa, mệt quá, nghỉ.-Cả đám quăng cuốc, thằng Lân cũng vậy.

_Khát nước quá!!!- Thằng Tín rên rỉ

_Ê, sữa bò ở đâu mà, Lân?- Bóng biển đề cập tới vụ sữa

_Gần đây thôi, bây uống không???

_Uống....tao uống luôn nguyên con bò cũng được....-Tín mập rên tiếp

_Đi- thằng Lân dẫn cả đám đi.

Đi tới mấy cái chuồng bò. Nó kêu đi nhẹ nhàng, từ từ.

_Mắc gì như ăm trộm vậy?- Thằng Tín hỏi

_Thì ăn trộm chứ gì.

_Hả??- tui đơ ra

_Tụi bây im coi, đi nhẹ nhàng.- thằng Lân ra lệnh

Cả đám chui vào chuồng bò. Thằng Lân ngó nghiêng, rồi chỉ tay vô 1 con, nói:

_Con này có sữa nhiều lắm.

_Sao mà biết??- Thằng Thịnh hỏi

_Cái biển ghi “Bò đang cho sữa” treo kế bên nó kia.- thằng Tín chỉ

_Ở đây thằng nào biết vắt sữa bò??- tui hỏi

_Để tao cho- Bóng biển xắn tay áo lên

_Được không đó ba?

_Được, yên tâm- nó tự tin

Cả đám từ từ mò lại chỗ con bò. Bóng biển thò tay nắm vú con bò, bóp bóp, kéo kéo. Một hồi sau sữa vẫn chưa ra.

_Gì mà lâu dữ vậy??- tui hỏi

_Nó không chịu ra mà ời, con này bò già...

_Sao mà biết?

_Không thấy vú nó xệ xuống cả tắc đây hả?- Bóng biển phán 1 câu xanh rờn

_Mẹ mà, khôn quá.- Thằng Lân gõ đầu nó cái bốp

_Để tao.- Thằng Lân nhảy vô

_Mẹ mà, đi chỗ khác, tao làm sắp ra rồi- Bóng biển đẩy thằng Lân ra

Xong, Bóng ta vận công rồi thò tay nắm vú con bò. Nó giựt thẳng nhỏ muốn đứt vú. Con bò đau quá rống lên um sùm:” ỤM BỒỒỒỒỒỒỒ!!!! ỒỒỒỒỒ ỨỨỨỨỨ!!!!”. Hoảng quá, cả đám bỏ chạy nháo nhào. Chạy vèo ra chỗ mấy đám đất, tụi tui xách cuốc chạy về nhà. Cái chòi gần chuồng bò bật đèn, có ông nào xách cây chạy ra coi. Tiếng chó sủa ồn ào...May là chạy kịp. Cả đám chạy ào ào về nhà, vừa chạy vừa không ngớt miệng chửi Bóng biển:

_Mày ngu như con bò vậy!

....còn tiếp....

13. Chương 13

38 From cáo già.

Chạy té khói về nhà....Mình mảy lắm lem. Đi vô kho dẹp mấy cây cuốc. Vô nhà, thằng nào thằng nấy thở phì phò. Nội kêu lấy đồ đi tắm. Sáng giờ mình mảy hôi như cú. Lại phải đi ra cái chỗ gần cây tre mà tắm. Hic....ghê thấy mẹ...Ông nội dẫn ra ngoài, ông cách theo vòi nước ra xịt cho tui tui.

_Lạnh quá!!! Lạnh quá!!!!- thằng Tín la làng

_Lạnh quá!!! Nội ới!!!! Lạnh quá- tui nhảy dựng.

_Tắm lẹ rồi đi vô, không bệnh hết giờ- Nội cười cười

Xong, nội tắt nước. Gặp ngoài này gió thổi nữa nữa. Cả đám run bần bật chạy ù vô nhà trước cả nội.

Chạy vô phòng, đóng cửa lại, lau khô mình mảy rồi thay đồ. Ba thằng lên giường trùm mền rồi hắt xì liên hồi.

“Cộc cộc!!!” có ai gõ cửa.

_Mày ra đi.- thằng Thịnh đẩy thằng Lân

_Mày ra đi!-Thằng Lân nhăn nhó nhìn tui

_Mày bà tao hả?- tui đẩy thằng Thịnh

Rồi đứng dậy mở cửa. Là bé Trang

_Em bên đó nghe mấy anh hắt xì dữ quá, có sao hông dạ?- Bé Trang tròn xoe mắt hỏi

_Không sao đâu em, tui anh như trâu mà!!!- hai thằng kia từ trên giường bay liền ra cửa.

_Nè, em có dầu gió nè, mấy anh xức đi, không bệnh nữa.- bé nói

_Ờ, cảm ơn em, phải không T?- hai thằng cô hồn lại cướp lời

_Hi, vậy bye mấy anh nha.

_Ờ....bye em.- tui chưa kịp nói gì lại bị 2 thằng kia nói thế

Thay kệ, vừ quay vô thì có tiếng gõ cửa nữa.- Tui mở cửa. Là Linh.

_Anh có sao không mà hắt xì dữ vậy?- em lo lắng

_Không sao đâu Linh, tui này khỏe....ừ....- tui dứt cho 2 thằng cô hồn hai cái cùi chỏ.

_À, anh không sao.- tui nhìn Linh cười

_Uống thuốc đi, không cảm bây giờ.- Linh đưa cho tui vỉ Panadol

_Hi cảm ơn- tui lè lưỡi

_Uống thuốc rồi ngủ đi ông tướng- Linh nhéo mũi tui

_Biết rồi, má yên tâm- tui chọc Linh

_Á, anh muốn chết hay gì mà kêu em bằng má?- Linh véo tai tui kéo xuống

_Ai da! Ai da! Anh giỡn mà...đau quá.

_Tha cho anh đó.- Linh buông ra

Rồi Linh trở về phòng. Tò mò không biết đám con gái làm gì trong phòng...

Tui đóng cửa, kêu mấy thằng kia rồi phát ỗi đĩa 1 viên Panadol. Ba thằng đi xuống nhà sau rót nước. Cảm nước đi lên thì thấy thằng Quý mò lại phòng của ba nàng, mặt nó lấm lét nhìn gian lắm.

Ba thằng tui đi theo rình. Nó gõ cửa phòng. Bé Trang ra mở cửa. Nó nói gì đó với bé, bé trở lại phòng. Lát sau Vi em lộ đầu ra hỏi:

_Gì vậy Quý?

Thằng Quý bắt đầu vuốt tóc rồi trình bày:

_Đêm nay trăng thanh gió mát....

_Hử?- Vi ngơ ngác

_Có ai ngắm trăng cùng mình không?- nó tiếp tục vuốt tóc

_Thôi đi, muỗi cắn.

Đoạn Vi em đóng cửa cái rầm. Thằng Quý không đỡ nổi. Ba thằng tui bụp miệng cười hí hí. Đi ngang qua nó tui đá đều:

_Lân à, đêm nay gió quá tai, em có muốn ngắm trăng với anh không?- tui nhìn thằng Linh cười cười.

Nó biết ý, nên trả lời liền:

_Thôi, muỗi cắn lắm anh.

Há há há....há há.... ba thằng cười như điên, để mình thằng Quý ở lại tức tưởi.

Về phòng, ba thằng nằm ngáy kho kho tới sáng, không thằng nào đi tiểu. Sáng, hôm nay 7 giờ mới dậy nổi. Đang súc miệng thì Vi em đánh vô lưng tui cái chát, phun nguyên họng nước ra luôn.

_Hôm qua ngủ ngon không?- ẻm cười cười nhìn tui

_Ờ...ngon- tui trả lời

_Vậy hả? Đánh răng tiếp đi.- Xong ẻm bỏ đi

Tui không hiểu mô tê gì hết. Đánh răng xong ăn sáng, bánh mì thịt. Thằng Linh chạy đi mua. Mấy em gái thì em nào cũng ăn chả lụa. Nội thì uống cà phê, bà nội thì ăn cháo, còn răng đâu mà ăn bánh mì. Ăn xong, Linh hỏi nội.

_Nội à, ở đây mình có chỗ nào gọi quốc tế không nội?

_Có, ngoài bưu điện trên thị trấn đó.- Nội trả lời

_Dạ...

_Có việc à? Để Linh chở Linh đi cho.- Thằng cô hồn nhanh nhẩu

_Ờ...mà...

_Ở đây có mình Linh biết đường à.

_Ừ, con để nó chở đi- nội bồi thêm phát, Linh đành gật đầu.

Thằng Linh thì hí hửng, nó nhìn tui cười đều. Tức lắm nhưng không làm gì được. Nó xách con wave ghê đen xi y như nó ra chở Linh. Linh đội nón bảo hiểm, en thẹn ngồi lên xe. Tui nhìn mà lòng căm phẫn, hận mình tại sao không giữ được nàng....

_Anh đi nha em trai- nó đá lông nheo với tui.

Linh vẫy tay chào tui. Thằng Linh phóng xe chạy đi.

Ông mày nhất định sẽ học chạy xe. Thấy con Dream dựng kế bên,tui la lên:

_Xe thằng nào?

_Tao....- Bổng biến trả lời

_Ra đây chỉ tao chạy xe...- tui hồ báo nhìn nó

_Hả?- nó há hốc mồm

_Lẹ!!- Tui ra lệnh

_Ờ...ờ

Ra ngoài đầu sau nhà, mọi người tụ tập để coi cái thời khắc lịch sử của thế giới- tui tập xe máy.

Ngồi lên xe, ngẫu quá...Bóng biển lại kề bên tui chỉ chỉ, nói nói:

_Mày mở máy, bóp côn....vô số...nhả côn...bóp côn...

_À...ờ...à.

Tui mở máy, bóp côn, rồi vô số. Xe bắt đầu chạy....tui quay lại hử hê nhìn nó:

_Há há há...tao biết chạy xe rồi!!!!

_Giải giải

_Ê!! Mà dừng xe sao vậy?!!!!- tui thắc mắc.

Xe bắt đầu chạy nhanh hơn, tui bắt đầu sợ...rồi nó nhanh dần...rồi nhanh thấy tía luôn!!!

_Làm sao dừng lại?!!!!!!- tui hét toáng lên

Mọi người thấy vậy thì hoảng hồn:

_Bóp thắng, bóp thắng đi!!!!

Tui bóp thắng nhưng không ăn, bỏ mẹ rồi....

_Không ăn!! Không ăn!!!! ÁÁÁÁÁÁÀÀÀÀÀÀ!!!!

_Nhả côn!!!! Nhả côn ra T!!!!- mọi người hét lên

Lúc này đầu óc bấn loạn, côn là cái gì vậy?!!!

_Thắng chân!!!! Thắng chân đi!!!! Đạp thắng chân đi!!!!

Nghe vậy tui liền đạp chân xuống đất....mới hơ xuống đứt luôn dép lười. Sợ quá, rụt giò lên....Kì này xuống châu ông bà thiệt rồi...

Mất lái, tui cùng con Dream bay thẳng xuống ao. “ÙM!!!!” Hớ hớ hớ.

Uống nước lần thứ hai trong đời...ọc ọc....chắc chết...đang mơ màng thì có người nhảy xuống, kéo tui lên.

Tui mơ màng nhận ra là bé Trang, bé lại cứu tui thêm lần nữa. Tại sao vậy? Sao lúc nào cũng là em cứu anh?

Tỉnh dậy, tui thấy mình nằm trong nhà, đắp mền. Tui nghe văng vẳng sau vườn tiếng gào khóc của thằng Bóng biển:

_ƯỐC MƠ của tao!!!! Tại sao vậy hả?!!!! ƯỐC MƠ!!!!!!

Kệ bà nó, tui nằm phịch xuống. Được 1 chút thì Vi em đem lên cho tui chén cháo trắng.

_Trang đâu rồi Vi?- tui hỏi

_Đi thay đồ rồi, haizzz, mỗi lần T té xuống nước là y như rằng bé Trang nó bị ướt đồ vậy..- Vi em thở dài

_T...xin lỗi...- tui lí nhí

_Thôi, ăn đi cho ấm người...- Vi em đưa muỗng cháo lên miệng thổi rồi đưa đút cho tui

_Ồ à...T tự ăn được rồi.- Tui đưa tay ra đỡ chén cháo

_Để yên đó, mở miệng ra!- Vi em trừng mắt

Tui:.....teooooooooooooooooo. Đành hử hợng ra cho ẻm đồ cháo vô vậy.

Ăn xong, nhảy tót ra ngoài.

Thằng Thịnh với Bóng biển chạy xe kè theo chiếc ƯỐC MƠ của bóng biển lên thị trấn kiểm chỗ sửa xe. Tui ngồi ngoài lan can, tăng ngấn nhìn theo....hic....giờ này còn chưa biết chạy xe....khổ quá!!!

....còn tiếp..... 39

Ngồi vắt vẻo trên lan can hóng gió, nhìn vô khoảng không vô định. Ai đó vỗ vai tui.

_Nè, làm gì mà thừ người ra vậy?

Tui quay lại, ra là bé Trang.

_À, không có gì.

_Anh bị sao vậy?- bé Trang hỏi

_Không sao mà, hi.- tui nheo mắt cười

Bé trèo lên lan can ngồi chung với tui. Gió thổi, lạnh quá, tui run run.

_À, mà cảm ơn em hồi nãy cứu anh lần nữa nha.- tui kiếm chuyện nói

_Không có gì, mà sao anh học bơi với chị Vi mấy tháng rồi mà sao chìm ngỉm vậy?- bé thắc mắc

_Anh cũng không biết nữa, chắc tại lúc đó hoảng quá nên nó chìm luôn.- tui gãi đầu.

_Anh thiệt là....- bé đánh vô vai tui rồi cười

Rồi hai đứa ngồi đó, im lặng. Tui không biết nói gì, cứ ngồi đó gãi đầu gãi tai.

Đột nhiên bé Trang lên tiếng.

_À, T nè, anh.... với chị Linh quen nhau hồi nào vậy?

_À...ừm....cũng được gần 1 tuần rồi.- ngượng nghịu mà trả lời bé

_Chắc...anh thích chị Linh lắm hả?- bé ngập ngừng

Tui nhìn bé ra chiều khó hiểu.

_Ừm...em...em xin lỗi, em nói gì không biết nữa. Thôi...em...em đi nấu cơm.- bé lúng búng vén tóc rồi bước đi.

_Mới chín giờ, nấu cơm ai ăn hả cô nương?- tui cười

_Ừm....ơ...em...-bé bối rối

_Ha ha, coi kìa, anh giỡn thôi. Mười giờ mấy rồi còn gì.- tui móc điện thoại ra coi.

Bé đỏ mặt quay đi. Mình tui ngồi ở đó ngắm ông mặt trời. Hát nghêu ngao một hồi rồi không biết mình hát cái giống gì nữa. Đúng lúc này, thằng Lân chở Linh về tới nhà.“Két!!!” thằng Lân thắng xe lại.

Linh thấy tui ngồi ngoài trước thì cười thật tươi rồi chạy tới.

_Chờ em lâu hông?

_À, hông. Em gọi điện cho ba má hả?

_Ừ, gọi coi ba má sao rồi.- em trả lời

Con gái quan tâm tới ba má thì thôi rồi, còn ba má thì bỏ bê con cái, Tết mà cũng bận.

_Mà sao anh ngồi đây?- Linh hỏi tiếp

_Hả?!-- tui giật mình

_Sao anh ngồi đây?- em hỏi lại 1 lần nữa

_Ngồi chơi thôi mà...- tui cười cười

Đang nói chuyện với Linh thì thằng Lân với thằng Tín từ trong nhà đi ra:

_Ê T, đi chơi mày, ở nhà chán quá!

_Đi đâu?- tui hỏi

_Đi vòng vòng làng chơi.

_Ồ, thì đi, mà...em đi không Linh?- tui quay qua hỏi em

_Ừ, cũng được, để em vô lấy nón.-Linh chạy vô nhà

_Đi vòng vòng chơi không tui bây?!!!!- Thằng Tín quay vô nhà kêu lớn

Ông nội nghe thấy thì từ trong nhà chạy nhà, tay cầm xấp vải đỏ, nội đưa cho thằng Lân.

_Ê Lân, mày đem qua nhà thầy Tèo giùm nội.

_Chi vậy nội?- thằng Lân hỏi

_Con mượn để lên đồng coi bói gì đó, đem qua ẻ đi.- ông nội gắt.

_Dạ....

Lát sau, Linh đi ra, em mặc áo dài tay, đầu đội kết trắng. Vì với Trang cũng đi ra, cũng áo tay dài cũng đội nón kết. Rồi cả đám kéo nhau đi vòng vòng làng, đi ra đồng. Trời hôm nay ít nắng, đỡ quá. Ra đồng chạy giỡn, chơi rượt bắt rồi thì năm mười. Ôi, nhớ tuổi thơ quá. Mặc ai chơi thì chơi, thằng Tín chui tọt vô trong, nằm dưới gốc cây ngủ ngáy o...o. Chơi rượt bắt, lần này tới lượt tui với thằng Quý rượt, mấy đứa kia chạy. Mặc dù là con gái nhưng mà Linh, bé Trang với Vi em chạy nhanh kinh khủng. Tui chạy xúc quần rượt theo mà không kịp. Thằng Quý với tui thử phi phò...rượt gái không kịp thì rượt trai. Nghĩ vậy tui quay qua rượt thằng Lân, thằng này chạy chậm rì, chắc mẩm sẽ bắt được nó, tui thả ga chạy từ từ thì thằng Quý ở đâu vọt lên. Nó muốn giành hàng của tui đây mà. Thấy thằng Quý tăng tốc, thằng Lân hết hồn, cố sức ịch chạy. Được 1 đoạn thì bỗng dừng thằng Quý vòng lại, chạy như ma đuổi. “Vèo!!!”, thằng Quý chạy trở lại. Thằng Lân theo sau nó.

_Sao mày....?- tui ngơ ngáo

Thằng Quý vừa chạy vừa trả lời.

_Nó...nó...đạp cứt trâuuuuuuu!!!!- Quý chạy té khói

_Con chó!!!! Tao giết mày!!!! Thằng Lân rượt theo thằng Quý

Nó chạy ngang qua tui, mùi hương con trâu thoang thoảng đâu đây.

Gớm quá..... Nghỉ chơi....Tui vô chỗ thằng Tín ngủ. Mấy nàng cũng vậy. Hai thằng kia mệt quá, không rượt nhau nữa, ngồi vật ra đất mà thở. Thằng Tín vẫn ngủ như chết, nó ngáy khò khò. Mấy nàng nhìn nó cười rúc rích. Thiệt là mất mặt nam nhi quá... Cuối cùng hai thằng kia bò vô. Mình mấy thằng Lân thum thum, mấy nàng bịt mũi quay đi. Mặt nó sượng không đỡ nổi.

_Ê, thấy thằng Tín không?- tui chỉ

_Thấy, sao?

_Tui bây thấy nó làm sao?

_Đang ngủ

_Ồ, giỏi, ngủ như chết.- tui cười cười

_Thì làm sao?- hai thằng đó ngơ ngáo

_Ở đây có chuồn chuồn không? Cào cào,châu chấu cũng được.- tui nhe răng

_ÀÀÀÀÀÀ.....- hai thằng nó nhìn nhau,mặt cứ như tìm ra lời giải cho bài kiểm tra toán.

_Có, nhiều lắm, nhưng không có vọt, sao bắt?- thằng Lân nói

_Bắt tay đi, vài con được rồi.

_Cũng được....

Hai thằng nó chạy ra đồng mò mò, chụp chụp gì đó. Lát sau thằng Quý chạy vô.

_Không có chuồn chuồn,châu chấu gì hết mày ơi...

_Vậy thằng Lân đâu?

_Đang bắt ếch...- thằng Quý tỉnh bơ

_Gì chứ?!!

Đúng lúc đó thằng Lân chạy vô. Tay nó cầm con ếch. Mấy nàng thấy thì nín thở, nhìn con ếch mà không mở miệng nói lời nào.

_Mệt quá! Canh này giờ được có mình nó, ếch con nữa chứ.- nó nhăn mặt

_Có đồ rồi đó, làm đi.- thằng Quý kêu

_Áo hay quần? Biểu quyết đi....

_Quần...- hai cười cười dè tiện.

Tín! Tao xin lỗi mày. Tui kéo quần thằng Tín ra. Nó vẫn ngủ như chết. Nhẹ nhàng bỏ anh ếch vô. Ba nàng bên kia nhìn thằng Tín ghê sợ. Năm phút sau, nó tỉnh dậy. Gãi gãi đầu, nó hỏi:

_Ừa, ngủ rồi hả mày?

_Ờ...hì...hì...hì- tui cố gắng nhin cười.

Hình như nó bắt đầu thấy nhột rồi. Nó kêu hai mấy thằng con trai che cho nó để nó vạch ra coi.

Ba thằng quay vô nhìn, thằng Tín vạch thấy con ếch, nó giật mình đóng lại. Thở gấp. Thấy vậy thằng Quý bời cho nó phát.

_Thằng nhỏ của mày biến thành con ếch rồi kìa...aaa...

_Ngủ có một giấc mà sao biến thành con ếch vậy?- thằng Lân hỏi

_Chết mày rồi, cắt đi, không mày biến thành con ếch luôn nè con...- tui hù nó

_Đờ mờ!!! Thằng nào?!!- Nó nổi giận, mặt đỏ như gấc chín.

...Còn tiếp.... 40

Thấy thằng Tín nổi giận, hai con cờ hó phản bội chỉ thẳng mặt tui.

_Nó làm nè!

_Lại đây biểu...- mặt thằng Tín hầm hầm

Tui nhìn hai thằng cờ hó bằng cặp mắt căm phẫn rồi quay qua cười thân thiện với thằng Tín:

_Ấy da...Sao nay tao thấy mày đẹp trai lạ thường Tín à.

_Lại đây...- nó hầm hầm nhìn tui

_Lại làm gì?- tui hỏi

_Mày bỏ vô thì giờ bắt ra, không tao làm thịt mày à!- Nó trừng mắt

_Gì???? Muốn tao thò tay vô quần mày bắt con ếch ra hả?!!-tui bắn loạn

_Ừ, lẹ mày, nhột quá!!

_Thò tay vô...lỡ...nó cắn tao cụt tay thì sao?!!- tui run run

_Mẹ mày, đó giờ mày thấy ếch ăn thịt người chưa?!!- thằng Tín gắt

_Tao đâu có nói con ếch...- tui nhăn mặt

_Lẹ lên!!!- một tay bùm...con ếch, một tay nó dứ dứ nắm đấm vô mặt tui.

_Không!!! Chết tao cũng không thò tay vô bắt ra!!!!

Nói đoạn, tui xách dép ù té chạy đi chỗ khác để mặc cho nó hành hạ thằng Quý với thằng Lân. Ba nàng thực nữ thì ngồi đó cười ngất ngư.

Đợi sau khi gió yên biển lặng tui quay trở lại...cười hề hề xí xóa, xin lỗi thằng Tín. Nó bắt được con ếch nhưng không thả mà bỏ vô túi quần. Thấy cũng gần trưa, thằng Lân kêu cả đám đi nhà ông thầy bói để đưa xấp vải cho ổng. Đường quê yên tĩnh, nghe rõ tiếng chim hót. Tui tui vừa đi vừa chuyện trò râm ran, vui lắm. Đang đi thì thằng Lân quay qua hỏi tui:

_Ê T, mày chạy nhanh nhất lớp phải không?

Thấy có mấy nàng kể bên nên tui vỗ ngực xưng là con trai thần gió. Bỗng nhiên thằng Lân đưa tui xấp vải rồi nói:

_Nhiệm vụ của tao đã hết, hẹn ngày tái ngộ.- nó nhìn tui, mặt rất ư là biểu cảm

_Bị gì vậy? Nhiễm phim kiếm hiệp à?- tui ngơ ngáo

Không hiểu gì, tui cứ bước tiếp thì gặp....con bò... Hai mắt nó đỏ ngầu, chân trước cào cào đất nhìn tui.

Tui đứng như trời trồng nhìn ra đằng sau thềm chửi thằng Lân là thằng khốn nạn. Toi đời rồi...

Tui mếu máo nhìn em 1 lượt ba nàng rồi nói:

_Đi đi, không là hết cơ hội....

Thằng Quý với thằng Tín vỗ vai tui:

_Chiến hữu tốt.- mặt hai thằng đó biểu cảm không thua gì thằng Lân.

Trước khi lui lại, thằng Lân chỉ đường cho tui:

_Mày cầm xấp vải, chạy ra cây dừa trước mặt, quẹo trái, chạy thêm tí nữa thì thấy cái nhà lá có cái chuồng gà. Tới đó cứ nói là “Thầy ba, nội con đưa thầy xấp vải.” là được

Mấy nàng ban đầu ngơ ngáo nhưng bây giờ cũng hiểu chuyện gì đang xảy ra. Linh, bé Trang nhìn tui lo lắng. Còn Vi em thì nhăn nhó, không biết nhăn cái gì....

Tháo dép ra, tui hít một hơi thật sâu rồi ôm xấp vải bắn vèo lại chỗ cây dừa.

Con bò thấy thấy vậy liền rượt theo. “Ồ ỨM!!!!” Nó rống lên. Tui vừa chạy vừa la làng:

_Có con bò điên!!!! Con bò điên!!!! Bớ làng nước ơi!!! Bò điên!!!!

Chạy hộc tốc ra chỗ cây dừa, thắng cái két để quẹo qua bên trái, ai dè trơn trượt quá tui bay 1 cái vèo xuống vũng sinh nhay đó. Hoảng hồn đứng dậy, sinh dính đầy mặt không thấy đường, tui tháo kính ra, quẹt quẹt mấy cái rồi đeo vô. Má ơi!!! Con bò nó đuổi tới nơi. Tui thò tay lượn xấp vải lên rồi vọt thẳng. Chạy hết tốc lực, không thở thì thấy thì cái nhà lá, bên cạnh có cái chuồng gà như thằng Lân miêu tả. Tui lủi vô, con bò ngay ở sau đó!!!! Thấy xấp vải vô nhà ông thầy, tui liền lách qua bên phải. Còn con bò thì lủi thẳng vô trong nhà ổng luôn. “XOẢNG!!!!XOẢNG!!!!RẦM!!!!BENG!!!!” Hình như nó lủi vô trong bếp thì phải. Tui đứng ở ngoài nghe tiếng la oai oải vọng ra:

_TRỜI ĐẤT QUỶ THẦN ƠI!!!! TRỜI ƠI, CÁI BẾP CỦA TUI!!!! CHA MẸ ƠI!!!!

_MẢ CHA MẢ MẸ THẲNG NÀO CON NÀO DÁM THẢ BÒ VÔ NHÀ CỦA BÀ HẢ ?????!!!!!! BÀ CHA NÓ!!!!

Thấy tình hình căng quá, tui té khấn trương. Trời bắt đầu nắng, sinh dính đầy trên đầu cổ gập nắng nữa, nó khô cứng lại.

Về tới nhà, mở cổng, chưa có ai về nhà chỉ có ông bà nội. Vừa bước vô nhà định chào ông bà thì:

_Trời mẹ ơi!!! Ông già ơi,có ma cây!!!- bà nội thất thanh

_Ma cỏ gì??- Ông xách cây chửi ra

Thấy ông nội định đánh chính thì:

_Bà mẹ nó, ban ngày mà dám lên hả?? Dám hù bà già hả??

Rồi ông nội ổng đập cho tui mấy cây chổi.

_Nội ơi...ui da...đau!!! Chịu không nổi, bí quá tui đành chạy, bị nội xách chổi ra tận cổng rượt theo.

Chạy té khói mới thoát được, tui vẫn còn nghe tiếng nội:

_Bà mẹ mày!!! Còn dám lên ban ngày nữa không?!!!

Tui đau đớn lết ra ruộng kiếm mấy đứa kia đi gặp thằng cu, mặt mày đen nhẻm, chừng sáu, bảy tuổi. Nó cầm cái điện thoại đồ chơi chạy ra chặn tui lại:

_Pằng pằng chú chú!!! Chết đi yêu quái!!! Ta là siêu nhân đỏ đây.- nó cầm cái điện thoại lên bắn bắn tui rồi nói nhảm

_Siêu nhân đen thì có! Thằng hấp.- tui quăng chó nó 1 câu rồi bỏ đi

Nó vẫn bám riết không buông, chạy vòng vòng theo tui. Nó chỉ cái đt rồi nói:

_Mày thấy tao có cây súng ghê chưa? Chú chú! Súng này ghê lắm, tao bắn mày chết xong mày còn phải ở tù nữa nha con.

_Ồ cái đầu mày á thằng hấp, đem về bắn ba, bắn má mày đi.- tui nhăn mặt

Định bước đi tiếp thì tự dưng cu cậu khóc ré lên:

_Trả má lại cho tao!!!! Hức....hức....trả má lại cho tao đi!!!!!!

....còn tiếp....

14. Chương 14

41

Thấy thằng cu khóc, tui định bước đi thì nó càng khóc to hơn....haizzz....tui quay lại:

_Mắc gì mày khóc?- tui nhăn mặt

_Trả má cho tao...!!!!!!

_Má mày đâu?

_Ồ ngoài đồng á...hức...hức!

_Thì mày ra ngoài đó mà kiếm bả, ngồi đây khóc làm gì?

_Tao hông dám đi một mình...hức hức...- thằng nhóc nức nở

_Êt....giờ mày muốn cái gì?- tui chống nạnh

_Mày dẫn tao ra ngoài đó đi...-nó bắt đầu nín khóc

Phiền phức, không liên quan. Tui hất dít định bỏ đi thì thằng cu gào lên.

Mợ nó, phiền quá đi!!!

_Thôi được rồi, tao dẫn mày đi, im mỗ lại giùm tao cái!!- tui nhăn nhó

_E...he...he...he...đợi tao chút...he...- nó bật cười rồi chạy vô cái chòi gần đó

Thứ...vừa khóc vừa cười ăn mười cục ***.

Lát sau thằng cu chạy ra, tay xách theo mấy cái bánh. Nó nói là đem cho ba má. Rồi tui với nó đi, vừa đi tui vừa gỡ sinh dĩnh trên mặt ra, phủi phủi trên đầu xuống nữa, cơ man là sinh....

Thằng cu vừa đi vừa luyên thuyên như con sáo, cũng vui, lâu rồi không nghe chim nó hót. Ra ngoài đồng, giờ này đứng nắng rồi, có ma nào đâu.

_Ê cu, có ai ở đây đâu?

_Theo tao...-nó chạy thẳng lại chỗ mấy đồng rạ.

Thấy vậy tui cũng chạy theo. Đột nhiên thằng cu dừng lại, trước mặt tui là hai cái mộ. Cu cậu hồn nhiên đặt hai cái bánh xuống:

_Ba má ăn đi, bữa nay nhà mình có nhiều bánh lắm...

Sững người, cuối cùng tui cũng hiểu ra chuyện gì. Đi về nhà, thằng cu kể lại lúc ba má nó mất mà nó gọi là chuyển nhà ra đồng. Nó nói hôm đó là cuối tuần, như thường lệ thì mỗi tuần ba má nó về thăm nó hai ngày thứ bảy với chủ nhật. Hai người buôn bán xa nên không thường xuyên về nhà. Hôm đó, nó gọi cho ba má nó đòi mua quà. Lúc đó trời cũng mưa rồi, lớn lắm, ba nó không chịu, nói là để ngày mai sẽ mua cho nó sau. Nó giãy nảy trong đt một hồi má nó mới kêu ba nó chạy ngược lên mua bánh cho nó, rồi tai nạn xảy ra. Cả hai người đều bị xe tải chèn chết, thẳng khốn lái xe bỏ chạy. Rồi từ đó ba má nó mới “chuyển nhà” ra đồng ở luôn...

Đang đi thì tui gặp bé Trang.

_Trời ơi, T! Anh có sao không?!!- bé nháo nhào

_Hả? Anh không sao...mà sao em đi có một mình vậy, mấy đứa kia đâu?- tui hỏi

_À, ở ngoài đồng á, thấy có cái đầm nước nên chị Vi kêu em về lấy cần câu.- bé cười

_Ồ, vậy hả?

_Sao mà mình mấy anh dơ hầy vậy?

_Té sinh....

_Hic...con bò có sao không?- bé ngây thơ vô số tội

Bị thọt câu này đau thấu trời....

Thấy tui mặt bư ra bé mới cười:

_Hi hi, em giỡn á, thôi về anh...

_Ừ.

Tui lững thững đi theo bé về nhà, ngoái lại nhìn thì thằng nhóc đi đâu mất tiêu, chắc nó về nhà rồi. Về nhà thì ông bà nội vốn vã:

_Trời ơi, hồi nãy mấy đứa có thấy gì không?

_Dạ...không?- bé Trang không hiểu gì hết

_Con ma, nó dám lên ban ngày luôn...

_Dạ? Ma?- bé ngạc nhiên

_Ồ, mấy đứa coi chừng.- ông nội nghiêm túc

_Nó...nó...ra làm sao hả nội?- bé lắp bắp

_Nó mặc cái áo thun trắng, quần xà lỏn đen. À...Nhìn y như thằng T vậy nè.- nội chỉ mặt tui.

Bé Trang nhìn qua, hình như đã hiểu ra, bé cười che miệng cười khúc khích. Tui què độ, lủi thẳng vô nhà tắm rửa. Thằng cờ hó Lân, kỳ này quyết tâm phục hận...Tắm xong đi ra, tưởng bé Trang đi rồi, ai dè bé vẫn còn ngồi chờ tui.

_Ầy, sao anh tắm lâu vậy?- bé nhăn mặt, tỏ vẻ giận dỗi

_Tại dơ, mà sao em chưa đi nữa?- tui ngạc nhiên

_Thì chờ anh chứ gì...- bé tròn xoe mắt nhìn tui

Hic...anh lạy em, đừng có nhìn anh bằng cặp mắt đó, anh chết mất!!!

_Vậy đi thôi, mắc công tui nó chửi nữa.- tui ra hiệu cho bé

_Ừ, hì.- bé nhìn tui cười

Đi cùng nhau mà tui cứ cảm thấy ngại ngại, không biết nói gì.

_Mấy giờ rồi anh?- bé hỏi

_Hử..cũng gần 12 giờ rồi. Nặng quá.

_Chắc ra ngoài đó kêu chị Vi về quá, chiều rồi hẳn câu cá...- bé nheo mắt nói.

_Ừ, nặng quá.

Đến đoạn đi vô cái đầm, đường thì hẹp, hai là toàn là ao vũng. Đang bước thì bỗng dưng “Á!!!” rồi bé té phịch xuống đất. Tui chạy lại, ra là con rắn mối. Làm hết hồn. Con rắn cũng chạy mất dép.

_Trang! Có sao không?- tui bước tới đỡ bé dậy.

_Hông...hông sao đâu anh...- bé nói vậy nhưng mặt mày nhăn nhó, chắc là đau

_Em đi được không?- tui hỏi

_Chắc..vậy..

Tui đỡ bé, bước được vài bước thì bé khụy xuống, mặt mày tái mét.

_Có sao không Trang?

_Chắc bị bong gân rồi....- bé nhăn nhó, xoa xoa mắt cá chân.

_Để anh công em cho...-tui đưa cho bé cầm mấy cây cần câu.

_Nhưng mà...- bé ngập ngừng

_Nhưng nhì gì? Em cứu anh hai lần rồi, giờ tới lượt anh.- tui nói

_À...ừm...- bé ậm ừ.

Rồi tui công bé đi.

_Hic...nặng quá!! Em bao nhiêu kí vậy??- tui than

_Xì....người ta có 45kg mà anh than nặng.- bé bĩu môi

_Thôi đi chị hai, tui có 50kg, cô gần bằng tui rồi còn gì...

“Bóc!”

_Ui da, sao gõ đầu anh?-tui nhận mặt.

_Dám chê em nặng, còn kêu em là chị hai, ý anh là anh chê em già đó hả?

_Trời ơi, đầu óc chị hai phong phú quá quá trời quá đất, vậy cũng suy ra được...

“Bóc!”

_Ui da, gì nữa?- tui đau điếng

_Mới kêu em chị hai nữa đó.- bé cau mày

_Rồi rồi, không dám kêu nữa, sợ luôn rồi đó...- tui bước tiếp

Bé thì cười khúc khích, không hiểu cười cái gì.

...còn tiếp.... 42

Hì hục công bé Trang, đi khoảng 5 phút mới tới cái đầm. Xa kinh dị. Lết thết ra được tới đó, cả đám nhìn tui công bé Trang, mắt chữ A mồm chữ O...Chữ A với O lớn nhất là của Linh với Vi em....

_Ê ê, phụ coi, đứng đó làm gì vậy?/- tui réo mấy thằng chiến hữu

Tụi nó nghe vậy liền chạy lại đỡ bé Trang phụ tui.

_Vụ gì vậy?/- Vi em lên tiếng

_Em bị té, trật chân nên anh T mới công em.- bé Trang giải thích

_Để chị coi.- Vi em khom xuống nắn nắn chân bé Trang.

Cả đám bu lại. Linh cũng lo lắng, hỏi han bé Trang. Phiu....không như mình tưởng. Ngồi lại đó 1 lát rồi cả đám mới về, bé Trang nói chân bớt đau rồi nhưng vẫn còn cà nhắc. Về nhà, Bóng biển với thằng cũng về tới. Ăn cơm, lại cá nữa, cá của ngày hôm qua. Không ăn cá, cũng không muốn ăn trứng....nói vậy chứ thêm thấy mẹ, tại Linh không chiến cho thôi. Tui bẻ trái chuối sứ ăn chung với nước tương. Nhóp nhép cho qua bữa. Suốt bữa Linh với bé Trang không nói câu nào, chỉ gục mặt xuống mà ăn cơm. Linh cảm có chuyện không lành....

Ăn cơm xong, Linh rửa chén. Tui nhảy vô phụ. Thấy vậy bé Trang với Vi lẳng lặng đi lên nhà trước để tui với Linh nói chuyện.

Rửa chén, mặt Linh vẫn hầm hầm, không thèm nhìn tui nói câu nào.

_Linh.- tui gọi em

Em vẫn không trả lời.

_Linh.- tui gọi thêm lần nữa.

_Gì?- mặt em lạnh tanh

_Em bị làm sao vậy?- tui hỏi

_Em...không có gì hết.- Linh ngập ngừng, giương cặp mắt lơ lơ nhìn tui.

_Sao chiều giờ em không nói gì hết vậy?

_Đâu...đâu có gì đâu anh...- Linh vẫn ngập ngừng

_Em giận anh à? Chuyện hồi chiều không phải như em nghĩ đâu, tại vì....

“XOẢNG!!”, tui quay qua thì Linh đã nằm song soài dưới đất, cái đĩa trên tay em rơi xuống đất, vỡ tan. Tui sững người trong giây lát rồi lao tới đỡ em dậy.

_Linh! Linh! Em sao vậy?! Linh!/- tui vỗ vỗ nhẹ lên mặt em.

Cảm đám bạn trên nhà trước nghe động liền chạy xuống.

_Chuyện gì vậy?!!!/- Tụi nó nhao nhao

Tui bồng Linh lên, đem em vô phòng. Tụi nó cũng nhao nhao đi theo.

_Sốt rồi, trán Linh nóng lắm.- Vi đặt tay lên trán của Linh

_Xuống dưới lấy giùm tao cái khăn ướt coi!/- tui kêu một thằng.

Khăn được đem lên. Tui chườm lên trán em.

_Tụi bây đi ra ngoài bớt đi, cho Linh khoảng trống.- tui quay ra nói với đám chiến hữu.

Tụi nó cũng ậm ừ rồi quay đi. Tui trở lại, ngồi lên giường với Linh, mặt em tái nhợt.

Chiều, Linh cũng chưa hạ sốt. Trán em vẫn nóng bừng.

Năm giờ chiều, Vi với bé Trang nấu cơm. Lại là cá. Thấy là ngán. Tui không ăn.

_Ê T, sao mày không ăn?- thằng Năm nổ hỏi

_Tao không đói.- Tui trả lời.

_Ê Lân, gạo để đâu mày?

_Cái thùng đỏ trong góc đó, chi vậy?- nó chỉ tui

_Nấu cháo.- tui trả lời

_Mày ăn hả?- nó hỏi

_Không ,Linh.

Nói đoạn, tui múc nửa lon gọn ra. Bỏ vô nồi rồi để lên bếp chụm lửa. Lát sau, cháo bắt đầu sôi, tui để khoảng 10 phút rồi bắt xuống. Để nguội 1 hồi, tui để lên nấu tiếp, để sôi thêm 10 phút nữa, tui nhắc nồi cháo xuống, đổ ra cái tô. Đem lên phòng cho Linh.

_Linh ơi...- tui nhẹ nhàng lay em dậy.

Mắt em vẫn nhắm nghiền.

_Linh...-tui gọi thêm lần nữa

Lần này em mở mắt ra, nhăn nhó.

_Dậy ăn miếng cháo rồi uống thuốc em...- tui đỡ Linh dậy

_Ai nấu vậy...?- Linh mệt mỏi

_Anh nấu, thôi ăn đi.- tui múc muỗng cháo, thổi rồi đút cho em

_Ừm...lạt quá...- Linh nhăn mặt

_Ăn đi...ráng ăn mới hết bệnh...- tui nhìn Linh lo lắng

Cố gắng lắm em cũng chỉ ăn được gần 1 nửa. Đỡ Linh nằm xuống, tui chạy qua phòng mình, lôi ba lô ra, lục lọi kiếm mấy viên thuốc hạ sốt. Xuống nhà, tui đun nước. Xong đổ thêm tí nước lạnh cho nó bớt nóng. Đem lên đưa cho Linh. Em uống thuốc xong rồi nằm xuống. Tui đổi khăn chườm cho Linh.

Tám giờ, Linh vẫn sốt, trán nóng phừng. Ngồi đó nhìn em mà tui thấy đau. Tui ước người đang sốt là tui chứ không phải em. Linh vẫn cứ mô màng, đôi lúc lại gọi tên tui. Thở dài, đắp cái mền lên cho em, tui đi ra ngoài.

Thấy tui, tui chiến hừu bu lại hỏi:

_Sao rồi? Hạ sốt chưa?

_Chưa, vẫn vậy...- tui thở dài.

Rồi tui ra ngoài nhà trước ngồi một mình, mặc kệ muỗi cắn. Tui ngồi thẫn thờ nhìn trời nhìn đất thì có ai đó gọi tui.

_Anh không thích cá phải không?

Tui quay qua. Bé Trang bưng tô cơm trứng chiên nóng hổi đưa ra trước mặt tui. Tui sững sờ nhìn bé.

_Chiều giờ anh chưa ăn gì hết, sao chịu nổi.- bé nhìn tui.

_Hả...-tui vẫn chưa hết bất ngờ

_Nhìn gì mà nhìn...thôi ăn đi.

Bé đưa tui tô cơm rồi đi vô nhà trong. Nhìn theo bé, tui tự hỏi tại sao bé vẫn còn quan tâm tui.

Chín giờ, ông bà nội đi ăn giỗ về. Linh vẫn chưa hạ sốt. Tui nói nội. Nội vô phòng coi, đặt tay lên trán Linh, nội hỏi:

_Sốt cao quá, nó bị hồi nào vậy?

_Hồi trưa tối giờ nội.- tui trả lời

_Chết thiệt! Sao để lâu vậy?!! Chở con nhỏ lên bệnh viện đi!!!- ông nội bỗng dưng lớn tiếng.

Nghe vậy tui cuống cuống, mấy đứa kia cũng nhao nhao theo.

_Lân mày biết đường thì chở đi!- tui nói với thằng Lân.

Vô phòng, tui mở balô Linh ra, lấy chìa khóa xe. Tui thấy chìa khóa cho thằng Lân.

_Lấy xe Linh đi, rộng hơn.

Rồi tui ẵm Linh ra xe. Thằng Lân chờ sẵn ở ngoài. Nhà nội xôn xao cả góc xóm. Thằng Lân rô ga, chạy vọt đi. Người Linh nóng bừng.

_Chạy nhanh lên đi!!!- tui quát

_Nhanh nhất có thể rồi!!!- thằng Lân trả lời

_Mẹ kiếp!!!

Linh mà xảy ra chuyện gì thì tui sẽ không tha thứ ình, cũng bởi vì tui em mới đồng ý đi An Giang....

Linh ơi! Đừng có chuyện gì nha! Anh sẽ luôn bên em!

....còn tiếp... 43

“Rào...rào...rào!!!” bất chợt trời đổ mưa.

_Ui da!!!- tiếng thằng Lân la oai oải

_Gì vậy?!!

_Mưa...đau quá!!!

_Lẹ lên đi!!!- tui quát vào tai nó

Ôm Linh trong lòng, tui cố gắng che mưa cho em, trán em vẫn nóng bừng. Mưa rơi, rát hết cả mặt, đường mịt mù, không thấy gì hết.

“Két!!!”- thằng Lân thắng gấp. Tới bệnh viện rồi. Chạy xe vô, tui ẵm Linh xuống, thằng Lân khóa xe lại rồi đi chung với tui. Đi vào bên trong, cô y tá trực đêm thấy tui bông Linh thì chạy ngay lại.

_Em nó bị sao vậy?!!- cô y tá hỏi hãi

_Dạ, sốt...cao lắm...- tui thở hổn hển

_Vậy hả...đi theo chị, mau lên!

Tui bông bé Linh đi theo, tới một cái phòng, chắc là cấp cứu. Đặt Linh xuống giường thì có mấy bà y tá khác chạy đến.

_Được rồi, mấy đứa ra ngoài. Để đây tụi chị lo.- chị y tá hỏi nãy nói

_Dạ...- tui nhìn Linh lo lắng, mặt em trắng bệch, tóc thấm đầy nước mưa.

Bước ra khỏi phòng. Tui với thằng Lân ngồi ngoài hàng ghế chờ. Cả hai đều im lặng không nói nên lời nào. Rồi có một ông bác sĩ mở cửa phòng đi vô. Tui vuốt mặt, rầu rĩ nhìn chăm chăm cánh cửa phòng Linh. Mong là em không sao.

_Mấy giờ rồi?- tui hỏi thằng Lân, phá vỡ sự yên lặng

_Mười kém năm.- nó trả lời

Một lúc sau...

_Mấy giờ rồi...?

_Mười giờ...-thằng Lân trả lời

Một lúc nữa...

_Mấy giờ?

_Mười rưỡi...

Sao lâu quá vậy? Tui đứng ngồi không yên, hết vò đầu rồi bứt tai.

_Mấy giờ rồi?- tui hỏi thằng Lân một lần nữa

_Mười một giờ mười lăm...

_Sao lâu quá vậy....lâu quá.....lâu quá....-miệng lẩm bẩm như thằng điên

Hai tay tui chấp lại, khẩn khẩn, vái vái....

“Cạch!” Cửa phòng Linh mở toang, ông bác sĩ bước ra.

_Người nhà bệnh nhân đâu?- bác sĩ đồng dục

_Dạ, Linh có sao không bác sĩ?!!- tui hốt hải

_Không sao, chỉ suy nhược cơ thể thôi, vô nước biển rồi nằm nghỉ nửa ngày là khỏi...

_Dạ?!!! Vậy hả bác sĩ?- lúc này tui muốn nhảy cẫng lên rồi hét thật lớn.

_Ừ, thôi, tôi có việc, chào cậu.- Ông bác sĩ vỗ vai tui rồi bước đi.

Chị y tá bước ra, nhìn tui cười.

_Cô bé đó không sao đâu, mà em là gì của bé đó vậy?

_Dạ...

_Là bạn.- thằng Lân chen vô

_À...ra vậy, có bạn như mấy nhóc tốt ha.- bà chị xoa đầu tui, tóc tui vẫn còn ướt.

_Dạ...-tui nhìn chị y tá cười cười.

_Ừm, bây giờ hai đứa vô thăm bé đó được rồi đó...hì- chị y tá cười để lộ cái răng khểnh.

_Dạ, cảm ơn chị.- tui gật đầu

Vừa bước chân định đi vô thì chị y tá gọi với theo tui:

_Hai nhóc tên gì vậy?!!

_Ồ...không được hết trong bệnh viện chị ơi...-tui giơ ngón trỏ để lên môi

Chợt nhớ ra, chị y tá lấy hai tay che miệng, mặt lấm lét nhìn xung quanh rồi thở thê:

_Hai nhóc tên gì vậy....?

_Em là T còn thằng này là....

_Em tên Lân!- thằng Lân nhào vô

_À à...chị biết rồi...hì hì...bye bye hai nhóc.

Bà chị này nhí nhảnh dễ sợ.

Bước vô phòng của Linh, em đang nhìn ra ngoài cửa sổ, mưa phát phơ tạt qua. Nhìn em nhỏ nhắn, xanh xao trong bộ đồ người bệnh, tim tui chợt thắt lại.

_Linh, em thấy khỏe hơn chưa?- tui ngồi xuống cái ghế bên cạnh giường em.

_Hơi nhức đầu thôi anh...- Linh nhìn tui

_Linh khỏe là yên tâm rồi.- thằng Lân cười hì hì

_Cảm ơn Lân...- Linh nhìn thằng Lân gật đầu

_Không có gì he he.- nó nhăn nhó

_E hèm....Lân đi mua cái gì ăn coi, đói rồi.

_Gì, nãy mới ăn xong...

_Còn cái???

_Ờ ờ...- cuối cùng nó cũng hiểu ra là tui cần không gian riêng

Tui quay qua Linh, em đang nhìn ra cửa sổ, đôi mắt vô hồn.

_Em làm sao vậy?

_À...không có gì anh...- Linh giât mình, quay lại

_Đừng giấu anh, nói anh nghe đi.- tui gặng hỏi

_Ba má chắc bây giờ không hay biết là em bị bệnh đầu ha anh...- Linh thở dài

_Hả...

_Em không muốn sống một mình nữa anh à....em không muốn đâu...- em bỗng khóc nức lên.

_Em à...-tui nắm bàn tay Linh

_Tại sao....vậy hả anh?! Tại sao không ai....quan tâm em hết vậy?...Hức...- Linh nói trong tiếng nấc.

_Em nói gì vậy?! Còn anh ở đây với em mà.

Ôm chặt em vào lòng, quệt nước mắt cho em. Linh vẫn thút thít.

_Đừng khóc nữa, có anh ở đây rồi, anh luôn ở bên cạnh em mà.

_Anh hứa đi...- Linh sụt sùi

_Ừ, anh hứa...

Linh nở nụ cười, đôi môi nhỏ nhắn của em nhợt nhạt, không còn hồng như mọi khi.

_Thôi, khuya rồi, em ngủ đi...- tui đỡ Linh nằm xuống

_Anh nè...

_Hửm?

_Anh kể chuyện em nghe đi...

_À...ừm...em muốn nghe chuyện gì?- tui gãi đầu

_Chuyện hoàng tử công chúa á...- em nhìn tui cười

_Ừ...nói trước anh kể đỡ lảm á nha.

_Kệ, em muốn nghe.

_Ừ...Ngày xưa ngày xưa có nàng công chúa đẹp ơi là đẹp, xinh ơi là xinh. Nàng bị nhốt trong lâu đài của mù phù thủy. Một hôm, có chàng hoàng tử cưới con heo...

“Bóc!”.Linh búng vào mũi tui

_Ui da...

_Kể tầm bậy không hà, hoàng tử ai cưới heo.- nàng phì cười

_Cười đà điếu đi...- tui búng tay cái chóc

_Cười ngựa đầu to ơi...- Linh nhăn nhó

_Ừ thì cười ngựa.

_Kể tiếp y.- Linh không nhéo

_Chàng hoàng tử cười ngựa.....

Tui tiếp tục kể....

_Rồi cuối cùng thì...

Tui nhìn xuống, Linh ngủ mất rồi. Nhìn em như thiên thần vậy. Đáng yêu những lúc khóc, hờn dỗi, lúc em cười, kể cả lúc ngủ cũng vậy.

Tui đắp mền cho em rồi kể nốt câu chuyện...

_Cuối cùng hoàng tử và công chúa sống hạnh phúc bên nhau trọn đời.

Nhìn em ngủ mà lòng tui vui vui. Mỉm cười, tui nhẹ nhàng tắt đèn rồi ra khỏi phòng.

Móc điện thoại ra, 1 giờ sáng rồi. Thằng Lân nằm một đống trên hàng ghế, ngáy o o. Chưa thấy ai có tướng ngủ xấu như nó. Tui phì cười, ngồi xuống ghế, rồi gục đầu....ngủ tới sáng.

....còn tiếp... 44

Ngủ gà ngủ gật trên băng ghế...“Someday we gonna rise up on that wind you know...!!!!”

Giật mình thức dậy, có điện thoại.

_Alô.

_Linh có sao không?- tiếng của Vi

_À, không, không sao, chỉ bị mệt thôi.

_Chờng nào xuất viện được?

_Chắc mai.

_Ừ, mai tui mình về cũng được rồi.

_Ừ, vậy thôi nha Vi.

_O...sao T biết Vi?

_Số điện thoại trên màn hình đó chị.

_Ồ, hì hì, quên, thôi T ngủ đi.

_Biết rồi, bye.

_Ừ, bye.

_Tút...tút...tút...- Vi tắt máy

Ngó điện thoại, 5 giờ sáng rồi, ngủ gì nữa. Vài bệnh nhân dậy sớm ra ngoài khuôn viên bệnh viện tập thể dục. Gãi đầu gãi tai, tui mò vô WC rửa mặt, súc miệng. Xong, tui ra ngoài thì thấy thằng Lân nằm đó. Bà chị y ta cầm cái lông gà chọc chọc mũi nó, ra chiều thích thú lắm. Quái, sao trực đêm mà dậy sớm vậy?

_Chị ơi...- tui gọi

_O...- chị y tá rút tay lại, giấu cái lông gà ra sau lưng

_Có chuyện gì không chị?- tui thắc mắc

_Không..không...chị xin lỗi, làm phiền bạn em.- chị đứng đó, vẻ mặt hối lỗi

_Không sao chị, em cũng định kêu nó dậy.- nhìn điệu bộ của bà chị tui không nhịn cười được.

_À, vậy hả, để chị kêu nó cho.

Nói rồi lại cầm cái lông gà chọc chọc mũi thằng Lân. Kiểu đó tới trưa nó cũng chưa dậy.

_Chị để em...-tui đẩy chị qua 1 bên

Tui vận nội công vô lòng bàn tay, bà chị nhìn tui ra vẻ khó hiểu. Vận công xong, tui xén hết sức lực vô mặt thằng Lân “BỐP!!!!!!”.

_ĐM nó!!! Thằng nào?!!! Mẹ nó!!!- nó choàng dậy, chửi bù lu bù loa.

_Có con muỗi trên mặt mày.- tui nhìn nó cười cười.

_Con mẹ mày thì có!!!- nó gào lên thống thiết

_Không được hết trong bệnh viện.- bà chị y tá đưa ngón trỏ đặt lên môi.

_Ồ dạ.....- thằng Lân đứng hình.

_Chửi nữa đi con trai...hé hé

_Em...em xin lỗi.- nó rúm ró

_Chị ơi, tiền viện phí mình đóng làm sao hả chị?- tui đỡ giùm thằng Lân

_À, em cứ tới cái quầy đó đó, đưa người ta số phòng rồi người ta nói à.

_Vậy à, cảm ơn chị.

_Hi..không có gì.- chị cười cười

_Thôi chị đi nha..-chị đưa tay vẫy vẫy

_Chị ơi! Chị gì tên gì?!!- bỗng dưng thằng Lân hét lên

_Trời ơi, đã nói đừng có hét mà, chị tên Hằng...- bà chị nhí nhảnh

_Dạ...- thằng Lân cười

Hằng? Nhìn bà chị này cũng quen quen, không lẽ.. mà chắc không phải, người giống người thôi. Đá vô đít thằng Lân cái đét, kêu nó lấy xe chở tui về.

_Ui da. Sao không ở lại, đi đâu?- nó nhăn nhó

_Mày còn nhiều tiền?

_Hai trăm.

_Tình hình là tao không có đem theo cái bóp.

_Thì sao?- nó dần ra

_Mày nghĩ 1 đêm truyền nước biển, nằm phòng riêng 200k thôi à?

_Chứ nhiều?

_Về lấy thêm tiền cho chắc ăn.

_Thôi, làm biếng.

_Lẹ, không tao thiếu.

Cuối cùng nó cũng xách xe chở tui đi. Sẵn kêu nó ghé chợ mua ít thịt nấu cháo cho Linh. Xong, chạy bon bon về nhà.

_Ê T...

_Giê?

_Hình như tao say nắng rồi.

_Chưa có nắng, say sương thôi. Con nào?

_Bà chị hồi này.

_Cái giề?!

_Tao yêu rồi mà ơ, không biết chỉ có yêu tao không?

_Mặt mày có chó nó yêu Định bắn máy bay thiệt à?

_Tao cũng không biết nữa

_Thôi làm ơn.

_Giờ tao muốn nói chuyện với chị quá.

_Ngu thì chết, không xin sđt, than vãn gì.

_Ê, tí nữa mày xin giùm tao đi.- nó nhắn nhó

_Éo!

_Đi mà.

_Éo

_Không thì đi bộ về.- nó quay ra đằng sau, mặt hầm hầm

_Éoooooooo.....ờờờờờờ, để tao suy nghĩ.- thấy cái mặt nó y như hung thần, tui teo.

“Két!” Tới nhà, chạy vào vô trong, mọi người cũng dậy hết rồi

_Linh không sao chứ? Sao về có mình vậy,Linh đâu?- Tụi nó nhao như bầy vịt

_Không, tao về lấy tiền đóng viện phí.

_Ồ!!!!

_Nấu cháo, nấu cháo.

Tui chạy ù ra nhà sau, bắt nồi cháo lên. Bé Trang bằm thịt giùm. He he, nữ công gia chánh có khác, bằm thịt đều tay thật. Vì em vừa xắt hành vừa coi giùm nồi cháo. Mấy thằng chiến hữu ngồi xung quanh nghe kể chuyện. Tui ngồi uống trà đàm đạo với ông nội, cảm giác như mình là người bề trên. Sương lấm.

Sáu rưỡi, cả đám thay đồ tắm rửa. Bảy giờ, đi lên viện rước bé Linh. Cả đám chạy mà chạy vô viện một lượt hơi kì nên chia ra.

_Ta đa! Coi ai tới thăm em nè!- tui mở cửa thấy Linh ngồi đó, mắt em lại dán vào cửa sổ. Kế bên là chị y tá.

_O...-Linh không giấu nổi sự ngạc nhiên

_Linh khỏe chưa?- cả đám hỏi thăm

Thằng Lân thì nhìn bà chị y tá mà dằn ra. Nó khều khều tui, mắt không ngừng nhìn bà chị. Đệt, hứa rồi phải làm. Tui lân la xin bà chị số phone.

_Hử? Có chi không nhóc?- chị nhìn tui cười

_Dạ, thằng châu phi kia nó muốn xin mà không dám.- tui chỉ qua thằng Lân, anh chả nhìn thấy liền quay đi, hai chân chéo lại với nhau, nhìn như mấy thằng đang mắc mà toilet có người.

_Hi hi...nè, 0928*****- chị che miệng cười khúc khích

Rồi chị y tá đi ra ngoài, thằng Lân dài cổ nhìn theo, tiếc nuối.

_Ngu như con bò, nhiều đó cũng không biết nói.

_Ấy da, cảm tạ lão đại.- nó cười, nhìn như nịnh thần

Trở về nhà, chuẩn bị đi chơi tết nào! Cái Tết vui nhất từ nhỏ tới lớn

15. Chương 15

45

_Về cẩn thận nha anh!

_Ừm, nhưng mà chừng nào mấy chị kia mới lên?

_Hết Tết lận...

_Ặc, sao lâu vậy. Nay mới có 29 à.- tui lo lắng nhìn em

_Chịu thôi anh, người ta còn gia đình nữa mà.

_Ừ, thôi, em vô nhà nghỉ đi. Có gì cứ gọi cho anh.

_Ừm, biết rồi, đầu to...hihi- Linh mỉm cười tinh nghịch rồi bước vào nhà

Cót két đạp chiếc xe cổ về nhà. Tới nhà, bóp thắng. “Xoẹt...xoẹt...xoẹt...” thắng xe không ăn, kệ, thắng chân. Dắt xe vô nhà, đóng cổng lại. Vô nhà chào ba má. Xong, lên lầu, bỏ balô ra rồi nằm phịch xuống giường. Mệt quá, nằm đó ngủ luôn tới chiều. Mở mắt lên, ngó điện thoại, 3 giờ. Dậy, rửa mặt. Xuống nhà quất 1 ly Sting sữa, tuyệt hảo. Bò lên nhà trước, bật TV. Mở kênh HBO, có phim người nhện phần 3. Để đó, bắn xuống nhà sau, lấy 1 bịch bắp rang bơ, bỏ vô lò vi sóng. Hai phút sau có bắp vừa ăn vừa coi cinê. Nhai bắp nhóp nhép, thắng nhện đen sao mà biến thái quá.

“Bíp...bíp...bíp...” có tin nhắn. Tin nhắn của Linh:

_Tối nay anh qua chở em đi chơi được không?

_Ặc, tối nay anh đi với ba má rồi, anh xin lỗi nha.

_À, hông sao đâu anh, anh đi vui về nha...hì

_Hehe, anh giỡn thôi, tối nay mấy giờ?

_Hì hì, tối nay đi chợ hoa đi. Khoảng bảy giờ nha.

_Ừ, bảy giờ anh qua.

_Yêu đầu to nhất...hihi...

Xong, bóc bắp ăn tiếp. Tối nay đi chợ hoa với Linh, rồi sau đó về nhà. Nhưng mà Linh ở nhà một mình, nguy hiểm, không yên tâm, lỡ có con cờ hó nào đột nhập vô nhà làm bậy thì sao...Nghĩ vậy, tui tốt xuống dưới nhà, làm 1 ly nước chanh đem lên nhà trước mời ba. Ông phì phèo điều thuốc.

_Chuyện gì?

_Ồ là vậy ba à....

Sau khi trình bày tình huống và trường hợp của Linh tui nhận được câu trả lời của ba.

_Hỏi má mày đi.

Ông đẩy cái kính lên rồi tiếp tục đọc báo.

Quê độ, tui cầm ly nước chanh đi theo.

_Ê ê, đem ly nước đi đâu vậy?

_Con đem á.

Tui bước thẳng, xuống nhà dưới, má đang nấu cơm.

_Má!

_Trời ơi thằng quỉ, làm má hết hồn, chuyện gì?

_Là vậy má à...

Trình bày tình huống và trường hợp của Linh thêm một lần nữa.

_Hỏi ba mày đi.- má nói

Cầm ly nước chanh lên, tui ực phát hết luôn, tức quá!

Lát sau, ăn cơm. Có mặt đầy đủ của hai phụ huynh. Tui trình bày lại lần ba.

_Quen biết lâu chưa mà cho lại nhà ngủ? Trai hay gái? Gia đình, nhà cửa ra sao?- ba hỏi

_Sơ sơ mấy tháng, ba má đi làm xa, nhà lớn gấp 3 lần nhà mình, là con gái.

_Giỏi!, vậy mới là con tao!- ông già vỗ đùi đen đét

_Vậy được không ba?

_Định ở tới bao lâu?

_Hết Tết.

_Ừm...cũng được...

_Há há, cảm ơn ba.

_Chưa đâu con trai.

_Gì nữa ba ?

_Mày phải làm hết việc nhà ẹ từ giờ tới hết Tết.

_Giết người hả ba?!

_Không thì thôi, tùy mày.

_Được rồi, việc nhà thôi chứ gì, có gì sợ...

_Ồ ,giỏi.

Ăn cơm xong, dọn bàn, rửa chén. Sáu giờ, chạy xe vào qua nhà Linh.

“Kính coong..!”

Linh chạy ra, em mở cổng.

_Ừa, anh tới sớm vậy?- Linh ngạc nhiên

_Hehe, có chuyện vui.

_Ừ, hi, vô nhà rồi nói anh.

Dắt xe vô. Đi vô nhà, ngồi xuống bộ sofa. Linh đem nước lên cho tui.

_Có chuyện gì vậy anh?- Linh tròn mắt hỏi

_Hi hi, ba má anh đồng ý cho em qua nhà anh ở đến hết Tết luôn.- tui nhe răng.

_Thiệt hả anh?- em nhìn tui, nở nụ cười rạng rỡ

_Ừ, hi.

_Yeah! Khỏi phải ở nhà một mình rồi!

Nhìn em như con nít vậy.

_Hì, đợi tí, em soạn đồ đã.- Linh cười

_Ừ.

Linh chạy lên lầu. Khoảng 15 phút sau, Linh đi xuống. Nhìn em, máu mũi cứ chực phọt ra, may mà kiềm chế lại được. Váy caro, có cột nơ phía trước, cái áo thì không biết diễn tả sao nữa....hic... Dễ thương không chịu được!!!!

Em xách theo balô, nhìn tui cười cười.

_Nhìn gì ghê dạ?- Linh tròn xoe mắt hỏi tui

_Nhìn em...-tui tê tê

_Có gì mà nhìn? Hử? Nghĩ bậy nữa phải không?- Linh giơ tay lên định cốc đầu tui.

_Ế, anh đây trong sáng, không có nghĩ bậy à nha.- tui giật mình lùi lại

_Chứ làm gì anh trơ ra vậy?- Linh tỉnh nghịch

_Đẹp thì nhìn, ai cấm?

_Hứ, ai dám cấm anh.- Linh nũng nịu

Linh tắt đèn, khóa cổng lại. Tui dắt xe ra ngoài.

_Ngồi cẩn thận nha cô nương.

_Blêu, người ta lớn rồi, làm như em còn nhỏ lắm vậy.- Linh nhăn mũi

_Ờ, sợ đây chạy thì em rớt xuống thôi.

_Thôi, chạy đi ông, tui hông rớt đâu mà lo.- Linh nhéo vào hông tui, đau điếng

_Ui da....thì chạy nè...

Đạp xe về nhà, “Xoẹt...xoẹt...xoẹt!!” Ặt! thắng không ăn. Gồng hết sức thò chân xuống đường “Xoẹttttttttt...!!!”

_AAAA!!! Nóng quá!!!

_Gì vậy anh?!!- Linh hốt hoảng

_Thắng xe đó mà, không có gì, hehe.- tui cười như mếu.

Tui mở cổng, đẩy xe vô nhà.

_Vô nhà trước đi Linh.

_Thôi, nhà anh, sao em dám.

_Vậy đứng đó đợi anh chút.

_Ừ.

Dựng xe, tui gỡ chân lên ngó thử, 1 phần tư chiếc dép biến đi đâu rồi

_Đi được chưa anh?- Linh hỏi

_À...ờ, được rồi.

Tui dẫn Linh vô nhà, ba má đang coi TV.

_Dạ, con chào hai bác- Linh lễ phép cúi đầu

_Ờ...con là bạn gái thằng T đó hả...ui da...

Má nhéo lưng ba.

_Cái ông này....à con là bạn thằng T đó hả?

_Dạ...- Linh bẽn lễn

_Xinh gái vậy ta, mày giỏi hơn ba mày rồi.- Ông già chen vô

Linh không nói gì, chỉ dạ rồi đỏ mặt.

_Ba này...Linh ở phòng nào vậy ba má?

_Lầu hai, phòng đối diện phòng con chứ đâu.- má chỉ tay lên lầu.

_Dạ...

_Con chào hai bác.- Linh lại cúi đầu

Em đi theo tui lên lầu.

_Mền gối có sẵn hết rồi, cần gì nữa thì em cứ kêu anh.- tui để balô của Linh xuống.

_Biết rồi, đầu to. - Linh nhìn tui cười

_T ơi!!! Đi tắm đi!!! Lát kêu bạn mày xuống đi chợ hoa luôn!!!- Ba nói vọng lên

Lần đầu thấy ổng nhiệt tình với bạn bè mình như vậy....

...còn tiếp... 46

Tắm rửa xong cũng 7 giờ, tắt vô phòng, lấy cái quần jean, khoác cái sơmi lên cho nó lịch sự. Vô nhà tắm, lấy chai keo hết hạn vượt cái ớt, quá đẹp trai, khỏi cần bàn cãi.

Xuống nhà, thò đầu vô phòng ba má, tính lấy chai Hugo boss của ba.

_Nay diện dữ con trai, có bạn gái có khác.- ông già cười khẩy

Vừa nói ổng vừa thất cà-vạt.

_Ba làm gì vậy?

_Thất cà-vạt, mày không thấy à?

_Mắc gì đi chợ hoa mà mặc vét hả ba?

_Thấy má mày không? Bả mặc đồ đẹp thì ba mày cũng vậy.- ổng tỉnh bơ

_Đó giờ ngoài đi làm, ba có bao giờ mặc vét đâu???- tui thắc mắc

_Thằng cha mày, hỏi quòai, tao mệt quá!

_He he he- tui nhìn ổng cười rồi chụp chai Hugo boss chạy biến.

Xịt Hugo phụt phụt lên người, thơm phức. Tám giờ, mọi người chuẩn bị xong. Linh vẫn mặc cái váy đó, mang thêm đôi giày búp bê, nhìn em như thiên thần vậy....

Ra cổng, ông già chở tui. Má chở Linh. Kết quả của việc không biết chạy xe, tức ơ là tức.

Ra chợ, đông vui, tấp nập, không khí Tết có khác, đông người nhưng sao ầm cúng quá. Gửi xe bên ngoài, cả nhà dạo 1 vòng chợ. Đủ loại hoa, Vạn Thọ, Đồng Tiền, Đỗ Quyên, Mai. Có chậu Mai cả chục triệu, bụi như đồng rơm. Khiếp.

_Ăn kem không?- tui hỏi Linh

_Hic...lạnh lắm..- em nhìn tui, nhăn mặt

_Vậy mà hỏi đó, trời lạnh, có người đòi tui chở đi ăn kem.- tui le lưỡi

_Hứ, tại người ta hông biết chứ bộ.- Linh thúc vô sườn tui

_Ui da...- tui ôm sườn đau điếng

_Gì vậy? Đi đứng đằng hoàng chút coi.- ông già quay qua trừng mắt.

Ông bước đi “hùng dũng” như Quan Nhị Ca.

_ Ông làm cái gì vậy ?- má nheo mắt

_ Không thấy tui đi ngắm hoa à?- ông già trả lời

_ Hay là ngắm gái hả ba...hì...hì?- tui bụm miệng cười

_ Không tới lượt mày nói.

Ba lườm tui rồi quay qua nhìn má cười cười.

Đang đi thì gặp đám chiến hữu, có Vi em, bé Trang với mấy thím trong lớp nữa.

_ Ế!!!

_ Ế!!!

_ Đi đâu đây?!!- tui với Năm nỗ tay bắt mặt mừng

_ Đi chợ hoa.

_ T, ba má đi đây một chút. Con đi chơi với bạn đi. Lát chừng nào má gọi thì đi ra chỗ gửi xe.

_ Dạ.

Vậy là thả cửa với hội chiến hữu. Bên kia, Linh đi với mấy nhỏ con gái, nói cười duyên thuyên. Chẳng biết nói gì mà lâu lâu lại nhìn mình rồi cười khúc khích. Bên đây tha hồ mà ngắm...gái.

_ Sao? Sao? Con kia được không?- thằng Tín nói

_ Quá đã, coi tao nè.- Bóng biển hiên ngang bước ra.

_ Em gì ới, cho anh xin sđt.- mặt nó nhìn tà đạo quá

_ Chi?!- con nhỏ ngơ ngác quay qua

_ Tại anh làm mất số em rồi.- Bóng ta nhe răng cười cười

_ Tui quen anh không?

_ Không, mà anh biết bạn trai em.

_ Tui không có bạn trai.

_ Vậy à? Sao thằng kia nó nói em là người yêu nó?- Thằng bóng mắt dạy chỉ thẳng mặt tui.

_ Ờ...ơ...mày...-tui cứng họng

Con nhỏ nhìn tui lườm lườm. Bóng ta nhìn nhỏ đó nói tiếp:

_ Nó phải bạn trai em không?

_ Không.- con nhỏ mặt lạnh tanh

_ Anh cũng nói với nó vậy mà nó không chịu nghe. Khổ quá.

_ Tui đã nói là không phải mà. Tui không quen ai hết.- con nhỏ gắt lên

_ Đúng, nó nói quen em trên mạng, chỉ có sđt với yahoo em thôi.

_ Thì sao?

_ Cho anh sđt đi để coi em có giống với con nhỏ nó gặp trên mạng không.- Bóng biển cười đê tiện

Bóng ta chắc mẩm cá cắn câu nên cười hì hì. Còn nhỏ kia cứ nhìn Bóng chằm chằm:

_ Cái thứ điên.

Rồi con nhỏ bỏ đi một nước. Bóng biển thất thần nhìn theo.

_Há há há...há há há!!!!- tui với đám chiến hữu cười rần rần.

_Nhục chưa con....há há há!!!!- thằng Thịnh ôm bụng lăn lộn

Bóng ta bưng một đồng nhục quay về. Mấy em gái cũng cười lăn lộn. Không biết tối về Bóng biển có treo cổ tự tử vì nhục không nữa.

Dạo 1 vòng, tới hàng Đỗ Quyên. Đẹp quá, chậu nào cũng nở rộ. Thằng Quý bao cả đám uống nước mía. Thằng Lân ham ăn hốt uống, quất hết 3 ly, ăn hết luôn cả nước đá.

_Ê.- tui nhếch mép nhìn thằng Lân

_Gì?- nó nhai nhai cái ống hút

_Mày...đói cơm lắm à?

_Không.- nó vẫn “hồn nhiên” nhai cái ống hút

_VẬY...mắc gì mày làm sạch sẽ mấy ly nước mía luôn vậy?

_Nó chết đói lâu mày à.- thằng Quý chen vô.

_Chết cái thằng cha mày!- thằng Lân gắt

_Chứ mày bị gì vậy?- tui hỏi

_Tao đang vui...hế..hế..hế- nó cười

_Vui?

_Đúng, tao vui quá trời quá đất luôn nè....é hé hé....- đột nhiên nó cười như điên.

_Vụ gì?

_Tao hẹn được chị Hằng đi ăn rồi há há há....

“Bốp!!!”-Năm nổ xén vô đầu thằng Lân.

_Thằng này mát nặng rồi, đưa nó vô viện đi.- Năm nổ phán

_Mày khùng hả? Làm gì đánh tao?!- thằng Lân ôm đầu đau điếng

_Mày điên thì có, hôm nay éo phải Trung Thu.- thằng Tín chen vô

_Hề hề, tui bây biết gì,chỉ tao với thằng T là biết thôi, T ha....- thằng điên đó đá lông nheo, nhìn ghê muốn rùng rợn.

_Ồ...ờ....- tui lắp bắp.

_Ê, bà ở An Giang mà, sao mày hẹn được?- tui hỏi nhỏ

_É...hé hé hé....- nó lại cười

_Trả lời đàng hoàng không tao cho ăn ghế.- tui định xách cái ghế lên

_É...hé hé hé....- nó tiếp tục cười

_Phát bệnh nặng rồi, Nổ, gọi cấp cứu đi.- tui hét hằm

_Ê, từ từ, tao nói cho nghe.- nó giờ tay chịu thua.

_Nói! _Ừm... Tết này tênh êu của tao lên đây chơi...- nó nhe răng cười

_Đệt, có xạo không đó ba?- tui nghi ngờ

_Thiệt, không tin sao?

_Éo nổi, làm gì bà lên đây?- tui hỏi

_Lên đây chơi với bà con chứ gì, vậy cũng hỏi.

_Vậy à? Hảo lý, chúc mừng nha cờ hó....hì hì...- tui cười cười

_Cười gì?- nó hỏi

Tui đứng phắt dậy, thông báo cho cả đám.

_KÌ LÂN SẮP CÓ BẠN GAI!!! BẮT NÓ BAO 1 CHẦU ĐI ANH EM!!!!

_Má, thằng cô hồn!!!- Nó chửi tui

Mấy thằng chiến hữu bay lại, thằng Tín kè cái ống hút vô cổ nó:

_Bao tui tao ăn hay là chết?- thằng Tín hần học.

_Ờ...ờ...thì bao...- thằng Lân rung rẩy.

Đang cười lẫn lộn thì tui bắt gặp ánh mắt của bé Trang. Ánh mắt thoáng buồn. Bé vội quay đi làm tui hơi bất ngờ.

_T! Anh lại đây coi nè!- Linh vỗ vai tui.

_Hả?- tui giật mình ngơ ngác

_Lại đây.- Linh kéo tay tui lại hàng xương rồng

_Nè, đẹp chưa?!-- Linh nheo mắt cười

_Hở? Gì?- tui ngơ ngác

_Xương rồng chứ gì...- Linh bĩu môi.

_Ờ thì sao?

_Hi hi, thấy cây hình trái tim đẹp hông?

_Trái tim? Đâu?

_Đó, nhìn theo tay em nè.

Ra là cây xương rồng có hình tựa tựa trái tim.

_Kìa, còn có tim đôi nữa kìa T.- Linh chỉ tui, háo hức.

_Ờ đẹp thiệt...

_Mình mua cây hình tim đôi đi anh!-- Linh nắm lấy tay tui.

_Hửm? Tại sao?- tui giả bộ

_Tại...ừm...ừm...- Linh ngập ngừng, nhìn em dễ thương lắm, cứ như con nít phạm lỗi mà không dám nhận vậy.

_Tại sao? Không nói là anh không mua á.- tui dọa

_Tại...ừm...nó tượng trưng cho hai đứa mình...- Linh đỏ mặt

_Hở? Hông hiểu?- tui cười cười

_Mệt quá, đầu to ngóc quá.- Linh dỗi

_He he, anh giỡn mà...

_Blêu...hông thèm chơi với anh nữa.- Linh nhăn mũi rồi bỏ đi.

Mình tui đứng đó cười khì khì nhìn theo em. Người con gái xinh xinh, nhỏ nhắn, mỗi bước đi, mỗi cử chỉ của em, từ cách vẫy tay chào đến nụ cười đều in sâu trong trái tim này.

_Chú ơi, lấy cho con chậu xương rồng hình hai trái tim đi chú.- tui chỉ

_Ờ ờ, có liền.- Ông chủ bỏ cây xương rồng vô cái bọc rồi đưa cho tui.

_Nhiều vậy chú?

_Năm mươi, con trai.

_Đây, cảm ơn chú.

_Ồ, cảm ơn.- ông chủ vẫy tay chào.

Tui xách theo châu xương rồng, nhưng không để Linh thấy.

_Đâu lâu vậy mậy?- thằng Lân hỏi

_Mua đồ.

_Mua gì?

_Hỏi làm gì..hế hế..- tui cười

_Không nói thì thôi mày.- nó quay đi.

Đi được 1 đoạn. Tui vừa đi vừa huyết sáo thì thấy bóng người quen quen, dáng đi của siêu mẫu. Đúng rồi, là nó chứ không ai hết...Tui vỗ vai thằng Lân.

_Ê, thấy người quen không?

_Ai?

_Bạn gái cũ của mày kia.

_Ai?

_Đó. Thôi tao té trước nha.

Nói đoạn tui chen vô giữa đám bạn đứng, ngó ra quan sát tình hình.

Hình như thằng Lân nhận ra bạn gái nó rồi, anh chả cuống cuồng:

_T ới!!! T!!! Mày đâu rồi?!!!! Cứu tao!!! Con lẹo cái đó tới kìa!!!!

...còn tiếp...

16. Chương 16

47

Thằng Lân đang loay hoay kiếm chỗ chui thì con vẹo nhận ra nó.

_Ê ê ê....chờ ơi...Lân phải hôn?- con vẹo lượn tới chỗ thằng Lân

_Ồ..ờ..- thằng Lân lấp bắp.

_Quỷ sứ anh, sao từ bữa đó tới giờ anh hông gọi điện cho em, làm người ta....nhớ anh muốn chết.- con mề đánh thằng Lân 1 cái rồi làm bộ mắc cỡ quay đi.

Tui nhìn thôi còn muốn bật ngửa, không biết thằng Lân làm sao...Anh chả đứng đó trân trân nhìn con vẹo. Con mề cứ nói luyên thuyên đủ chuyện trên trời dưới đất rồi bùm miệng cười hí hí như trong trại mới ra.

_Ê...ê...- tui khều vai thằng Bóng biển

_Gì?

_Ra..ra cứu thằng Lân, không thôi là nó nát với con vẹo đó đó...- tui run run chỉ

_Dám ra...tao làm con mề...- Bóng biển nuốt nước miếng cái ực

_Có gì đâu....ra đó...cua nó thôi...

_...Thà...cua con heo còn sướng hơn...- Bóng biển lấp bắp

_À, đúng rồi, bà Đào, bà Đào đâu??- tui quay ra phía sau.

_Gì vậy ông nội?- nhỏ Đào đánh vai tui

_Ờ ờ...cứu thằng Lân....không là nó chết..

_Cứu? Làm sao?- nhỏ Đào ngơ ngác

_Ra giả làm bạn gái thằng Lân đi.

_Hơ...ông là ba tui à?

_Con lạy má, ra giúp nó đi.- tui chấp tay vái vái

_Không...- nhỏ Đào chu mỏ

_Đi!!! Giúp thằng Châu Phi đó đi!!!- mấy thằng chiến hữu quay qua nói

_Đào...ra giúp nó đi, thấy tội nghiệp quá...- Mấy nàng bên kia cũng nói giúp

_Hừ..được rồi...

Rồi nhỏ Đào bước ra chỗ thằng Lân chỉ thẳng mặt con vẹo:

_Con kia, mày là ai?

_Ủa, con bánh bèo này là ai vậy Lân?- con vẹo quay qua thằng Lân

_Là...là...ờ...- thằng Lân dần ra

_Tao là người yêu của Lân.- nhỏ Đào trả lời, chưa thấy ai bạo cỡ vậy

_Hả? Sao? Bữa đó anh nhắn tin nói là chưa có người yêu?- con vẹo ngơ ngác

_Ờ...à...

_Lúc đó chưa, bây giờ có.- Nhỏ Đào chen vô

_À.... Đúng rồi, lúc đó chưa, bây giờ thì có rồi nè.- thằng Lân chỉ nhỏ Đào rồi khoác tay lên cổ nhỏ.

_Ủa, ai nói gì mấy người đâu, bạn trai mấy người hôm bữa còn tỏ tình tui nữa chứ bộ.- con vẹo hất tóc.

Nhỏ Đào trở mắt nhìn thằng Lân, cu cậu ngao ngán lắc đầu rồi nhìn tui nhăn nhó.

Hị...hị...hị. Nhìn thằng Lân ngu ra mà không nhịn được cười.

_Thôi, chị về nha mấy cưng, mà cưng cũng nên về kiểm tra coi bạn trai cưng phải con trai hông á, xía...- con vẹo nói xong, hất tóc, lượn thẳng.

Nhỏ Đào hất tay thằng Lân ra rồi lườm nó. Thằng Lân teo, rụt tay lại. Lúc này tui mới bước ra ngoài, hê hê hên quá, con vẹo không thấy mình.

_Có chuyện gì vậy?- nhỏ Đào nhìn tui

_À à...bạn gái cũ của thằng Lân đó mà.- tui cười xí xỏ

_Cũ cái đầu mày, tại mày không đó.- thằng Lân gắt lên

_He...he...ngu thì chết chứ bệnh hoạn gì.- tui cười

_Thằng cờ hó. Tao thít mày giờ.- thằng Lân dứ dứ nắm đấm về phía tui.

Nhỏ Đào quay ngoắc qua nhìn thằng Lân:

_Đê tiện.

Rồi nhỏ đi thẳng. Thằng Lân dần thêm tập nữa. Ngơ ngơ ngáo ngáo.

_Tao vô can nhá..- tui lắc tay

_Hưm...kê, tao là đàn ông đích thật.- thằng Lân ưỡng ngực

_”Đít thật” đấy, đít nó là đít thật đấy.- thằng Tín thọt nó.

_”Đích”! Chứ không phải “đít”, nghe chưa!- thằng Lân gân cổ cãi

_Ồ...hớ hớ...- thằng Tín cười cười

Rồi cả đám đi dạo thêm một vòng nữa, đứng ngắm mấy chậu mai. Mấy nàng chăm chú ngắm hoa lắm, còn hội tụi tui cũng chăm chú ngắm mấy nàng. Đang ngắm thì Năm nổ đưa tay lên ngực:

_Tim tao đập thành thạch rồi mày ơi...-Năm nổ nói

_Không thì mày lên đĩa lâu rồi con trai.- thằng Thịnh chêm vô

_Không được...không được thích bạn cùng lớp à nha...- Năm nổ lảm bảm

_Hề hề, mày mà rung động là phạm luật trời nha con.- thằng Tín tếu táo

Chẳng qua là đám con trai lớp tui giao luật là cấm trai gái trong lớp thích nhau, đứa nào vi phạm phải bao ăn sáng 2 tuần. Thằng Quý cũng phải tốn tiền hai tuần ăn sáng mới đến được với Vi em.

_Không được rồi, tao phải tỏ tình thôi.- Năm nổ nắm chặt bàn tay, ra vẻ quyết tâm

_Ê ê, mày nói mày có bạn gái rồi mà?- tui bất ngờ

_Có gì? Nói dóc mà mày cũng tin sái cổ.

_Hả???- tui há hốc mồm

_Bất ngờ à? Tụi ôn thần này cũng toàn nói xạo không, trừ thằng Quý ra thì có thằng nào có bạn gái đâu.- Năm nổ thành thật.

_Thằng ngu này, ai kêu mày khai hả?!- mấy thằng chiến hữu xong vô làm gỏi Năm nổ.

_Vậy là...- tui đứng hình

_Hề hề, nói cho oai vậy thôi đó mà...- tụi nó nhìn tui gãi đầu cười xí xóa

Mấy thằng chiến hữu...tụi bây dám làm ông sống trong tụi ti suốt thời gian qua....ông giết!!!!

Đang cảm hờn thì Năm nổ lồm cồm bò dậy:

_Tụi bây coi tao thoát kiếp cô đơn nè.- anh chả đồng dục

Cả đám tùm lại nhìn Năm nổ. Nó bước tới trước mặt nhỏ Mai.

_Mai đẹp quá...- mặt nó nhìn phê phê

_Tui đẹp đó giờ rồi- nhỏ Mai trả lời

_Mai à, mình thích Mai, làm bạn gái mình nha.- Năm nổ liếc mắt đưa tình

_Xí, tui có bạn trai rồi.- nhỏ Mai chua chát.

Chắc mẩm kì này Mấy Nổ ôm nhục nhưng không, nó quay qua lườm nhỏ Mai rồi nói:

_Ông chủ! Chậu Mai nhỏ xíu này đẹp quá! Tui thích Mai rồi đó! Bao nhiêu hả?!

Tụi tui há hốc mồm, nhỏ Mai trở mắt nhìn Năm nổ, Năm nổ thì lườm nhỏ Mai rồi rút ra mấy trăm bạc trả tiền chậu Mai. Sự phụ Nổ!!!!!!

_Ê, Bóng biển, học tập Mấy Nổ nghe chưa.- thằng Thịnh khều khều Bóng biển

Nhỏ Mai tức tối đi qua chỗ đám con gái. Tụi con trai cũng sáp nhập vô luôn. Vẫn đứng đó ngắm Mai. Nhỏ Đào thốt lên:

_Hic...sao miền Nam hông có hoa Đào? Hoa Đào đẹp mù...đẹp y như tui...hic

_Thôi đi má, Tết ai chưng hoa thúi địch....hì...hì...- thằng Tín móc

_Ông nói ai thúi địch? Ngon nói lại coi!- nhỏ Đào chống nạnh

_Ê hế...thúi địch là loài hoa đẹp....- thằng Tín hơi run

_Thúi địch nè!!!

Đoạn nhỏ Đào phóng thẳng chiếc giày vô đầu thằng Tín, hên mà né được, không là đập sọ....

_Thằng kia đi kiểm lại cho bà chiếc giày!- nhỏ thét ra lửa

_Hơ...ừ ừ...- thằng Tín đổ mồ hôi hột, chạy đi kiểm

Lát sau nó quay lại với chiếc giày.

_Mệt quá!- thằng Tín thở khì khì

_Nguuuuuuuu....ghẹo chần lửa chi không biết....

Mười giờ, có điện thoại.

_T hả? Về con.- giọng của má

_Dạ...con ra liền.

Tui quay qua Linh:

_Linh. Về em. Má anh gọi.

_Hả? Ừ, đợi em tí.- Linh có vẻ ngạc nhiên

Khoảng 5 phút sau, Linh đi ra.

_Thôi tụi này về trước nha, bye.- tui chào đám chiến hữu với đám con gái.

Linh cũng chào.

_Ê ê ê...vậy là sao? Hai người đi chung à?- mấy thằng chiến hữu thắc mắc

_Ờ hờ hờ....đi nhá!

Bỏ lại tụi nó đằng sau, tui nắm tay Linh, chạy lách qua dòng người đông nghịt, ra chỗ gửi xe. Ba má đang ngồi uống nước ở quán café gần đó. Tui với Linh đi vô.

_Hai đứa đi chơi vui không?- má hỏi Linh

_Dạ vui lắm bác.- Linh cười tí mắt.

_Thằng T có quậy không con?- ông già hỏi

_Thôi mà ba....- tui nhăn nhó vuốt mặt

Ba chỉ cười chứ không nói gì. Ba má với Linh hợp nhau thật, nói chuyện với nhau cả buổi mà không biết chán. Thấy Linh vui tui cũng thấy lòng vui theo, em cười suốt buổi. Tui không nói gì, chỉ cầm muỗng khuấy khuấy ly café, vừa uống vừa nhìn em. Lâu lâu Linh nhìn tui cười ý nhị.

Mười một giờ rưỡi, ba má tính tiền café rồi về. Mới uống café đá xong, gió thổi hiu hiu, lạnh quá. Về nhà, mười hai giờ. Khóa cổng xong, tui chạy vô thay đồ. Xong,cầm chậu xương rồng hình tim đôi qua trước cửa phòng Linh, gõ cửa. Linh bước ra, em mặc bộ đồ ngủ có hình chú thỏ con màu hồng phấn, tay em cầm cái Ipod, Linh gỡ tai nghe ra, nheo mắt hỏi.

_Gì dạ anh?

_Ngủ không được, muốn nói chuyện với em.- tui le lưỡi cười

_Hi...em cũng ngủ hông được nè, vô phòng đi anh.

Trên giường đặt cái laptop, điện thoại thì đang sạc pin. Tui nằm phịch xuống giường. Chắc tại vì là nhà mình nên tui mới thoải mái như vậy.

_Hồi nãy đi chơi vui hông?- Linh hỏi tui

_Vui, em thì sao?

_Vui sao hông..có anh đi mà...- Linh bẽn lễn trả lời, miệng cười cười, mắt không dám nhìn thẳng vào tui.

_Hi... mà ...em thích xương rồng lắm hả?

_Thích lắm, ở nhà em có quá chừng luôn.

_Ở đâu? Sao anh không thấy?

_Ngoài ban công, anh có ra đó đâu mà thấy.

_Ờ, mà sao em thích xương rồng quá vậy?

_Tại...- Linh bỏ lửng câu

_Hửm?

_Tại hồi nhỏ, trước khi đi làm, lúc nào má cũng dặn em phải cứng rắn, mạnh mẽ...như cây xương rồng vậy...

_À ra vậy, lại đây, anh có cái này hay lắm nè.- tui ngồi dậy

_Hử? Gì dạ?- Linh tròn xoe mắt nhìn cái bịch màu đen trên tay tui

_Nhắm mắt lại, anh đếm tới 3 thì mở mắt ra nha.

_Ừ.- Linh nhắm mắt lại

_Không được hí mắt nha.

_Biết ời.- Linh nhăn mũi

_Một....

_Hai.....

_Hai rưỡi...

_Hai chín chín.....

_Ba!

Linh mở mắt ra, em ngạc nhiên, hết nhìn tui rồi lại nhìn cây xương rồng.

_Tén ténn ténn! Đẹp chưa?

_Anh..hồi nãy...- Linh lấp bắp

_Khi nãy có 1 cô bé nằng nặc đòi anh mua cho, ban đầu anh định không mua rồi nhưng mà sực nhớ lại cô bé đó là người mà anh yêu nhất nên anh mới mua nè.- tui cười hì hì

_Anh...đầu to này...anh ngốc...- Linh cười, hai mắt rưng rưng

Rồi em ôm chầm lấy tui. Ngồi đó nhìn em, tui chỉ biết lắc đầu cười, cổ họng nghẹn đắng.

...còn tiếp... 48

Hai giờ sáng, chắc Linh buồn ngủ rồi. Ban nãy em không uống café mà ăn kem. Bước ra khỏi phòng.

_Thôi, ngủ đi, bé Kem.- tui nhìn em cười

_Sao anh kêu em là kem?- Linh thắc mắc

_Tại em thích ăn kem...hì

_Người ta thích ăn kem thôi chứ bộ...tự dưng kêu người ta kem...- Linh nũng nịu

_Chứ em muốn sao?- tui gãi đầu

_Mà tên Kem nghe cũng hay chứ, hì hì...- Linh nhìn tui cười títt mắt.

_Đi ngủ đi...hì.- tui xoa đầu em.

Toan bước về phòng thì Linh kéo tay tui:

_Chưa được đi, chúc em ngủ ngon trước đã.

_Ừ thì ngủ ngon, hè..- tui nhe răng cười

_Chúc ngủ ngon kiểu gì dạ?- Linh véo má tui.

_Ồ...thì kiểu của anh hehe.- tui cười

_Em hông thích.

_Chứ em muốn sao?- tui gãi đầu

_Em...- Linh đỏ mặt

_Em muốn....anh hôn em...- Linh lí nhí

_Ồ...ờ...thì...- tui bối rối

_Anh hông thích hả...?- Linh nhìn tui, đôi mắt em long lanh.

_Không...nhưng mà...à...ừm...tại...ừm..anh..không biết hôn...- tui run như cây sậy

_Ngốc này...em chỉ anh...- Linh thì thầm

_Ồ...ừm...- tui gật đầu

_Đặt tay lên hông em đi...

Tui từ từ làm theo những gì em nói. Linh tiến sát lại gần tui, em quàng hai tay lên cổ tui. Tim tui như đập thình thịch, đập nhanh lắm, nó như muốn nhảy luôn ra ngoài. Linh nhón chân lên, em từ từ đưa đôi môi nhỏ bé của mình lại gần môi tui hơn, hơi thở em thơm quá. Linh nhắm nghiền mắt lại, tui cũng vậy. Môi em khẽ chạm nhưng đủ làm mặt tui nóng bừng, tim đập loạn xạ. Đây là lần thứ 2 tui hôn em nhưng ngỡ như lần đầu, có phần ầm ập hơn. Cảm giác như hai con tim hòa chung nhịp đập. Cuối cùng thì nụ hôn thật sự cũng đến....đến từ người con gái mà mình từng ghét cay ghét đắng...

Thật ngọt ngào? Không

Ầm ập? Không

Tuyệt vời? Cũng không

Không thể tả lại được cái cảm giác này, tui nghĩ mình sẽ không bao giờ có được cảm giác này lần thứ hai....

Linh cười, chớp chớp mắt nhìn tui. Nhìn em, tim tui vẫn đập rộn ràng.

“Thình thịch! Thình thịch!”, Linh áp tai lên ngực tui.

_Tim anh đập nhanh quá à...

_Vậy à? Phù...- tui thở

_Nghe thử nhịp tim của em nè, nhanh lắm...- Linh cười títt mắt

Tui áp tai nghe thử, thật, nhanh lắm. Nhanh còn hơn tui. Nhìn Linh, em chỉ cười rồi nói:

_Chồng ơi..ngủ ngon nha...

_Hì...ngủ ngon nha...Kem.- tui mỉm cười.

Quay về phòng, tui lẩn lộn, không ngủ được. Cứ trần trọc, thao thức. Mong sáng thật nhanh để được gặp Linh.

Sáng...8 giờ mới mở mắt ra nổi, đánh răng rửa mặt rồi bò xuống lầu. Linh với mẹ đang làm đồ ăn sáng. Thơm quá.

_Woaaaaa!

_Uống café nữa hông?- Linh đưa tui ly café

—_Uống chứ, sợ gì.- tui cười hì hì.

Má chiên trứng, Linh thì chiên thịt hộp...hic...tiểu thư nay thành nữ công gia chánh rồi.

Ông già thì ngồi đó, vừa uống café vừa rung đùi đọc báo. Cứ tấm tắc khen café ngon.

_Ủa? Ai làm café cho ba uống mà ông khen dữ vậy má?

_Bạn mày chứ ai.- má cười

Biết ngay mà, tốt lành gì mà khen. Nhưng phải công nhận café Linh pha ngon thiệt. Uống phát nhớ tới tận bây giờ. Ngồi nhâm nhi ly café, tui nhìn Linh. Em mang tạp dề nhìn xinh quá.

_Xong rồi, ăn được rồi đó.- mẹ đem đồ ăn để lên bàn với mấy ổ bánh mì.

Ông già cũng bỏ tờ báo xuống, lại bàn ngồi.

_Mời cả nhà ăn sáng.- Linh cười

_Ồ, cảm ơn con.- ba nói _He he...ngon quá....xúc thôi.- tui se se hai bàn tay lại với nhau, cầm nĩa lên định dứt.

_Khoan. Đợi người khác nữa, vô lễ hả mậy?- ông già nghiêm mặt

_Ô...- tui bất ngờ, đó giờ ông có vậy đâu, sao nay kì vậy.

Bỏ nĩa xuống, đợi má với Linh rửa tay. Đầy đủ mọi người mới được ăn.

_Ngon hông T?- Linh cắn miếng trứng rồi hỏi tui.

_Số zách...- tui nhăn nhó

_Không được vừa nhai vừa nói chuyện nghe chưa, bất lịch sự.- ông già nghiêm mặt.

Sao nay ông khó tính vậy không biết.

Ăn sáng xong. Ngon quá, no căng bụng. Vừa cầm cây tắm xĩa xĩa vừa rửa chén. Thấy tui rửa 1 mình, Linh tới phụ tui 1 tay. Rửa xong đồng chén, chất lên kệ ngoài băng đá cho nó ráo nước.

Chín giờ. Có điện thoại, là thằng Quý.

_Alô?

_T hả mày? Café không?

_Ở đâu?- tui hỏi

_Chỗ cũ.

_Ok, chừng nào đi?

_Giờ mày ra đi, tao đang ở đây nè.- thằng Quý nói

_Ừ, đợi lát, tao ra liền.

Tui cúp máy.

_Linh, đi uống nước với anh không?- tui quay qua hỏi Linh

_Đi đâu anh?

_Đi rồi biết.- tui cười.

_Ừ thì đi, hi.

Chạy vào vô nhà thay đồ, tui chạy ra thì Linh đã đứng đợi rồi.

_Em còn nhanh hơn anh nữa...- tui trở mắt

_Ồ, phải nhanh chứ, hi.

Nhớ lại thì đó giờ ít thấy Linh trang điểm lắm, chỉ duy nhất 1 lần Linh trang điểm là hôm hát văn nghệ trong trường.

Xin phép xong, tui dắt chiếc Nouvo của má ra, tất nhiên Linh là người chở

Lên xe, đi khoảng 10 phút là tới nơi. Tui giúp Linh dắt xe vô quán. Đi vô trong, thằng Quý ngồi đó mặt trầm tư, ngồi đó nhìn ly café đen uống dở. “Bộp!” tui vỗ vai nó. Nó giật mình quay lại.

_Có chuyện gì mà buồn vậy?- vừa nói tui vừa kéo ghế ra cho Linh.

_Kêu nước đi rồi nói.

Anh bồi đưa menu cho tui với Linh.

_Em uống gì?- tui hỏi Linh

_Cam vắt đi.

_Cho em 1 đá đen với 1 cam vắt đi anh.- tui đưa menu cho anh bồi

Rồi quay sang thằng Quý:

_Gì vậy? Có chuyện gì à?

_À, là vậy, ba tao quen với ông hiệu trưởng một trường trên Sài Gòn, nghe nói trường đó tốt lắm, nên ba tao muốn tao lên đó học...

_Cái gì?! Sao kì vậy?- Tui trở mắt

_Ba tao bắt...- giọng thằng Quý buồn buồn

_Chừng nào mày đi?- tui hỏi

_Học kì 2.

_Làm gì mà gấp vậy?

_Tao không biết. Tao cũng cãi lại mấy lần. Ông nói tao mà còn cãi nữa thì ông từ tao luôn.- thằng Quý vuốt mặt, vẻ chán nản

_Vậy còn Vi thì sao? Mày nói Vi nghe chưa?

_Rồi, tao nói rồi.

_Rồi sao?

_Mới cãi nhau xong. Mới chia tay xong luôn.- thằng Quý tỉnh bơ

_Cái gì?! Làm gì tới mức chia tay vậy ba?- tui thẳng thốt

_Tao cũng không muốn. Nhưng thôi lỡ rồi, mặc kệ đi.- thằng Quý khoác tay

_Vậy mà mày cũng nói được hả?!

_Có gì đâu, chia tay thì nó lố chứ tao đâu lố.

_Mày nói cái gì vậy, lố cái gì?

_Ha..thì đi nhà nghỉ rồi, vậy là xong.- nó cười

_Mày....- tui cứng họng

Từ nãy tới giờ, Linh không nói 1 lời, không biết em nghĩ gì sau khi nghe thằng Quý thốt ra những lời đó.

_Tao làm sao?- thằng Quý neho mắt

_Tao không hiểu nổi. Mà đang nghĩ cái gì trong đầu vậy?- tui nhăn mặt

_Không có gì, chuyện bình thường.- nó tỉnh như không.

Tui quay qua Linh:

_Em ra ngoài trước chờ 1 anh chút được không Linh?

_Ừm, em biết rồi.- Linh hiểu ý bước ra ngoài.

Đợi Linh đi khuất tui mới nói tiếp với thằng Quý:

_Mẹ, mà còn là đàn ông không?!-- tui chỉ thẳng mặt nó

_Tao trước giờ vẫn vậy, chỉ là mà không biết thôi.

_Mày làm cái trò đó với Vi, rồi giờ chia tay, phải bỏ trách nhiệm hả?!

_Ha ha, mà làm gì dữ vậy? Mà thích nó à?- thằng Quý cười lớn

_Mẹ kiếp, đừng nói chuyện với tao kiểu đó.- máu xông lên não

_Mày bình tĩnh, nóng quá. Rồi sau này cũng có thằng cưới nó thôi, mấy thằng giống mày chẳng hạn.- nó cười đều

_Mày nói gì?!-- tui túm cổ áo nó

_Ha ha...nhưng mà con Vi còn may, tao còn định share nó với mấy thằng bạn nữa kìa, nhưng mà giờ phải đi rồi...ha ha...tiếc quá..- nó vẫn giữ cái thái độ khinh đời đó

Tới nước này, không chịu nổi, tui đâm cho nó 1 cái. Nó đổ gục xuống bàn, môi chảy máu. Nó lồm cồm bò dậy, miệng vẫn cười.

_Coi như đó giờ tao nhìn lầm mày, thằng chó.

Rồi tui hăm hăm quay đi. Nó đứng đó, cười:

_Cảm ơn, ha ha.- nó nói với theo

17. Chương 17

Đi ra ngoài, Linh đang đứng đợi. Dắt xe ra, tui nổ máy chờ Linh ngồi lên ngồi rồi ga chạy thẳng. Chưa biết chạy làm sao, nhưng nghe nói tay ga cũng như đạp điện, tui vẫn cứ phóng, cũng dễ chạy. Linh cũng không nói gì

_Anh...- Linh kêu vai tui

_Hả?

_Có chuyện gì vậy?- Linh hỏi

_Không có gì đâu em.

_Em biết hết rồi...- Linh lí nhí.

_Đừng nghĩ nhiều nữa, mà em muốn ăn kem không, anh chở đi.

_Thôi được rồi anh, mình về nhà đi.- Linh ôm eo tui

_Ừm...

Tới nhà, ba má đi đâu rồi. Hên là có đem theo chìa khóa. Mở cổng, tui dắt xe vô nhà.

Nằm phịch xuống võng, tui vẫn còn ám ảnh chuyện thằng Quý nói, chơi với nó bao lâu nay, tui biết rõ nó, không lẽ nó lại tệ bạc như vậy.

_Uống miếng nước đi anh...- Linh đưa tui ly nước lọc

_Ừ, anh cảm ơn.- tui đỡ ly nước

_Anh à...đừng buồn nữa.

_Buồn gì? Không có gì đâu em, bạn thì không thằng này còn có thằng khác mà.

Linh không nói gì, chỉ thở dài.

_Nhưng anh không tin, anh không tin thằng Quý là người như vậy.

“Kính coong! Kính coong!” Ai tới giờ này vậy trời.

Ra ngoài, mở cổng. Con mẹ nào mặc áo khoác đen, đeo kính đen, bịt khẩu trang cũng màu đen, đội cái nón kết đen, nói cung là đem toàn tập, đeo balô. Bả đứng chống nạnh.

_Sao? Nhớ chị không em trai?

_Ai vậy?- tui nheo mắt

_Chị hai mày nè chó con!- bả hét lên, tiếng hét re re.

_AAAA...bà già khốn nạn...!!!- tui mở cổng, mừng rơn

Chưa kịp ôm cái giao hữu thì “Bốp!!!”

_Này thì già.- bả cầm chai nước xén lên đầu tui.

_Ui da!- tui ôm đầu đau điếng.

_Nào, ga lăng xách đồ cho chị mày chút coi.- bả thấy cho tui cái balô, nặng khủng khiếp

_Bà bỏ đá trong đây ha gì vậy?- tui nhăn mặt

_Không, đồ đặc linh tinh thôi.- bả bước vô nhà.

Thật ra tui là con một, bà này là chị họ. Nhưng từ thời cỗi truồng tắm mưa thì ba má bả đã gửi bả lên đây cho ba má tui vì bận công việc. Hai đứa thân lắm, chơi với nhau chửi lộn ì xèo, tới giờ vẫn không thay đổi. Bả đặt biệt danh cho tui là chó con. Khi vui thì bả kêu chó con, khi buồn thì bả chửi tui con chó.....

Bước vô nhà, bà thấy Linh.

_Ai đây?- bả hỏi

_Bạn gái em...he..he- không có ba má ở đây thì tui không cử

_Mày xấu như chó, ma nào thèm....- bả bĩu môi

_Bà già của bà không dạy bà là phải lịch sự à?- tui nổi sùng

_He he...giỡn chơi thôi mà em trai, cần gì nóng vậy.- bả cười xí xóa...

Linh gật đầu chào bả, bả cũng cười cười chào lại. Nhưng lúc nữ tính thì được lắm, hễ nổi máu điên là bả đâm đá túi bụi, hồi đó bị bả đâm 1 trận, nẫu luôn con mắt làm tui tổn tới giờ....

...còn tiếp.... 49

Xách balô của bả xuống nhà sau.

_Ê bà già, phòng trên lầu có người ở rồi, ở đây đi.- tui chỉ vô cái phòng gần bếp

_Ai ở?

_Bạn gái tui.- tui nhe răng

_Thằng cha mày, mê gái bỏ chị.- bả gõ đầu tui

_Đánh cái nữa là ra đường à nha.- tui lườm

_Ế, bình tĩnh em trai.- bả đổi thái độ

_Mà Tết bà không ở trên Sài Gòn với ba má bà đi, xuống đây làm gì?- tui hỏi

_Tại tao nhớ cô chú dưới đây.- bả cười cười

_Xạo ke, đi bụi thì nói đại đi.- tui gãi mặt

_He he...chỉ mày hiểu chị.- bả cười khoái trá.

_Vụ gì mà bỏ nhà đi nữa vậy?

_Đợi tí, chị thay đồ rồi kể mày sau.

Đoạn, bả đóng cửa cái rầm. Đi lên nhà trước, Linh ngồi trên đó, em cầm ly nước, nhìn chăm chăm mà không uống.

Tui đi chăm chăm lại rồi lấy hai tay che mắt em.

_Hù! Đoán coi ai.- tui cười

_Có mình anh chứ ai mà đoán.- Linh gỡ tay tui ra rồi cười

_Làm gì mà buồn vậy?

_Tại hông có gì làm. Chán- Linh nhăn mặt

_Ồ, để lát anh kêu bà già dẫn đi chơi, bả biết nhiều chỗ hay lắm.- tui cười khi khi

_Bà già?- Linh nheo mắt

_À à...không. Bà chị anh...he..he- tui cười xí xóa

_Chị anh ở trên thành phố mà, sao biết?- Linh ngạc nhiên

_Tuy bả ở Sài Gòn nhưng mà bả rành ở đây hơn anh nữa.

_À...

Bà già thay đồ kiểu gì mà lâu vậy. Tui lên nhà trên, bật máy tính lên làm vài ván game. Nửa tiếng sau, bả mới ra. Hí hí...nói hổng phải khoe chứ, bà già nhìn cũng dễ thương lắm. Hồi học trung học ở đây, ngày nào tui cũng thấy có trai tới tận nhà đưa đồ ăn cho bả, có thằng đem quà tới nữa. Phiền. Nhớ có lần bà già đang dứt cơm cho tui, vừa ăn tui vừa coi siêu nhân. Cơm bữa đó ngon kinh dị. Đang ăn thì có thằng nào lại kêu cửa, hồi đó nhà chưa có chuông, nó réo tên bà già. Nghe vậy, bả bỏ tô cơm của tui xuống, chạy ra. Năm phút đầu, tui mặc kệ, ngồi coi siêu nhân, năm phút sau tui bắt đầu thấy khó chịu. Rửa thầm trong bụng “ Cha nó, nói gì lâu vậy?”, thêm năm phút nữa, hết phim siêu nhân, tô cơm nguội lạnh. Nhìn ra cửa, bà già vẫn còn nói chuyện. Thằng cờ hó nào làm ông mất hứng ăn cơm. Tuổi trẻ nhiều nông nổi. Tui đứng phắt dậy, cầm cây chổi quét nhà đi ra, miệng còn ngậm 1 họng cơm. Tui bước ra cổng, nhìn thằng kia, hai mắt long song sọc.

_Em của bạn đó hả?- thằng đó cười cười

_Ừ...nó đó...- bà già e thẹn, chắc tại tui đẹp trai quá nên bả tự hào.

_Trời ơi...dễ thương quá...- thằng đó giơ tay ra định véo mặt tui.

“Phèoooooooo.....!!!!Phuuuuuuuutttttt.....!!!!”

Tui phun họng cơm nãy giờ ngậm vô mặt nó. Thằng chả đơ ra, mặt nó lúc ngu còn hơn Kì Lân nữa. Bà già như trời trồng, mồm há hốc, hai mắt như muốn lòi ra ngoài.

_Q à....mình về nha....- thằng đó run run nhìn bà già.

Bả cứng họng, không nói được chữ nào. Thằng kia vội vàng đạp xe đi. Tui đứng đó cười há há, ngửa mặt lên trời hận đời vô đối, dám làm ông mất hứng ăn cơm. Đó cũng là cái lý do tui bị nâu con mắt. Ba má hỏi thì tui nói là bị đụng vô cây cột. Chắc cũng vì vậy nên từ bữa đó, không có thằng nào tới nhà tui nữa. Vậy là yên bình ăn cơm chiều, tới khi bà già lên đại học...tui thì gần hết cấp I mới tự...mức cơm ăn...

Trở lại hiện tại.

Đang ngồi chơi game thì nghe tiếng bà già cười ha hả. Giật mình. Tui mò xuống phòng khách. Bà già đang nói chuyện với bé Linh. Tui không biết gì chuyện gì mà Linh cứ nhìn tui rồi che miệng cười khúc khích.

_Vụ gì vậy?- tui ngơ ngáo

_Hi...hi...hi- Linh vẫn cười.

_Ê, gì vậy bà già?- tui hỏi bả

_À không có gì...hi...hi.- bả bụm miệng cười

_Giỡn tui hả?- tui nhìn bả

_Có gì đâu...chuyện mày hồi đó bị táo bón nặng tới mức mày phải bò mới được toilet thôi mà...hì...hì..- bả đá đầu tui.

_Bà...- tui cứng họng, nhục một cục tổ bố. Bà chơi em bà vậy đó hả?

Bả với Linh còn cười. Tui quē độ, hất tay, đi vô phòng.

_Thôi, tui ngủ trưa, làm gì làm đi.

_Mới 11 giờ mà ngủ hả em trai?- bả xoáy

_Kệ tui!

Nhảy lên giường, ngủ phất tới 3 giờ chiều. Dậy, mò vô toilet rửa mặt. Nhà không có ai hết...bà già dẫn Linh đâu rồi??? Hoảng hồn, tui chớp lấy điện thoại, gọi liền cho Linh.

Tút...tút...tút...

Êt, không bắt máy...

Gọi tới lần thứ 3.

_Alô?- có tiếng trả lời

_Linh hả? Em đang ở đâu vậy?!

_À, em đi câu cá với chị anh nè...- Linh hồn nhiên trả lời.

_Câu ở đâu?!

_Ở cái ao sau nhà nè...hi..hi.. - Linh cười

_Ồ...ờ...vậy hả? ...- tui sượng

_Hi hi, ra đây đi.

_Ừ, đợi anh tí.

Tui tắt máy. Phù...hú hồn, quên là sau vườn nhà có cái ao. Thay cái quần soóc, tui kéo đôi dép lười xềnh xệch ra vườn. Bà già đang cầm cần câu còn Linh thì ngồi kế bên.

_Ê, bà già.- tui nhăn nhó

_Im.- bả nhìn chăm chăm xuống ao.

_Hả?

_Im, động cá chạy hết.- bà già gắt

Nghe bà nói vậy, tui ngồi xuống bên cạnh Linh, em thì chống cằm ngồi ngó, vẻ mệt mỏi...

_Ra đây hồi nào vậy?- tui hỏi nhỏ

_Hic...2 tiếng đồng hồ rồi. – Linh chán nản

_Câu được con nào chưa?

_Chưa...

_Cái gì? Ngồi hai tiếng mà không câu được con cá nào???

_Ừ...- Linh gật đầu, hai em mắt chớp chớp.

Nản. Tui đứng dậy.

_Câu gì lâu vậy bà già? Hai tiếng mà chưa có con cá nào là sao?

_Mày thì biết gì.- bà vẫn chăm chăm nhìn xuống ao

_Đưa đây coi, đưa đây....- tui giật cái cần câu

_Gì vậy?!- bà già nhăn mặt Mặc kệ bà, tui cầm cần câu rồi kéo dây câu lên coi.....

_Vậy mà đòi câu cá hả thím- tui lườm bà

_Chứ...chứ sao?

_Không có mồi mà câu à?- tui cầm cái lưỡi câu giơ lên

_Chết, chị quên.- bà già sững sốt.

_Mà câu làm gì vậy?- tui hỏi

_Ăn chứ chi.

_Làm món gì?- tui hỏi

_Câu đi rồi tính.- bà nhăn mặt

_Ờ....chạy vô nhà lấy giùm đũa trái chuối sứ đũa...- tui sai bà

_Đợi tí...- bà chạy vô nhà

Năm phút sau, bà chạy ra, tay cầm trái chuối đưa tui.

_Con lạy thánh!!! Con có kêu thánh vô đó ăn chuối đâu?!

_Tao có ăn đâu.

_Chứ mắc gì ở trong đó lâu vậy?

_Tao kiếm không thấy.-bà nói

_Chứ chuối này thánh lấy ở đâu???

_Bàn thờ ông Địa, ông Thần Tài...- bà tỉnh bơ

_Rồi, bà còn hơn thánh nữa...

_Tao xin dâng hoàng rồi.-bà bĩu môi.

_Ờ, vậy còn nải chuối để đâu?- tui hỏi

_Tao bẻ có 1 trái hà, còn nguyên nải trên bàn thờ á.- bà già hồn nhiên

_Con lạy má, xin xong thì đem nguyên nải xuống, có ai đi bẻ 1 trái đâu...

Lắc đầu ngao ngán, tui bẻ 1 khúc chuối làm mồi, chưa tới năm phút thì có cá đớp. Dùng hết sức, kéo oằn luôn cây cần câu mà vẫn chưa lôi được nó lên bờ.

“Bật!!!”...đứt dây câu...

Tui đứng đó, trân trân nhìn cái cần câu không dây. Bé Linh cũng trở mắt nhìn.

_Con cá mạnh dữ ha?- bà già cười

_Ờ...

_Cá gì vậy? Cá sấu hả?- bà ôm bụng cười ngặt ngoẻo

_Sấu cái đầu bà, có bà cá sấu thì có.- tui lườm bà

_Há há, em trai nổi giận kìa...

Quăng cái cần câu qua 1 bên, tui đi thẳng vô nhà. Không biết sao hôm nay dễ nổi nóng hơn mọi khi. Chán. Vô nhà, nằm phịch xuống võng, bật TV lên coi. Cũng không có gì coi.

Chiều, 4 giờ. Má điện thoại.

_Hôm nay chị Q có lên nhà mình không con?

_Dạ không...- tui biết tổng phải nói gì

_Ờ, vậy hả? Ờ mà sáng mai má mới về. Tối khóa cổng cẩn thận đó.

_Ờ...má đang ở đâu?- tui hỏi

_Trên Sài Gòn với ba mầy chứ đâu. Ba má chị Q nắn nỉ dữ quá nên ba mầy mới chịu ở lại.

_Vậy à...

_Ừ, nếu mà chị Q có về thì nói nó là ba má đang đi du lịch, đừng nói là Sài Gòn nghe chưa?- má dặn

_Dạ...con biết rồi...

_Ừ, vậy thôi. Mà tối nay gia thừa đó, đi chơi thì dẫn bé Linh theo, nhớ khóa cửa cẩn thận, không được về khuya nghe chưa.- má dặn tiếp

_Dạ...cái đó má khỏi nhắc.- tui cười khi khi.

_Ừ, thôi má cúp máy đó.

_Dạ....

...Tút...tút...tút...

Cúp máy, bà già ở nhà dưới đi lên.

_Mới nói chuyện với ai đó?

_Má.- tui bình thản

_Chuyện gì?

_Thì hỏi coi bà có về đây không chứ gì.

_Rồi mầy nói sao?

_Bao che chứ gì.- tui vẫn chăm chăm ngó TV.

_Trùi ui, cảm ơn em trai dễ thương của chị.- bà bẹo má tui

_Ờ...buông ra...đau.

_Ờ...he he.

Rồi bà già chạy xuống nhà sau. Một quá...hình như đây là lần đầu tiên mình làm việc không công...kệ, người nhà thôi.

Năm giờ, tắm rửa, thay đồ. Bà già với bé Linh nấu cơm, toàn món ruột của tui, thịt kho khô, rau muống xào tỏi, canh chua khóm...

Làm hai tô cơm, no ngắc ngư, tui bò lên nhà trước. Lấy điện thoại ra bấm. Nhắn tin cho Vi em.

_Hey, đang làm gì vậy?

5 phút sau...

_Đang chơi game.- Vi trả lời

_Game gì?

_Audition.

_Ghiền dữ ha.

Tại không có gì làm...hi..hi (^^)!

_Ừm, vậy còn...vụ thằng Quý sao rồi?- tui hỏi

_Sao là sao?

_O,Vi với nó....?

_Bình thường mà, có gì đâu.

_Thiệt không? Hay là giấu T chuyện gì à?

_Ect, có gì àu, T lạ quá... thui, Vi chơi game đây, pp.

Bỏ điện thoại vô túi, không hiểu nổi thằng Quý. Vô nhà lấy chìa khóa, tui dắt xe ra ngoài.

_Ê, mày đi đâu đó?- bà già cản đường

_Đi công chuyện, bà ở nhà với Linh đi.- tui nói

_Ai ày đi?- bà già cau có

_Mệt quá! Tránh ra, không tui cho bà ra đường ở giờ!- tui gắt lên, bà già cũng hoảng hồn, mặt xanh lét, đây là lần đầu tui nổi nóng với bà.

Rồ ga rồi phóng xe đi. Chạy thẳng một mạch tới nhà thằng Quý...

Tới nơi, tui dựng xe vô 1 góc rồi bấm chuông “Kính coong! Kính coong!...”

_Ừa, T hả con?- mẹ thằng Quý niềm nở

_Dạ, bác ơi, Quý có ở nhà không?

_Không con, nó đi đâu sáng giờ chưa về.

_Dạ...?

_Thôi vô nhà ngồi uống nước đi, chắc nó cũng sắp về rồi.

_Dạ.

Tui dắt xe vô.

_Nay học hành sao rồi con?

_Dạ cũng tạm ổn.

_Ồ. Vậy hả, mà thằng Quý trong lớp nó có quậy không?

_Dạ nó cũng bình thường- tui gật gật đầu

_Vậy thì tốt.- bác gái hạ giọng.

_À, dạ, con thấy thằng Quý học ở đây được mà bác, tại sao phải chuyển nó lên Sài Gòn gấp vậy?

_Sài Gòn gì con?- bác gái ngạc nhiên

_Dạ...thằng Quý nói...- tui ngạc nhiên

_Hết Tết này gia đình bác sẽ qua Canada định cư.- bác gái nói

_Dạ...?!- tui bất ngờ

_Nó chưa nói con nghe hả?- bác gái hỏi

_Dạ...dạ chưa...- tui run run

_Khổ là vậy, dang dở chuyện học của nó.- bác gái lắc đầu

_Dạ..dạ..con có hẹn rồi bác, giờ con về....- tui đứng dậy

_Ồ, vậy một rảnh thì qua chơi...

_Dạ, con chào bác.- tui cúi đầu

_Ừ...

Dắt xe ra khỏi cổng, gọi điện cho thằng Quý, nó khóa máy. Bấm số gọi cho Vi.

_Alô?

_Vi hả? Biết thằng Quý ở đâu không?- tui hốt hải

_Gì dạ?

_Biết thằng Quý ở đâu không?

_Đang hẹn với Quý nè.- Vi trả lời

_Ồ, vậy hả, tí nữa nói nó lại nhà T đi?

_Ồ.

_Mà đang ôm ấp, hun hít gì mà nói chuyện nghe nhỉ xiu vậy..he..he- tui cười

_Ai biết, mạng nay bị gì á, mà hun hít gì, nắm tay Vi còn không dám nữa.- Vi nguyền dài

_Ồ...hehe...mà nó đâu?

_Đang ngồi đợi nè.

_Hả? Tưởng nó ở đó chứ.

_Người gì đâu đi trễ quá chừng không biết.- Vi dỗi

_Ồ, đang ở đâu vậy? Cho địa chỉ để ra rình coi...he...he

_Quán café đó giờ. Đó, ra rình đi.- Vi lạnh lùng

_Ồ ờ, ra liền...

Nổ máy, tui cho xe thẳng quán café. Lòng nhẹ nhõm, thằng Quý không phải hạng người tệ mạt như vậy....trực giác của tui đã đúng.

Tới nơi. Tui đi vô. Quán cũng khá vắng. Len lén đi vô, ngó nghiêng, thấy thằng Quý ngồi nói chuyện với Vi. Bay vèo qua bàn gần đó, quan sát tình hình.

_À, anh ơi, anh gọi gì ạ?- tiếng nói thánh thót

_Cho em một ly....- tui ngước mặt lên.

Cái Đ.M nó!!! Con vẹo, con vẹo, mày làm gì ở đây?!! Mà hình như nó không nhận ra mình. Chợt nhận ra mình vẫn còn úp cái nón bảo hiểm với đeo khẩu trang. Tui lấy lại bình tĩnh, sửa đổi giọng nói chút xiu.

_Cho.....e...m một ly....café sữa...

_Dạ vâng, có liền anh...con rể ọ phát rồi đi ra.

Lát sau con rể đem café ra, đợi rể đi khuất tui mới dám gỡ nón với khẩu trang ra. Ngồi đó nhìn hai đứa kia nói chuyện.

Chắc không có chuyện gì, he he, lát về đập cho thằng Quý 1 trận, tội dám láo với ông.

Đang nhâm nhi ly café, nhìn sang bàn hai đứa kia. Bỗng nhiên Vi đứng phắt dậy:

_Sao Quý lại làm vậy với Vi chứ?!!- hai mắt Vi đỏ hoe, ngấn lệ.

Vi chạy vụt đi. Tui ngơ ra, thằng Quý thì đứng đó, chết lặng.

Định cư ở Canada à? Khó mà giữ vững được tình yêu, nhưng mà vứt bỏ đi cái thứ tình cảm trong sáng dành cho người mình yêu thì khó gấp vạn lần.

....còn tiếp.... 50

_Tao biết là mày nói láo mà, mày còn coi tao là anh em không hả?!!

Thấy tui, thằng Quý đứng như trời trồng.

_Mày...-nó lấp bắp

_Tao biết hết rồi. Đi Canada mà nói là lên Sài Gòn học à?

Thằng Quý vẫn im lặng.

_Mày chia tay Vi với cái lý do củ chuối đó hả?

_Mày thì biết gì!- nó gạt phắc đi

_Ừ, tình cảm hơn hai năm mà nói chia tay là chia tay à?- tui nói

_Mày không hiểu đâu.- nó ngồi phịch xuống ghế, vẻ mệt mỏi

_Không hiểu cái gì?!- tui quát

_Mày biết là tao đi đâu không?! Canada đó! Mày nghĩ một đứa ở Việt Nam, một đứa ở Canada thì tình cảm nó ra làm sao?!

_Vậy mày có thương Vi không?- tui hỏi

_Vi là cả cuộc đời tao...- thằng Quý vuốt mặt

_Cả cuộc đời? Giỡn hả? Cả cuộc đời mà mày chia tay đơn giản vậy hả?

_Tao không còn cách nào hết...- thằng Quý thở dài

_Mới có chút chuyện mà đã đòi chia tay.

_Chứ mày là tao thì mày làm sao?!!!

_Đợi, 1 năm không được thì 10 năm, 10 năm không được thì 20 năm.

_Mày nói nghe hay lắm, tới lúc là mày đi rồi mày sẽ biết...- thằng Quý cười cay đắng.

_Ha...có nhiều người yêu xa, người ta xa nhau cả chục năm rồi về nước, làm đám cưới bình thường, vẫn sống hạnh phúc đó thôi.

_Khó lắm, mày không hiểu đâu.- nó nhăn nhó, ra vẻ khó chịu với tui.

_Người ta làm được thì mày làm được, mày phải đàn ông không?

Nó ngồi đó, nhìn trân trân ra cửa sổ.

_Mày có tin vào tình yêu của Vi dành ày không?

_Tao...

_Mày biết không, lúc mày với Vi bắt đầu quen nhau thì tao vẫn chưa bỏ cuộc, tao vẫn ráng cố gắng để hất cẳng mày ra, tao muốn Vi là của tao. Nhưng suốt cả năm trời, Vi lúc nào cũng chỉ nghĩ tới có mình mày, tao cũng chán nản rồi bỏ cuộc. Mày coi đi, bây giờ còn được bao nhiêu đứa con gái như vậy hả?

_Mày...- nó chỉ mặt tui

_Chỉ cái gì, bây giờ tui tao chỉ là bạn, tao không còn tí tình cảm nào với Vi hết.- tui hất hàm

Thằng Quý không nói gì, nó bật khóc, khóc ngon lành...

_Khóc khóc cái quần, đi kiếm Vi.- tui đá mạnh vô cái bàn

_Hả?- thằng Quý giật mình

_Đừng để mất người con gái tốt như vậy.

Thằng Quý mở mắt nhìn tui trân trân, có thể thấy được tia hy vọng ánh lên trong mắt nó.

_Đi lẹ đi. Cần tao tìm giúp không?

Thằng Quý không nói gì, nó đứng phắc dậy, đi vội ra ngoài. Bỗng nó đứng lại.

_Kiếm Vi phụ tao đi. - nó nói rồi đi thẳng ra

Tui không nói gì, chỉ đi ra tính tiền nước. Dắt xe ra ngoài.

_Đi thôi...- thằng Quý nói

_Ừm...- tui gật đầu

Nổ máy, hai chiếc xe từ từ lăn bánh.

_Bây giờ đi đâu?- tui hỏi

_Tao cũng không biết, thôi đi đại mấy chỗ mà Vi hay tới đi.

_Ok, mà mày chở Vi à?

_Không, Vi đi xe.

Chạy lòng vòng mấy quán nước, tiệm net, quán karaoke cũng không thấy Vi đâu, tui với thằng Quý thay phiên nhau gọi điện cho Vi nhưng Vi không trả lời.

Sốt ruột, không biết Vi có chuyện gì không nữa. Vừa chạy xe, thằng Quý luôn miệng chửi mình ngu, chửi mình khốn nạn.

Một lúc sau, sực nhớ ra điều gì đó, thằng Quý thẳng gấp, quành đầu xe về phía công viên.

_Mày đi đâu vậy?!!- tui gọi với theo

Thằng Quý không nói gì chỉ rồ ga phóng thẳng, thấy vậy tui cũng thực mạng chạy theo.

“Kétttttttt!!!”, thằng Quý thẳng lại trước một quán trà sữa. Quán quen đây mà, tui tưởng trong lớp chỉ có mình tui biết chỗ này, không ngờ nó cũng biết. Hai thằng cùng chạy vô. Quán có hai tầng là dưới trệt và trên lầu, trên lầu thì được chia ra làm 2 bên, bên trong và bên ngoài. Thằng Quý chạy thẳng lên lầu thì thấy Vi.

Thằng Quý trân người, thở gấp. Tui cũng sững sờ. Vi đang uống bia với hai thằng kia, trên bàn là mấy đĩa mồi với mấy cái vỏ lon bia. Nhưng tui tui không sững sờ vì Vi uống bia mà là vì....hai thằng ngồi cùng đang....lợi dụng ôm ấp, sờ mó Vi đủ kiểu. Mặt Vi đỏ lừ, hai mắt nhắm nghiền, xin quắc cần câu rồi, mặc cho hai thằng chó kia làm gì thì làm.

Thằng Quý nóng mặt, hai hàm răng nó nghiến ken két. Không đợi tui, nó đi thẳng lại chỗ hai thằng kia, không nói gì, thẳng tay động ổi thằng 1 động. Hai thằng đó cũng không vừa, bị 1 thằng đập vô bụng, thằng Quý mất thăng bằng ngã xuống.

_ĐM mày!!!- thằng kia nhảy xuống túm cổ áo thằng Quý

_Mẹ kiếp mày!!! Thằng chó!!!- thằng Quý đập mạnh trán vô mũi nó

Vầy không được rồi, tui xắn tay áo, nhào vô chơi tới với mấy thằng đó luôn.

“Xoảng!!!” thằng Quý chộp lấy ly bia xén thẳng vô đầu thằng kia, trán nó phụt máu. Nó ôm đầu lặn lội. Tui thì bị đâm cho hai đâm, tét môi. Nổi khùng lên, tui đâm đá túi bụi, quơ chân qua thì trúng ngay mặt nó, chảy luôn máu mũi ra.

Thằng Quý nắm tay Vi kéo đi, Vi lơ dờ bước theo...

Chạy xuống phía dưới đất tính tiền thì ông chủ quán đi lên hỏi có chuyện gì thì thằng Quý nói không rồi hỏi ông tính tiền.

_Một trăm rưỡi...- ông chủ trả lời, không ngớt nhìn lên phía trên lầu

_Đây, khỏi thôi lại.- thằng Quý đặt tờ 500 ngàn lên bàn cái phịch rồi kéo tay Vi đi vội ra ngoài.

_Ờ...cảm ơn...- ông chủ ngơ ngác

Tui cũng chạy vèo ra ngoài, miệng chảy máu tèm lem... Thằng Quý dắt xe ra, tui đỡ Vi lên ngồi đằng sau nó, tui nhảy lên xe mình rồi hai thằng chạy vọt đi.

_Giờ mày định đi đâu?- tui hỏi, mồm be bét máu

_Không về nhà tao được, ba má ở nhà...- nó nhăn mặt

_Về nhà tao đi, nhà tao không có ai hết.- tui phun nước bọt lẫn máu ra.

Vi ngồi sau lưng Quý, hai tay Vi ôm chặt eo nó, Vi tựa đầu lên vai nó, nhìn tình cảm thật...

Tới trước cổng nhà. Tui xuống xe. Nhấn chuông, kêu cửa ầm ỉ.

Linh chạy ra mở cửa:

_Trời ơi! Anh bị sao vậy T?!-- Linh thẳng thốt

_Không có gì đâu em, mở cửa ra đi.- tui trả lời

Vô nhà, thằng Quý đặt Vi xuống bộ sofa.

_Lấy thau, lấy cái thau!!!- tui chạy vèo xuống bếp đem lên, Vi mà ói là dọn một nghỉ

Đem cái thau lên, đặt cạnh Vi.

_Nhà có chanh không?- thằng Quý hỏi

_Có.

_Nước nóng ở đâu?

_Trong ấm, ở nhà dưới đó.- tui chỉ

Thằng Quý chạy xuống nhà. Lát sau nó bưng ly chanh nóng lên cho Vi giải rượu.

Thằng Quý lom khom đỡ Vi dậy rồi đưa ly nước cho Vi. Đang đứng đó thì Linh kéo tay tui.

_Ờ...gì vậy?- tui hỏi

_Miệng anh máu không kia, đưa đây, em lau cho.- Linh nhìn tui lo lắng

_Mà có chuyện gì vậy anh? Sao mà...- Linh nhăn mặt

Tui kể lại hết mọi chuyện cho Linh nghe. Mắt em thoáng buồn.

_Em sao vậy?- tui hỏi Linh

_Sao gì? Đưa miệng đây, lau chưa hết máu mà...-Linh nhăn mặt

_Khỏi...em hôn cái đi là hết liền...- tui lè lưỡi

_Hôn cái đầu anh chứ hôn.- Linh búng mũi tui rồi cười.

“Oẹ!!!” Vi ới rồi, ới quá chừng luôn. Có cái thau kể bên sao không ới mà ới lên mình thẳng Quý rồi lên lảng sàn nhà vậy nè.....

....còn tiếp...

18. Chương 18

51

Rồi đời, lên lảng sàn nhà rồi...

_Ê Quý...- tui chỉ chỉ

_Tao biết rồi.- nó cầm cái thau canh chừng cho Vi không ới xuống đất nữa.

“Oẹ!!!” tiếp tục rồi.

Lau dọn, lau dọn. Tui lấy cây lau nhà, nước, cộng thêm cái bình dung dịch lau sàn gì gì đó. Lau lấy lau để. Mười lăm phút sau, sàn nhà sạch sẽ.

“Oẹ!!!”. Hả? Ới nữa hả? Ăn gì mà ới lắm vậy?

Nửa tiếng sau, Vi không có dấu hiệu còn muốn ới nữa.

_Mày đem cái thau ra đằng sau rồi đổ đi...

_Bết rồi, ao cá chứ gì.

_Ừ, thay đồ bỏ vô máy giặt luôn đi, tắm quá...- tui nhăn mặt

_Đồ đâu mà thay?

_Để tao lấy cho.

_Ừ.

Tui đi vô phòng, lấy cho nó cái áo thun ba lỗ với cái quần soọc mà hình như rách đáy thì phải, thay kệ nó. Cái thiết kế nhà tui độc đáo lắm, phòng tui ở tận lầu 3 mà tủ quần áo thì ở tầng trệt. Tui đưa thẳng Quý bộ đồ rồi kêu nó vô phòng thay. Lát sau, thẳng nó đi ra. Vi vẫn chưa tỉnh.

_Anh...

_Hửm?

_Còn đau hông?- Linh hỏi tui

_Cũng hết rồi, nhưng mà hơi rát...he he.- tui nhe răng cười.

_Mốt không được đánh nhau nữa nghe chưa?- Linh nhăn mặt nhìn tui

_Hử?

_Anh hứa đi...không là em giận á.

_Ờ...ờ....biết rồi mà...

_Nghiêm túc nghe chưa, anh mà còn đánh nhau nữa thì đừng nói chuyện với em.- Linh đổi.

_Rồi mà, được mà, hứa mà, khổ quá...

_Vậy thì tốt.- Linh lạnh lùng.

“Kính coong!!! Kính coong!!!”, có đứa bấm chuông. Tui chạy ra mở cửa.

_Hế hế, chào đại ca.

Thằng lùn lùn, mập mập, mang khẩu trang, đeo mắt kính, mang balô, tay xách cái bọc màu cam đứng trước cổng.

_Vé số à? Không mua.- tui hất hàm

_Em nè đại ca.

_Ai đại ca mày?

_Em, Đức nè.- nó kéo khẩu trang xuống

_Mày hả? Sao lần nào về cũng ăn bận như bán vé số vậy?- tui mở cổng

_Làm gì giống vé số nữa?

_Thôi, nói nhiều quá, vô nhà đi.

Vô nhà, thằng Đức trở mắt ra:

_Ồ!!!

_Cái gì?- tui hỏi

_Sao...sao chị Linh ở đây? Còn chị Vi nữa???

_Thì....ăn Tết chung ấy mà...- tui nhe răng

_Vầy là sao?- nó hỏi tiếp

_Sao trắng gì? Hỏi nhiều, cất đồ đạc đi.- tui gắt

_Ồ...ờ...

Nó chạy lên lầu dẹp balô.

_Đức đó phải không anh?- Linh hỏi tui

_Ờ nó đó.

Bảy giờ tối, Vi tỉnh dậy...

_Hic...nhức đầu quá.- Vi nhăn nhó

_Vi, có sao không? Ăn chút cháo cho ấm đi.- thằng ân cần

_Ồ...mày nấu cháo hồi nào vậy? Gạo nhà tao để đâu mày cũng biết à?- tui giật mình

_Nói nhiều, nhà mày tao biết hết.- nó hất hàm

Định cãi với nó tiếp thì Linh kéo tay tui ra ngoài.

_Hử? Gì vậy?- tui hỏi

_Ngốc, anh phải để cho hai người đó nói chuyện chứ.- Linh gõ đầu tui.

_Ờ ha, anh quên, hì hì.

_Hông ý tứ gì hết.- Linh nhăn mũi

_Ế, mà bà già đâu rồi? Chiều giờ không thấy bà...- tui thắc mắc

_Hồi chiều chị Q nói là đi với bạn có chút việc, kêu em khóa cửa lại, đi tới giờ chưa về nữa.

_Hừm...- tui nhú mày

_Sao dạ?- Linh nhìn tui tò mò

_Kệ cha bà...

_Vậy mà cũng nói được.- Linh đánh vô vai tui

_Ui da. Sao đánh anh? Anh giỡn mà.- tui xoa xoa vai

_Giỡn gì kì dạ? Thôi vô nhà, ăn cơm.- Linh nhăn mặt

_Ừa, nấu hồi nào vậy?

_Lúc chiều, lúc anh đi chơi á.- Linh chớp chớp mắt

_Nay biết làm hết rồi nha, phải cảm ơn anh đó.

_Sao?

_Thì nhờ mấy tháng qua, ngày nào anh cũng ăn thử đồ em nấu..he he...

_Hứ, anh hông ăn thì ai thèm nấu.- Linh dỗi, em bỏ đi vô nhà.

Tui không nói gì chỉ cười khì khì rồi chạy theo Linh vô nhà.

Ai da, hôm nay nhiều món quá, toàn món mình thích. Vi với Quý cũng ở lại ăn chung. Thằng Đức ăn mà mắt nó khô rời khỏi Linh. Đang xì xụp húp canh thì Linh gấp cho tui miếng gà chiên. Ngon vật vả. Thằng Đức đơ ra, cái cánh nó đang cạp rớt cái bộp xuống bàn.

_Ăn uống kiểu gì vậy?- tui vừa nói vừa ngấu nghiến ăn.

_Dạ...đại ca?

Linh với Vi thì cười khúc khích, không biết cười cái gì. Thằng Quý thì ăn như xáng cạp, loáng cái hết 4 chén cơm. Cơm nước xong, Linh xung phong rửa chén và đương nhiên tui cũng phải giúp.

Tám giờ rưỡi, Vi đòi về.

_Ê, cái xe Vi hình như còn ở quán đó mày ơi...- tui nhắc nhở thằng Quý

_Cái gì????!!!! Sao mày không kè về theo????!!-thằng Quý thẳng thốt

_Ông già mày, tao đâu phải thánh đâu, mới biết chạy xe sao mà kè?- tui nhăn mặt

_Chết rồi...làm sao đây? Quay lại là bị túm đầu như chơi...

_Cái đó tao vô can, bái bai.

Nói đoạn tui chuồn thẳng vô nhà, đóng cửa lại. Thằng Quý ngơ ngác, lát sau nó nổ máy xe, chở Vi về.

Cầu mong mai nó lấy được cái xe đạp điện của Vi...

Chín giờ.

_Đại ca! Đi giao thừa lầo...- thằng Đức hí hửng

_Éo, đi để gặp con vẹo kia nữa à.

_Hôm nay không có đi với nó mà.

_Thôi, tao thà ở nhà còn hơn là đi với mày.

_Sao vậy?- nó hỏi

_Không thích, với lại ông cũng có kế hoạch rồi...hé hé...

_Với Linh hả?

_Chớ ai...hé hé

_Mà làm sao đại ca چرا được luôn hót gơ vậy? Chỉ vài chiêu coi.

_Chiêu gì, hâm à?

_Đại ca ích kỷ vài.- nó nhăn nhó

_Nói thiệt.- tui nhún vai.

Lát sau , thằng Đức đi với bạn của nó. Tui thì chờ Linh thay đồ rồi đi luôn.

Hôm nay đông người, CSGT nữa. Nên đi xe đạp cho chắc ăn. He he...

....còn tiếp..... 52

Đạp xe vòng vòng công viên rồi chạy ra sân vận động. Người xe đông nghịch, còi xe inh ỏi. Chạy xe mà cứ nhích chậm chậm được một đoạn thì phải dừng lại, mệt bỏ.

_Mệt hông?

_Ờ...chạy kiểu này thì thà đi bộ sướng hơn.- tui nhăn mặt

_Hay là mình đi bộ đi.

_Hở? Còn xa mới ra tới chỗ bắn pháo hoa mà?

_Nhưng mà đi vậy khác gì đi bộ đâu.- Linh nói

_Ừm...thì xuống xe dắt bộ vậy.- tui nhe răng cười rồi nhảy xuống xe.

Đi bộ một đoạn, gần ra tới sân vận động thì có chỗ gửi xe. Gửi phát dắt bộ mệt quá.

_Mấy giờ rồi anh?

_Ờ..chín giờ mấy rồi.

_Hic...còn hơn hai tiếng nữa mới bắn pháo hoa.- Linh phụng phịu

_Có gì đâu, cũng tới nhanh thôi mà.- tui cười

Rồi hai đứa ngồi xuống băng đá gần đó. Gần đó có hàng nước.

_Hai đứa uống gì không?- chú bán nước mời chào

_Dạ, lấy con hai chai Sting.- tui cười

_Có liền, có liền.- ông hàng nước vừa cười vừa nhanh nhẩu đập nước đá.

_Nè, em chưa có nói là muốn uống gì mà.- Linh nói

_Hi hi, anh biết tổng là em sẽ uống Sting.—tui cười khi khi

_Sao mà anh biết?- Linh ngơ ngác hỏi

_Thì đi ăn với anh lúc nào mà em không uống Sting.

_Để ý dữ ha.- Linh bĩu môi

_Lần đầu em mời anh uống nước cũng uống Sting chứ gì. Mà sao em thích Sting dữ vậy?

_Tại nó ngon, vậy cũng hỏi, đầu to ngốc quá.- Linh cười rồi ngắc nhẹ má tui.

_Ừm...- tui ậm ừ.

Đúng lúc này ông chủ hàng nước đem hai chai Sting với hai cái tủy ra.

_Đây, đây, Sting mát lạnh đây cho chú xin 14 ngàn.

_Dạ đây.- tui móc tiền ra đưa.

Rồi hai đứa ngồi đó uống Sting. Trời lạnh, uống Sting nữa, tui có mặc áo khoác mà lạnh thấu, Linh mặc có cái áo thun thôi, sao chịu nổi.

_Lạnh không?- tui hỏi

_Đóng băng nè...- Linh ịnh cả hai tay em lên cổ tui, lạnh ngắc.

_Lạnh! Lạnh!- tui nhảy dựng

Linh nhìn tui, em che miệng cười khúc khích.

_Em chơi ác vậy?!-- tui nhăn nhó

_Hí hí...em giỡn tí xíu...ai dè anh nhảy dựng lên luôn...hí...hí- em vẫn títt mắt mắt cười

Mười một giờ bốn lăm, hai đứa vẫn ngồi chờ, nói chuyện trên trời dưới đất.

_Linh nè...

_Gì vậy anh?

_Tại sao em lại thích anh?

_Em....cũng hông biết nữa...

_Là sao?

_Lần đi lao động đó, gặp anh, em thấy có cảm giác thân thuộc lắm...em hông biết sao nữa...

_Vậy hử, tui thì thấy mấy người là muốn chạy xúc dếp.- tui giả giọng ngọng nghịu ra chọc Linh.

_Làm gì chạy?

_Không chạy để bị đánh à? Hôm bữa gặp em ở nhà vệ sinh thì bị sút ột phát, còn đau tới giờ.- tui nhăn nhó

_Hứ, cái đó là tại anh, đi vô đó làm chi.- Linh nguýt dài

_Anh bị rượt nên mới chạy lộn chỗ vô đó mà. – tui gãi đầu

_Còn cãi cớ, tin em kỉ luật anh hông?-- Linh véo má tui

_Ui da, ui da!!! Không cãi nữa đâu mà!!!- tui nhăn nhó

_Tha cho anh đó.- Linh buông.

_Ui da....- tui xuýt xoa

_Còn cãi em nữa hông?

_Này thì cãi...- tui chồm lên, hôn nhẹ lên môi em.

_Ồ...anh...- Linh bắt ngờ

_He he, anh thích cãi đó.- tui cười nhe răng

Linh đỏ mặt, liếc xéo tui rồi quăng ột câu:

_Thấy ghét! >” _Ừ, vậy mà có người yêu tui he..he

_Ai thèm yêu mấy người.- Linh bĩu môi

Tui không nói gì, chỉ cười rồi nắm lấy tay em.

Ba!!!!.....

Hai!!!!.....

Một!!!!..... “HAPPY NEW YEAR!!!!!!!!!!!!”

Tiếng hò reo của đám đông, mọi người hòa chung nhịp đập, đón chào thời khắc giao thừa.

“VÉOOOOOOOOO!!!!!!!! BÙM!!!! BÙM!!!!”

Pháo hoa đã được bắn lên, chào mừng đêm giao thừa! Tui với Linh ngồi đó, ngắm nhìn những trái pháo đầu tiên được bắn lên. Đẹp quá!!! Lòng tui nao nức.

Linh cũng chăm chú nhìn, em khẽ tựa đầu lên vai tui....

Chờ đợi mấy tiếng đồng hồ để được 10 phút ngắm pháo hoa, cuối cùng cũng không. Tui với Linh rảo bước đi lại chỗ gửi xe. Dòng người lại chuyển động ngược xuôi, mấy thanh niên choai choai thì hò hét rủ nhau đi chơi tiếp, mấy người bán hàng thì bắt đầu dọn dẹp.

Lấy xe xong, tui chở Linh về nhà.

_He he, anh báo cho em tin nè Linh.

_Tin gì dạ?

_Hết Tết anh đi thi học sinh giỏi.

_Hả? Môn gì? Sao anh hông nói em tiếng nào hết vậy?

_He he, anh thi Anh Văn, muốn làm em bất ngờ nên giờ mới nói.- tui cười khoái trá

_Vậy nhất định phải đoạt giải nha.- Linh cười

_Tất nhiên rồi anh sẽ đoạt giải mà.- có em động viên tui lại thấy phần chần chừ hơn.

Hai đứa lặng đi một hồi....

_T à...- Linh kéo kéo tay áo tui

_Gì vậy?

_Cho em hỏi anh cái này nha...

_Ừ, em hỏi đi.

_Anh yêu em tới cỡ nào.

_À...ừm, anh không biết, nhưng mà nếu không được gặp em hay nghe giọng em 1 ngày chắc anh chết ngắc.- tui le lưỡi cười hì hì.

_Vậy hả? Nếu như không còn gặp em nữa thì sao?- Linh không cười mà ngập ngừng hỏi tiếp.

_Hử? Sao em nói vậy?- tui thắc mắc

_Thì anh trả lời em đi.- Linh nhăn nhó

_Ừ, nếu vậy thì anh sẽ tiếp tục học thôi, không lo gì hết, tới khi ra trường rồi tính tiếp.- tui nhìn xa xăm.

_Ừm....

_Mà em hỏi làm chi vậy?

_Hông có gì, hỏi chơi thôi.- Linh cười

_Ồ...hì.

Tới nhà, có mình thẳng Đức. Bà già chưa về nữa. Tui bấm chuông, nó ra mở cổng. Dắt xe vô nhà.

Tui lấy điện thoại ra cho bà già.

_Alô?

_Bà đang ở đâu vậy? Chờm nào về?

_Ai vậy?- bà nhựt, nghe như xin

_Tui, T nè.

_À à...em trai đó hả? Em trai tao đó...ừc...đẹp trai lắm....học giỏi nữa.- bà nói với ai đó.

_Bà đang ở đâu?!-- tui hét vô điện thoại

“Cộp!!! Cộp!!! Rộp!!!”- có ai đó giăng lấy điện thoại.

_Alô.- giọng nam

_Ai đó?- tui hỏi

_À, em ngủ đi, khỏi chờ cửa, tối nay chị Q ngủ nhà bạn rồi.- Nói đoạn nó cúp máy cái rụp....tút...tút.

Mặc kệ, tui ra ngoài khóa cổng lại. Vô nhà ngủ.

Sáng, ba má về. Mọi chuyện vẫn diễn ra bình thường. Ngày Tết thì đi chúc Tết dòng họ thôi, Linh đi chung nữa. Tui là cháu ruột mà gom hết mà cũng lèo tèo tám, chín trăm. Còn Linh thì hơn ba triệu....bất công!!!!

Thứ sáu, Linh về. Mấy bà chị giúp việc ăn Tết lên, ghé ngang nhà tui rước Linh luôn.

_Thưa hai bác con về.- Linh cúi đầu lễ phép.

_Ừ về cẩn thận nha con, giữ gìn sức khỏe nha.

_Dạ, hai bác cũng vậy.- Linh cười tươi.

_T, Linh về nha.- em vẫy tay.

_Ừ, giữ gìn sức khỏe.

Rồi em lên xe, đi mất hút...

Chiều thứ sáu, thằng Đức cũng về. Còn bà Q thì đi lưu linh mấy bữa nay luôn, tui cũng không thèm gọi, đó giờ bả là vậy.

Ngày thứ sáu đen tối!!!! Chán phèo!!!!

Sáng thứ bảy, vẫn còn Tết. Đang ngáy ngủ thì má réo dậy. Lật đật chạy xuống nhà đầu tóc dựng đứng. Miệng còn chảy ke.

_Gì vậy má?- tui dụi mắt.

_Có ai gửi đồ ày kìa.- má chỉ lên cái hộp trên bàn.

Tui ngáy ngủ ôm cái hộp lên phòng. Giở ra, của ai gửi vậy trời? Mắc gì mà mới sáng sớm gửi đồ.

Lục lại, hử? Hai cái áo khoác của mình với Linh hôm hát văn nghệ mà. Evil & Angel đây mà. Mối ra tiếp, sợi dây chuyền, mặt dây là hai kí tự L. Rồi cuốn sách ôn thi Anh văn.

Lục lại ra tiếp, cái áo gối thêu chữ “Em mãi bên anh”. Cuối cùng là cuốn sổ bìa màu đen với tấm thiệp Valentine.

“T, hôm nay là Valentine, cái Valentine đầu tiên của hai đứa mình. Em vui lắm anh à.

Hai cái áo khoác đó em muốn anh giữ thật kĩ, đừng làm mất á nha. Cái sợi dây chuyền thì em cũng mang một cái, hình chữ T ^_^! Dây chuyền cặp mà. Anh phải đọc hết cuốn sách mà em gửi nghe chưa, nhất định phải đoạt giải nhất đó. Còn về cuốn sổ thì thứ hai em sẽ cho anh biết cái chìa khóa ở đâu. Hi....vợ Kem yêu chồng Đầu To nhiều lắm :-*”

Hì hì, ngốc ơi là ngốc.- tui đọc tấm thiệp rồi cười khì khì.

Gọi điện cho Linh, hai đứa nói chuyện huyền thuyên.

Chủ nhật, tui đi mua một hộp sôcôla, đặt mua 1 bó hồng, với 1 chùm bong bóng hình trái tim.

Sáng thứ hai tui đi lấy hoa hồng, với bong bóng. Chạy xe đạp mà dắt theo cả chùm bong bóng, để trên rổ xe bó hoa to tướng. Hí hí..nhìn như bệnh nhưng thôi kệ, quan tâm chi.

Lòng tui vui vui, nao nao. Mừng tưởng ra cảnh Linh nhận bó hoa rồi ôm chầm tui thì vui không chịu được. Lầy hết sức lực, tui đạp xe thật nhanh tới trường. Cả trường thấy tui, ai cũng nhìn chằm chằm.

Vô lớp, cả đám “Ồ!!!” lên.

_Cha cha, nay lão đại tỏ tình ai mà hoành tráng quá vậy???- Năm nổ trầm trồ.

_Mày biết rồi còn hỏi.- thằng Quý chen vô

_Ai?

_Linh chứ ai...he...he...- Kì Lân đồng dạc.

Tui không nói gì, chỉ gãi đầu cười.

_E hèm!!! Tao xin tuyên bố 1 tin mừng.- thằng Quý nhảy lên bàn

_Gì?!!!!- cả đám bọn tui ngơ ngác

_Ông già tao đã....cho tao ở lại Việt Nam học hết Đại học rồi!!!!!!!!- thằng Quý hét toáng lên.

_YEAH!!!! Lát về bao tụi tao 1 châu liền!!!!

_Okê!!! Okê!!!!- thằng Quý sang sảng cười.

Tùng...tùng...tùng!!! Vô tiết.

Học kì hai lớp tui có 3 nhân mới chuyển vô. Hai gái, một trai. Hai bạn gái tên là Phương với Châu, còn thằng kia tên Tuấn. Hai nàng nai vàng ngơ ngác với một thằng cao, to, đen, hôi. Tới màn xếp chỗ.

_Thanh Phương, em xuống ngồi kế bạn Hoài Phương(Bóng Biển) đi.

_Còn Châu, bàn T còn 1 chỗ trống kia, em xuống dưới ngồi đi.- bà cô chỉ chỗ

_O...cô ơi, chỗ này là của Lân.- tui đứng dậy

_Em Lân đâu? Chỗ mình không ngồi mà đi đâu hả?- bà cô quát.

Thằng ngu đó đang ngồi đánh cờ carô với Văn Cây. Vậy là bị cô kêu lên, quát cho 1 trận tả tơi. Cuối cùng, Châu ngồi kế tui còn thằng Lân phải ngồi chung với thằng Tuấn cao, to, đen, hôi.

Ngồi học, bà cha nó, ngáy ngủ, mơ màng. Nhỏ Châu ngồi loay hoay sao làm rớt cái cặp của tui xuống đất cái bẹp.

_O... mình xin lỗi.- nhỏ lúi húi định nhặt lên

_Thôi, không sao.- tui khom xuống kéo cái cặp lên.

Cái cặp cũng không không có gì chừng chục cuốn sách với hộp socola thôi. Socola à?.....

Chết, lật đặt giở ra, cái hộp bẹp dí. Nhỏ Châu nhìn thấy thì sững sốt, xin lỗi rồi rít. Hết nhìn hộp socola rồi nhìn nhỏ Châu. Tui cảm lắm nhưng vẫn ráng vuốt mặt mà cười.

_Socola thôi mà, không có gì đâu....- tui ngậm bồ hòn làm ngọt

_Mình xin lỗi, xin lỗi bạn nha....-nhỏ Châu rồi rít.

Mặc kệ, còn bó hoa được rồi.

Tùng...tùng...tùng!!!! Ra chơi.

Ngồi đợi nãy giờ mà sao Linh chưa qua nữa ta, mọi khi giờ này có mặt rồi mà.

Tui cầm chum bong bóng với bó hoa qua lớp Linh, bọn trong trường nhìn thấy tui thì xì xào, nghe ngứa hết lỗ tai. Đó giờ chưa thấy ai tỏ tình à? Bọn hâm?

Qua lớp của Linh, không thấy em đâu, sao kì vậy? Đang định đi thì nhỏ bạn của Linh kêu vai tui.

_Ê.

_Hở?

_Kiếm Linh phải không?

_Ờ.

_Nè, Linh gửi cái này cho ông.- nó đưa tui cái USB

_O...vậy Linh đâu?- tui hỏi

_Linh chuyển đi rồi, hôm qua Linh qua nhà tui nhờ tui đưa cái này cho ông

_Cái gì?!!! Chuyển đi?!!!! Đi đâu?!!!!- mặt tui tái mét, tim đập dồn dập.

Tui hỏi cả lớp, câu trả lời chỉ là những cái lắc đầu.....

...còn tiếp....

19. Chương 19

53 From BELoster without love

Tui không tin được vào tai mình nữa, Linh chuyển đi? Em đi đâu rồi?!! Đi mà không nói một tiếng là sao?!!! Tay chân tui run lẩy bẩy, mặt nóng bừng, hai tai ù ù không nghe được gì. Thở gấp. Lê bước trở về lớp.

_Ê, sao còn cầm hoa vậy vậy? Bị từ chối à?- tui nó nhao nhao

Tui im lặng, không nói được gì. Cổ họng khô rang.

_Há há, bị từ chối hả?!!- Thăng Nổ cười lớn.

_Mày im đi!!!- tui không kiềm chế được, vứt bó hoa xuống, tui thẳng tay rồi đâm cho thăng Nổ một đâm.

Nó loạng choạng, méo té. Cả đám thấy vậy nháo nhào kéo tui lại.

_Mẹ, mày điên hả?!!

Tui vẫn không nói gì. Thở gấp.

_Ê! Bình tĩnh lại! Có gì từ từ nói!- thăng Quý kéo tui lại.

Không được, không được, phải đi tìm Linh, phải tìm được Linh. Tui hất tay thăng Quý rồi chạy ra khỏi lớp.

"Tùng!...Tùng!...Tùng!..." tiếng trống báo hết giờ ra chơi. Tui vẫn chạy băng băng ra cổng trường. Ngoài cổng vẫn còn ba đứa đang trực, một gái, hai trai.

_Đứng lại! Giờ này còn đi đâu?!!- thăng trực cổng hét lớn.

_Tránh ra!!!- tui xô nó một cái "Rầm!!!" rồi chạy vụt ra cổng.

Chạy hết sức có thể, chạy như điên như loạn tới nhà Linh. Tới trước cổng nhà em, tui chết trân. Không thể tin đây là sự thật, trước cổng treo biển " Bán nhà, liên hệ SĐT:091*****". Tui gục xuống, không thể thở được nữa. Tại sao vậy? Tại sao lại có thể như vậy? Điện thoại thì không liên lạc được. Tui gọi như điên, vẫn không liên lạc được. Ngồi trước cổng nhà em một lúc, tui đứng dậy, bước từng bước nặng nhọc về. Trong đầu hàng loạt câu hỏi "Tại sao...và...tại sao..." , tới cổng trường. Văng hoe, đang là tiết cuối. Mở cổng, bước vào trong.

_Ê, tưởng đây là cái chợ hay gì mà muốn ra vô lúc nào cũng được hả?

Tui liếc nhìn, con trực cổng ban này, nó thấp hơn tui nửa cái đầu. Không thèm nói gì, tui tiếp tục đi như không có chuyện gì xảy ra.

_Đứng lại! Nói không nghe à?!!- nó kéo áo tui lại.

Quay phắt lại, tui đẩy nó ra, hơi mạnh tay, nó loạng choạng rồi té phịch xuống đất. Nó nhìn tui, rơm rớm nước mắt. Mặc kệ, tui quay đi, tiếp tục bước.

_Cái thằng du côn kia!!! Làm trò gì vậy?!!- nó hét toáng lên.

Bỏ lại nó sau lưng, tui bước lên phòng học.

_Ê, T! Vô lệ đi mày, cô đang ở trên văn phòng, bả sắp xuống rồi đó.

Thấy tui, thằng Tín la lên.

Vô lớp, ngồi phịch xuống, chán nản. Nhỏ Châu ngơ ngác nhìn tui.

“Tùng...!Tùng...!”- trống tan học. Xách cặp, rảo bước xuống sân. Mấy thằng chiến hữu kêu thì tui cũng không thèm trả lời. Đi lấy xe. Dắt xe ra cổng, tui cứ nhìn chằm chằm xuống đất.

_Đứng lại!!!

Tui ngược đầu lên...lại con nhỏ trực cổng....nó đứng chắn đường tui.

_Tên gì? Học lớp mấy?!- nó chống nạnh

Phiền phức quá.

_Chuyện gì?- tui lên tiếng

_Tên, lớp!- nó nhắc lại.

_Nè, đui à?- tui kéo phần thêu tên, lớp thêu trên áo cho nó coi.

Nó lấy trong túi ra cuốn sổ nhỏ, ghi ghi, chép chép. Tui dắt xe ra cổng, nhảy lên xe, đạp thẳng về nhà.

_Chuyện chưa xong đâu!!!!- nó gọi với theo.

Bị ghi sổ thế nào cũng bị phạt lao động, nhưng tâm trí tui không quan tâm đến việc đó. Đầu óc tui đang bấn loạn vì Linh, em đi đâu, sao không nói với tui 1 lời. Đạp xe về nhà. Thấy xe xuống đất cái rầm. Tui lết thết bước vô nhà.

Quăng cặp lên ghế sofa, tui ngồi phịch xuống, thở dài. Lấy cái USB ra, tui đi lên nhà trước. Bật máy lên, tui cắm USB vô máy. Click vô USB, trong đó có 1 đoạn video.

Tui bật lên.

Hình của Linh hiện lên, em bật webcam.

“Đầu to nè, nhớ mình quen nhau bao lâu được rồi hông? Hông nhớ hả??? Mình quen nhau ngay ngày sinh nhật anh luôn đó. Bữa đó em hông biết nên hông có mua quà tặng cho anh, mà đòi anh dắt đi ăn kem nữa...hic...tội nghiệp Đầu to quá à...”

Cho nên, hôm nay, em sẽ làm thật nhiều thứ cho anh bất ngờ...hi...hi”

Linh cười, con tim tui nhói lên. Rồi bỗng dưng màn hình tắt phụt. Tối đen.

Có dòng chữ chạy ngang qua màn hình.” Always with you...^^!”

Đoạn video chiếu lại cảnh ngay ngày hôm đó, ngày hát văn nghệ chuẩn bị cho hội thao. Nhưng chỉ có hình, bài Wavin’ flag được thay bằng tiếng Harmonica...loại nhạc cụ mà tui thích nhất....Đoạn phim làm nước mắt tui chực trào ra. Hình ảnh Linh cười thơ ngây, khuôn mặt xinh xắn của em, đôi mắt đó, đôi môi đó. Quá quen thuộc, quá gần gũi với tui, nhưng giờ thấy xa xăm và lạ lẫm. Tui đứng trên sân khấu, đơ như tượng. May mà có Linh cầm tay tui, em dắt tui đi, em truyền cho tui cảm hứng cũng như sự tự tin để có thể cất tiếng hát. Vậy mà sao bây giờ....

“Đầu to ơi! Bất ngờ hông?! Clip này em tự làm đó. Em biết anh thích kèn Harmonica nên mới lồng vô cho anh đó. Em biết chơi Harmonica nhưng mà hông có thời gian nên em lấy trên mạng đem xuống luôn. Hi hi.”- Đến đây, Linh cười tí mắt.

“Hông tin phải hông? Để một qua nhà em đi, em thổi Harmonica cho anh nghe...blêu”- Linh le lưỡi

“À, cuối cùng nữa, cái chìa khóa của cuốn sổ em vẫn còn giữ. Bây giờ em chưa đưa cho anh được, để một đi ha.”- Linh cười, giơ chiếc chìa khóa ra trước màn hình.

Em cười, mỗi một nụ cười của Linh là 1 con dao, nó ghim thẳng vào tim tui. Đau lắm.

“À mà phải ráng học anh văn đó nha, sắp thi rồi đó, aishiteru wa!!!!!!”

Phụt, màn hình lại tắt, tối đen. Chắc nó không bao giờ sáng lại. Linh đi rồi, tui đánh mắt em chỉ trong tíc tắc, không thể gặp được em lần cuối, dù chỉ là đứng nhìn em từ xa...

Lấy điện thoại ra, cố gắng gọi cho Linh lần nữa “...tút...tút...thuê bao...”, tui đập thẳng cái điện thoại xuống nhà, nó vỡ đôi ra.

Tui ngồi đó, nhìn trân trân cái màn hình tối đen. Linh đi thật rồi....

Anh không cần gì hết, anh không cần chìa khóa, không cần em chơi Harmonica, anh chỉ cần em, giờ này, lúc này, bên cạnh anh, anh chỉ muốn vậy thôi, em có hiểu không?

Cả ngày hôm đó tui chết lặng bên bàn phím, hai tay mân mê cái USB.... 54

Tối, đạp xe đi vòng vòng công viên. Đạp xe gần bằng ghé đá lúc hai đưa đi chơi thì bị ông bảo vệ rượt, rồi ngồi đó ăn kem. Ngồi xuống băng ghế một lúc. Rồi lại đứng dậy, đạp xe đi tiếp. Chắc cuối tuần này đi một chuyến tới tất cả những chỗ mà tui với Linh đã từng đi. Nghĩ vậy, tui đạp xe về. Lòng vẫn còn buồn rười rượi....

Về nhà. Đi thẳng lên lầu, đánh răng rửa mặt. Tắt đèn nhưng cứ nằm đó lăn lộn, không sao ngủ được.

Một giờ rưỡi. Ngồi dậy. Đi xuống tầng trệt lấy nước uống. Săn đó lên nhà trước, lượm cái điện thoại đem lên lầu. Mở đèn, ngồi lắp lại cái điện thoại. Vẫn còn xài tốt, 1280 mà. Nằm xuống, vẫn không ngủ được. Lấy điện thoại ra, mở hộp thư ra coi. Toàn tin nhắn của mình với Linh. Đọc lại mấy trăm tin. Hai hàng nước mắt chảy dài....Rồi tui thiếp đi lúc nào không hay. Tối hôm đó, nằm mơ, nghe thấy tiếng Harmonica trong gió. Quay qua thì thấy Linh cúi chào mình rồi mỉm cười chạy đi. Đuổi theo, nhưng dù có cố gắng cách mấy tui vẫn không đuổi kịp, cổ hết sức hết thật lớn tên em, tui giật mình, tỉnh dậy. Chỉ là mơ thôi...

Vuốt mặt, nhìn đồng hồ. Cũng năm giờ rưỡi rồi, dậy đánh răng rửa mặt luôn. Thay đồ, xuống nhà nấu mì ăn...mọi khi ăn mì tôm ngon lắm nhưng sao hôm nay thấy lảng lạt. Thèm được ăn món trứng chiên mà Linh làm quá.

Sáu giờ rưỡi, xách cặp ra khỏi nhà. Hít một hơi thật sâu, tui leo lên xe, từ từ đạp đến trường. Gió thổi hiu hiu, buồn ngủ quá....

Đến trường, dắt xe đi gửi. Thằng trực cổng đưa tui cái thẻ xe, vừa cầm lên thì bị giật mất. Hơ.... Ngó qua, ra là con trực cổng hôm qua..

_Đưa đây.- tui giơ tay định giật lại

_Không dễ đâu cưng...- nó nguyền dài

_Muốn gì đây?- tui ra vẻ khó chịu

_Ê, hôm qua đây tui té ngã thì ít nhất cũng phải xin lỗi chứ.

_Vậy giờ muốn sao?

_Xin lỗi đi.- trực cổng đánh đá.

_Xin cái cù loi.- tui giơ cùi chỏ lên rồi quay đi. Qua lắm tí nữa về lên văn phòng nói mất thẻ xe, làm giấy tường trình thôi.

_Ê!!! Cái thằng du côn kia!!! Có đứng lại không?!!!- trực cổng dậm chân xuống đất bình bịch.

Mặc kệ nó, tui đi lên lớp. Tâm trạng chán nản, không biết làm sao để liên lạc được với Linh đây.

Vô lớp, thấy cái cặp xuống cái rầm, không thèm đi đâu hết, chỉ ngồi 1 chỗ suốt, nhai sin-gum. Bóng biến lại ngồi chung tui.

_Ê, gì mà buồn qua vậy?- nó ra vẻ quan tâm

_Haizz, Linh đi rồi mà à.- tui thở dài, nhìn lên trần nhà.

_Cái gì?!!- nó sững sốt

_Ừm, tao chán quá...Linh đi rồi...

_Mày biết Linh đi đâu không?

_Tao không biết nữa...

→Vừa nói, tui vừa cầm cục sin-gum nhai trong họng ra, kéo kéo.

_T!

Tui giật mình đứng dậy.

_Nè, Châu đèn cho T nè...- nhỏ Châu đưa tui hộp socola.

_Ồ...T nói là không mà...-tui trở mặt

_Không...mình làm hư thì mình phải đền, cầm đi.- nhỏ Châu dúm hộp socola vào tay tui rồi đi ra thẳng ra cửa lớp. Không nói thêm 1 lời.

_Ha ha ha...chưa gì mà lớp mình có thêm nàng nữa cảm nắng mày rồi.- Bóng biển cười gian xảo.

_Im mày, ông đây sẽ chờ Linh.- tui nắm chặt tay lại ra vẻ quyết tâm

_Mày thì được mấy bữa.- Bóng biển cười khẩy

_Rồi coi, con cờ hó.- tui dứ dứ nắm đấm vô mặt nó.

Nó đi ra, tui không quên khuyến mãi cho bạn hiền một cục sin-gum trang trí đít quần.

_Ê! Có ai kiếm mày kìa T, hình như lớp dưới!- thằng Tín chạy vô.

_Ồ...ra liền.- tui nhét hộp socola vô hộc bàn rồi chạy ra.

_Aiiii.....vậy?- tui chạy ra

Lại là nó, con nhỏ trực cổng.

_Chuyện gì nữa đây?!- tui nhăn mặt

_Trả nè.- nó đưa tui cái thẻ xe.

_Cám ơn.- tui giật cái thẻ rồi toan đi vô lớp.

_Khoan đã...- trực cổng ngập ngừng

_Cái gì nữa? Muốn lại thẻ à? Nè.- tui giơ cái thẻ về phía trực cổng.

_Không phải...

_Chứ gì?

_Bạn học lớp này à?

_Không thấy sao mà còn hỏi?- tui hất hàm

_Ồ...y như du côn, đầu tóc bờm xờm như tổ rơm, ăn mặc không chỉnh tề, ghi sổ!- đột nhiên trực cổng hét lên.

_Kiểm chuyện nhau à? Ngon nhào vô kiểm cơm.

Trực cổng lại lấy cái sổ nhỏ xúi ra, nó ghi ghi chép chép. Rồi nó bỏ đi. Bực mình.

Đi vô lớp.

"Tùng! Tùng! Tùng!" vô tiết. Tiết đầu, lại ngủ vắn...ngán tận cổ, tui úp mặt xuống bàn ngáy ngủ. Vừa ngủ vừa nghe giảng sượng lắm, được thoải mái cộng thêm hiểu bài nhanh chóng, lúc đó tưởng tượng ra nhiều cái cực kì hay. Đang mông lung thì bà cô không giảng nữa. Có tiếng nói chuyện, nghe như của cha giám thị.

_Các em!!! Nghe cô đây!!! Lớp ta hôm nay có thêm một học sinh ở lớp khác chuyển qua.

Chuyển qua thì thay kệ nó chứ. Tui vừa ngủ vừa lăm bằm.

_Cô nghĩ không cần giới thiệu đâu, chắc các em ở đây cũng biết bạn này rồi.

“Ô!!! Ồ Ồ Ồ Ồ Ồ Ồ Ồ!!!!!!” – cả lớp nháo nhào lên. Tui vẫn úp mặt xuống bàn, miệng lẩm bẩm, học sinh mới thôi mà, có gì ghê gớm...

_Em xuống bàn ba ngồi đi.- bà cô nói

Tui thì vẫn úp mặt xuống bàn...

“Tùng! Tùng! Tùng!”- tiếng trống báo hết giờ.

_Tất cả đứng dậy chào cô!- lớp trưởng đồng dục.

_Chúng em chào cô ạ ạ ạ ạ ạ ạ ạ ạ!!!!!!- nhựa khiếp

_Thôi được rồi, các em ngồi xuống.- cô đi ra ngoài.

Lớp học bắt đầu ồn ã, tui thọt hai tay vô túi quần rồi đi ra ngoài. Không thèm để ý đến học sinh mới của lớp. Trong khi mấy thằng chiến hữu bu xung quanh đùa mới vô. Chắc dần mặt chứ gì. Ma cũ ăn hiếp ma mới, nhìn nản.

Đi tới chỗ cầu thang để xuống nhà vệ sinh thì bất chợt có bàn tay chạm vào vai tui. Giật mình, quay lại...Cô nàng nhỏ nhắn, khuôn mặt tựa như thiên thần, đôi môi nở một nụ cười. Cảm giác như tim mình ngừng đập, không phải vì bất ngờ mà là vì sung sướng.

Bonus giữa truyện, chèn tí nhạc cho có cảm xúc: mp3.zing.vn/bai-hat/Build-Me-.../IW69FC6Z.html

Nếu đây là mơ thì đừng để tui tỉnh lại, nếu đây là thật thì xin đừng biến nó thành một giấc mơ. Tui hồi hộp, từ từ đưa tay lên, chạm nhẹ vào má em.

_Linh?- tui mơ hồ

_Em đây...- em gật đầu

_Em...thật là Linh không?

_Thật...

_Tại sao...? Em đi mà không nói anh một tiếng là sao?- tui run run

_Em không đi đâu hết.

_Vậy tại sao mọi người...ai cũng nói là....em đã chuyển đi....?- tui thở gấp

_Tất cả là do em làm hết, em muốn coi sau này nếu không có em thì anh sẽ như thế nào thôi.- Linh nói

_Vậy từ đầu tới cuối đều do em sắp đặt, sao em nói dối anh như vậy chứ?!!! Em có biết anh đau khổ lắm không?!- tui gắt lên

_Em xin lỗi...- Linh lí nhí

Tui không nói gì, chỉ đứng đó vịn lan can, thở dốc.

_Em xin lỗi...- Linh ôm tui từ phía sau.

Tim tui lúc đó như tan chảy ra, mọi điều nhụt nhòa trừ em. Khoảnh khắc này tui không bao giờ quên được. Nắm lấy Linh, tui quay người ra sau, ôm em thật chặt, như muốn nghiền nát em ra, không muốn em chạy đi đâu nữa. Vòng tay Linh cũng xiết chặt lấy tui...

...còn tiếp.... 55

Nắm lấy tay Linh, tui nhẹ nhàng đặt một nụ hôn lên đôi môi nhỏ nhắn của em.

“Đừng bao giờ...đừng bao giờ bỏ đi như vậy nữa nha em”- tui nhìn vào đôi mắt to tròn, long lanh của em rồi thì thầm.

“Em hứa....em sẽ không bao giờ rời xa anh.”- Linh khẽ gật đầu

“Em sinh ra là dành cho anh”- tui mỉm cười.

Đi về lớp, Linh vẫn còn bên lên nắm tay tui.

_Lớp em ở bên kia mà, sao lại đi theo anh?- tui hỏi

_Em chuyển lớp rồi...

_Hử? Chuyển qua lớp nào?

_Hồi nãy lớp anh có học sinh mới đó...- Linh cười

_Hả? Ra là....- tui há hốc mồm

_Sao? Sợ em ở đây thì anh không tán được em nào hả?- Linh tinh nghịch

_Đâu có đâu...

_Đừng có lo, anh muốn trồng cây si nhỏ nào trong lớp cũng được hết á...

_Thiệt hả?- tui trố mắt

_Ừ, rồi về nhà em trị anh sau.- Linh bĩu môi

_Hơ, cái này ác dữ nữa....- tui le lưỡi

_Xì...- Linh nguýt dài

Tui chỉ lắc đầu cười trừ. Cả hai rảo chân bước về lớp.

_Ế!!!! Lão đại về kìa!!!!- Năm nổ la làng

Thằng này tuy miệng mồm nó như cái bô xe lửa, ăn nói vô duyên nhưng nó chơi tốt với anh em, không bao giờ bỏ rơi chiến hữu.

_Ừi uiiiiiiii!!!!!!!!!!- cả lớp trầm trồ.

Tui chỉ biết nhe răng cười, còn Linh thì e thẹn, hai má em đỏ bừng.

Vô chỗ ngồi, thằng Tín quay qua bàn tui.

_Lão đại quá siêu!!!

_He he- tui không nói gì, chỉ cười khẩy

Tiết hai. Anh Văn. Thầy kêu lên bảng trả bài, ghi từ mới. Gì chứ Inh-gờ-lích thì tui không ngán.

_T, em lên làm câu số hai cho thầy.

Tui tự tin bước lên, cầm phấn làm roẹt roẹt. Loáng cái xong.

_Tốt, chín điểm.- ông thầy nheo mắt.

Bước về chỗ dưới ánh mắt thán phục của bọn con gái. Hé hé. Quay về chỗ ngồi.

_Lân, em lên dịch đoạn này ra tiếng Việt cho thầy.

Thằng Châu Phi nghe vậy mồ hôi đầm đìa. Nó đứng dậy, run run.

_À...ờ...tui là...hướng dẫn viên....à....du lịch....ờ

_Châu, tránh ra một chút được không?- tui khều nhỏ Châu

_Hở? Gì vậy?

_Nhích qua xú đi.

Tui chồm lên bàn thằng lân, tay cầm phấn, tui gạch một ề xuống ghế của nó.

Xong, thầy cho nó ngồi xuống. Ịnh cái mông đích xuống, đã vậy nó còn chà qua chà lại nữa. Nhỏ Châu ngồi kế bên, che miệng cười khúc khích.

“Tùng!Tùng!Tùng!”- giờ chơi

Tui xếp tập sách bỏ vô hộp bàn.

_Ê T.- nhỏ Châu vô vai tui

_Hở?

_Ăn gì chưa?

_Chưa...

_Đi ăn với Châu không?

_Ờ...

Lúc này, tui thật sự bối rối.

_Đầu to! Đi ăn nè.- Linh kéo tay tui

_À, xin lỗi nha, T đi với Linh rồi.- Linh nhìn Châu nói

Rồi em kéo tay tui đi ra ngoài.

_Chưa gì mà anh dám lém phéng với bạn kể bên rồi ha?- Linh nhéo vào hông tui, đau điếng

_Ui da...anh có làm gì đâu.- tui nhăn mặt

_Thôi hông nói nữa, đi ăn lẹ đi.- Linh vừa nói vừa kéo tay tui đi.

_Từ...từ...làm gì chạy lẹ vậy...

Xuống tới căn tin, tui tiếp tục ăn món mì trứng cút huyền thoại, còn Linh cũng như ngày đầu hai đứa đi ăn với nhau. Em vẫn ăn phở với cơ man là tương ớt, sa tế.

Có vài cặp mắt nhìn tui với Linh, dò xét. Mặc kệ, ăn xong, tính tiền rồi hai đứa đi lên.

Đang đi thì đám chiến hữu từ đâu chạy tới.

_T, đi đây với tụi tao một chút.- thằng Nổ thở hổn hển

_Gì vậy?

_Đi đi.- nó ra hiệu rồi chạy ra phía sau trường.

Tui cũng chạy theo.

_T! Anh đi đâu vậy?!

_Anh đi tí về liền!

Chạy theo Năm nổ với đám chiến hữu ra sau trường.

_Có chuyện gì vậy tụi bây?- tui hỏi

_Hê hê...- thằng Nổ cười đều.

Bóng biển đi lại chỗ thằng Tín đứng, uốn éo

_Lão đại, thằng Tín nhà mình có chữa...- nó cười đê tiện rồi vỗ vỗ cái bụng phệ của thằng Tín

_Giề???

_Chữa cái đầu mày.- thằng Tín gõ vô đầu Bóng biển cái bốp.

_Mày thấy cái gì không T?- thằng Tín hát hàm, chỉ qua cái bờ tường của trường.

Tui nhìn theo hướng nó chỉ, tui chỉ thấy cái sào đồ.

_Biến thái hả? Định đi ăn cắp đồ lót à?- tui lườm mấy thằng chiến hữu.

_Điên à?- thằng Tín chửi tui

_Chứ sao?

_Mày thấy ai đang giặt đồ không???- thằng Tín cười đê tiện

Tui ngó qua, nhìn kĩ xuống, ngay sào đồ là một cô bé. Cũng có thể được liệt vào hạng là xinh.

_Ế! Chuyện tình bờ rào à?- tui cười đêu thằng Tín.

_Hề hề, chỉ lão đại hiểu.- nó gãi đầu

_Sao? Em trai? Say xà bông bao lâu rồi?

_Hề hề, cách đây mấy tháng...

_Vậy giờ mày muốn gì?- tui vênh mặt.

_Tao muốn thổ lộ, chịu hết nổi rồi...

_Được rồi, tao nghĩ cách, phải trả phí nhá...- tui cười khẩy

_Ừ,he he, đa tạ lão đại.- nó xun xoe

Ngẫm nghĩ một hồi, tui vuốt cằm rồi cất giọng, nói vọng qua bờ tường nhà em kia:

_Có cô em xinh xinh

Ngồi giặt đồ một mình

Làm cho anh phải rình

Em thật đẹp lung linh.

_O! Ai vậy?!- bé í đứng lên, ngơ ngáo ngó qua.

Tui thụt đầu xuống rồi kêu thằng Tín trèo lên bờ tường. Sau 1 phút, gồng hết nội công, tui với mấy thằng chiến hữu cũng đưa được thằng Tín lên. Nó nặng khủng khiếp.

....còn tiếp....

20. Chương 20

56

Thằng Tín cuối cùng cũng leo lên được, tui với hội chiến hữu đứng dưới này nghe ngóng tình hình.

_Chào...chào...chào.. bạn!- thằng Tín run như cây sậy

_Ó...- tiếng của bé kia

Tui lú đầu lên, chỉ vừa đủ thấy con bé đó, chắc nó không thấy tui. Con bé vẫn “nai vàng ngơ ngác”.

_Ê...ê...ê..., giờ nói gì nữa mậy?- thằng Tín làm dấu ra hiệu cầu cứu tui.

_Hừm...ừm...khen nó đẹp đi.

Nghe vậy thằng Tín phun ra liền mấy câu.

_Bạn...bạn...bạn....đẹp...lắm...Đẹp....đẹp....nhất....ừm... lúc...bạn....giặt đồ.- nó lắp bắp.

_Mày có bị ngu không? Đẹp nhất lúc giặt đồ?- tui với hội chiến hữu thất vọng náo nê.

_Hả?- con bé bước lại gần bờ tường, chỗ thằng Tín đứng.

_Ê...ê...ê...nói gì nữa mày???

_Nói lại lần nữa, nó không có nghe thấy mày.- tui gắt

_Bạn.....đẹp lắm!- nó la làng

_Hở? Bạn nói chuyện với ai vậy?- con bé ngạc nhiên.

_Vớiiii...với bạn.- Nó tiếp tục lấp bắp

_O...

_Ê T, nói gì tiếp giờ?- thằng Tín nhìn tui cầu cứu.

_Tên, tuổi, trường, lớp, số điện thoại.- tui vừa nhai singum vừa nói

Thằng Tín: “À...ừm...tên, tuổi, trường, lớp, số điện thoại.”

Con bé trở mặt, quăng lại cho thằng Tín một câu rồi” Đồ hâm” rồi đi thẳng vô nhà.

_Há há há há...- cả đám bọn tui ở dưới nghe vậy ôm bụng lăn lộn cười

Thằng Tín nhảy xuống, nó lườm cả đám rồi đi thẳng, không nói lấy một câu.

_Hì hì, say xà bông thì chỉ có nước chết...-Bóng biển cười

Vừa quay lưng ra, định đi lên lớp thì...

_Ê! Trống vô rồi, giờ này còn đi đâu?!

Tui giật mình, lại là con nhỏ trực cổng, sao đi đâu cũng gặp nó hết vậy nè. Mấy thằng chiến hữu thấy trực cổng cầm cuốn sổ thì lui đi hết.

_Ổ lại mạnh khỏe nha, tui tao có việc.

Tui đỡ ra, nhìn nhỏ trực cổng, nó cũng chăm chăm nhìn tui. Tui nuốt nước bọt, mồ hôi nhễ nhại.

_Trong vòng hai ngày, vi phạm gần chục lần. Thế nào cũng bị hạ hạnh kiểm.- trực cổng nhìn tui cười cười.

Tui không nói gì.

_Chắc học kì này khỏi đi thi học sinh giỏi luôn ha T ha.- trực cổng vẫn cười, mà làm sao nó biết tui thi học sinh giỏi.

Tẩu vi thượng sách, đang nheo mắt thì tui giả bộ bất ngờ:

_Nhìn đằng xa.....!!!!- tui chỉ tay ra phía dãy nhà vệ sinh.

Theo phản xạ, nhỏ trực cổng liền ngó qua.

_...Con chó nó tha con mèo!!!- tui ba chân bốn cẳng ù té chạy

_Hả?...Đứng lại! Còn dám chạy nữa hả?!!!- nhỏ trực cổng hét toáng lên

Chạy vèo lên lớp, nhảy tót vô bàn ngồi, tui thở hổn hển.

_Làm gì mà thở ghê vậy T?- nhỏ Châu hỏi

_Bị...ma rượt đó mà...-tui bắt đầu xạo sự

_Cái gì? Thiệt hay giỡn đó?

_Thiệt...con ma đó....cao khoảng mét sáu, da trắng, tóc nâu....hung dữ kinh khủng....

_O...ma gì kì vậy?- nhỏ Châu thắc mắc

_Con ma đó....

Tui chưa kịp nói dứt câu thì...

_T! Có T ở đây không?!!- nhỏ trực cổng ở đâu mà bay tới lẹ vậy.

_Có chuyện gì vậy?- lớp trưởng đi ra hỏi

_Vi phạm nghiêm trọng nhiều lần, còn dám lừa đảo nữa.

_Hả?!- con lớp trưởng trở mặt, quay qua ngo tui.

_Không, không, lừa gì, điên à?!!!!- tui chối bay chối biến

_Đi ra đây ngay!- nhỏ trực cổng chỉ mặt tui.

_Không!!!!- tui nhảy tót xuống bàn chót.

Đúng lúc đó thì Linh bước vào.

_Có chuyện gì vậy?- Linh hỏi nhỏ trực cổng.

Vậy là nó trình bày hết cho Linh nghe chuyện từ hôm thứ hai tới giờ. Linh không nói gì, em chỉ nhìn tui rồi tủm tủm cười. Em ra hiệu cho tui ra ngoài. Hết đường trốn, tui đành lủi thủi đi ra, mặt một đồng như cái bánh bao chiên.

_Trào triển sĩ.- tui hầm hầm làm giọng ngọng nghịu nhìn nhỏ trực cổng

_Ghi thêm một lỗi nữa là sáu lỗi. Ba lỗi hạ một bậc hạnh kiểm, sáu lỗi là hai bậc.- nó ghi ghi chép chép.

_Cái gì?!! Giỡn à? Cái gì mà sáu lỗi?!- tui phồng mang trợn má

_Chứ gì? Ra khỏi trường không có phép, không tôn trọng người khác, quần áo không ngay ngắn, tóc dài, làm người khác bị thương mà không xin lỗi, cuối cùng là lừa đảo.- giọng nó lạnh tanh

_Ô, T, lừa đảo cái gì vậy?- Linh bắt ngờ

_Đâu...biết đâu.- tui ngớ người ra.

_Nhìn đằng xa....con chó nó tha con mèo.- trực cổng gằn giọng

_Cái đó mà là lừa đảo đảo à?!- tui cãi

_Không lừa đảo chứ là gì?!- trực cổng la lớn

Rồi hai bên cãi nhau như cái chợ. Không ai chịu ai, Linh cố gắng can ra nhưng không được.

_Làm gì mà ầm ĩ vậy?! Theo tôi lên văn phòng.- tiếng ông giám thị văng vẳng

Vậy là tui bị xách đầu lên văn phòng.

Sau khi trình bày mọi chuyện, đáng lẽ tui sẽ bị hạ hạnh kiểm nhưng mà lúc đó may có thầy anh văn đỡ giùm nên nên bị phạt lao động công ích, hai tuần!!!!!!!!!!!! Ngày nào cũng phải làm.....Sao mà số hẻo dữ vậy???

Đi ra khỏi phòng, tui lườm nhỏ trực cổng, nó cũng lườm tui. Lúc đó nó mà là con trai thì tui tấn cho nó một trận rồi. Bực tức đi về lớp. Vô lớp, ngồi xuống chỗ. Linh nhìn tui ái ngại, rồi quay lên nghe giảng bài.

_Có sao không T?- nhỏ Châu ân cần

_Không có gì hết, chán...- tui úp mặt xuống bàn

Làm một giấc tới cuối tiết. Có ai đó vỗ vỗ vai tui.

_Dậy T, xuống sân trường nghe thông báo sắp xếp học sinh giỏi đi thi kìa.- nhỏ Châu kêu tui.

_Hử? Giờ...xuống liền à?- tui ngáy ngủ

_Ừ, lẹ đi.

Tui lồm cồm đứng dậy, vương vai, ngáp một cái thiệt đã, gãi gãi đầu rồi lết thết bước xuống dưới sân trường.

Xách mấy chồng ghế nhựa ra để hàng dài như sắp chào cờ. Tui ngồi kế Linh.

_Các em trật tự, nghe thông báo và công bố danh sách những em được chọn đi thi học sinh giỏi cho trường!!!

Rồi ông thầy hiệu trưởng lên nói một tràng về quy định phòng thi. Xong, tới phần công bố danh sách dự thi, một hồi sau tới danh sách môn anh văn, đương nhiên là có tui. Nghe tới tên mình tui bước lên. Đứng đó cười hãnh diện.

_Và cuối cùng là em Minh Anh.

Tên lạ hoắc, chưa nghe bao giờ. Chắc là ma mới trong đội. Tui không để ý lắm, đến khi nó bước lên thì mới móm. Là con nhỏ trực cổng!

Tui nhìn nó chằm chằm, nó không nói gì, chỉ nhìn tui rồi nhoẻn miệng cười.

....còn tiếp.... 57

Quả báo! Đúng là quả báo! Làm điều ác nhiều quá nên giờ trời cho tui gặp nó, nó đeo riết không nhả đây mà...

_Hãy cho các bạn trong đội học sinh giỏi một tràng pháo tay nào!!!- ông hiệu phó phát biểu.

“Bộp!Bộp!Bộp!” Cả sân trường vỗ tay rần rần. Có ai giúp tui thoát khỏi con nhỏ này không?

_Chà, học sinh giỏi luôn ta.- Trực cổng đứng đó nói

_Gr....-tui liếc nó, không nói nên lời

Rồi tất cả về chỗ. Lúc đi xuống nó còn đá đểu tui:

_Liệu mà học hành đàng hoàng, vi phạm một lần nữa là coi như xong, tôi canh chừng ông kĩ lắm đó.

Nghe nó phán câu đó thì sống lưng tui lạnh toát. Về chỗ, tui ngồi xuống, thơ thẩn, ngẩn ngơ.

_T, T!- Linh gọi tui

_Hả....-tui giật mình

_Anh làm sao vậy?

_À...à, không có gì.- tui vuốt mặt

_Bị bệnh hả?- Linh ân cần

_Không...không có gì mà.

_Ừ...- Linh nhìn tui lo lắng

Tui ngồi đó vò đầu, bứt tóc, làm sao, làm sao để đá cho con ma mới văng ra khỏi đội đây. Có nó thì coi như đời tui từ đây chấm dứt.

_Linh! Sao em không thi học sinh giỏi?- tui hỏi

_Hở...à...năm nay em không muốn thi, em muốn nghỉ ở nhà.- Linh nhìn tui

_Sao vậy?

_Làm biếng.- Linh lè lưỡi

_Trời đất...- nghe xong muốn bật ngửa.

_Em ở nhà, có gì qua nhà, em ôn thi cho anh luôn.- Linh cười tinh nghịch

_Ồ...

Xong, Linh không chịu đi, kiểu này tui lên đĩa.

_T....xuyết!- thằng Năm nổ kêu tui

_Gi?

_Xuống dưới đây...thằng Tín muốn nói chuyện với mày nè.- nó ngoắc ngoắc tui

_Hửm...ờ.

Nghe vậy, tui kéo theo cái ghế bay tốt xuống chỗ tui nó.

_Nào nào, chuyện gì?- tui hỏi

_T! Mà thấy gì không?- thằng Tín hất hàm qua phía bên lớp kế bên.

....Học sinh....

_Ừ, học sinh bao gồm những ai?- nó hỏi tiếp

_Gồm....mấy đứa trong lớp học...- tui bắt đầu mệch với trò hỏi đáp của thằng này

_Ừ, có bao nhiêu trai, bao nhiêu gái?- nó hất hàm tiếp

.....- tui đờ ra, không hiểu nó muốn cái gì

_Trả lời lẹ đi, thằng ngu.- nó vênh mặt

_Grừ...có cái con bà mày bên đó à?! Dám chửi ông ngu à?!- tui nổi nóng, lấy tay gõ lên đầu nó liên tiếp.

_Ui da! Ui da! Xin lỗi lão đại mà, xin lỗi mà!- nó van xin

Tui vẫn không tha, chúa ghét mấy trò cù nhầy dờ hơi như nó. Tiếp tục đánh, lát sau, mồm tui mới dừng lại.

_Tha ày đó.- tui thở hồng hộc

_Ui da...- nó lấy tay xoa xoa đầu, mặt nhăn nhó.

_Muốn gì, nói lẹ!

_Ờ...mày thấy có bao nhiêu...

Không đợi nó nói hết câu, tui giơ tay định cho nó thêm phát nữa vô đầu.

_Cảnh báo mày lần cuối, nói gì nói lẹ đi.- đầu thằng này cứng vãi, đánh đau tay bỏ

_Ui da...chuyện là vậy....mày quen con nhỏ hồi nãy phải không?

_Con nào?

_Con nhỏ nãy đứng kế mày đó.

_Có chuyện gì?- tui quắc mắt

_Hề hề, chả là nó xinh hen mày...-thằng Tín xun xoe, cười gian xảo, mặt như nịnh thần

_Hết con xà bông lại tới con này à?

_Hề hề, lão đại giúp đi mà...

_Éo, tao có thù với nó.

_Ờ, chuyển giùm bức thư thôi mà, có gì khó đâu...

_Không.

_Một Sting.

_Không.

_Hai.

_Không.

_Ba Sting luôn.

_Hừm...năm chai thì tao còn suy nghĩ.- không biết sao mình ghiên Sting tới vậy.

_Bốn chai...- nó nói

_Năm chai.

_Thôi, bốn chai rưỡi.

_Dẹp mày, không nói gì hết- tui gắt

_Được rồi, năm thì năm.- nó chấp nhận

_Hờ hờ...- tui nhìn nó cười.

Rồi thằng Tín lấy trong cặp ra xấp giấy A4, trong đó có một tờ viết kín mít chữ, nó lấy tờ đó đưa cho tui.

_Gì mà nhiều vậy?!

_Hề hề, vậy là còn ít đó con. Đưa đây, ông dán lại.- Nó cầm lá thư gấp lại rồi bỏ vô phong bì.

Chợt lúc đó tui nảy ra tối kiến. Tui lấy tờ giấy A4 ra, cầm cây viết lông của thằng Tín viết lên mấy chữ: “TAO BỊ ĐIÊN”

_Viết gì vậy?- nó hỏi

_Im, bí mật quân sự.- tui gắt.

_Đưa chai keo cho ông đây.- tui giật lấy chai keo từ tay thằng Tín.

Từ từ lần mò qua lớp kế bên, chui lủi một lúc cũng tới được chỗ con nhỏ trực cổng đang ngồi. Ngồi đâu không lai đi ngồi hàng thứ đầu nữa chứ.

_Ê...ê..làm trò gì vậy?- một đứa ngồi đằng sau trực cổng hỏi tui

_Không có gì gửi tí đồ thôi.- tui nói

_Gửi gì??? Gửi ai?- con đó nói tiếp

_Đưa đồ cho...ừm...nhỏ Anh gì gì đó.- thật lúc đó không nhớ tên con trực cổng là gì

_Gửi gì?! Nói!

_....Gửi thư... Bất ngờ nó giật bức thư trên tay tui, rồi nói:

_Đây! Gửi cho.

_Ồ...không...- tui dờ ra

_Đi về lớp.- nó ném cho tui cái nhìn sắc lẹm

_Nhưng..

_Đi!

Rồi nó quay lên nói gì đó với con trực cổng, trực cổng quay xuống nhìn tui. Ặt...vọt lẹ...không thì bị hạ hạnh kiểm

_Ê! Đứng lại!- con trực cổng la lên.

Xong, kì này coi như lên đĩa...Tui từ từ quay lại

_Gì đây?- trực cổng đưa bức thư lên hỏi

_Thư...

_Hừm...được rồi, về đi.- nó nheo mắt

Hơ...hên dữ vậy, tui mừng hết lớn, ba chân bốn cẳng chạy về lớp, quên luôn cái kế hoạch trả thù củ chuối.

Vọt về chỗ ngồi, tui thở hển hển:

_Thư chuyển tới tay nó rồi đó.- tui nói với thằng Tín

_Ế hề hề, lão đại đúng là thần thánh, ngưỡng mộ lão đại ngất trời xanh....- nó cười cười, nịnh hót.

_Sao? Năm chai Sting của ông đâu? Nói nhiều à?- tui ngênh mặt

_Ấy da, tang bốc vậy mà còn đòi Sting nữa à?

_Mày nói gì?- tui liếc xéo nó

_À...à, không có gì, năm chai Sting chứ có nhiều đâu, chuyện nhỏ.

_Hờ hờ, giải.

Xong xuôi hết mọi chuyện, tui lại quay lên chỗ cũ ngồi với Linh.

_Nãy giờ đi đâu vậy?- Linh hỏi

_À, xuống dưới nói chuyện với tụi nó.

_Ờ...- Linh ậm ừ rồi quay lên.

“Các em có thể ra về”, trời ơi, cuối cùng cũng được về! Ngồi nghe mấy ông thầy, bà cô thay nhau phát biểu, mệt chết.

_T! Ở lại lao động.- con lớp trưởng kêu tui

_Ồ...

_Cô nói ông bị phạt lao động hai tuần, ở lại làm đi.

_Còn...mấy thằng kia thì sao?- tui chỉ tay qua phía mấy thằng chiến hữu.

_Không, chỉ có mình ông làm thôi.- lớp trưởng trả lời rồi quay đi.

Chưa gì mà đã phạt rồi sao? Tưởng mai mới bắt đầu chứ.

Tui ngán ngẩm đưa mắt qua mấy thằng chiến hữu, tụi nó thấy tui nhìn thì cong đuôi bỏ chạy hết. Bọn cờ hó. Bọn học sinh trường mình ghê thật, mới ra về được năm phút mà cả sân vắng tanh, chỉ còn mình tui, lác đác mấy đứa bị phạt lao động.

_T!

_Hử...- tui đang ì ạch khiêng mấy chồng ghế đem đi cất thì có ai đó kêu tui.

_Chưa về nữa hả?

_Ai vậy?- tui ôm chồng ghế cao trước ngực nên không thấy gì hết.

_Minh Anh.

_Hơ...- ơ cái đệt, nghe nó nói tui muốn làm rớt luôn chồng ghế

_Bị sao vậy?

_À à, không có gì.- tui run run

_Đặt chồng ghế xuống đi.- Minh Anh kêu

Từ từ đặt chồng ghế xuống...đặt xuống nhanh quá không chừng lại bị nó ghi sổ hạ kiểm điểm vì tội chống người thi hành công vụ.

_Rồi...có chuyện gì không???

_Nè, trả đó.- Minh Anh đưa cho tui tờ giấy.

Chưa kịp nói gì thì thằng Tín ở đâu chạy tới.

_Ê!!! Lão đại!!! Sting nè.- nó cầm mấy chai Sting, ba chân bốn cẳng chạy vào lại chỗ tui đứng.

_Nè Sting của....- đang nói bỗng dưng nó dừng lại, hai mắt nhìn trực cẳng trân trân.

_Chào...- Minh Anh chào thằng Tín

_Ồ...ờ...chào...- thằng Tín ngọng ngịu

_À, thôi, chào hai bạn, mình đi...

Nói rồi trực cồng đi thẳng ra nhà xe. Thằng Tín vẫn còn nhìn theo không chớp mắt.

_Ê, nhìn gì dữ vậy mày?

_À...mà cái gì vậy?- nó chỉ tờ giấy tui cầm trên tay.

_Ai biết, nó mới đưa cho tao.

_Mở ra coi coi.- thằng Tín hỏi tui.

_Từ từ.

Tui mở tờ giấy ra, trong đó ghi mấy dòng.

“Hừm...học sinh giỏi anh văn gì mà viết thư tình bằng tiếng anh sai ngữ pháp tùm lum vậy T? Đã vậy còn sến rện nữa, đọc mà nổi hết da gà...nhưng mà cũng tình cảm lắm đó.”

Đọc xong, tui đờ ra, ngó qua thằng Tín.

_Mày viết thư xong có kí tên không vậy?

_Chết...tao thấy không ghi cho nó nó lằng mạn

_Lằng lằng cái thằng cha mày!!! Bây giờ nó tưởng tao viết thư cho nó rồi kìa thằng cờ hó!!!

Nổi nóng, tui quăng tờ giấy xuống đất rồi sút vô đít nó mấy phát.

_Chuyện gì vậy?!- Linh chạy tới

_Hơ...ờ...không có gì...- tui rụt chân lại,

_Nó...nó đánh Tín- thằng Tín mách lẻo.

_À, mà nãy giờ em đi đâu vậy?- tui đánh trống lảng

_Đi ăn hàng với Vi, hì hì, cái này cho anh nè.- Linh cười tít mắt, em đưa cho tui chai Sting ướp lạnh.

_Ồ, hì, cảm ơn.

Tui gỡ gói đầu, giở tay ra, chưa kịp lấy thì...

_Ó...cái gì đây?- Linh cúi xuống nhặt tờ giấy lên

_Ê ê...đừng có coi, tầm bậy không đó!!!- tui hoảng hồn, hươ hươ tay định giặt tờ giấy.

Nhưng mà Linh nhanh hơn, em né sang một bên rồi đứng đó đọc. Rồi! Đời tui coi như bể mạc...

Linh đọc xong, chai Sting trên tay em rớt xuống đất.

_Từ từ, nghe anh giải thích.- tui hoảng loạn

_Anh là đồ tồi!!! Em không muốn nhìn mặt anh nữa!!!!- Linh rơm rớm nước mắt rồi chạy vụt đi.

_Không phải mà!!!! Nghe anh giải thích đi!!!!.

Tui liền đuổi theo Linh.

...còn tiếp....

p/s:Những việc tranh chấp cãi vã trên Ola BE này không liên quan nên đừng lôi BE ra. Còn về tên truyện thì các bạn cop về đừng nên đổi tên truyện của mình thành những tên đại loại như là “Tâm sự hài của thằng cưa gái”, “Nhật kí tán gái của thằng nghiện game”, nhảm. Truyện chỉ có một tên duy nhất là “Ngắm...”.
Chào thân ái và quyết thắng. 58

_Linh! Linh! Nghe anh nói đi! Không phải như em nghĩ đâu!- tui đuổi theo

Linh không nói gì, em đi một mạch thẳng ra cổng. Bà chị giúp việc chờ sẵn ngoài đó.

Linh ngồi lên xe rồi kêu bà chị rồ ga phóng thẳng, bỏ lại tui đứng đó một mình, đơ như cây cơ. Hít bụi.

__Ê.- thẳng Tín chạy ra vỗ vai tui

Tui không nói gì, quay lại nhìn nó bằng cặp mắt căm hận. Thằng Tín thấy vậy, giật mình lùi lại. Tui nhìn nó, mặt hầm hầm:

__Mày....Linh mà bỏ tao thì...tao sẽ tự tử...rồi tao giết mày sau...-Không biết nói nhảm làm sao nữa.

Nó không nói gì, lủi thẳng ra cổng rồi chạy biến. Tui lết từng bước, dẫn chiếc xe ra ngoài, bỏ lại mấy chai Sting ở đó, ai muốn uống thì uống. Đạp xe về nhà, trong lòng khó chịu quá. Xui hơn gì nữa. Tới nhà, mở cổng, quăng chiếc xe vô góc, xách cặp đi thẳng lên lầu. Mở cửa phòng cái rầm, nằm phịch xuống giường. Ngán ngấm, móc cái điện thoại ra, nhấn số của Linh.

“Tút...tút...tút..”

Gọi thêm lần nữa, vẫn vậy. Trời ơi là trời, sao con khổ quá vậy nè?!

Nằm trên giường gãi đầu, bứt tóc, suy nghĩ đủ kiểu, không biết làm sao cho Linh hết giận mình nữa....Rồi tui ngủ quên lúc nào không hay.

Giật mình thức dậy, ba giờ mấy chiều rồi. Mơ màng lấy cái điện thoại ra bấm số Linh “Tút...tút...” vẫn không trả lời. Sao mà giận dai quá vậy không biết. Mặc kệ, chắc mai hết giận. Vô toilet, rửa mặt, súc miệng. Hôm nay không có bài, đi chơi thôi. Thay bộ đồng phục ra. Dắt xe ra ngoài cổng, chuẩn bị đi.

__T! Đi đâu vậy?!- má từ trong nhà đi ra

__Dạ, con đi qua nhà thằng Quý.

__Học bài hết chưa?

__Hôm nay không có bài, má.- tui trả lời

__Không có cũng phải học, đi tới sáu giờ rồi về nghe chưa.

__Dạ con biết rồi.

Nói đoạn tui nhảy lên xe, phóng thẳng. Vừa chạy vừa lấy điện thoại rủ mấy thằng chiến hữu đi chơi.

__Quẩy?- giọng của Năm nổ

__Đi chơi mày.

__Xin nhối, ngộ đang học bài.

__Học gì?

__À, ngộ đang học tin học.

__Cái gì?

__Ờ ờ, fifa đó mà.

__Ở đâu?- tui hỏi

__Mày biết rồi còn hỏi.- nó trả lời xong liền cúp máy.

Không lẽ lát nữa lại ngồi net chung nó, không, quanh đi quẩn lại chỉ có nhiều đó, chán chết. Đạp xe lại quán net, dắt xe vô trong. Mới chiều mà đã đông nghịch người. Tui đảo mắt, ngo nghiêng 1 vòng quán net thì thấy Năm Nổ, nó ngồi ở trong cùng.

__Ê! Ê!

Chắc tại đeo headphone nên tui kêu nó không nghe. Quán này khá nhỏ, có khoảng 20 máy đặt dọc hai bên, mấy thằng chơi Võ Lâm vớiDOT kích chửi nhau ồm ồm, mùi thuốc lá thì nồng nặc. Dân chúng ngồi đầy ra cả đường đi vô, chen lấn cực khổ mới chui vô được gần tới chỗ thằng Nổ.

_Anh ơi, tránh qua cho em chút.- tui nói với một thằng, nó chắc cũng tầm 18, 19 thôi.

_Gì?!- nó quay qua tui, mặt hầm hầm

_À...anh xích vô một chút cho em qua được không.- tui giả bộ cười thân thiện

_Biến, tự kiếm chỗ mà chui.- nó hất hàm

Hơ...giang hồ tuổi teen à? Bắt đầu nóng máy rồi nhưng một sự nhịn, chín sự lành, tui vẫn cố gắng mở miệng cười.

_ Anh...cho em qua một cái được không?

Bỗng dưng nó đứng phắt dậy, đá chân vào cái ghế cái rằm.

_ĐM mày, có biến không?!- nó nói bằng cái giọng giang hồ.

_Ồ...-tui giật mình

_Ê...ê...chuyện gì vậy?- thằng Nổ chạy lại

_À...không có gì đâu, đi chơi mày.- tui nói Năm nổ, thằng kia vẫn trừng mắt nhìn tui.

_Đợi tao tí, đang đá.- nó vừa nói vừa chỉ vào máy tính

_Ừ...vậy tao đi, lát trở lại.- tui nói rồi quay đi, bước ra ngoài

_Ê, sẵn mày chạy đi mua giùm tao mấy thứ coi.-thằng Nổ chạy theo, vỗ vai tui

_Mua gì?

_Mày chạy ra hàng thuốc tây mua cho tao một vỉ thuốc xổ, hôm rày bị bón quá....- nó nhăn mặt rồi thì thầm với tui.

_Hờ hờ...nghe HKT đi, khỏi uống thuốc, hợ hợ...- tui cười đều

_Thôi, lẹ đi mày. Tiền nè.

_Biết rồi.

Dắt xe ra ngoài, tui chạy lại đằng nhà thuốc tây.Chạy vô trong:

_Chị ơi, lấy cho em 1 vỉ thuốc xổ đi chị.

_Có nhiều loại lắm, em muốn lấy loại nào?

_Ồ...loại cỡ tuổi em có không?

_Có chứ, đây, em lấy thuốc uống hay sao?

_Dạ...

_Ừ, vậy thì em lấy Ex-lax nha.

_Dạ, vậy uống vô có tác dụng phụ không chị?

_Có chứ, thuốc xổ nào cũng vậy. Uống cái này thì em sẽ bị đau quặn bụng, tiêu chảy, buồn nôn nữa. Em muốn lấy loại khác không?

_Cứ lấy em loại này đi.- dù sao cũng đâu phải tui uống.

Mua thuốc xong, tui chạy lại quán net, Năm nổ vẫn còn mãi mê, tui để ý thấy thằng kia vẫn còn ngồi, lượn miệng chửi bới. Đúng là mấy thằng nghiện. Tui đi vô, khêu thằng Năm nổ.

_Nè mày, xong chưa?

21. Chương 21

_Okê, okê, đợi tao 5 phút nữa, sắp vô địch rồi.- nó nói mà hai mắt vẫn dán chặt vô màn hình

_Ừ...-tui nhìn nó bực bội.

Thằng giang hồ kia vẫn ngồi đó chơi game, miệng vẫn chửi bới không ngừng, nhìn là chỉ muốn tọng vào mồm nó một phát. Người gì mà thời này còn đề bầy ba Đan Trường, đã vậy còn đen nhẻm y như thằng Kì Lờ, mình mẩy ốm tong teo, cao nghều ngệu mà cũng bày đặt làm giang hồ. Ông là ông chỉ cần tặng ột đấm là ô la la, ba má nhìn không ra. Đang lườm nó thì:

_Anh hai?!- đứa nào vỗ lưng tui

_Ai anh mày?- tui quay phắt qua

_O...xin lỗi. T à?

Êt, Minh Anh, làm cái gì ở đây vậy trời? Tui ngỡ người ra, sao dạo này toàn bị ám.

_Hơ...ờ...chào...- tui cười cười

_Chào.- nó chào lại

Rồi Minh Anh quay qua thằng giang hồ bầy ba si đa đầu đất lúc nãy:

_Anh hai, mẹ em kêu anh về kìa.

_Hả? Đợi anh chút....đm nó...đá thua,,à đợi chút nha...đm nó...-thằng ba trợn đó vừa trả lời vừa “chơi” game.

_Ừm...lẹ đi...- Minh Anh im lìm

Nhỏ Minh Anh đứng đó đợi, nhỏ nhìn tui ra chiều khó hiểu.

_Sao con trai ai cũng mê game hết vậy?

_Hờ hờ,,còn mê gái nữa chứ...- tui bị liệu giữa game với gái, hể ai hỏi tui về game là tui lại thêm gái vô.

_O...- nhỏ nhìn tui trân trân

_Hơ hơ...không có gì, đừng để ý.- tui nhún vai

_Cô ơi! Cho con chai Pepsi!!!- thằng giang hồ hét toáng lên

_Đợi chút! Có liền!- bà chủ trả lời

Thằng Năm nổ vẫn dán mắt vô màn hình. Nhỏ Minh Anh thì đứng đó đợi thằng giang hồ, lâu lâu lại nhìn lên tui, thấy tui nhìn lại liền quay mặt đi chỗ khác. Chán, tui lấy vỉ thuốc xỏ của Năm nổ lên coi chơi rồi đi lại bàn của bà chủ mua cái cạc fifa.

_Trời ơi!Sao lâu quá vậy? Pepsi đâu?!!!- thằng giang hồ hét lên

_Từ từ, đợi chút có liền!- bà chủ trả lời.

_Dì H, lấy con cái cạc fifa hai chục đi.- tui nhìn bà chủ cười cười

_Trời ơi, T! Sao cả tháng nay không lại quán, không có mày quán đi ể quá trời.

_Hờ hờ...dì giỡn nữa, vậy mà ể...

Tui chơi ở đây cũng lâu năm, riết bà chủ với tui thân lúc nào không hay. Hồi đó có lần lại chơi mà bà chủ bận công chuyện không coi tiệm được nên nhờ tui. Bữa đó chơi cả buổi chiều không tốn 1 cắc mà còn được thêm cái thẻ nạp nữa.

_Bà chủ!!! Pepsi đâu?!!

_Có liền, có liền!

Rồi dì H quay qua tui:

_Cái thằng quỷ đó không biết ở đâu tới, nó chơi từ sáng tới giờ chứ ít gì. Thấy con nhỏ con gái không? Sáng giờ qua đây kêu nó cả chục bận rồi. Dì thấy nhỏ đó dễ thương đó T.

_Dạ? - tui trở mắt

_Dạ gì, dốt nó đi con trai.

_Thôi dì cho con xin hai chữ “bình yên”.

_Mày...thiệt tình...-dì H cười

_Bà chủ!!! Pepsi!!!

_Đợi chút!

Rồi dì H đứng dậy định đi làm nước thì có người lại tính tiền.

_Thôi, dì tính tiền người ta đi, con làm nước cho.

_Ồ, làm giùm dì nha.

Rồi tui đi lại chỗ máy kết nước ngọt, lôi chai Pepsi ra. Để lên bàn cùng với vỉ thuốc của Năm nổ. Bỗng dưng thấy mình ngu, mắc gì phải làm nước cho thằng giang hồ đó chứ. Nhìn qua vỉ thuốc....nhìn qua chai Pepsi....lại nhìn qua vỉ thuốc....hì hì...nảy ra tối kiến.

Tui chạy lại nhà vệ sinh, lấy cục đá chặn cửa. Gỡ bốn viên thuốc ra, đập nhuyển ra như bột. Xong, đổ Pepsi vô, tui lấy đũa khuấy thật đều cho thuốc tan ra. Cuối cùng là bỏ nước đá. Hí hửng đem nước lên cho anh giang hồ bấy ba.

_Hì...hì...mời anh uống nước.

Nó không nói gì, chỉ liếc nhìn tui. Liếc nữa đi, lát nữa mày sẽ van xin trong đau đớn...hì hì.

_Ê, tao xong rồi, đi chưa mậy? - Năm nổ vỗ vai tui

_Chưa, đợi tí.- tui gất

Lát sau, giang hồ kêu tính tiền, nó đưa miệng hút phát hết luôn nguyên ly Pepsi, hơi nó dài thật...Nó đi ra, nhỏ Minh Anh cũng đi ra theo, nhỏ quay lại chào tui. Nhìn Minh Anh...tui lại nghĩ ra tối kiến.

_Ê- tui vỗ vai nhỏ

_Hả?

_Đi uống trà sữa với T không?

_Bây giờ à?

_Ừ. Đi không?

_Cũng...được.- Minh Anh hơi lưỡng lự

_Rủ anh của bạn theo luôn ha.- tui cười

_Ừ- nhỏ gật đầu cười.

Rồi nhỏ chạy lại nói gì đó với giang hồ, thằng giang hồ nhìn tui, nói nói gì đó với nhỏ Minh Anh rồi cuối cùng nó gật đầu.

_Được rồi, anh chịu đi rồi.

_Ừ, vậy đi thôi.

Định bước ra thì Năm nổ kéo tui lại.

_Ai vậy? Mắc gì đi chung với nó?

_Cứ đi đi, lát có trò vui ày coi...hì...hì

_Hả?

_Khuyến cáo, đem theo mặt nạ chống độc.

_Mày hâm à?- nó chửi tui

_Không, lát nữa mày biết hì hì...Mà gọi điện mấy con bạn hàng xóm của đi nữa nha.

_Mấy con đó nói chuyện chảnh choẹ, sốc óc nhau lắm. -Năm nổ nhẩn mặt

_Cứ gọi đi, tao đảm bảo lát có trò vui mà.- tui cười cười.

_Ờ.

Rồi mấy tui dẫn giang hồ với Minh Anh ra quán trà sữa quen thuộc. Thằng giang hồ chở nhỏ, còn tui thì chở Năm nổ...Khĩa...khĩa...đám hăm dọa ông à? Ông sẽ ày chết trong đồng phân...khĩa...khĩa...

Tới nơi, cả đám vô quán. Em phục vụ mời cả đám chọn nước:

_Anh hai uống gì?- nhỏ MinhAnh hỏi thằng giang hồ

_Gì cũng được.- nó hất hàm

Rồi nhỏ quay qua tui.

_Mình uống hồng trà. Anh mình thì gì cũng được, T kêu đi.

_Cho mình 1 trân châu bạc hà, 1 hồng trà, cà phê sữa với 1 sinh tố bơ nha.- tui đưa em phục vụ cái menu rồi cười.

_Ừa, ai uống sinh tố bơ?- Năm nổ hỏi

_Mày biết mà còn hỏi.- tui cười

Lát sau.

_Ra là anh dưới quê mới lên à?-tui nói

_Ừ...- Minh Anh trả lời giùm nó

Thằng giang hồ vẫn ngồi đó làm mặt ngầu với tui. Lát nữa thấm thuốc là mày chết, con trai à.

“Tẹtẹtẹtẹtẹtẹt!!! Tũnnnnnnnn.....!!!!”, tiếng sấm vang trời.

Minh Anh quay đỏ mặt, quay qua nhìn thằng giang hồ. Mặt thằng giang hồ chuyển từ đen sang xanh lá.

_Hì...hì...hì...- tui cố gắng nhin cười

Thằng Nổ thì đưa tay lên bịt mũi.

_Nổ đâu?! Mày đâu rồi?!

Đúng lúc này, mấy con hàng cá, bạn của Năm nổ tới...

...Còn tiếp.... 59

Trước mắt tui hiện ra hai đứa con gái, một đứa là cá sấu chính hiệu. Cái miệng oang oang không ngừng, đã vậy giọng còn chua hơn giấm, ăn nói cực kì “có duyên”. Con người ta không được cái thì ít nhất cũng phải có cái khác bù vô, đằng này tính nết không được, bên ngoài cũng không được nốt. Người gì lùn tịt, tròn vo, nhìn y như cái hột mít. Mặt thì...mô phật....cái đầu như đồng rơm, đã vậy còn bày đặt đi đánh rổ...nhìn không khác gì...siêu xay da cấp 4.

Còn đứa đi chung nó thì thấy im im, có vẻ đậm thắm hơn. Da trắng, mặt cũng có thể gọi là xinh, tóc cắt ngắn, ăn mặc nhìn rất cá tính. Ấn tượng lần đầu gặp nhau luôn.

_Ê, kêu nước coi mậy?!- con hột mít kia không thèm chào hỏi gì tui tui.

_Ờ...- Năm nổ miễn cưỡng.

Em phục vụ đem menu ra, đưa cho con hột mít. Nó liếc sơ qua một lượt rồi hỏi:

_Còn kem không?

_Dạ, quán hết kem rồi chị.- em phục vụ nhỏ nhẹ

_Cái gì?! Cái quán lớn vậy mà không có nổi một ly kem à?!!- bỗng dừng con hột mít kia hét lên, muốn thùng luôn lỗ nhĩ.

_Ồ...- em phục vụ ngớ người ra

_Ồ ơ cái gì?! Giờ tao hỏi là có đem kem lên đây hay không?!!- con hột mít giở giọng giang hồ

_Thôi! Không có kem thì lấy cái khác! – Năm nổ can

Cuối cùng con mẹ hột mít cũng chịu lấy cái khác. Em phục vụ đi ra, ném lại cái nhìn đầy khó chịu. Cả đám ai cũng im lặng, chỉ có mình con hột mít là cứ oang oang cái mồm, thao thao bất tuyệt, đủ chuyện tầm xàm bá láp. Chợt...

“Tẹtẹtẹtẹtẹtẹtẹtẹtẹt...!!!!”. Bỗng dừng cả không gian im bật, con hột mít đang nói cũng phải im mồm lại. Nó đờ ra. Tui đưa hai tay lên vuốt mặt, thực chất là để che cái miệng đang ngoác rộng ra vì cười. Năm nổ không nói gì, cho luôn hai ngón tay vô lỗ mũi. Minh Anh thì cứ liếc nhìn anh giang hồ, mặt nhỏ đỏ bừng. Anh giang hồ thì mặt cắt không còn giọt máu, thờ đốc. Nhỏ con gái đi chung con hột mít cũng ý nhị đưa tay lên che mũi. Anh giang hồ lúc này chắc nhục không tả nổi rồi.

Lúc này em phục vụ đem đồ uống lên. Tui để ý em ấy hơi nhú mày, chắc ẻm nghe mùi rồi.

Xong, sau khi cái mùi hương có vẻ nhạt nhòa bớt, tui đẩy cho anh giang hồ ly sinh tố bơ.

_Uống nước đi anh.- nhỏ Minh Anh nói

_Ừ...ừm...- anh giang hồ vẫn thờ gấp, mồm hôi nhễ nhại

_Anh bị sao vậy?- Minh Anh hỏi

_Không...không có gì.- nó vẫn cố gắng cầm cự.

Tui không nói gì, chỉ thi thoảng nhìn nó rồi cười đều. Nó thì vẫn ngồi một chỗ, bất động, nhìn tui chăm chăm. Không khí phải nói là yên ắng và căng thẳng tột độ. Không ai nói với ai câu nào, một lúc sau, Minh Anh mở lời:

_T...lấy lịch ôn thi chưa?

Hớ...hồi sáng sáng bị Linh giận, về nhà luôn quên không lấy lịch học.

_Ồ...chưa...- tui trả lời

_Biết mà, hồi sáng lên văn phòng mà không thấy T.

_Ồ, vậy chừng nào bắt đầu ôn?

_Ba, năm, bảy. Từ 7 giờ tới 8 giờ rưỡi.

_Hả? Nay thứ ba mà? Lát nữa học à?

_Không, bắt đầu từ thứ năm.

_À, vậy à...

_Ừm...

Vậy là coi như xong, không biết nói gì nữa. Lại ngồi im và chờ đợi....”Tẹtẹtẹtẹtẹtẹt...!!!!” Tiếng “Tẹt” ai oán lại cất lên. Anh giang hồ lấy hai tay che mặt lại, chắc giờ ổng cũng muốn độn thổ lắm. Tui lấy tờ giấy ăn, xé đôi ra rồi nhét vô mũi.

_Anh ơi...hị...hị -tui nói

_Cái gì....- giang hồ thều thào

_Ổ dưới có toilet đó, nếu cần thì...

Tui chưa kịp nói hết câu thì giang hồ đứng phắt dậy, chạy như bay xuống lầu, hai tay đỡ bàn tọa, chắc là để chặn lại không cho...nó trào ra.

Thằng chả chạy đi, cái mùi hương nồng nàn vẫn còn đây....

_Xin lỗi mọi người nha...- nhỏ Minh Anh cúi âm mặt, lí nhí

_Ồm....ừm...-tui gật gật đầu.

Thằng Năm nỏ rút hai ngón tay ra, dính đầy xỉ mũi, nó dứ dứ vào người tui.

_Trò vui của mày đó hả? Thúi muốn chết.- Nó nhăn nhó

_Thúi còn đỡ hơn hai ngón tay của mày...gớm...đi chỗ khác!!!

Năm nỏ “Hứ” một tiếng rồi nó lấy khăn giấy chùi tay. Minh Anh nhìn nó trân trân. Tui không biết làm gì hơn là cười trừ, có thằng bạn ở dơ cũng khổ.

Con hột mít thì lăn đùng thở lấy thở để, chắc do nó nhịn thở lâu quá. Cô nàng kế bên thì chốc chốc lại nhúu mày.

_Ê Nổ, sao nay mấy con bạn của mày hiền quá vậy?- tui hều khều thằng Nổ

_Tao đâu có kêu mấy con hàng cá đâu, đứa lùn tịt là là em gái của thằng em họ của con trai của bà bạn thân của mẹ tao.

_Ồ...-tui đơ ra

_Còn đứa đi chung là con bạn của...

_Thôi, tao biết, bạn của nó chứ gì.- tui xua tay

_Không, là con bạn của nhỏ em gái của bà chị nó.

_Ồ...- tui nghe xong, ngơ ngáo.

“Lẹp bẹp, lẹp bẹp!”- ông anh giang hồ chạy lên.

Đi vào, mặt của giang hồ đã bớt ngầu một chút. Vừa đặt bàn tọa xuống thì “Ọt....òttttt”,

Anh chả lại chạy như bay xuống lầu. Cứ như vậy hai, ba bận. Là siêu nhân cũng chết nói chi là người. Mà hình như mỗi lần chỉ được uống 1 viên xổ thôi thì phải, tui cho giang hồ uống tận 4 viên....Chắc chết.... Năm giờ mười lăm, trời lúc này đã chấp choạng tối, giang hồ vẫn còn đang ở dưới lầu để “giải quyết”. Năm nỏ đang cười nói rôm rả với hai nhỏ kia, tui với nhỏ Minh Anh cũng chỉ nói với nhau vài câu chứ không nhiều.

_Thôi, tối rồi, về đi T.- Minh Anh nhắc tui.

_À, ừm...

Đứng dậy, tui khều vai Năm nỏ.

_Về mày, trễ rồi.

_Đợi tí, tao đang vui.- nó trả lời, hai mắt cứ dán vào con bé đi chung con hột mít.

_Lẹ mày!- tui quát

_Rồi rồi, từ từ, nóng vậy lão đại.

Cuối cùng nó cũng nhấc đít ra khỏi ghế. Đi xuống dưới tính tiền, ông chủ quán đi từ trong toilet ra, luôn miệng chửi:

_Thằng nào đi vào mà không xả nước, thối không chịu được, thối thể không biết....- ông chủ quán là người Bắc.

_Bác ơi, tính tiền cho con.- tui móc bóp ra.

_Đây, đây, để xem...trân châu bạc hà, cà phê sữa, sinh tố mít, sinh tố bơ...v..v...tổng cộng tám mươi nhăm.

_Dạ. – tui rút tiền ra định trả thì...

_Đây ạ.- nhỏ Minh Anh đã đưa tiền cho ông chủ tự lúc nào.

_Ồ...- tui ngớ người ra. Đó giờ chia nhau ra trả thì có chứ đây là lần đầu tiên đi chơi mà con gái trả tiền cho tui.

Không biết nói gì hơn, chỉ gãi đầu cười ngượng ngịu.

_Thôi về mày.- Năm nổ kêu tui

_Ừ.- tui gật đầu

Đi ra ngoài lấy xe, tui vẫy tay tạm biệt nhỏ Minh Anh rồi đạp xe về. Năm nổ thì đi với hai đứa bạn của nó rồi. Đúng là mê gái bỏ bạn. Trời chuyển mưa....gió thổi lạnh quá....đạp được một đoạn thì sức nhớ, cần phải nói rõ chuyện bức thư với nhỏ Minh Anh nữa. Tránh để đêm dài lắm mộng, tui quay xe lại, chạy như bay trở lại quán, chắc nhỏ cũng chưa đi.

“Két!”- tui dừng xe trước quán. Ngó vào quán thì thấy nhỏ Minh Anh vẫn còn lóng ngóng đứng đó, vẻ mặt sợ sệt.

_Có chuyện gì vậy?- tui bước vào

_T...- vẻ mặt nhăn nhó của của nhỏ bỗng dưng biến mất, thay vào đó là nụ cười rạng rỡ.

_Hửm?

_May quá...

_Có chuyện gì?

_Anh của mình về từ lúc nào rồi...

_Hơ...

_Mình gọi cho anh không được, giờ điện thoại hết pin rồi...- nhỏ lí nhí

Ngẫm ra thì cũng tại tui, nhờ liều thuốc xổ cao cấp với cái tối kiến của tui mà nhỏ mới như vậy. Thấy có lỗi nên...

_Để mình chở bạn về cho.- tui nói

_Thiệt hả?- hai mắt nhỏ sáng rực

_Ừ.

_Cảm ơn T nhiều nha!- nhỏ cười

Trèo lên xe, tui đợi nhỏ ngồi yên rồi nói:

_Được chưa? Rốt xuống đường là T không chịu trách nhiệm à nha.

_Ngồi chắc rồi, đi đi.

Bắt đầu đạp, trưa giờ chưa ăn gì, lại còn phải đạp xe nữa, mệt chết. Đã vậy còn đi ngược chiều gió nữa chứ. Chạy mệt le lười.

“Tí tách...”- những giọt mưa đầu tiên rơi xuống, chạm vào má tui. Rồi thì

“Rào...rào...rào...!!!!”- Mưa!!! Mưa rồi!!!

Tui đạp thật nhanh, lủi vô cái quán cóc ven đường trú mưa luôn. Mưa lớn quá.Ngồi trong quán, lạnh, lại thấy đói bụng nữa chứ.

_Ăn gì không Minh Anh?- tui hỏi

_Thôi.- nhỏ từ chối

_Cô ơi, cho con hai trái bắp nướng.- tui nói

_Có liền!- cô chủ quán nói vọng ra

_T đói lắm hả?

_Không, hai trái, hai người ăn.

_Đã nói là không ăn mà.

_Thấy hai người đi mà 1 người ăn thấy kì không?

_O...

_Thôi, không nói nữa.- tui gạt đi

Mưa ở ngoài rào rào, mưa bụi trắng xóa cả mặt đường, quán vắng, chỉ có tui, nhỏ Minh Anh với vài người. Ngồi nói chuyện với nhỏ một lúc, tui bắt đầu cố gắng giải thích cho nhỏ nghe chuyện bức thư hôm đó:

_À, Minh Anh, chuyện bức thư hôm đó là do...

_Bắp đây!!! Bắp đây!!!- cô chủ quán đem hai trái bắp nướng nóng hổi ra, thơm nức mũi.

_Dạ, cảm ơn cô.- Minh Anh nói

_Chà chà, con gái lễ phép như vậy giờ khó kiếm lắm, ráng mà giữ nha cậu.- cô chủ quán nhìn tui rồi cười.

Tui cũng đành ngậm miện thôi, còn Minh Anh thì cứ nhìn tui cười tủm tỉm. Đã khó giải thích cho nhỏ rồi, bây giờ lại càng khó hơn nữa....

Không nói gì, tui ngồi đó suy nghĩ, hai đứa ngồi đó ăn bắp. Trời mưa lạnh mà ăn bắp nóng, ấm bụng quá.

Thấy trời bớt mưa, tui tính tiền, rồi chở Minh Anh về. Cố gắng đạp thật nhanh, gần sáu giờ rồi! Không về đúng giờ là ăn hành với má một mẻ. Quên hẳn chuyện giải thích với Minh Anh.

_Làm gì chạy nhanh dữ vậy?

_Trễ giờ rồi.

_T bận à?

_Không trễ giờ qui định, đi chơi lố giờ rồi

_T à...

_Gì?

_Thật ra...ừm...mình có bạn trai rồi...- nhỏ lí nhí

_Ế ế ế!!!!- tui thàng xe lại cái két.

_Sao vậy? Giận mình à?- nhỏ giật mình

_Sao không nói sớm?

_Mình....xin lỗi...

_Thôi, không có, cái đó cũng không phải thư của T gửi.- tui thở phào nhẹ nhõm

_Ừa? Vậy là của ai chứ?

_Thằng hồi nhìn bạn không chớp mắt đó, nó viết thư, nhờ T gửi giùm mà không kí tên.

_Hả? Làm mình tưởng...- tới đây, giọng nhỏ bỗng chùng xuống

Không nói gì thêm, tui đạp xe thật nhanh.

_Nè, nè, quẹo vô đây nè.- Minh Anh kêu

_Ồ....

Hóa ra nhà Minh Anh ở gần nhà bé Trang. Chắc là hàng xóm nhau.

_Thôi, chào T, mình vô nhà nha.- nhỏ vừa nói vừa vẫy tay chào, rồi chạy vô nhà.

_Chào.

Xong, tui đạp xe đi, lòng thanh thản, vậy là mình không sao hết, mình hông làm gì có lỗi với Linh hết...thiệt là sung sướng quá!!!

Đạp xe về, tui chạy ngang qua nhà bé Trang. Tui dừng lại, dừng xe ngay tắp lự. Chuyện gì đang xảy ra? Sao....sao...bé Trang lại quì trước cửa nhà vậy...Đứng ngoài cổng nhìn vào, tui có thể thấy tay chân bé đầy lằn ngang dọc, bầm tím....tim tui bắt đầu đập nhanh, thở gấp...

...còn tiếp...

22. Chương 22

60

_Con khốn!!! Mày đi ra khỏi nhà tao ngay lập tức!!! Không nghe lời tao là tao đánh chết hai mẹ con mày!!! Đánh chết cả con chị của mày nữa!!!

Nghe tiếng quát, tui giật mình, nhìn vào, một thằng trẻ măng, chừng hai mươi mấy, tay nó đang cầm cây mây. Bé Trang thì quì ở đó, cúi gằm mặt. Cái gì đang diễn ra vậy?

Nó cầm cây mây, nhíp nhíp lên mặt sàn rồi “Vụt!!!”. Thằng khốn đó đánh bé Trang một cây vào ngay bả vai. Bả vai bé xịu đó sao mà chịu nổi. Bé Trang sụp xuống ngay, tay vịn chặt vai, rũ rượi. Rồi như chợt hiểu ra, mấy vết bầm chằn chịt đó, những vết thương đó, tất cả đều do thằng đó gây ra...

_Cái thứ như mày nên đi chết đi!!! Sống ở đây làm chi để chạt đất!!!- nó thẳng tay vụt thêm mấy cái nữa vào đùi Trang. Miệng thì chửi không ngừng. Bé Trang đau đớn, quần quai, hai hàng nước mắt bé chảy dài...Cái chuyện quái này diễn ra bao lâu rồi chứ...tui đứng đó, hai tay bấu chặt vào tay lái xe đạp.

_Con ơi..! Con tha cho em nó đi!!! Em nó còn nhỏ, tha cho nó đi!!!- mẹ của bé Trang từ trong nhà chạy ra, đã giùm bé mấy cây rồi phủ phục, quỳ ở đó mà che chắn cho bé. Bác ấy rơm rớm nước mắt.

_Mẹ con mày! Biền hết đi, tao sai nó đi mua rượu mà không mua dám cãi lời tao à?!!- thằng khốn đó chửi bới

_Mua về để mày uống rồi mày đánh vợ mày à?!!- Mẹ bé Trang hét lớn

_À! Ra là mày cũng dám cãi lời tao nữa à?! Cãi nè, mụ già! Dám cãi à?!!- Mỗi từ “cãi” của nó là một cây mây vụt xuống tẩm hai thân nhỏ bé của mẹ con bé Trang. Ba bé đâu mà lại để thằng khốn này làm vậy?!

_Thôi mà anh! Anh muốn uống thì để em mua cho! Anh tha mẹ em với em em đi!!!- bà chị của Trang, tui đã gặp qua một lần, mang cái bụng bầu mà rắng núu kéo không cho thằng chồng khốn nạn tiếp tục đánh mẹ và em.

_Mày tránh ra!- thằng đó hất ngã cả vợ mình, người mang trong mình giọt máu của nó.

Chị của bé Trang ôm bụng nhăn nhó. Thằng đó vẫn tiếp tục đánh mặc cho bé Trang với mẹ gào khóc. Mấy người hàng xóm chạy ra, chỉ đứng nhìn, còn cười nữa, họ coi đây là trò vui, thú tiêu khiển của họ à? Trái tim bị con gì ăn mất rồi à? Một thằng choai choai, móc cái củ khoai tây của nó ra quay phìm. Hàm răng nghiêng kèn kẹt, não tui như muốn nổ tung ra.....hàng xóm sống với nhau mà vậy sao? Không lấy được một người can ra, cũng không ai báo chính quyền...Bây giờ nếu tui xách xe ra về thì không bằng súc vật. Suy nghĩ kĩ rồi, thà làm trẻ trâu chứ không làm súc vật.

Dừng lại xe, tui bước tới trước cổng nhà bé Trang, kế bên có đồng gạch xây, thuận tay, tui cầm luôn hai viên. Đẩy cổng đi vô một cách tự nhiên, tui giấu hai viên gạch sau lưng, từ từ bước vào nhà bé.

_Thằng kia!!! Mày đi đâu?! Biển ra khỏi nhà tao!- nó quát

Tui cứ bước tiếp, lúc này bé Trang ngược lên nhìn tui, ánh mắt của bé chứa đựng đầy sự sợ hãi. Rưng rưng nước mắt. Đầu tóc rối bù, thân thể loan lỗ thương tích. Còn đâu cô bé xinh tươi ngày nào...”BỐP!!!”, cây mây đập vào bắp tay tui.

Đúng là cây mây có khác, dẻo, đánh đau thật. Tui đau tận xương, hận tận tủy, đau cho bé Trang. Hận thằng khốn dám đánh đập, hành hạ bé.

_Tao hỏi mày là thằng nào?! Có biển đi không?!!!- thằng đó lớn tiếng.

_Anh....không...mày có quà.- nó không xứng làm đàn anh.

_Quà cáp gì?!- nó hất hàm, quơ quơ cái cây

_.....-tui nheo mắt, không nói gì

_Mẹ, thằng điên, câm à?! Nói!

_....Gạch...- tui nói

_Cái chó gì chứ?!- nó hỏi

_GẠCH!!! MÀY ĐIẾC À?! ĐIẾC NÈ! ĐIẾC NÈ!- tui hét lên, thẳng tay tổng cho nó hai viên gạch, không biết có trúng không.

Mắc kẹ , tui quay lại, kéo tay bé Trang chạy ra ngoài.

_...T...sao anh...- hai mắt bé đỏ hoe.

_Đi theo anh.- tui kéo tay Trang xềnh xệch.

Ra tới chỗ dựng xe, tui nhìn lại vào trong nhà, mẹ bé Trang nhìn theo, gương mặt khắc khổ nhưng phúc hậu. Thằng kia thì nằm lăn lóc bên cạnh mấy miếng gạch vỡ vụn. Bà chị của bé Trang thì ráng cổ gắng nén đau mà chạy lại lo cho nó...

Tui lên xe, phóng vụt đi. Từng cái đập là từng cơn giận, trút nó xuống bàn đạp hết, trút xuống hết...

Trời lại đổ mưa, nặng hạt. Như ngày tui đi đá banh, đánh nhau rồi bé Trang băng bó cho tui. Bây giờ khác rồi, người bị thương là bé, bị thương cả thể xác lẫn tinh thần. Trang vẫn im lặng, không nói gì. Tui biết bé đang khóc, tui nghe rõ từng tiếng nấc ngắt quãng, nghẹn răng, ráng đạp xe thật xanh tới nhà Vi...

“Kính coong! Kính coong! Kính coong! Kính coong!”. Bấm chuông nhanh hết sức cổ thể, mưa càng lúc càng lớn. Không ai ra mở cửa hết. Nép vô hiên nhà gần đó, tui dựng xe xuống. Lấy điện thoại ra, may quá, chưa bị vô nước. Gọi ngay cho Vi.

_A lô?

_Vi hả? Đang ở đâu vậy?

_Đang ở nhà dì, có chuyện gì không?

_Bé Trang có chuyện rồi! Về nhà liền đi!- tui nói như hét

_Chuyện gì?!

_Về lẹ đi!

_Ừ ừ !

Cúp máy. Cho cái điện thoại vô lại túi quần. Tui thở ra một hơi dài. Nhìn qua Trang, bé đang đứng đó run run, hai tay khoanh lại. Áo thun ba lỗ, jean ngắn, đã vậy còn ướt nhẹp, không lạnh sao được.

_Lạnh à?- tui nói

_Không.

_Đừng nói dối nữa.

_Không cần anh quan tâm.

_Ừm...- tui hơi bất ngờ

_Thằng đó là anh rể em phải không?

_Ừ.

_Tại sao nó đánh em?

_Đã nói không cần anh quan tâm mà.

_Em bị làm sao vậy?/- tui lớn tiếng

_Không..không bị làm sao hết!- Ánh mắt bé có chút bối rối

_Vậy trả lời anh đi! Tại sao nó đánh em?!

_Đã nói là không cần anh quan tâm mà!

_Trả lời đi!- tui nắm lấy cổ tay của Trang

_Đau! Buông ra!- bé nhăn nhó

_Trả lời anh mau! Tại sao?!

_Anh muốn biết lắm hả!/- bé hét lên

_Ừ! Anh muốn biết đó!

_Tất cả là do anh! Do anh hết! Anh là đồ tồi! Em yêu anh trước mà, nhưng tại sao chứ?! Tại sao anh lại trở thành bạn trai của Linh?! Anh nói đi! Nói đi!- bé Trang vừa nói, vừa khóc, nước mắt thấm đẫm đôi mi.

Nghe đến đây, tui lặng đi. Nguyên do tất cả là do mình? Sao có thể chứ? Mình là kẻ làm cho Trang phải đau khổ như vậy sao? T, mày là thằng khốn nạn như vậy sao?

“Tin! Tin!”- tiếng còi xe, Vi về tới.

_Trời ơi! Em bị sao vậy Trang?- Vi nhảy hốt hoảng

_Không sao đâu chị.- Trang nói

_Còn T nữa, có chuyện gì vậy?

Không trả lời, tui trèo lên xe, đạp về nhà. Mặc cho Vi kêu tên. Chạy thật nhanh về nhà. Bảy giờ rồi. Không quan tâm, tui đẩy xe vô rồi đi vô nhà.

_Đi đâu mà giờ này mới về?- má hỏi

_Dạ...tại này giờ con trú mưa.- tui nói

_Trú mưa mà sao ướt nhẹp vậy?

_Tại con thấy lâu tạnh qua nên đợi mưa chạy về luôn.- tui nói dối tiếp

Không đợi má trả lời, tui đi thay đồ rồi lên phòng. Nằm vật ra giường, chán nản. Đợi sao nhiều cái trái ngang vậy, lấy điện thoại ra nghịch, trong vô thức tui bấm số của bé Trang.

Giật mình, xóa số. Chỉ trong một ngày mà làm tui bấn loạn hết lên...

Xóa số của Trang. Lại muốn bấm số Trang tiếp. Ừ, thì gọi hỏi thăm thôi, có gì đâu mà phải lo. Tui phải tự trấn an mình. Gọi,” Thuê bao...” Nghe buồn não ruột. Tự hiểu, tui thấy điện thoại thoại xuống giường. Đi vô nhà tắm, vặn nước ra bồn, hôm nay ngâm mình luôn, coi như rửa sạch mọi xui xẻo của ngày hôm nay. Cởi áo ra, bấp tay tui bầm tím, sưng tấy lên. Cả cánh tay xui lơ, không còn tí sức lực. Mặc kệ, so với bé Trang thì cái vết này là cái thá gì chứ. Tắt nước, tui ngâm mình trong làn nước ấm. Thoải mái hơn được

đôi chút. Nằm trong bồn tắm, lại suy nghĩ vẩn vơ. Chuyện bé Trang bị đánh là do mình? Lý do? Không sao hiểu nổi... Mệt quá!!! Suy nghĩ nhiều loạn óc. Cầm chai dầu gội xịt phát lên đầu rồi cào cào mấy cái...

Tắm xong, xuống nhà, kiểm cơm ăn. Má ở đằng trước coi Tivi, bây giờ cũng khoảng gần tám giờ rồi, hôm nay mình tắm lâu thiệt. Cơm nước xong, đi học bài. Mai kiểm tra toán mười lăm phút, không sao, mấy bài cơ bản thì chỉ cần nắm cơ bản vài đường là áp dụng được nên tui không lo. Nói vậy chứ cũng tốn ít nhất bốn mươi lăm phút để hiểu trong sách nó muốn nói cái gì, định lý dài loằng ngoằng cộng thêm mấy từ khó hiểu, ví dụ bài tập thì ít mà cứ cho những bài tập có dấu sao. Nhìn phát ngán. Học xong, xuống nhà khóa cửa.

_Ba chưa về hả má?

_Ừ, đi nhậu với mấy ông trong công ti rồi.

_Vậy chờ cử không má?

_Thôi khỏi, đi ngủ đi, sáng còn đi học nữa.- má nói

_Dạ, thôi để con ra khóa cửa.

Tui không khóa cửa cổng, mỗi lần chờ ba về thì chỉ cần móc hờ cái khóa ở ngoài cổng lại thôi. Khóa cửa xong, ra nhà sau, rót ly nước đem lên phòng. Không quên lấy theo vỉ Salonpas. Đánh răng rửa mặt rồi lấy Salonpas ra dán, hết bốn miếng dán mới bít được hết cái vết bầm. Nằm xuống, bật máy lạnh lên, trần trọc mãi mới ngủ được. Câu nói của bé Trang lúc chiều cứ văng vẳng bên tai tui. Mình là thằng khốn nạn như vậy sao? Mình làm gì mà bé Trang lại bị đánh.

Như thường lệ, sáu giờ lại lồm cồm bò dậy, mắt nhắm mắt mở đi vô toilet. Hôm nay má không réo à? Hơi lạ, kệ, đánh răng trước rồi làm gì làm. Thay đồ xong xuôi, xách cặp xuống nhà. Nấu mì, xì xụp được nửa tô, ngó lên cái đồng hồ treo tường, sáu giờ bố mười lăm....Hừm...hừm...lấy điện thoại ra coi, sáu giờ hai mươi. Chắc cái đồng hồ tường bị yếu pin rồi. Rồi tui tiếp tục xì xụp cho hết tô mì. Chẹp....đạp xe thông thả tới trường, sao lạ nhể, mọi hôm giờ này nhiều học sinh lăm mả. Bỗng thấy lo lo. Tui chạy vào phát tới trường, vắng teo, ngoài sân không có ma nào, nhà xe thì xe dựng đầy. Không lẽ mình trễ giờ? Cái điện thoại phản chủ!

Dắt xe đi vô, ngó qua, ngó lại. Không có ai, may quá. Mới vừa đá cổng xe thì:

—_Ê!

Giật mình, tui quay phát lại. Thằng ngáo trực cổng hôm bữa bị tui gạt.

_À à à à à....ra là ông.

_Hề hề, mày à thằng cận?

_Ông nói tui cận thì ông khác gì.- nó nói

_Nay làm gì mà trực cổng nữa?

_Tui trực thay bạn, không được à?!-- thằng ngáo đó chắc vẫn còn đau sau cú lừa

_Ồ...hề hề..

_Cười gì, đi trễ, đưa tên đây.

_Cần lớp không?

_Khỏi, tui biết lớp ông rồi.

_Mày ghê vậy cận...- tui cười đều

_Đưa tên đây!

Đúng lúc này, thằng Tuấn, thằng cao to đen hôi mới chuyển tới lớp tui, chạy vào vô.

_Ê...ê! Đứng lại!-- thằng cận ngơ ngáo rượt theo.

Thấy vậy tui cũng định đánh bài chuồn luôn, nhưng mà nó biết lớp mình rồi, nan giải thật...Chợt...tui thấy có vật gì đó hình chữ nhật trên mặt đất. Cúi xuống nhặt lên...khà khà...kì này khỏi sợ gì nữa.

Thằng cận đuổi không kịp thằng Tuấn, nó thở hồng hộc chạy ngược trở lại chỗ tui.

_Sao? Rượt không lại à? Hé hé...- tui cười khẩy

_Đưa bảng tên đây!- thằng cận gạt phất đi.

_Ồ...hợ hợ...- tui đưa bảng tên ra

_Tuấn à?

_Ngồi nhầm lớp hay sao vậy em trai ? Không biết chữ à?

_Hừm...

Nó không nói gì, lẳng lặng ghi tên vô sổ rồi đưa thẻ xe cho tui. Lấy được thẻ xe, tui hí hửng chạy lên lớp. Trong lòng mừng rơn, sao mà thằng cận đó dễ bị dụ vậy không biết. Anh là tên T chứ không phải Tuấn nhá em trai. Khởi đầu thuận lợi cho ngày mới.

Lên tới cầu thang, định chạy vô lớp thì thấy hai đứa trực ở cửa lớp, tí nữa là toi. Giờ phải làm sao đây, cái đồng bàn ghế bị dọn đi từ hồi Tết rồi. Hừm...hừm...không phải xoắn!

Tui tự tin, hiên ngang bước vô lớp.

_Đứng lại! Đi học trễ, ghi tên vô sổ.- một đứa trực lớp chặn tui lại

Không nói gì, tui nhìn thẳng vô lớp đông dặc:

_Nổ! Đi ăn rồi để quên cái cặp dưới căn-tin nè mày!

_Hả?- Năm nổ ngơ ngáo

_Hả gì? Chụp nè!

Nói đoạn, tui thấy cái cặp vô cho nó. Định bước vô lớp nhưng vẫn bị chặn:

_Đi đâu nãy giờ?- trực lớp hỏi

Năm nổ dường như hiểu ra mọi chuyện, nó chạy ra cười rồi nói với trực lớp:

_À à, hồi nãy tui với thằng này ăn sáng dưới căn-tin, để quên cái cặp nên để nhờ nó chạy xuống lấy giùm.- nó cười như nịnh thần

_Hừm...được rồi, vô đi.

Hé hé, phi vụ trót lọt. Tui với Năm nổ đi vô.

_Lát nữa bao tao uống nước mày.- thằng Nổ khêu tui

_Ôkê! Ôkê.- tui cười

Bỗng dưng bắt gặp ánh mắt của Linh, em nhìn tui rồi quay đi rất nhanh. Lần đầu tiên, đây là lần đầu tiên Linh lạnh nhạt với tui. Chột dạ, tui không cười được nữa. Về chỗ ngồi, nhìn về phía Linh. Thở dài một cái, lát nữa giờ chơi nhất định phải lôi thằng Tín ra giải thích rõ ràng. Ngồi đó thần thờ, nhìn trời, nhìn đất, nhìn Linh. Ôi...khổ cái thân tui...

_T.

_Hả?- tui giật mình

_Làm gì mà ngồi đó thần thờ vậy?- nhỏ Châu nhìn tui, hỏi

_À, tại không có gì làm thôi.- tui nói

_Ừm, T học toán chưa?

_Rồi.

_Hic...mấy bài tập này khó quá, T chỉ Châu đi.- nhỏ Châu nhìn tui mắt chớp chớp

Vụ gì nữa đây? Nhìn vô mấy bài đó, mấy bài áp dụng thôi mà, không biết thật sao? Đọc kĩ trong sách một chút là ra thôi. Tui nhìn nhỏ Châu, nghi ngờ. Cũng muốn chỉ cho tròn trách nhiệm giúp đỡ học sinh mới nhưng mà lỡ Linh thấy là tui chết toi thêm lần nữa. Ngó nghiêng một vòng quanh lớp.

_Ê! Lớp phó, lại đây biểu!- tui ngoắc nhỏ lớp phó học tập

_Chuyện gì?

_Châu không hiểu bài này, bà chỉ cho Châu đi.- tui nói

_Sao ông không chỉ đi, bài dễ mà.- nhỏ lớp phó liếc sơ qua mấy bài toán rồi nói

_Tui cần đi “giải quyết”, bà chỉ giùm đi.

Đoạn tui đông thẳng ra lối đăng cầu thang. Chạy ra khỏi lớp, không quên ngó qua chỗ Linh, em vẫn đang cầm cúi nhìn vào cuốn sách toán. Từng tia nắng sớm khê chạm vào mái tóc dài óng ả của Linh...hic.

Ra tới cầu thang thì gặp Vi từ hướng văn phòng đi lên.

_Vi...Vi!- tui dừng lại

_Chuyện gì vậy T?

_Bé Trang làm sao rồi?

....Còn tiếp.... Thân bài:

61

_Bé Trang đang ở nhà Vi á.

_Ừm...- tui ậm ừ

_Trang gửi lời xin lỗi T về chuyện hôm qua đó.- Vi nói

_Ừ, nhưng nhà Trang có chuyện gì vậy? Tại sao mà Trang bị đánh vậy?

_Từ từ, để Vi kể cho nghe.

_Ừ, nói đi.

_Ba của bé Trang bị tai nạn, bây giờ vẫn còn trong bệnh viện. Mấy ngày trước, chị của bé Trang dẫn chồng về, nói là ở chung để chăm sóc cho bé Trang với mẹ....

_Rồi sao nữa?- tui hỏi

_Anh rể của bé Trang nghiện rượu nặng. Mỗi lần thèm rượu là ổng làm mọi cách để mua cho bằng được. Hôm đó, chị của bé Trang không cho ổng tiền mua. Vậy là ổng đánh chị của bé Trang, bé Trang chạy ra can thì cũng ổng đánh tới tấp luôn, mẹ của Trang cũng không ngoại lệ.

_Sao không báo công an chứ? Gọi cho nhà Vi cũng được vậy.- tui hỏi

_Bé Trang nói lúc định gọi cho nhà Vi thì bị ông anh rể giật rồi đập bể nát, điện thoại bàn với di động của mọi người trong nhà đều bị đập bể hết.

_Vậy còn mấy người hàng xóm thì sao?

_Hôm đó chắc T cũng thấy mà, nhà ai nấy ở, đâu ai rảnh mà quan tâm tới người khác chứ.- Vi thở dài

_Ừm...bây giờ con người là vậy đó.- tui ngậm ngùi

Đi vô lớp, ngồi xuống, vẫn không quên nhìn qua chỗ Linh. Linh vẫn cầm cúi đọc sách, không thèm nhìn tui dù chỉ một cái.....

Tiết đầu tiên, toán.

Kiểm tra mười lăm phút. Lấy giấy ra, chăm chú làm bài. Cuối cùng cũng xong, mồ hôi như tắm, cô toán nói là sẽ cho bài tập áp dụng thôi mà hình như cái quỉ này còn khó hơn bài dấu sao nữa...Ngó qua kế bên, nhỏ Châu đã làm xong từ lâu...vậy mà dám la không hiểu bài.

Ngó qua bàn Linh, em cũng đã xong rồi. Học sinh gương mẫu có khác. Đảo mắt một lượt qua xóm nhà cháy của Năm nổ, tụi nó đang quay...cóp cật lực. Vậy mà không bị phát hiện. Buồn buồn, tui lấy trong cặp ra mấy cọng dây thun, xé nhỏ tờ giấy nháp ra rồi lại, đưa lên giấu kĩ cái đầu của Năm nổ. Chắc ai cũng từng chơi trò này rồi, bắn phát rất dã man. Canh kĩ tọa độ “Butttttt!!!” “Bócccccc!!!”. Trúng phóc luôn! Trúng ngay đầu...cô toán...móm xộm rồi.

_Ai?!! Em nào vừa mới bắn tôi?!!!

Cả lớp nhón nháo, tui giả điên, úp mặt xuống bàn. Nhỏ Châu nhìn tui chăm chăm.

_Em nào?!! Không nói thì tôi cho cả lớp một điểm mười lăm phút!!!

Chết rồi...sao nay cô ác dữ vậy? Chết....chết....chết.....chết!!!!

Tụi nó xì xào, đầu óc tui bắn loạn, phải làm sao đây, mặt mày tui xanh như tàu lá chuối.

_Ai?!! Tôi hỏi một lần nữa!- cô giáo đập thước xuống bàn cái rầm.

Lấy hết dũng khí, tui giờ tỵ lên.

_Là em....

_Giải lăm, làm kiểm tra mà còn dám đùa giỡn à?! Không điểm mười lăm phút, lớp trưởng ghi tên T vô sổ cho cô!

Rồi đời, chưa gì mới vô học được mấy bữa mà đã bị ghi sổ nữa!!! Đời toàn màu đen là sao?!!!! Đen như mồm con cò hó!

Ngồi xuống, bắt gặp ánh mắt Linh, em ném cho tui cá nhìn sắc lẹm. Tự dưng thấy sợ.

Mấy thằng chiến hữu ôn dịch thì nhìn tui cười đấm đuối. Hết tiết toán, tới giờ Anh văn.

Ông thầy đứng trước lớp, đồng dặc:

_Hôm nay chúng ta không học trong sách, các em muốn giỏi tiếng Anh thì phải tập nói cho nhiều,vậy mới phát âm chuẩn....v...v...

_Ừm, để coi, Hưng! Em đứng dậy nói cho thầy một đoạn giới thiệu về gia đình em đi.

Năm nổ nổ tiếng dốt Anh văn, nghe thầy kêu, nó run như cây sậy, đứng dậy trả lời.

_Dạ...dạ... thưa thầy...ừm.....mai...pha-mơ-ly...hát...pho bí-bô. Ai...èn mai bá ran...èn mai ró đơ..(My family has four people. I and my parents and my brother)

_Ngồi xuống. Bây giờ...Châu, tới lượt em. Nói về một người bạn.

_Dạ. T is a nice guy, he's funny and very cute.- nhỏ Châu nói

Tui đơ ra, Linh thì quay mặt xuống nhìn tui, vẻ mặt em khó chịu thấy rõ. Tụi trong lớp thì “Ồ” lên. Nhỏ Châu chỉ nhìn tui cười rồi ngồi xuống. Kiểu này thế nào cũng bị Linh mần thịt.

_Bây giờ em nào nói về những thứ mà mình thích và ghét cho thầy nào?!

Linh gơ tay. Rồi đứng dậy.

_Lolipops are my love. I hate cheaters, especially the one who cheated on my first love.- Linh nói, giọng hằn học.

Biết ngay mà, cỡ nào cũng bị mần thịt. Tui bắt đầu run.

_Ừm...tới lượt T, lần này thầy cho đề tài khó hơn. Em hãy cho biết cách...chống lại kẻ thù của em.

_Dạ?- tui giật mình

_Nói đi.

_Nhưng mà kẻ thù nào thầy?- tui ngơ ngáo

_Đứa nào cũng được, em nói đi.

_Dạ...ừm...e hèm... If you can't defeat your enemies, confuse them.- tui chống chế

_Được, tốt, còn em nào nữa không?

_Dạ có em!- thằng Quý giờ tay

_Tốt! Nói đi.- thầy giáo nhoẻn miệng cười

_Punch them in the faces!!!

_Chà chà, em hơi bạo lực, nhưng cũng được.- thầy nói

_Bây giờ đề tài sẽ là về sự kiên cường. Có em nào xung phong không?

_Fight until we die.- Vì tự tin

_Never give up! Never backdown!- Bóng biển lên tiếng

Lúc nào tiết Anh văn cũng là tiết sôi nổi nhất. “Tùng!! Tùng!! Tùng!!”

Giờ chơi, tui kéo đầu thằng Tín đi lại chỗ của Linh, định giải thích thì...

_Thôi, không cần giải thích.- Linh nói rồi bước ra cửa lớp

Tui cứng người, không biết nói gì hơn. Quay phắt lại, mọi tức giận lại dồn xuống đầu thằng Tín.

_Tao giết mày!!!! Mày đi mà giải thích cho Linh hiểu!!! Không là tao treo mày lên trần nhà, lấy dao moi ruột mày ra, lấy ruột mày quấn quanh cái cổ của mày rồi kéo cho tới khi nào cái đầu mày đứt ra nghe chưa?????!!!!!!

_Hơ...lão đại bình tĩnh, đi liền, đi liền nè!!!- nó ba chân bốn cẳng chạy theo Linh xuống căn tin.

_T!

_Gì?

23. Chương 23

_Đi ăn với Châu đi...- nhỏ Châu kéo tay áo tui

_Hơ... thôi, T ăn rồi. - Linh đang ở dưới căn tin, xuống dưới là chỉ có chết.

_Đi đi mà, Châu mời mà!

Ế, cái này động chạm sĩ diện nha. Tưởng tui sợ tốn tiền à? Đi luôn, sợ tía con đứa nào.

Xuống căn-tin, thập thò như thằng trộm. May quá, Linh đi đâu rồi. Không có ở dưới này.

_Ăn gì?- tui hỏi

_Gì cũng được, T kêu giùm mình đi.

_Đi ới, cho con hai tô mì huyền...à...trứng cút!

Lát sau, đồ ăn được đem ra.

_Ngon ha T?- nhỏ Châu vừa ăn vừa hỏi tui

_Ồ...- tui vẫn xì xụp tô mì trứng cút huyền thoại

Mấy thằng trong căn tin nhìn tui chăm chăm. Đi ăn với bạn thôi, có gì đâu mà nhìn? Mặc kệ tui nó, tui vẫn ăn tiếp. “Bốp!”, có người tán vô đầu tui một cái đau điếng.

_Ê,thằng nhóc, mày đi chỗ khác chơi.- giọng của thằng nào đó

_Mày khùng à?- tui ôm đầu nhăn nhó

_T có sao không?- nhỏ Châu ân cần

_Tao nói mày nhấn nút “biến”, tao không thích mày ngồi đây.

Thằng này đứng chất cao, to, đen, cực kì hôi. Đầu đội nón kết quay ngược ra đằng sau, hàm răng trắng bóc, y như mấy thằng Châu Phi.

_Giờ mày sao? Đi hay là ăn đòn?- nó vừa nói vừa dứ nắm đấm vào mặt tui

Mặc kệ nó, tui tính tiền rồi định đi lên lớp với nhỏ Châu thì nó cản lại.

_Mày đi, con ghê mày ở lại.

_Bệnh à? Ghê tao hồi nào?

_Tao cóc cần biết.

Mặc kệ nó, tui kêu nhỏ Châu cứ đi lên với tui.

_Con rùa, mày đứng lại cho tao!- thằng kia lên tiếng

Mặt đỏ bừng bừng, đầu tóc muốn bốc lửa, bình sinh tui ghét nhất những thằng dám kêu tui là con rùa. Hồi học cấp một, toàn bị đám bạn chọc là cụ rùa, nhục nhã, tui hận hận cái biệt danh đó thấu xương.

_Mày...nói ai con rùa?- tui trừng mắt

_Mày đó.- nó nghênh mặt

_Mày...muốn đánh nhau à?

_Ừ, tao đang muốn nè. Ngon nhào vô.

_Mày...biết con rùa có chiêu gì không???- tui hỏi

_Gì?

_Cấn....ÉO NHÀ!!!!

Không đợi nó kịp phản ứng, tui nhảy vèo vô, cạp cho nó mấy phát. Dự tính là không làm gì được nó nên phải xài chiêu này, mong là hàm răng không xảy ra chuyện gì.

_Aaaaaa!!!! Buông ra!!! Con chó!!! Mày cắn tao!!!!

Tui bu ra sau lưng nó như đĩa hút máu, dính chặt vô. Nó thì chạy vòng vòng cái căn tin, vừa chạy vừa la làng.

“Bốp!!!”, nó giựt vô má tui, muốn bay luôn hàm răng.

_Ui da!!!

_Mày chết với tao!- nó túm đầu tui, quăng vèo đi một phát, kì này châu ông bà cái chắc rồi...

“Rầm!”, trúng phải đĩa nào đó. Tui nằm sấp xuống một đồng. Hic...may quá, có cái gì mềm mềm đỡ cho cái mặt tui nên không sao. Mở mắt, tui nhận ra cái vật mềm mềm là....hai “trái cam”.... Còn là “Cam” của nhỏ Châu nữa chứ...

Ngước mặt lên...Linh đứng đó, nhúu mày nhìn tui...Chết con rồi...Kì này chỉ có tự tử mới rửa sạch tội thôi....hớ hớ....

...Còn tiếp... 62

Lúc đó tui thấy mình như hóa đá, Linh nhìn tui không nói lời nào, em lẳng lặng bỏ đi. Tui đơ ra, ngơ ngóa ngó theo. Lần này xong thật rồi. Hoảng loạn tột độ, hết nhìn Linh, tui lại nhìn nhỏ Châu. Không biết làm sao.

“Xoẹttttt!!!!”- thằng trâu đen kia nắm lấy chân tui kéo ngược ra đằng sau

_Dám cắn tao à?! Chết nè con!!!- nó vừa nói vừa thẳng tay đâm mấy cái vào gáy tui.

Choáng váng, xây xẩm mặt mày. Tui bị nó túm đầu dựng dậy, rồi bị xén thêm mấy cái vô bụng nữa.

_Ế, lão đại bị búp kìa tui bây!- đúng lúc đó, thằng Năm nổ với đám chiến hữu từ căn tin đi ra.

_Còn không phụ tao?! Đứng đó làm gì?!- tui quát lớn rồi lại bị tọng vô mồm một cái, đau thấu trời xanh.

Thằng trâu đen hất mạnh làm tui văng vô gốc cây bang, chổng gọng. Hội chiến hữu cũng xông vô, bủa vây tứ phía, kỳ này coi thằng trâu đen thoát đi đâu. Có hội chiến hữu ở đây, tui cảm thấy sinh tràn trề, đẩy con trâu đen ra, tui nhảy phốc lên lưng nó, lấy hai tay kẹp cổ nó lại.

_Tui bây nhào vô đi!!! Nhào vô đi!!!

La khản cả họng, bị con trâu đen kia quay như đế nhưng tui vẫn cố gắng cầm cự để an hem chiến hữu nhảy vô mần thịt nó.

_Nhào vô!!!! Nhào....

Thôi khỏi kêu nữa, tự xử con trâu được rồi. Mấy thằng trời đánh kia cứ đứng đó ngó qua, ngó lại, miệng không ngừng:

_Cố lên! Cố lên! Dứt nó đi lão đại!

Rồi chốc chốc lại:

_Ê, giám thị đâu bây? Giám thị đâu?

Giám cái đầu tui bây, tao chết không lo mà ở đó lo giám thị.

_Ủi da!!!- tui bị con trâu giật ột vô ngay song mũi, chú đồng chí nhỏ một dòng máu tươi...ó...hớ...hớ, mũi tui phọt máu tề le.

Choáng váng, nhưng tui vẫn cố gắng siết thật chặt, bám dính con trâu đen tới cùng.

SIẾT!!!SIẾT!!!SIẾT THẬT CHẶT!!!! SIẾT CHẾT CON TRÂU ĐEN!!!!

Khoảng một phút sau, con trâu có dấu hiệu mệt mỏi, nó thở phì phò rồi cuối cùng ngã lăn ra đất. “Bep!”, đề luôn lên người tui, cái thân đã mỏng nay càng mỏng hơn. Mấy thằng chiến hữu trời đánh lúc này mới chạy tới ăn hùa theo, đâm đá túi bụi vô con trâu đen với tui.

_Chết nè! Chết nè! Dám đánh lão đại nè con! Chết nè!- giọng thằng Năm nổ lớn như cái bô xe lửa.

Mấy thằng mắc dịch, đánh con trâu không đánh sao mà toàn sút tao không vậy? Lát sau, tui nó dừng chân, không sút nữa.

_Ế, lão đại, có sao không?- thằng Nổ nắm chân tui kéo ra ngoài.

_Sao trắng gì? Đánh tao gần gần chết giờ mới hỏi à? - tui thở phì phò

_Có à?

_Còn giả bộ?- tui giờ nắm đầm lên dọa nó.

_Còn thằng này tính sao?- Bóng biển chỉ vô con trâu đen đang nằm đó một đống.

_Kéo nó ra sau căn tin, lát tính.- tui khoác tay

Đưa mắt nhìn, thấy nhỏ Châu đang đứng kế bên tui, phui phui bụi trên người xuống.

_Châu có sao không?- tui hỏi

_Đau quá chừng luôn nè...- nhỏ Châu phụng phịu

_Ờ...xin lỗi...

Sực nhớ, tui giật bắn người, đứng phắt dậy tìm Linh, mới đây thôi, đi đâu, mất tiêu rồi?

_Nè!

_Hả?- tui quay qua

_Cầm máu đi.

Linh dúm cho tui gói khăn giấy rồi bỏ đi.

_Cầm...ơ...- tui cố nói với theo

Thiệt là họa vô đơn chí, chung quy cũng tại cái con trâu đen này.

_T, đi lên lớp đi.- nhỏ Châu kêu tui

_Ừm, Châu lên trước đi, mình có chút việc.

_Ừ.

Nói đoạn, tui đi vô trong căn tin, đi thẳng ra phía sau. Con trâu đen đang bị mấy thằng chiến hữu kẹp hết tay chân lại, muốn nhúc nhích cũng không được.

_Lôi nó ra sau trường giải quyết.- tui nói

Chẳng qua là cái dây căn tin trường tui có ngõ thông ra phía sau trường nên muốn cúp tiết cũng dễ, toàn chui đường này ra không.

Cả đám lôi nó xềnh xệch ra sau trường như lôi heo. Ra tới sau trường, thằng Năm nổ hỏi:

_Làm gì nó bây giờ?

_Để tao tính sau.- tui nói

Mấy thằng chiến hữu thả con trâu đen xuống đất cái rầm. Tui đứng đó hỏi:

_Mắc mớ gì sao khi không mày lại đánh tao?

_Không biết!- nó nói

_Á à...dám nói láo này...kẹp chân tay nó lại!- tui ra lệnh

Hội chiến hữu tả xung hữu đột, bay vèo lên mình con trâu đen mà dè. Tui đi tới, xắn tay áo lên, canh thật kỹ cái mũi của nó rồi đâm thật mạnh, hết sức luôn. “Phập!!!” Tiếng phập này làm tui thấy rung mình...không lẽ... “Tong...tong”, máu nhỏ giọt xuống đất. Tui rút tay lại, kiểm tra...cái tay tét hết một đường...Hừm hừm...nén đau, như vậy mất hết thể diện.

_Mày khá lắm, trả lời đi, tại sao mày đánh tao?- tui đồng dục, hai tay chấp ra sau lưng.

_Ú ớ...ớ...ớ...ớ...ớ- con trâu đen giãy chết, chắc gãy răng hay gì rồi.

_Cứng đầu à? Anh em....tuột quần nó ra...- tui lườm con trâu

Vậy là cái quần tay đi học của con trâu đen phấp phới bay trong gió...Tui bước một vòng, tới bụi bứt bứt mấy cái lá.

_Giờ nói không? Không là tao trét thằng em mày đó, mắt mèo đó nha con.- tui dí dí mấy cái lá lên cái quần tà lòn của nó.

_Ú ớ...ớ...ớ...ớ..

_Á à, còn ngoan cố?- nói rồi tui thẩn tay chà mấy cái lá lên quần nó luôn. Con trâu gào lên thống thiết. “Ú ớ...ắng!!!”

_Nói không? Không nói là tao trét nữa.- mặt tui hầm hầm

_Nói, nói mà, đừng trét nữa, nói mà!- nó ríu rít

_Nói mau! Tại sao mày đánh tao?

_Thằng kia nó kêu tao, nó nói đánh mày thì nó xóa nợ cho tao...

_Thằng nào? Tên gì?- tui tròng mắt

_Thằng...Nam...thằng Bảo Nam lớp kế bên lớp mày đó...

_Đó giờ tao chưa nghe tên thằng đó, mày láo à?

_Nó mới chuyển về.- con trâu đen nói

_Hừm...tại sao nó muốn mày đánh tao?

_Cái đó tao không biết, nó không nói.

_Được rồi, thả nó ra đi tụi bây.- tui nói

Hội chiến hữu đứng dậy, buông tay chân nó ra.

_Ui da, ngứa quá! Ngứa quá!- con trâu ôm cái đũng quần gãi lấy gãi để. Tui với hội chiến hữu bỏ đi. Thằng Tín khều khều tui:

_Sao mày chơi ác vậy? Trét mắt mèo vô đó nó ngứa chết rồi sao?

_Chết gì? Coi nè.- nói rồi tui cầm nắm cổ gờ lên cho thằng Tín

_Hả?- nó trố mắt

_Đòn tâm lý thôi.- tui vút nắm cổ đi.

_Ấy da, lão đại ghê quá.

Không nói gì, tui với tụi nó chạy lên lớp, đúng lúc hết giờ chơi luôn. Lên tới đầu cầu thang, tui sững sờ. Linh đang đứng đó nói chuyện với thằng nào đó, trên tay thằng đó cầm hộp quà hình trái tim. Rồi bất chợt thằng ranh đó nói:

_Linh, làm bạn gái mình nha!

...Còn tiếp... 63

Chưng hửng nhìn thằng ranh kia tặng quà cho Linh. Mặt tui nóng bừng. Hội chiến hữu thì trợn mắt nhìn Linh rồi nhìn tui.

_T...-Thằng Tín nhìn tui ái ngại

Tui không nói, cố gắng trấn tĩnh lại bản thân, cố gắng hết sức để không xông thẳng vào đám thằng kia trước mặt Linh.

_Xử nó luôn, sợ gì.- Năm nổ hung hỏ xắn tay áo

_Thôi đi.- Bóng biển nói

_Hả?- Năm nổ trố mắt ra

_Bình tĩnh, đứng đây coi nó làm sao đã.- Bóng biển tiếp lời

_Ừ, nó nói đúng đó, nóng quá hư hết việc.- thằng Tín đồng tình

_Ừm...- tui ậm ừ rồi nép vô một góc. Nhìn ra chỗ Linh với thằng kia.

Đứng đó với đám chiến hữu, lòng nóng như lửa đốt, hai tai ù ù.

_Linh đồng ý nha?- thằng ranh đưa Linh hộp quà

_Ồ...- Linh ngạc nhiên nhìn nó

__Đồng ý nha Linh...- nó tiếp tục nhìn Linh, hai con mắt như mở to ra hết cỡ để chứng minh cho cái “tình yêu” của nó.

Không chịu được nữa rồi...khí dồn lên não, khối bay xì xì. Tui tháo kính ra định ăn thua đủ với nó thì thì mấy thằng chiến hữu túm đầu tui kéo ngược lại:

__Ê ê ê, đi đâu vậy?!

__Tao ăn thua đủ với nó! Buông ra!- giận quá mất khôn, không còn kiểm soát được bản thân mình nữa.

__Từ từ...để coi Linh nói sao đã...- cả đám dè đầu tui xuống

__Buông tao ra!

__Mày im đi! Nếu như Linh mà chấp nhận thì coi như nó không xứng đáng với tình cảm của mày dành cho nó. Lúc đó có bỏ nó mày cũng không hối hận.- Bóng biển vừa gắng sức giữ tui lại vừa giải thích.

Cố vùng vẫy để thoát ra nhưng không được, tui đành phải nhìn. Nhìn cái cảnh mà người mình yêu thương có thể sẽ nhận lời làm bạn gái của người khác. Hồi hộp, sợ, sợ lắm. Nếu Linh đồng ý thì mình phải làm sao đây?

Cuối cùng cái giây phút đó cũng đến, Linh nhận lấy hộp quà rồi nói gì đó, tui không nghe được, chỉ thấy thằng kia cười. Linh đã nhận lời rồi sao?

“Bốp!”, tui nghe thấy rất rõ, dường như có tiếng vật gì mới vừa rơi xuống rồi vỡ tan ra. Tiếng vỡ của thủy tinh hay tiếng vỡ của tim mình? Cảm giác như đang rơi xuống vực thẳm, tất cả những gì mà mình yêu quý nhất đã cướp đi rồi sao? Chỉ trong một tích tắc thôi sao? Không thể nào! Không tin! Tui không tin! Linh không bao giờ làm như vậy, không bao giờ. Tui run run đưa hai tay lên vuốt mặt mình, tự trấn an bằng ý nghĩ đây chỉ là sự hiểu lầm nào đó, hoặc chỉ là giấc mơ thôi. Nhưng tui đã nghe rõ ràng những gì mà thằng kia nói với Linh, không thể phủ nhận được sự thật, không thể phủ nhận...

Nóng nẩy, bước tới, định ăn thua đủ với nó. Ậu mợ nó, mày dám đâm sau lưng chiến sĩ à? Tao giết!

Rảo bước tới chỗ của Linh, định nói rõ với thằng kia thì...

__Xin lỗi, mình không quen bạn.- tiếng của Linh nói với thằng kia.

Nghe được câu này không biết tui sướng tới chừng nào đâu, như bay lên tận mây xanh. Thằng ranh kia đứng như trời trồng, nhận lại hộp quà của nó. Há há há....ngu thì chết chứ bệnh tật gì. Tui đứng đó, miệng ngoác rộng ra vì vui sướng. Thằng hâm kia quay cái mặt ra, dần thối.

__Nhưng...nhưng mà...Linh- nó lấp bắp

Linh không nói gì thêm, em bước thẳng vào lớp. Hì...hì...không nổi nhục nào bằng nổi nhục này. Tui đi ngang qua cười đều nó phát:

__Hê hê, bạn tên gì?

__Tao tên gì thì liên quan gì tới mà?- nó hất hàm.

Tui không nói gì, chỉ mỉm cười rồi bước vô lớp. Ừ, cuối cùng cũng xác định được, mình không thể nào để mất Linh, người con gái như em bây giờ muốn kiếm không phải là chuyện dễ. Cho dù có giận thì Linh vẫn nghĩ tới mình những lúc mình bị thương hay buồn bã. Xác định rồi, cưới vợ phải cưới liền tay, để lâu ngày thằng khác nó hốt. Quyết tâm! Bước tới chỗ Linh, ngồi xuống nói chuyện một cách tự nhiên nhất có thể.

__Linh...ừm...chuyện hôm đó...thật ra...- tui lấp bắp

__Anh không có lỗi, Tín nói cho em nghe rồi, nhưng mà chuyện hồi nãy thì...- Linh nhìn tui bằng ánh mắt sắc lẹm

__Hơ...cái đó là tại con trâu đen kia.- tui thanh minh

__Con trâu gì?- Linh nheo mắt

__À à...cái thằng bị con hồi nãy đó mà...-tui xun xoe

_Hứ..chỉ giỏi trò nguy biện..- Linh nguýt dài

_Anh biết rồi, lỗi của anh mà...- tui nhẩn mặt, ra vẻ biết hối lỗi

_Lỗi thì phạt đó.- Linh nói

_Ừ, chịu luôn...

_Ừ, vậy đó, nhớ nha

_Phạt cái gì?- tui hỏi

_Thì cứ chờ đi rồi biết.- Linh bĩu môi, tui là tui cứ chết đứ đừ, xinh không thể tả

_Hờ hờ...đang chờ đây, cho lệnh luôn đi cô nương.

_Lệnh hả? Về chỗ ngay, sắp vô tiết rồi.

_Ồ...

_Ồ cái gì hử?

_Không...không gì, lính lác sao dám cãi sếp...

Nói đoạn tui tốt xuống bàn của mình, Linh ở bàn trên nhìn tui cười rồi lắc đầu. Nhỏ Châu tỏ vẻ khó chịu ra mặt, kệ tía nó, đang vui hí..hí.

Vui quá, không có gì làm, lại chời thụt ra ghẹo thằng Lân. Đánh vô vai nó cái “Chát!”, vẫn bất động. Hơ, hôm nay nó bị sao vậy. Không lẽ chưa đủ đô. Nghĩ vậy, tui rụt tay lại, vận nội công rồi “Kamehameha!!!”, chưởng một cái “Rầm!” vô lưng nó. Không phản ứng.

Mấy thằng chiến hữu thấy vậy cũng làm mặt nhân đạo hỏi thăm thằng Lân, vô vai rất ư là thăm thiết, Ra là cậu chàng đã bị chị y tá từ chối tình cảm.

_Thấy chưa, lão đại nói đúng, mặt mày có chó nó yêu.- Năm nổ thâm sâu

_Bắn máy bay không có kết cục tốt đâu.- thằng Tín chêm vô

_Ôiiiiii đờn bààààà...là những niềm đauuuuu...là làm cho...tờ rym đổ máuuuuuuu...- thằng Bóng biển cất giọng lú lo.

Đang nói chuyện thì thằng Thịnh chạy vô:

_Lão đại, kiếm được thông tin của thằng kia rồi.

_Sao?

_Nó học lớp kế bên, tên Phú. Anh em sinh đôi với thằng Nam, thằng chơi mày đó.

_Cái gì? Thiệt không? – tui bắt ngờ

_Thiệt, tao có mấy đứa bạn học bên đó, mới chạy qua hỏi xong.

_Ừm...- tui ậm ừ

_Giờ sao?

_Để tao coi, nếu bây giờ bum nó, Linh biết thì bị giận nữa, mệt lắm.

_Vậy tính sao? Nói đi.- thằng Thịnh khó chịu

_Thôi thì...phóng hạ đồ đao, lập địa thành phật vậy...he...he- tui cười

_Mặt mày mà phật cái nổi gĩ.- nó đánh tui một cái rồi quay đi

Ôi, vui quá. Thôi thì...ngủ phật, tiết sau cũng là giáo dục công dân thôi. Vừa úp mặt xuống bàn thì có đứa nó kêu kêu.

_Giề? Đứa nào vậy?- tui ngóc đầu lên

_Em ra ngoài đứng cho tui.

_Hơ...- tui bắt động nhìn bà cô

_Đi ra ngay, không nói năng gì hết.- cô giáo quát

Chết, sao gì kì vậy trời, tự dưng bị cho ra ngoài đứng là sao?

Tui ngơ ngáo, rồi lủi thủi đi ra ngoài. Bà cô quái ác. Linh nhìn tui lắc đầu, còn nhỏ Châu thì ra vẻ lo lắng. Đứng bên ngoài, ngó vô lớp thì...

_Quay mặt ra kia, dựa lưng vô tường, khoanh tay lại cho tui!

Hoảng hồn, tui quay phắt ra ngoài. Thôi kệ, lát mượn tập chép bài thôi, có gì đâu.

_Ê, thằng kia.- một thằng cao, không to, trắng, nhưng mà bắt đầu có hơi rồi

_Gì?- tui trả lời

_Mày là T phải không? _Ồ.

_Mày biết mày đã làm gì không?

_Tao à? Tao mới ngủ gật trong lớp, bị đuổi ra đây.- trả lời mà không thèm nhìn vào mặt nó

Bỗng dưng nó lao tới, túm lấy cổ áo tui, dựng lên.

_Mày tránh xa Linh ra, Linh là của anh tao.

_À à, ra mày là thằng Nam đó à?

_Không cần biết, mày mà không tránh xa Linh ra thì có chuyện đó.

Đoạn, nó đẩy tui vào vách tường rồi đi thẳng. Không hơi đâu đôi co với hạng này.

_Hí...hí...hí...- mấy con kia đi qua đi lại nhìn tui rồi cười.

Xì, người lịch sử không chấp.

“Tùng...! Tùng...!”- trống ra về.

“Chúng em chào cô ạaaaaa!!!”- nhựa dài ra

_Rồi, các em ra về.

Cả sân trường ủa ra như ong vỡ tổ. Xách cặp xuống, đi từ từ ra cổng với....Linh.

_Đang làm gì vậy?- tui hỏi Linh

_Thì đi về chứ đi đâu, vậy cũng hỏi.

_Ồ, hè, vậy muốn phạt anh cái gì? Nói đi. Chiều anh còn phải đi học nữa.

_Chưa biết...- Linh nói

_Hơ...

_Anh giải được câu này đi rồi hãy nói chuyện với em.

_Ừ...em nói đi.- tui hơi run

_ Quả phụ cầu nguyện:” Chồng ơi

Cho em lấy được Tây làng thế anh”

_Hơ...cái gì vậy?

_Anh giải được đi rồi em không giận nữa, blêu.- Linh lè lưỡi

_Hơ....nhưng cái này về cái gì mới được???- tui ngơ ngáo

_Đây là loại trái mà em thích ăn, phải tự giải đó, cấm hỏi người khác, cấm tra Google luôn, nghe chưa?-
Linh nói

_Ồ...sếp ra lệnh mà...- tui gãi đầu gãi tai

_Thôi, em về.

_Không cần anh chờ à?

_Không, chỉ giúp việc đón em rồi. Pi pi.- Linh cười, rồi chạy đi

Sao mà đẹp quá không biết vậy....làm tui thơ thẩn...ráng về nhà mà giải đó...không Linh lại không thêm nói chuyện.

Nói rồi tui, đi lấy xe, cứ cười một mình như thằng tự kỉ. Đạp xe về, vừa đạp vừa ngáp, chắc tại buồn ngủ quá, có con gì bay vô miệng cái phọt.

_Khắc...khắc...khụ...khụ...ặc...- bắt ngờ quá, tui chỉ còn biết lấy tay chặn cổ, tởm quá, con gì trong miệng mình không biết mà hình như lớn lắm.

Đang cố gắng phun nó thì “Rầm!” Hai thằng chạy wave từ đâu chạy lên đạp xe tui rồi chạy vụt đi.

_Ui da!!!- té nhào xuống đất.

Người với xe đạp ngã chổng kên. Lồm cồm bò dậy, hai thằng kia đã chạy xa rồi, không nhìn thấy được mặt nó. Khu này vắng nữa. Kiểm tra lại thì rách hai cái đầu gối, trầy cùi chỏ trái, máu chảy tèm lem, dập môi. May mà phần mặt không bị gì nhiều. Khắc nhổ một hồi thì cái con súc sinh kia vắng từ trong miệng tui ra...con bọ dừa...khiếp. Mà bọn nó là ai? Sao lại chơi tui, không lẽ là hai thằng Phú, Nam?

...còn tiếp...

24. Chương 24

64

Thân tàn ma dại, lết thết. Đạp xe về nhà. Đau thì không đau nhưng mà rát. Về nhà, may quá, không có ai hết. Tốt thằng lên lầu rửa, tắm luôn. Xong xuôi, băng mấy vết trầy lại, rát bà cố. Hôm nay thứ tư, lại xách đít đi học thêm Ngữ văn nữa, thiệt là khổ qua đi. Chiều nay học chung Linh, hờ hờ, vui quá. Lon ton chạy ra nhà sau lấy cơm ăn. Vừa ăn vừa suy nghĩ câu đố của Linh, thiệt tình, đố làm gì không biết nữa. Kệ, tra google. Chẹp...chẹp...trái gì nhớ? Á à...ra rồi, ra rồi. Ra rồi.

Khà khà...yên tâm, tui leo lên vông nằm phè cánh nhạn, quên luôn cả chuyện mình bị chơi khi nãy. Lòng thấy vui vui. Ngủ ngáy ngất tới chiều.

_Oáp!!! Hoooo...!!!!- vừa ngáp vừa vương vai, đã quá. Ước gì lúc nào cũng được như vậy thì tốt biết mấy. Chạy lên phòng thay quần áo, nấu cơm ăn rồi chuẩn bị đi học. Điện thoại rêu.

_Alô.

_Má đang ở Sài gòn, tới giờ đi học rồi đó, ăn cơm nước gì chưa?

_Con chuẩn bị nấu nè.

_Ừ, muốn ăn gì thêm không? Má mua về cho.

_Dạ gì cũng được má.- tui nói

_Ừ, vậy thôi, lo đi học đi.- má dặn

_Dạ, con biết rồi.

Cúp máy, hể lúc nào đi xa thì má lại gọi về nhắc nhở,đôi lúc thấy phiền nhưng lại thấy mình may mắn hơn người khác. Nấu cơm, lấy thịt trong tủ lạnh ra ngâm rồi làm sườn chua ngọt. Ăn với uống hủ hê, cũng sắp tới giờ đi học. Chuẩn bị tập sách, định xách xe ra chuẩn bị đi.

_T!

_Hửm?!- tui giật mình quay ra

_Đi học kìa.

Là Linh, em cười tí mắt nhìn tui.

_Ừ, anh chuẩn bị đi nè.- nhìn thấy Linh, tui vui lắm. Cười toe toét

_Đẹp xe đi, đi chung với em.- Linh nói

_Ừ.

Đoạn, tui dẫn xe vô trong nhà. Rồi khóa cửa, xong, đi chung với Linh luôn. Đi xe đạp điện, gió thổi mát rượi. Mùi hương tỏa ra từ người Linh, thơm quá. Tui nhẹ nhàng đặt tay lên hông em rồi từ từ ôm chặt.

_Giải được câu đố của người ta chưa mà ôm người vậy? - Linh phụng phịu

_Đương nhiên là giải được rồi.- tui cười, tựa đầu lên tấm lưng nhỏ bé của em.

_Vậy anh nói đi.- Linh cười

_Là trái Mãng Cầu Tây chứ gì.- tui cười

_Có tra Google không đó?- giọng Linh đầy nghi vấn

_Hê hê. Không có mà.- tui nhăn nhó

_Vậy thì giải thích tại sao lại là trái Mãng Cầu Tây đi.

_À...ừm...- tui bối rối, suy nghĩ

_Sao? Được không?- Linh hỏi

_Được sao không, nghe nè, e hèm...Mãng Cầu Tây còn gọi là Mãng Cầu Xiêm....

_Tiếp đi...

_Ừm...Mãng ở đây có nghĩa là mãi nguyên, còn cầu ở đây là mong muốn, còn chồng Tây chính là cái chữ Tây..Tây đó...- tui bắt đầu xạo sự

_Cũng được, có ý nhưng mà không rõ ràng gì hết.- Linh nói

_Ờ, em y như cô Ngữ văn vậy.- tui nhăn nhó

_Em là vậy đó, coi như tạm tha cho anh một lần.- Linh bật cười thành tiếng

_He he, cảm ơn sếp, được tha bổng rồi...he he...-tui cười cầu tài

_Chưa, đừng có mừng, em vẫn còn một câu nữa cho anh nè.

_Ặc, sao nay em thích chơi giải đố quá vậy? -

_Kệ em, nghe nè.

_Dạ, nói đi sếp.

_Thứ gì ban đầu lạnh, sau đó nóng rồi nóng dữ dội hơn?

_Ặc đố gì khó vậy, sao anh giải được?- tui nhăn nhó

_Thì anh cứ suy nghĩ đi.

_Cho anh gợi ý đi mà.- tui thành khẩn

_Ừm cũng được...anh là người làm nóng thứ đó.- Linh trầm ngâm

_Ồ..anh à?- tui bất ngờ

_Ừ, không anh thì ai.- Linh cười

_Hừm...cái bếp ga nhà anh à?- tui trả lời

_Sai.

_Cái lò vi song?

_Sai luôn, đầu to mà gốc quá.

_Vậy em nói đi. Cái thứ đó là cái gì?- tui hỏi

_Không nói.- Linh lè lưỡi

Đến nhà cô Ngữ văn, dắt xe vô. Chưa tới giờ học, mấy thằng chiến hữu nhìn tui với Linh, trố mắt ngạc nhiên:

_Ế, lão đại, vậy là sao? Làm lành rồi à?

_He he, sao là sao? Tao không để mất Linh đâu...khà khà- tui cười đắc thắng

_Vậy còn thằng ranh hồi sáng?

_Nó bị quê, he he. Linh không đồng ý.

_T! Người anh bị sao vậy?- hình như Linh đã thấy mấy vết trầy lúc sáng.

_À, không có gì, anh bị té xe thôi.- tui cười nhả hở, không muốn Linh lo lắng nên ối dối vậy.

_Có sao không? Chạy xe sao không cẩn thận gì hết vậy?- Linh nhăn mặt.

Tui không biết nói gì hơn là cười trừ. Mấy thằng chiến hữu thì:

_Ái da, lão đại bị phu nhân quạt kia, té thôi tui bây.- thằng Tín cười rồi nó với hội chiến hữu ù té chạy đi chỗ khác.

Linh thì nhìn tui, nhăn nhó.

_Ăn cơm chiều chưa?- tui kiểm soát đánh trống lảng

_Chưa, anh ăn chưa?- Linh hỏi

_Hi...chưa ăn.- lại nói xạo

_Tí nữa lại nhà anh ăn đi, he he. _Ừ, cũng được, mà coi cái tay của anh kia, trầy nguyên một đường lớn luôn.

Nghe Linh nói, tui giật mình, nhìn xuống, em tháo cái băng trên tay tui ra, má ơi! Rất quá!!! Trời ơi, người ta đã băng lại rồi mà còn gờ ra là sai vậy chị hai?! Đau điếng, cắn răng, không nói lời nào.

_Đó thấy chưa, có sao đâu, có đau tí nào đâu.- nén đau cười nhả hở

Rồi Linh giúp tui băng lại. Phù. Rất vãi xoài. Tối giờ, lên lớp học. Hic, ngồi chép mấy cái dàn bài tập làm văn thấy mờ. Mỗi tay kinh dị. Lớp tui học ghép với một vài đứa lớp khác, nhưng hòa đồng lắm. Nói cười duyên thuyên. Lớp kia có một thằng lùn, học mà nó cứ ngồi đó mở miệng cười, không hiểu nó cười cái gì. Buồn buồn móc cho nó một câu:

_Theo Đông y thì cười chính là liều thuốc giúp tăng chiều cao hiệu quả nhất.

Nghe xong, cả lớp cười rần rần, kể cả cô giáo. Chỉ có mình thằng lùn là không, mặt mũi nó tối sầm lại. Chắc là do quê độ quá. Tui nhìn nó, ôm bụng cười ngặt ngoẻo. Học xong, đi về. Cả đám í ới rủ nhau đi ăn, tui là thằng bị lôi kéo nhiều nhất nhưng vì đã có kế hoạch với “Sếp” nên...he he...

Đi với Linh về nhà, không biết hôm nay sao lạnh quá, nhưng mà nhờ đó mà vết thương của tui bớt đau phần nào.

_Ủa sao anh không về nhà?- Linh hỏi khi thấy tui rẽ sang đường khác

_Trời lạnh nên...anh muốn ăn kem.- tui cười

_Quý, chọc em...- Linh đánh thùm thụp vào lưng tui

_Thiệt mà, đi ăn kem, xong rồi kiếm gì đó ăn luôn. Anh chưa nấu cơm.- tui cười

_Mẹ anh đâu?

_À, má hả? Má đi Sài Gòn rồi, chưa về.

_Ừ.

Chở Linh chạy vòng vèo một hồi thì ra tới công viên. Ra hàng kem lúc trước hai đứa ăn ở công viên.

_Trời lạnh ghê ha anh...

_Lạnh gì? Có em ở đây thì lạnh gì?- tui cười

Linh không nói gì, chỉ cười. Mua kem xong, hai đứa quay lại chiếc ghế đá cũ. Ngồi xuống, cảm giác cứ như lần đầu hai đứa đi chơi chung với nhau.

_Nhìn gì mà nhìn ghê vậy?

_Nhìn tương lai của anh.- tui nói

_Tương lai gì? Nó ra làm sao?- Linh thắc mắc

_Em là tương lai của anh.- tui nhướn miệng cười.

Linh không nói gì, chỉ lấy tay che miệng rồi cười. Nhìn yêu lắm.

_Vậy nếu sau này anh không còn yêu em nữa thì sao?

_Thì coi như anh đã đánh mất tương lai.

_Anh sẽ tìm được một tương lai khác mà.

_Chắc vậy, nhưng anh là một người ích kỷ, anh chỉ muốn những điều tốt nhất cho bản thân mình thôi.

_Ồ...

_Và em là tương lai tốt nhất dành cho thằng ích kỷ này, vì vậy nó không bao giờ để mất em đâu.

Tựa lưng vào ghế đá, tui nhìn Linh, mỉm cười. Linh cũng cười.

_Nghe nhạc không?- Linh hỏi

_Nghe gì?

_Nghe thử bài này đi.

Rồi Linh lấy cái Ipod ra, bật lên, Linh một cái tai nghe, tui một cái tai nghe. Tiếng nhạc du dương cất lên, nhẹ nhàng, êm đềm, thanh thoát.

“Don’t wake up, won’t wake up...”

[www.nhaccuatui /nghe?M=0iZKmb047h](http://www.nhaccuatui/nghe?M=0iZKmb047h)

_T, anh biết gì không?

_Gì?

_Em mong sao hai đứa mình đến với nhau lâu thật lâu luôn, không như những người khác, chỉ một khoảng thời gian là chia tay.- Linh tỉnh ngịch

_Em muốn vậy à? Tại sao em yêu anh?

_Yêu nhau thì đâu cần lí do đâu anh.- Linh nói, trầm ngâm, mắt hướng về phía hồ nước.

_Thôi, ăn kem đi.- tui lên tiếng, phá vỡ cái khoảng không tĩnh lặng đó

_Ừ.

Gỡ kem ra. Ăn thôi. Trời lạnh thật.

_Lạnh không?- tui cười cười hỏi Linh

_Đồ độc ác, anh còn hỏi nữa.- Linh nhăn mặt

_Ế, em ăn kem socola à?

_Ừ?

_Đưa đây anh không thích kem dâu tí nào hết.- cái tính trẻ con của tui bỗng dưng trở dậy

_Hông, em thích socola, hông đưa đâu!- Linh cố gắng chống trả

Tui chộp lấy tay của Linh, hông giằng lấy cây thì “Bẹp!”, cây kem của Linh rút xuống đất.

_Hu hu...bất đền y...làm kem của tui rút rồi kìa...hu hu...- Linh dỗi

_Ặc, anh xin lỗi. Ăn kem của anh nè, chưa cắn miếng nào hết.

Tui đưa cây kem cho Linh.

_Hông thèm.- Linh bĩu môi

_Vậy anh đi mua cây khác.

_Hông thèm.

_Không ăn thì thôi.

Đoạn tui cầm cây kem đưa lên miệng thì bị Linh giằng lấy.

_Ơ...không ăn mà...trả đây...- tui bất ngờ

_Hứ...ngu sao hông ăn...- Linh vẫn còn dỗi

_Trả đây...trả đây...-tui cố giằng lại cây kem từ tay Linh

_Thôi...thôi...ăn chung ha.

_Vậy nghe còn được. -tui cười

Rồi hai đứa vừa ăn, vừa nói chuyện.

_Hic...lạnh quá à.- Linh nói, em ngồi xích lại gần tui.

_Hi hi. Tính lợi dụng tui à?- tui cười cười

_Hứ, hông thèm.- nói vậy chứ Linh vẫn tựa đầu vào vai tui

_Nói cho anh nghe lời giải đi.

_Gì?

_Câu đố hồi chiều của em đó.

Lúc này bỗng dưng Linh ngồi thẳng dậy. Ra vẻ nghiêm túc:

_Là gì biết không?

_Không- tui trả lời

_Là...

_Hả?

_Là...tình cảm của em...dành cho anh.- Linh then thùng

_Đó là đáp án đó hả?

_Ừ, T, em sợ mất anh lắm, anh đừng bỏ rơi em nha....

Linh thở thê, rồi rúc vào người tui như chú mèo con.

_Ừ, anh không bao giờ như vậy đâu...không bao giờ...

Trời lạnh thật, nhưng có Linh kề bên tui không cảm thấy lạnh nữa. Người em tỏa ra hơi ấm kì lạ, thoang thoang mùi thơm. Nhẹ nhàng đặt lên trán Linh một nụ hôn....

...còn tiếp... 65

_Tối rồi, mình về thôi.

_Ừm, về.

Chở Linh trên chiếc xe đạp điện, gió thổi từng cơn buốt giá, lạnh thấu xương.

_Lạnh hả?

_Đâu....đâu có...- tui trả lời, hai hàm răng đánh cảm cặp vào nhau

_Không lạnh sao mà răng kêu cộp cộp ghê vậy? - Linh bắt tủy tui

_Hề hề...Bất chước...con vịt thôi mà...Cạp...cạp...- Bí tủy, tui đành bắt đắc dĩ làm con vịt chạy đạp điện vậy.

_Ngốc, lạnh thì nói lạnh, làm gì phải giấu? - Linh cười rồi ôm chầm lấy tui

Bất ngờ, tui lão đảo. Suýt té.

_Chạy xe gì ẩu dữ vậy?

_Tại điện giật...

_Điện gì?

_Điện hai trăm hai giật...- tui cười

_Là sao? - Linh ngơ ngác

_Mỗi bên một trăm mười vôn.- tui lại nhe răng, toe toét cười.

Im lặng, rồi như chợt hiểu ra, Linh bầu thật mạnh hai bên hông tui.

_Ui da!!! Ui da!!! Té...té!!!!- tui la làng

_Cho bỏ cái tật nghĩ bậy.- Linh buông ra rồi nguýt dài

_Ui da...dữ quá...- tui nhăn nhó

_Nói ai dữ?!

_Ai da, ai dám nói sếp đâu...

_Hứ, liệu hồn đó.

_Hic....

Trời chuyển mưa, vùn vù. Những hạt mưa đầu tiên rơi xuống, lành lạnh.

_Phù, mưa rồi.- tui nói

_Hic...mưa nữa...- Linh nhăn nhó

_Ồ, hình như hai đứa mình chưa ăn gì.

_Ăn kem rồi...

_Ừ, nhưng anh rủ em đi ăn tối mà.

_Nhưng mà sắp mưa rồi...- Linh nói, em ra về nuôi tiếc

_Kệ, có sao đâu.

Không chờ Linh trả lời, tui cho xe phóng vọt đi. Tìm chỗ ăn tối nào.

_Mà mình ăn gì?- Linh hỏi

_Em muốn ăn gì?

_Không biết.

_Ăn bột chiên bao giờ chưa?

_Chưa...

_Ặc, thiệt không đó? Bột chiên mà chưa ăn hả?- tui hơi bất ngờ

_Thiệt, đó giờ có ai dẫn em đi đâu.- Linh phụng phịu

_Ờ. Mà hồi trước em nói em có anh mà phải không, sao đó giờ anh không thấy?

_Anh em học đại học trên Sài Gòn á, hè mới về.

_Ừ. Vậy à.

_T...

_Hả?

_Anh...gặp Trang hay em trước?

Bỗng dưng Linh lại hỏi câu này, tui cũng không hiểu vì sao, cứ thành thật khai báo vậy.

_Anh gặp Trang trước.

_Ừm, lúc nào?

_Hồi hè. Lúc đó đi tắm sông, anh bị dọp bẻ, Trang cứu anh rồi biết nhau, vậy thôi.

_Ừm...

Linh cứ ậm ừ, làm lòng tui lo lo. Không biết em đang nghĩ gì. Đag đi thì Linh có điện thoại. Nói gì đó một hồi thì Linh kêu tui.

_Anh chạy ra công viên đi.

_Chi? Mình đi ăn mà?

_Có việc gấp lắm, chạy ra công viên đi.- Linh gắt

_Ừ...ừ.

Vòng lại, rồi phóng vèo ra công viên.

_Chỗ nào vậy?- tui hỏi Linh

_Ra chỗ mình hay ngồi ăn kem á.

Tới nơi, dừng xe lại. Linh xuống xe, nhìn xung như tìm ai đó. Rồi em chạy vọt đi, tới băng ghế đá đối diện bờ hồ. Tui chạy theo. Linh đang ngồi ở băng đá, nói chuyện với ai đó. Đứng đằng sau, tui có thể nghe hết cuộc nói chuyện mặc dù hơi khó.

_Tui khổ lắm bà ơi....bây giờ....tui muốn chết lắm...- giọng nói hòa với tiếng nấc

_Có gì bình tĩnh, từ từ nói.- tiếng của Linh

_Tui sinh ra...đâu muốn bản thân mình có cái giới tính như vậy đâu...tui cũng đâu làm khổ ai, cũng đâu làm hại đâu sao tui nó cứ nhìn tui bằng ánh mắt ghê tởm vậy?

Linh vẫn không nói gì. Em ngồi đó, quay ra đằng sau nhìn tui. Hiểu ý Linh, tui quay trở lại xe ngồi. Lát sau, Linh trở lại.

_Có chuyện gì vậy?- tui hỏi

_Bạn của em. Chở em em về đi rồi em kể anh nghe.

Âm ừ dắt xe ra chở Linh về.

_Anh à...sao gay khổ quá vậy anh?

_O...sao em hỏi anh vậy?- tui bất ngờ

_Đứa bạn của em hồi nãy, nó là gay.

_Ừm...

25. Chương 25

_Ba mẹ nó biết nó bị gay rồi từ nó luôn, người thân của nó ai cũng coi nó là thứ dơ bẩn hết anh à...- Linh nói rồi tựa đầu vào lưng tui.

Sao em ngây thơ quá vậy? Mình đang ở Việt Nam chứ có phải nước ngoài đâu, nói vậy chứ ở đâu mà gay không bị kỳ thị?

_Anh, trả lời em đi...-Linh kéo tay áo tui

_Ừ...anh nghĩ vì họ khác những người khác...

_Nhưng mà gay cũng là người mà.

_Những cái lạ thì thường hay bị người khác chú ý và xa lánh.- tui thở dài, trả lời câu hỏi của Linh một cách vô thưởng vô phạt.

_Em không hiểu...

_Anh cũng không biết mình đang nói gì, có lẽ vì thế giới đó không phải là của mình, chỉ có họ mới hiểu những nỗi đau của họ.

Tối nhà, tui xuống xe, má cũng về nhà rồi. Linh vô nhà chào má tui rồi mới ra về, thấy Linh, má vui lắm. Còn ba thì vẫn chưa về.

_Tối rồi, để anh đưa em về.- tui nói

_Vậy ai đưa anh về?- Linh hỏi

_Anh lấy xe rồi đi với.

_Cũng được.- Linh cười, để lộ cái răng khểnh.

Đạp xe đi với Linh, em cứ nói về chuyện khi nãy. Tối nhà Linh rồi.

_Vô nhà uống nước đi rồi về.- Linh nói

_Thôi, trễ rồi, anh về đây.- tui từ chối.

_Ừm...em có chuyện muốn nhờ anh...- Linh chạy lại gần tui, thỏ thẻ

_Hả? Được không? Kỳ lắm...- tui nhăn nhó

_Được mà, giúp em đi....chồng yêu....- Linh lại làm cái bộ mặt mèo con nữa.

_Ừ...ừ..- tui nhần mặt.

_Hi hi, cảm ơn chồng...chụt...- Em nhón chân rồi thơm lên má tui

_Ừ...anh về nha.

_Về cẩn thận nha...

Đạp xe đi được một đoạn, tui ngoái lại nhìn, chờ Linh đi vào nhà, đóng cửa lại thì tui mới yên tâm. Về nhà, vẫn bồn cũ soạn lại, đánh răng rửa mặt xong, quên luôn ăn tối. Tui lên phòng. Ra ngoài sân thượng, gió thổi mát rượi. Lấy điện thoại, làm việc mà Linh nhờ tui.

_Alô?

_Chào, bạn là Bảo, bạn của Linh phải không?

_Ừ, ai vậy?- giọng nghe vẻ mệt mỏi

_Mình là T, bạn của Linh, Linh nói ỉnh biết về chuyện của bạn rồi.

_Thì sao chứ? Gọi điện để chọc phá tôi à?

_Không, không, đừng hiểu lầm. Linh chỉ muốn mình nói với bạn vài câu.

_Nói đi.

_Bạn không làm gì sai cả, hãy tự tin là bản thân mình, mặc kệ người ta có nói gì, sống thật với chính bản thân, chính giới tính của mình mới là quan trọng. Đời người chỉ sống được một lần, hãy sống sao cho khi bạn chết đi mà không còn gì để hối tiếc.

_....- đây đây bên kia không nói gì cả, chỉ có tiếng khóc

_Đó là những gì Linh muốn nói với bạn. Cố gắng vượt qua đi bạn.

_Cảm...cảm...ơn...nhưng...

“Cạch...tút...tút...”, tắt máy rồi. Có chuyện gì vậy? Đang nói giữa chừng mà...Bất lịch sự vừa thôi chứ.

Không nghĩ ngợi lung tung nữa, tui xuống phòng. Nằm xuống giường, trần trọc một hồi rồi ngủ tới sáng.

Sáng,dậy. Ăn sáng xong rồi lại xách cặp đi học. Đạp xe chậm chậm tới trường. Vẫn còn sớm.

Tới trường, nhìn vắng hoe, chỉ mới sáu giờ rưỡi, làm gì có chuyện tôi đi trễ. Dắt xe vô, đưa trực cổng vẫn còn ngáy ngủ ghi số xe cho tui. Đi lên lớp, có vài ba đứa đang trực nhật.

_Ê, nay vô sớm dữ vậy ông? - nhỏ lớp phó nhìn tui chăm chăm

_Lạ lắm à?

_Không, vô sớm thì phụ tui dọn dẹp đi.

_Giề? Hôm nay có phải tổ tui trực đâu?

_Thì cũng phải tổ tui đâu mà tui vẫn phải làm đó.- lớp phó nói

_Tại vì bà là lớp phó.

_Giờ làm hay là ăn chổi.

_Xì, không làm.

_Còn cãi nữa à?

_Ồ. Cái đó. Ý kiến gì không?

_Không làm thì thôi. Hứ.

Nói rồi nó quay đi, tui ngồi đó cười đắc thắng, ké ké... Sáu giờ bốn mươi mới lục đục có người vô. Linh cũng giờ này mới tới lớp, nhìn em có vẻ mệt lắm.

_Linh, sao nay đi học trễ vậy?- tui hỏi

_Hôm qua có chuyện anh à...- Linh đáp, mặt buồn thiu, hai mắt đỏ hoe như vừa mới khóc.

_Chuyện gì vậy?- tui lo lắng

_Bảo, nó tự tử rồi anh...

_Cái gì? Tại sao?- tui thất thần

_Nó uống thuốc trừ sâu...khuya hôm qua em gọi cho nhà nó thì mới biết.

_Ừm...thôi, vô lớp đi.

Đi bước vào lớp, mặt buồn rười rượi. Tui cũng chỉ biết thở dài. Cả buổi học hôm đó Linh ngồi im thin thít. Nhỏ Châu thì cứ len lén nhìn tui. Chán.

Giờ về, định đi với Linh thì Vi chặn tui lại.

_T, Vi có chuyện muốn nói.

_Chuyện gì?

_Chuyện của Trang, Vi không thể không nói cho T biết được.

_Nói đi.

_Hôm bé Trang bị đánh...T chở nhỏ nào đi ngang nhà bé Trang phải không?

_Hơ...sao Vi hỏi vậy?

_Vì chuyện đó mà Trang mới bị đánh đó.

_Là sao? T không hiểu?

_Mấy ngày nay, ở nhà Vi, tối nào bé Trang nó cũng khóc. Nói chuyện thì lúc nào nó cũng nhắc tới T...

_.....- tui không nói được gì hơn, cứ nhắc tới chuyện cũ thì lại thấy chạnh lòng.

_Từ ngày T thành cặp với Linh, Trang lúc nào cũng ủ rũ. Hôm đó vì thấy T đi ngang qua, nó mới bực bội, cãi lại ông anh rể rồi mới bị đánh như vậy...- giọng Vi bỗng chùng xuống

Tui đưa tay lên vuốt mặt, đúng là trò đời thật.

_Trang mong T đến với nó lắm, T suy nghĩ đi.

Nói đoạn, Vi bước đi một nước. Tui đứng đó, chỉ biết thở dài.

_T, đi về anh.- Linh nín lấy tay tui, em cười tươi lắm.

_Ừ, về.- tui nhìn Linh.

Phải làm gì đây?...Dấu chấm hỏi lớn tồn tại trong đầu tui là làm sao để cả hai người không đau khổ vì tui.

Chở Linh về nhà, em cứ luyên thuyên như chim sẻ. Tui càng đau hơn.

_Sao em vui quá vậy? Bạn em mới mất mà.

_Cũng chỉ là bạn thôi, dù gì em cũng khóc cả đêm hôm qua rồi.- Linh nói

_Nước mắt đâu mà khóc nhiều vậy?

_Ai biết đâu...

_Do you love me?- tui bật cười rồi hỏi em.

_No!!!

__”No” mà ôm tui cứng ngắc vậy?

__Hứ “No”.- Linh phụng phịu, em vẫn ôm chặt lấy tui.

Buổi trưa mà bầu trời vẫn chuyển mưa, tối sầm, tiếng sấm ừng ục. Chở Linh về nhà xong, tui đạp xe về nhà. Định bụng chiều nay học thêm anh văn xong sẽ qua nhà Vi.

“Ào ào....!!!!” Mưa xối xả. Đứng trong nhà, nhìn ra cửa sổ. Mưa trắng xóa, rửa sạch hết bụi bẩn trên mặt đất, mùi đất xông lên, nghe khó chịu nhưng thanh khiết. Nếu tâm trí tui có thể rửa sạch bằng nước mưa thì tốt quá. Rửa sạch xong thì tui có thể đưa ra lựa chọn sáng suốt hơn. “Bíp...bíp”. Tin nhắn của Linh.

__Đang làm gì á?

__Nhìn mưa rơi.

__Hi hi, giống em quá dạ ^^!

__Ừ, hi.

__Mưa nhìn đẹp quá ha anh.

__Ừ đẹp lắm.

__Phải chi giờ em đang ở cạnh anh.

__Làm gì?

__Ôm anh, em lạnh...

__Blêu, hông cho ôm

__Xí, đồ xấu xa, đi chỗ khác chơi đây.

Nhắn tin với Linh, thấy nhẹ nhõm được phần nào.

Tối bảy giờ. Vô trường, ôn thi. Đi thi học sinh giỏi nó khổ vậy đó. Bước chân vô lớp, nhìn xung quanh. Xanh, đỏ, vàng, tím. Ngổn ngang áo màu. Giờ mới biết cái đồng phục nhìn nó dễ chịu ra sao. Không quen ai, chỉ biết có mỗi nhỏ Minh Anh thôi. Nhỏ kêu tui ngồi chung nhưng nên tránh thì hơn, tui lủi xuống bàn chót ngồi.

__Các em, mặc dù chỉ mới là ngày đầu tiên nhưng chúng ta đã có ba bạn xin rút rồi. Vì không đủ người nên thầy đã chọn thêm mấy em khác. Có hai bạn ở lớp của em đó T.- ông thầy nhìn tui cười.

Rồi mấy đứa mới bước vô. Hơ...thằng Nam? Rồi tiếp theo là....Linh với Châu. Kẹt xỉ không chịu được. Đã xếp tui vô đây mà còn cho thằng Nam kia vô là sao?

...Còn tiếp.... 66

__Nam, em xuống bàn ba ngồi đi. Còn Linh với Châu thì ngồi bàn nhì.- Ông thầy nói

Nhìn thằng Nam mà chỉ muốn củ hành cho nó một trận. Cái mặt láo la, láo lếu.

__T!- tiếng của thầy

__Dạ?!- tui giật bắn

__Lên ngồi chung với Nam, ngồi ở dưới mà học hành gì?

__Nhưng mà...- tui gỡ đầu gỡ tai

__Lên mau!- ông thầy gắt

Đành phải lên ngồi chung với thằng đó vậy. Gặp toàn thứ gì đâu không.

“Cạch!”- thằng Nam lấy quyển sách Anh văn ra, thấy lên bàn khi thấy tui ngồi xuống, hình như nó muốn dẫn mặt tui. Đang hăm hăm nhìn tui thì Linh quay xuống, còn nó thì bỗng dưng nhe răng cười với tui:

__Chào, chắc bạn là T hả?

Còn làm bộ không biết tao? Để tao coi mày giả bộ được tới khi nào nữa. Tui cũng cười xã giao lại một cái:

_Ừ, bạn chắc là Nam hả?- miệng cười mà tay chỉ muốn chường cho nó một phát.

_Bất ngờ hông?- Linh ngồi ở bàn trên khều khều tui rồi nhe răng cười

_Ừ, bất ngờ thiệt.- tui trả lời, mắt lườm lườm thằng Nam

_Chào Linh, mình nghe nói bạn học giỏi Anh văn lắm phải không?- thằng Nam nhìn Linh, cười, nó xen vào cuộc nói chuyện của hai đứa tui.

_Ừ, mình học cũng tạm, T mới giỏi.- Linh cười

_Vậy à? Vậy phải nhờ T rồi. Ha T?- nó cười tít mắt

_Hừm...ừm...- tui ậm ừ, không, phải nói là gằm gừ trong cổ họng.

Nhỏ Châu thì chỉ nhin tui, cười, rồi lên.

Giờ học bắt đầu, thầy bắt đầu ra đề cho làm thử, toàn đề cho siêu nhân làm! Nào là dịch ra tiếng Anh bốn khổ đầu của bài thơ Lượm:

“Ngày Huế đổ máu

Chú Hà Nội về

Tình cờ chú cháu

Gặp nhau hang Bè

Chú bé loắt choắt

Cái xác xinh xinh

Cái chân thoăn thoắt

Cái đầu nghênh nghênh

Ca-lô đội lệch

Mồm huýt sáo vang

Như con chim chích

Nhảy trên đường vàng...

-Cháu đi liên lạc

Vui lắm chú à

Ở đồn Mang Cá

Thích hơn ở nhà! “

Hơ...ờ...nhìn thấy phê phê, cần viết, ngó qua ngó lại. Mấy đứa kia cũng không hơn gì mình. Linh với nhỏ Châu thì hí hoáy viết, kể bên tui, thằng Nam kia cũng cầm cúi viết. Không lẽ tui dở tới mức này à? Để cả thằng đó qua mặt mình sao? Ngó kỹ lại thì nó đang cầm viết dịch sát nghĩa mấy từ trong khổ thơ...thằng này hấp nặng. Ngồi cần viết, thấy không ra nên tui mới giơ tay lên ý kiến với thầy:

_Chuyện gì?

_Dạ...cái này làm sao mà dịch được hả thầy?- tui ngập ngừng

_Tại sao không?

_Tại vì...thơ thì phải có vần, mình dịch ra thì mất hết vần thì làm sao thầy?- tui nhăn nhó

Thầy không nói gì, neho mắt nhìn tui. Thằng Nam ngồi kế bên cười chế giễu. Linh với Châu thì ngoái ra phía sau nhìn tui trân trân.

_T nói đúng đó thầy, thơ tiếng Việt mà dịch ra tiếng Anh sẽ mất hết vần điệu, chưa nói đến là không dịch được sát nghĩa, như vậy làm cho toàn bộ bài thơ hư hết ă.- Đúng lúc này thì nhỏ Minh Anh đứng lên đỡ đạn cho tui.

Nhìn nhỏ bằng đôi mắt biết ơn, cảm động, muốn phọt luôn nước mắt ra.

_Em nghĩ là do T không muốn làm nên mới vậy đó thầy.- thằng Nam đứng lên, đá xoáy tui

_Em nghĩ T đúng đó thầy, thơ mình mà dịch ra tiếng Anh thì mất hết chất thơ.- Linh nói đỡ cho tui.

_Em cũng thấy là mình làm như vậy không được...- một thằng ở góc lớp đứng dậy phát biểu.

Ông thầy nhìn hết một lượt rồi nói:

_Khá lắm, thật ra tôi cũng đã dịch thử bài này ra tiếng Anh, không có cách nào khớp cả. Không vần, không điệu, bài thơ mất hết ý nghĩa. Tất cả ngồi xuống đi.

Thầy cười nhẹ rồi nói:

_Là học sinh giỏi Anh văn, chắc các em cũng đã nắm rõ phần cơ bản của ngữ pháp như lòng bàn tay rồi. Các em đã có được một yếu tố. Cách học của tôi đơn giản lắm. Học từ vựng rồi áp dụng vào ngữ pháp và hội thoại. Nếu các em làm được tất cả những điều này thì tôi tin chắc một thời gian sau các em sẽ có thể sử dụng thành thạo tiếng Anh. Về việc nhanh hay chậm thì tùy vào sự cố gắng của các em.

Nói xong, ông cho bài làm tiếp. Học được khoảng tiếng đồng hồ thì thầy cho nghỉ mười lăm phút. Cả lớp bắt đầu ồn ào. Oáp, làm gì bây giờ?

_Có ai đi mua đồ ăn với tui không? Hay là định đi với đứa khác?- Linh đứng đó, em nhìn tui nói bóng gió rồi nhoẻn miệng cười.

Nhìn điệu bộ của Linh, đứng bắt chéo một chân, hai tay chấp ra sau, tui phì cười.

_Để mình đi với Linh!

Chưa kịp trả lời thì thằng Nam nhảy vào. Hết thằng anh của nó rồi giờ tới nó. Thèm hành lắm à?

_Ồ...- Linh ngớ ngàng

_Ê- tui khều vai nó

_Cái gì?- nó quay lại

_Xin lỗi, mình đi với Linh rồi.- tui cười khẩy với nó trước mặt Linh.

_Có gì lát nữa mình mời bạn chai nước ngọt.- tui kéo tay Linh đi rồi sẵn đó quăng lại cho nó một câu với điệu cười khiêu khích.

Đi với Linh ra ngoài. Linh nheo mắt tỏ vẻ khó hiểu nhìn về phía lớp học.

_Em muốn mua cái gì?- tui hỏi Linh

_O'star. Hi.

_Ồ...- tui trả lời

_Làm gì mà mặt mày buồn xo vậy?- Linh hỏi

_Không có gì.

_Thiệt hông? Có gì muốn giấu diếm à?- Linh nhìn tui bằng đôi mắt đen láy, đầy vẻ nghi ngờ.

_Không có gì mà.

_...- Linh không nói gì, em chỉ lặng im, trân trân nhìn tui.

_Gì nữa đây cô nương?- tui nhìn thẳng vào mắt Linh.

_Hông có gì, thấy anh là lạ.- Linh bĩu môi

_Ầy, lạ cái gì mà lạ? Ngốc.- tui búng vào mũi em

_Ui da...đau mà...- Linh nhăn nhó

_Hi hi...- tui cười rồi nhẹ nhàng nắm lấy tay Linh, bàn tay của em ấm thật.

Tới tiệm tạp hóa gần trường, Linh với tui đi vào mua mấy thứ. Thật ra là Linh mua chứ không phải tui mua. Tui chỉ là người trả tiền thôi. Đứng trong tiệm, ngó nghiêng một lượt. Linh lấy mấy bịch O'star rồi đưa cho tui:

_Tính tiền nè...đầu to.- Em cười tít mắt

_Ừ...ừ...không uống nước à? Coca nha?

_Thôi, uống nước ngọt...mập..- Linh phụng phịu

_Hơ...mới nghe nha, uống Coca mà bị mập nè.

_Kệ người ta, hứ.- Linh dối tui

_Hè vậy thì uống Coca zero, không bị mập.- tui làm mặt cười giỡn ngọt em.

_Cũng được.- Linh vẫn làm bộ mặt giận đối với đôi mắt mèo con.

Cúi xuống lấy hai chai Coca, thấy có mấy hũ Mentos bạc hà kế bên, tiện tay, tui lấy luôn. Tính tiền xong, hai đứa trở về. Nói về cái sự ga-lăng thì tui không thiếu, nhưng bây giờ tui thấy mình như thằng osin cao cấp vậy. Linh mua gì thì phải xách cái đó. Tay xách, nách mang mấy bịch O'star của Linh, thêm mấy chai Coca nữa. Vừa xách, tui vừa lấy Mentos ra ăn.

_Tham ăn quá, về lớp rồi ăn không được à?- vừa nói, Linh vừa lấy chai Coca ra uống

_Kệ anh, anh thích.

_ Hứ, chồng hư...blêu.- Linh lè lưỡi

_He, ăn không?- tui đưa hũ kẹo cho Linh.

_Đút đi em mới ăn.

_Nói "A" đi.

_Aaaaaa...- Linh thích thú há miệng ra

_Lười vừa thôi, có vậy cũng đòi anh đút mới chịu ăn.- tui nhăn mũi

_Chồng phải có trách nhiệm chăm sóc vợ.- Linh cãi lại

_Chưa cưới mà, vợ chồng gì đây?

_Mốt đủ tuổi rồi cưới.- Linh nguýt dài

_Ờ...để coi, chắc khoảng chục năm nữa.

_Thì có sao đâu, chục năm nữa chứ gì. Tới đó rồi cưới nhau, rồi sinh con, rồi sống hạnh phúc bên nhau...hi..hi- Linh hồn nhiên nói về dự tính tương lai của mình.

_Thôi đi cô ngốc, nói trước bước không qua đâu.- tui lắc đầu

_Rồi anh sẽ biết...blêu.

Lúc này trông Linh ngốc thật, ngốc lắm. Em tin vào cái chuyện tình mười năm, còn tui thì không, cho dù đã từng vài lần cố gắng nghĩ tới ngày đó nhưng vẫn không tin được. Bỗng thấy thương Linh, cô ngốc ngây thơ, đặt hết niềm tin vào tui.

_Đi nhanh lên! Rề rà quá!- Linh gọi tui

_Biết rồi, sắp, tới liền nè.

Xách bịch đồ, lon ton chạy vô lớp. Còn năm phút nữa mới học tiếp. Cả lớp vẫn ồn ào. Nhỏ Minh Anh đang ngồi nói chuyện với mấy đứa bạn. Nhỏ Châu thì ngồi đó đọc lại bài một mình. Quay qua quay lại thì thấy thằng ôn con Nam đứng nói chuyện với Linh. Lại muốn chọc ghẹo nhau à?

_Linh, snack nè.- tui đưa gói bánh cho Linh, đồng thời kiếm cớ cắt ngang cuộc nói chuyện của Linh và Nam

_Hi, cảm ơn.- Linh nói

Thằng Nam thì nhìn tui, nó tỏ vẻ khó chịu. Hờ? Tao không khó chịu thì thôi chứ, mày cũng khó chịu à? Ăn hành không?

_Ê, nước ngọt của mình đâu? Hứa phải giữ lời chứ.

_Muốn uống nước ngọt lắm à? -tui nhìn nó

_Ừ, mua giúp mình, mình có mấy bài tập nhờ Linh chỉ giúp.

Nói đoạn, nó lấy cuốn tập ra, kéo Linh ngồi xuống chung bàn với nó.

_Còn đứng đó nữa? Đi mua nước ngọt đi.- nó bắt đầu giở giọng bề trên, Linh nhìn nó khó chịu.

_Ừ...mua liền...- Mày là cái thá gì mà tao phải mua nước ày? Nói chuyện như mày chỉ khiến người ta bình vào mặt thôi. Tui lườm nó.

Chạy vụt ra, tay xách theo cái bịch đựng O'star với chai Coca, tui tức lồng lộn, đã dám "Bình!" ông mà bây giờ mày còn dám làm ông ngứa mắt nữa...Đứng ngoài hành lang, ngó vào, còn dám ngồi xích lại gần Linh của ông nữa à? Ông giết!

Tức khí, không biết nên làm gì nó, có thầy ngồi ngay đó nên tui không dám làm bậy. Khát nước, mở chai Coca ra hớp một ngụm nhỏ, bỗng tui sực nhớ ra một chuyện...

....còn tiếp.... 67

Mở nắp chai Coca ra, đặt xuống đất. Một tay cầm cái nắp chai, một tay cầm hai viên Mentos. Run run, tiến lại gần chai Coca. Tui cố hết sức để làm thật nhanh, gọn. Bỏ tởm hai viên Mentos vô chai Coca, tui đóng vèo cái nắp lại ngay tức khắc. Vừa bỏ hai viên kẹo vào thì chai Coca sủi bọt không ngừng, may mà đóng nắp lại kịp. Bây giờ cái chai hết sủi bọt nhưng mà nó cứng như đá, căng như cái ruột xe được bơm đầy hơi.

Bây giờ chỉ cần mày mở nắp chai thôi Nam à, tao ày tắm Coca, cho kiến tha mày mất xác. Đem cái chai vô, đưa cho thằng Nam:

_Nè.- tui nhìn nó lườm lườm

_Cảm ơn.- nó nhìn tui cười đều

Tui không nói gì, kéo tay Linh ra khỏi chỗ đó. Thằng Nam nhìn tui với ánh mắt nghi ngờ, song nó cũng lờ đi. Rồi như một lẽ tự nhiên, nó mở chai Coca ra. "Phụttttt!!! Bóccccc! Xèo xèooooooooooooo...!" Thằng Nam cầm chai Coca, nước thì phụt lên như vòi phun. Đồ đổ đầy ra sàn nhà. Tiếng mấy đứa con gái la làng, nhỏ Châu ngồi đằng trước cũng bị vạ lây.

"Bẹp...", cái chai rớt xuống đất, rỗng tuếch, hai viên Mentos móp méo trong cái chai "nạn nhân" thì tắm đầy Coca. Còn may là cái nắp không bay thẳng vô mặt nó. Thằng Nam đứng đó mặt đơ ra, bị nhỏ Châu la thẳng vào mặt:

_Làm cái trò gì vậy?!

Khà khà...thấy cảnh này thiệt là sướng quá.

_Ăn uống cái kiểu gì vậy hả?! Em đi xuống kho lấy cây lau sàn lên lau sạch hết cho tôi!!!- thầy giáo lớn tiếng

_Nhưng thầy, T...- nó vẫn ráng lên tiếng biện minh cho cái hành động "sai trái"

_Nhưng cái gì?!!!- thầy đập bàn

_Dạ...

Thầy thầy nổi nóng nên nó cũng lùi thủi làm theo. Nó ngang qua tui, nhìn cái điệu bộ của nó, tui nhe răng cười đắc thắng.

_Uống Coca sao mà bắt cần quá vậy?

Nó chỉ gườm gườm nhìn tui, thằng Nam cúi xuống lượm cái chai rồi đi ra. Nhỏ Châu cũng đi ra theo, giật mình, Châu cũng bị dính Coca đầy người. Ấy...hại bạn quá. Mốt không chơi trò này nữa.

_T với Linh, hai đứa xuống bàn chót ngồi đi.- thầy chỉ tay xuống cái bàn phía cuối lớp.

Ấy ầy....cuốn tập mới mua ướt nhẹp rồi, thôi bỏ luôn. Cầm cuốn tập nhơ nhớp nước ngọt, tui thấy cái oạch vô sọt rác.

_Hic...dơ hết cặp rồi...- Linh nhăn nhó phui phui cái cặp, mặc dù để trong hộp bàn nhưng ít nhiều gì cũng bị dính.

_Bị dính nhiều không?

_Không sao.- Linh nói, mắt vẫn dán vào cái cặp

_Ờ.- tui ngồi xuống, tiu nghỉu

Thằng Nam lấy cây lau nhà đem lên, lau lia lịa. Nó cũng không quên ném cho tui cái nhìn hăm dọa. Sợ quá chùng...Nhỏ Châu cũng bước vào lớp, cái áo phông trắng ướt nhẹp, cái áo mỏng dính mà còn ướt nhẹp nữa, nó bám sát vào da thịt nhỏ. Con thề với chúa là con không nhìn đâu....không nhìn mà mũi nó cứ nóng nóng, chảy máu hay gì nữa đây...

“Toong”- Ấy da! Chảy thiệt kia! Máu mũi chảy nhỏ giọt xuống bàn.

_T...mũi anh chảy máu kìa.

_Ồ...ờ...

_Nằm xuống đi, không nó chảy ra nữa đó, lẹ đi.- Linh gấp gấp

_Nằm đâu...- tui ngơ ngáo

_Nằm lên đùi em nè.- Linh nói

_Ồ...ờ.- bỗng dưng tui xây xẩm mặt mày

Nằm phịch xuống, đùi ới là đùi, êm ới là êm....Linh lấy trong túi ra gói khăn giấy, không hiểu sao con gái lúc nào cũng có khăn giấy bên người. Em từ từ lau máu cho tui.

_T, em làm gì mà nằm đó vậy?!-- ông thầy nhìn xuống hỏi.

_Dạ, T bị chảy máu cam, thầy.- Linh trả lời

_Ừm...- thầy ậm ừ rồi quay lên viết đề tiếp

Lát sau...

_Thôi, các em nghỉ, hôm nay tới đây được rồi.

Cuối cùng cũng ra về, tui khoan thai bước đi, trên mũi vẫn còn nhét hai cục giấy. Mấy đứa con gái nhìn tui rồi cười, nghe tui nó to nhỏ “Tampon hí hí...tampon kìa” cái gì đó. Đó giờ chỉ biết James Bond thôi, Tampon là thằng nào? Chắc là thằng Hàn Quốc chứ gì. Thiệt là khâm phục mình quá, kiến thức thâm sâu thật.

_Đi về được chưa ông tướng, đứng đó làm gì?

_Về...về liền.

Vừa bước ra thì bị đứa nào túm áo lại.

_Mày được lắm, chơi tao hả?

_Ừ, Coca ngon không?

_Mày dám...- nó nghiêng răng ken két

_Gì mà tao không dám.- tui cười khẩy

_Có ngon thì cạnh tranh công bằng đi.- nó túm lấy cổ áo tui

_Mày hấp à? Linh là bạn gái tao, mắc gì phải cạnh tranh công bằng với mày?

_Mày vẫn chưa phải công Linh, tao có quyền.- nó gầm gừ

_Sất, buông tao ra. Thằng bệnh.- tui hất tay nó ra, rồi đi tới chỗ Linh.

_Có chuyện gì vậy?- Linh hỏi tui

_Không có gì, đi về thôi.

_Hôm nay chị giúp việc rước em.

_Hả? Làm anh tưởng...

_Thôi, có gì sáng qua chở em đi học.- Linh cười

_Ừ....- lại thành osin nữa rồi

_Thôi em về nha...hi hi

Linh chạy đi, không quên thơm lên má tui. Cái cảm giác nhẹ nhàng khó tả lan khắp người tui. Lát sau, dắt xe ra thì bị thằng Nam chặn lại.

_Tao nói rồi, mày tránh xa Linh ra, không thì đừng trách.

_Ồ...kệ mày, thằng hấp.

Mắc kệ nó, tui dắt xe ra, đạp thẳng đi. Miệng làu bàu chửi thẳng thần kinh đó.

“Két!”- tui dừng xe lại, bây giờ tui đang đứng....trước nhà Vi.

“Kính coong!”- tui bấm chuông

_Ai đó?- Vi ra mở cửa

_T đây.

_Ừa?

26. Chương 26

_Cho T gặp Trang đi.

_Ừ, vô nhà đi, nó ở trên phòng đó.

Vô nhà, Vi dẫn tui lên lầu. Tay chỉ vào cái phòng đang mở cửa, Vi nói:

_Nó đang ở trong đó đó.

_Ừm, T biết rồi.

_Thôi, Vi đi, để hai người nói chuyện.

_Ừ, cảm ơn.

Vi vừa quay đi thì tui nghe thấy tiếng guitar văng vẳng, phát ra từ phòng Trang. Bước lại gần, chầm chậm, tui cố không gây ra tiếng động. Cửa sổ phòng bé Trang mở toang, nhỏ thỏ từng cơn nhẹ nhẹ. Trang đang

ngồi trên giường, quay mặt ra phía cửa sổ. Tui định cất tiếng gọi, nhưng lại thôi. Miệng bé Trang vẫn cứ hát, vừa đệm guitar vừa hát, con gái mà tài thật.

“I’m running, I’m scared tonight,

I’m running, I’m scared of life...”

Bài hát nghe tâm trạng quá. Tiếng guitar trong gió, thanh thoát, nhẹ tênh. Tui như bị cuốn vào từng giai điệu của bản nhạc. Giọng hát của Trang hòa với tiếng đàn làm tui mù mị hẳn đi...

“Cộc..cộc!”- tui gõ vào cánh cửa phòng Trang.

Trang vẫn tiếp tục hát, có lẽ Trang không muốn bị quấy rầy lúc này. Tui ngoài cửa chờ, chờ cho Trang hát xong rồi sẽ vào. Rồi giọng Trang nhỏ dần, nhỏ dần, tiếng guitar cũng dừng hẳn.

_Anh định đợi tới chừng nào?- Trang nói, em vẫn quay ra phía cửa sổ.

_À...ừm, anh xin lỗi.

_Anh nói gì vậy? Lỗi gì?

_Nhìn trộm em...- tui gãi đầu

Trang không nói gì, em đứng dậy, rồi đi về phía tui. Những vết bầm trên người Trang có vẻ như đã nhạt hẳn đi, nhưng cho dù chúng còn đó thì vẫn không thể nào lẫn át được cái vẻ đẹp ma mị của Trang, vẻ đẹp không làm con người ta choáng ngợp, không hào nhoáng mà nhẹ nhàng, thuần khiết. Chiếc áo sơ mi trắng quá cỡ, chiếc quần ngắn cũn cỡn đã tôn lên sự gợi cảm của em, tuy vậy cái chất mộc mạc vẫn hiện rõ nơi Trang. Chỉ có hai từ để diễn tả vẻ đẹp mê hoặc tâm trí tui của Trang lúc này, đó là: Cỗ đại.

_Anh đứng ở đây làm gì? Vào phòng đi.- Trang cất tiếng

_Ừ...

Bước vào phòng Trang, tui vẫn nửa mơ nửa tỉnh. Không biết đầu óc bị gì, sao mơ hồ quá.

_Em...xin lỗi vì hôm nọ đã lớn tiếng với anh...- Trang nhìn tui, hia mắt đượm buồn

_Không...không có gì đâu...không phải lỗi của em, mọi chuyện cũng do anh...- trả lời Trang, tui không giấu nổi sự thất vọng đối với bản thân mình.

_Thôi, đừng nhắc chuyện cũ nữa anh.

_Ừ, anh không nhắc nữa...- tui vuốt mặt

_Anh với Linh dạo này sao rồi? Có gì tiến triển không?- Trang cười, tui có thể thấy nỗi buồn ánh lên từ đôi mắt Trang.

_Cũng bình thường em à.

_Vậy thì tốt...- Hai bàn tay Trang đan vào, ra vẻ của một người có nhiều tâm sự.

_Ừm...bài hát khi nãy tên gì vậy?

_Running scared.- Trang đáp [www.nhaccuatui /nghe?M=ZJxX2tYHWJ](#)

_Anh không biết là em chơi được guitar đó, em đánh hay lắm.

_Em học cũng lâu rồi nhưng không có dịp đánh thôi.

_À....ừm...- không biết nên nói gì tiếp theo đây, tui thấy không khí như nặng nề hẳn ra

_Anh thấy em hát hay lắm đó.- cố gắng để cuộc nói chuyện không bị ngắt quãng

_Cảm ơn anh, nhưng em hát không hay.

_Không, em hát hay lắm.

_Bài này...hay hơn khi song ca, em đang đợi một người hát cùng...

_Ừm...ừm...- tui gật gù, lảng tránh ánh mắt của Trang

_Anh đừng giả bộ nữa T, em mệt mỏi lắm rồi.- giọng của Tranh lạnh như băng

_Ồ...ừm...anh giả bộ gì...

_Anh biết em có tình cảm dành cho anh mà, tại sao anh cứ lảng tránh em như vậy chứ?

_Anh không lảng tránh.- tui cố gắng không nhìn vào mắt Trang

_Nhìn anh kìa, như vậy còn nói không à?

_Anh đã nói là anh không lảng tránh em, chỉ là...

_Là sao?

_Chỉ là...anh đã có Linh rồi...

_Nhưng em là người đến trước mà. Anh nói đi, anh vẫn yêu em phải không?! Có phải vì Linh mà anh bỏ mặc em không?!

_Em đừng nói nữa, anh mệt quá...

Bỗng dưng Trang đứng phắt dậy, em đẩy tui ngã xuống giường rồi nằm đè lên người tui.

_Em làm gì vậy?- tui bất ngờ

Trang không nói gì, em đưa tay lên chiếc áo sơ mi, cởi cái cúc áo thứ nhất rồi tới cái thứ hai . Trang kéo một bên vai áo xuống:

_Anh thấy gì không?

_Thấy...- hai mắt tui muốn đứng tròn, đầu gật gật

_Anh có thể đền bù lại gì cho em không?- Trang nói

_Anh...

_Linh có gì hay hơn em chứ?

Tui cứ trân trân nhìn Trang, không nói nên lời...

_Bây giờ em không cần gì cả, em chỉ cần mình anh thôi T.

...Còn tiếp.... 68

_T! Dậy! Hết giờ học rồi...- Linh vỗ vỗ vào mặt tui

_Hơ...-tui giật mình thức dậy

_Chuyện gì vậy?- Linh hỏi

_Ra là này giờ...

_Làm sao?- Linh nhìn tui với ánh mắt khó hiểu

_Này giờ anh ngủ à?

_Ừ, anh nằm xuống ầu hết chảy rồi ngủ luôn tới giờ...thấy anh ngủ ngon quá nên em hông kêu.- Linh che miệng cười

_Ồ...ờ...- tui ngồi dậy, theo lời Linh thì mặt tui lúc đó nhìn như con ngáo ộp.

_Nè, chép bài lại hết cho anh rồi đó.- Linh chìa quyển tập mới toanh ra cho tui.

_Tập ở đâu ra vậy?

_Của em chứ ài, em đem theo ba bốn cuốn lận.

_Ừ, hì, cảm ơn. – tui nhe răng cười

_Đi về đi ông, người ta về hết rồi kìa...

_Ồ, hè, biết rồi.- tui xách theo quyển tập rồi cùng Linh bước ra ngoài.

Oáp....nãy giờ chỉ toàn nằm mơ, thiệt tình. Chầm chậm bước từng bước một ra ngoài, bỗng dưng thấy như cầu đầu quá. Linh đã đi gần tới cổng trường rồi, tui vẫn còn lơ mơ ở cửa lớp.

_Ê!- đang đi thì có người kêu tui

_Ai?- mắt nhắm mắt mở, tui quay lại ngó

_Mày dám chơi tao hà?!

Thằng đó hùng hổ nhào tới túm cổ áo tui, lơ mơ nhận ra là thằng Nam.

_Có gì không?- tui mắt nhắm mắt mở nhìn nó

_Mày liều hồn mà tránh xa Linh ra.- nó gắt, sao giống trong mơ vậy...

_Ồ...

_Tao mà thấy mày đi với Linh nữa thì mày coi chừng tao đó.- nó túm lấy cổ áo tui, giống trong mơ vãi...

_Ồ, mà mày chắc còn mặc tả hả? Tao không biết đổ bỏ đâu, giá một ngày giữ là 500 ngàn, về hỏi ý má mày đi.- tui cười khẩy

_Mày...- nó lơ lơ nắm đấm lên dọa tui.

_Mày cái gì?! Biến.- tui gạt phắt tay nó qua một bên.

Đi tới chỗ của Linh.

_Làm gì mà lâu quá vậy?- Linh hỏi

_Hè, không có gì.

_Hôm nay chị giúp việc chở em về phải không?- tui nhăn nhó

_Ồ...sao anh biết?

_Thiệt hả?- tui bất ngờ, ột, mình thấy trước được tương lai luôn

_Thiệt...mà sao anh lạ vậy?

_Không...không có gì...hè, để sáng mai anh chở em đi học.-tui thử lần nữa coi nó có giống trong mơ không

_Ừ, em cũng định kêu anh đi...hi..hi- Linh cười

_Thôi em về nha....pi...pi...chụt- Linh thơm lên má tui

Em chạy đi rồi tui vẫn đứng đó, ngẩn tò te. Vậy có nên qua nhà Trang không??? Ôi....mình mơ nhầm cái gì vậy nè?

Dắt xe đi ra cổng, thằng Nam cũng nhìn tui lờ mờ. Dai như con đĩa đói. Leo lên xe, đạp một đoạn, suy nghĩ vấn đề. Nếu bây giờ mình lại nhà của Trang thì sao? Nản, mắc gì phải sợ, đi thì đi. Nghĩ vậy, tui đạp xe tới nhà Vi. Dừng trước cổng, vẫn thấy sợ sợ...

“Kính coong!”- tui ấn chuông cửa

“Cạch...cạch!”- Vi mở cửa

_Ủa T...

_Ừ, chào.

_Sao mà giờ này lại đến?

_T muốn thăm Trang.- tui nói

_Ừ, vô nhà đi.

Tui dắt xe vào nhà Vi, dựng ở trước sân.

_Bé Trang ở trên lầu, đi lên đây với Vi.

_Ừm...- tui bắt đầu thấy lo

Cũng là căn phòng đó, nhưng lần này nó đóng cửa.

”Cộc...cộc...!”

_Trang à! Anh T tới thăm em nè.- Vi gọi Trang

Cửa mở ra, làm ơn, làm ơn, làm ơn, đừng có mặc bộ đồ trong mơ không còn lại sắc máu mũi thì khổ lắm. Tui nheo mắt, cầu trời cầu phật. Bé Trang đứng đó, đôi mắt long lanh, nai vàng ngơ ngác. Hên, Trang mặc cái áo Pucca màu xanh với cái quần....ngắn cùn cùn.

_Đó thăm hỏi gì thì nói đi.- Vi cười cười nhìn tui rồi đi xuống.

_Em...khỏe không?- tui hỏi

_Em bình thường, còn anh?

_Ừ. Anh cũng khỏe....

Không biết vì sao khi đứng trước mặt Trang, tui lại hay run như vậy.

_Vô phòng em đi.- Trang đẩy cửa ra, mời tui vào

_Ừ...ừm...- tui gật đầu.

Kì này nhấc cái ghế ra ngồi cho chắc, không ngồi trên giường nữa.

_Mấy hôm nay em nghỉ học ở nhà à?

_Không, mấy ngày nay dì đưa em đi học.

_Mẹ của Vi hả?

_Ừ.

_Ừm...- lại im ru nữa

_Anh...

_Anh sao?- tui hỏi

_Em...

_Có chuyện gì vậy?- tui hỏi

_Em....nhớ anh.- Trang đỏ mặt

_.....- tui không biết nói gì

Trang cũng ngồi đó im lặng, mặt cuối gằm xuống.

_Ồ..ừm...vậy chừng nào em về nhà?- tui đánh sang chuyện khác

_Em không biết...

Tui lặng đi, nhìn Trang...

Một lúc sau, tui đứng dậy đi về.

_Thôi, anh về, ngủ ngon.- tui nhìn Trang, cười gượng

_Ừm...

Bước ra cửa phòng thì tui khựng lại, nhìn ra phía sau, bé Trang đang ôm tui. Chặt lắm, tui có thể cảm nhận được Trang dùng hết sức lực của mình để giữ tui lại, hai bàn tay nhỏ xíu của em bấu chặt vào hông tui.

_Trang...buông ra đi.- tui nói

_Không, em không buông. Tui lặng lẽ gỡ tay của em ra, đôi bàn tay mềm mại vẫn còn những lằn roi. Tui quay ra phía sau:

_Anh về...

Chưa kịp nói hết câu thì Trang đã ôm chầm lấy tui thêm một lần nữa, lần này còn chặt hơn lần trước.

_Anh...em không muốn anh đi mà!- Trang nói như hét vào tai tui

_Nhưng mà...

_Không nhưng nhị gì hết, chừng em cho đi anh mới được đi!

Tui lại nhớ về cô bé lúc trước, hồn nhiên, ngây thơ, không biết tình yêu là cái gì. Cũng vì tui đã bước vào cuộc đời em nên em mới thành ra thế này. Bỗng dưng tui thấy ghét bản thân mình, rồi lại thấy thương Trang vô kể. Tình cảm là cái thứ lằng nhằng nhất mà tui từng gặp từ trước tới giờ, bây giờ chỉ muốn quăng hết mấy thứ tình cảm đó vô một góc rồi lại làm thằng FA ngày nào thôi.

Tui đứng đó, không nói gì, cứ để cho Trang ôm mình, đến khi nào chán thì thôi. Không biết mình làm vậy có đúng không hay là lại làm Trang hy vọng rồi thất vọng thêm lần nữa.

Cứ như vậy một lúc sau Trang mới chịu buông ra. Đi về, Trang đòi tiễn tui ra tận cổng mới chịu. Xuống dưới nhà, đúng lúc đó thì ba mẹ của Vi về, vậy là bị giữ lại hỏi đủ thứ chuyện.

_T, bác cảm ơn cháu về chuyện cháu đưa Trang về đây, nếu không thì bác cũng không biết làm sao.- mẹ của Vi là người Bắc nhưng vào Nam đã lâu nên nói chuyện có pha thêm chút giọng Bắc.

_Dạ, không có gì đâu bác.- tui nói

_Cái thằng đó nó đúng là không phải con người mà, sau bữa đó, chị của bé Trang bị sẩy thai rồi cháu à...- mẹ của Vi ngâm ngùi kể với tui

_Dạ...

Tui qua bé Trang, hai mắt em đỏ hoe.

Nói chuyện xong thì cũng chín giờ mấy. Chào cả nhà, tui ra về. Phóng xe đi được một đoạn, tui ngoài lại nhìn, bé Trang vẫn còn đứng đó. Nhìn Trang mà tui cứ thấy có cái gì đau nhói ở tim. Tui thấy song mũi của mình cay cay, không biết vì sao.

Về nhà, ba má vẫn còn ngồi coi TV. Nói dối mấy câu là phải ở lại ôn bài thêm, tui an toàn thoát hiểm, đồng thẳng lên lầu. Đói bụng, xuống làm hai gói mì, xong, đánh răng đi ngủ.

Đang đánh thì “Hắt xì!!!!”, mũi đau thấu trời, lần đầu tiên tui mới đau như vậy. Đau tới nỗi mắt luôn phương hướng, hai mắt tối sầm. lát sau, định thần lại, cái gương dính mấy vệt máu. Hết hồn, đưa tay lên mũi, máu bắt đầu chảy. Ui da...

Chạy vòng vòng nhà tắm mà cứ ngửa cổ lên để ầu khỏi chảy ra ngoài, mở tủ y tế ra, lấy mấy miếng bông gòn ỉnh vô mũi. lát sau cũng hết, bò lên giường đắp mền lại, bỗng dưng thấy lạnh, run cầm cập...hôm nay mất máu nhiều quá.

Sáng, ầu da, thứ sáu rồi. Dậy thôi. Nhai mì xong rồi phóng như bay tới trường...hế hế, học thêm bữa nay với ngày mai là nghỉ. Sáu giờ bốn lăm rồi, sao Linh chưa vô nữa....

Gãi ầu sột sột thì nhận ra....chết cmnr, Linh kêu mình đi rước mà.....

...còn tiếp... 69

A BELoster's story.

Chết mất, chết mất thôi. Bây giờ nên chạy đi rước Linh không? Còn có năm phút nữa...Nhưng nghĩ đến cái cảnh Linh làm mặt lạnh với tui thì...Kệ bà nó, trễ thì trễ. Tui chạy ào xuống nhà xe lấy con ngựa sắt rồi phi thẳng ra cổng. Đạp nhanh hết ga, thở không ra hơi. Chạy tới nhà Linh cũng hơn mười phút rồi. Mới sáng ra mà mồ hôi mồ kê nhễ nhại rồi. “Két!!” dừng xe trước cổng nhà Linh. Bấm chuông cửa “Kính coong!”

_T, tới đưa Linh đi học à?- bà chị giúp việc chạy ra mở cửa.

_Dạ, khi nãy em quên, giờ mới tới.- tui thở dốc

_Không sao, hôm nay Linh không đi học đâu em.

_Ừa? Sao vậy chị?- tui bắt ngờ

_Khi nãy ba mẹ bé Linh đến rước bé Linh đi rồi?

_Ồ...vậy chị biết Linh đi đâu không chị?

_À...ừm...- bà chị ngập ngừng

_Chị?

_Linh dặn chị đừng nói với em...nhưng chị nghĩ trước sau gì em cũng biết nên chị sẽ nói cho em biết...

_Chị nói đi.

_Phù...Linh đi với ba mẹ lên Sài Gòn phỏng vấn...-bà chị thở ra một hơi rồi nói

_Phỏng vấn gì chị?- tui chột dạ

_Xin theo ba mẹ qua Mỹ định cư...

Tui không nói nên lời, hai tay bỗng dưng lạnh ngắt, run run.

_Thôi, em đi học đi.- chị giúp việc đóng cửa.

_Chị đừng giỡn nữa, em không tin đâu.- lòng như lửa đốt nhưng tui vẫn cố cười gượng, cầu mong đây chỉ là trò đùa của Linh.

_Không, chị nói thật, em đi về đi.

Chị giúp việc quay đi, để lại trong lòng tui ngổn ngang những câu hỏi, sự lo lắng. Chạy xe trở lại trường, biết rằng nó sẽ đến nhưng sao lại nhanh tới như vậy chứ? Đang trong tâm trạng vui vẻ, giật cái tui lại rớt xuống tận đáy sâu. Nhưng có lẽ vì đã bị một lần như vậy nên lòng tui giảm bớt một chút gì đó nặng nề.

_Ê, ông kia, sao đi trễ hoài vậy?

_Ồ...thôi, ghi tên đi.- thôi thì mặc nó, làm gì thì làm

_Không thích ghi.

_Ồ...ăn hành không?- tui ngược mặt lên nhìn, ra là Minh Anh

Tui đơ ra.

_Ăn hành là sao?- nhỏ ngậy thơ hỏi

_Thôi, không có gì. Ghi tên đi.

_Không ghi đâu.

_Chứ muốn sao?

_Không muốn gì hết

_Ồ...

_Hôm bữa T chở mình về, chưa kịp cảm ơn...

_Ồ..ờm...- bất giác tui cảm thấy xấu hổ

_Thật ra phải gọi T bằng anh.

_Hử?

_Em nhỏ hơn anh một lớp mà.- Minh Anh nói

_À...ừm...ờ

_Thôi, anh lên lớp đi, trễ rồi.

_Ừ, cảm ơn.

Đẹp xe rồi chạy vù lên lớp, thầy toán đã vào lớp tự lúc nào.

_Thưa thầy, em đi trễ.- tui nói vọng vào trong lớp

Thầy đứng trên bục, nhìn tui, cái gọng trễ xuống tận mũi.

_Em vào lớp đi, nhanh.

Cứ tưởng sẽ bị đập ột trận nhưng không, tui chạy vội vào lớp.

_Ê, sao này tự dưng chạy về vậy?- mấy thằng chiến hữu hỏi

_Tao...tao quên tập bài tập toán.- tui trả lời, lí do củ chuối nhất tui có thể nghĩ ra lúc đó.

_Thằng điên!!! Mày để điện thoại ở nhà thì còn được!!!- tui nó nguýt dài một tiếng rồi quay lên.

Tui cũng muốn tự cười thẳng vô mặt mình. Có gì tức cười chứ? Điên thật

Giờ toán chán ngắt, khô khan. Ngồi nhìn cuốn sách trần trần mà không được một chữ chạy vô óc. Đang nhìn thì nhỏ Châu đưa tay qua, lật sách của tui.

_Hơ...- tui nhìn qua

_T lật sai trang rồi.- nhỏ nhìn tui

_Ừm...cảm ơn.

_Cảm ơn gì?

_Lật..sách giùm T.

_Hì, không có chi.

Tui gật gật đầu rồi nhìn lên bảng. Lát sau, nhỏ Châu đưa qua cho tui tờ giấy. Giở ra:

_T đang quen Linh phải không?

Gói tờ giấy lại, tui nhìn Châu rồi gật đầu. Nhỏ Châu ra hiệu cho tui đưa lại tờ giấy, rồi lại hí hoáy viết gì đó, xong, nhỏ đưa cho tui.

_T thích mẫu người như thế nào?

Nhìn qua nhỏ Châu, tui cười nhạt:

_Mẫu người giống Linh.

_Ừm...- nhỏ Châu phụng phịu, rồi ngồi đó chống cằm, nhìn tui, hai mắt chớp chớp.

Tui thì cứ tiếp tục ngồi thờ ra, không nói gì cả.

Rồi thì giờ chơi cũng tới, lọ mọ dẹp tập vở rồi mò xuống căn tin.

_Cô ơi, cho con một tô phở.- tui gọi

_Ừa T, nay không ăn mì nữa à?

_Dạ ăn nhiều riết ngán cô ơi.- tui cười

_Ừ, ừ, đợi tí, có liền.

_À, cho con thêm mấy cái trứng cút nữa.- tui gượng gạo

_Ăn phở ai đời đi ăn với trứng cút hả ông con?

_Dạ, tại thiếu thì con ăn không ngon.- tui gãi đầu

_Thôi, được rồi, phở trứng cút, món mới nha.

Cuối cùng tô phở nghi ngút khói được bưng ra, xua tan cái không khí lạnh đầu năm. Gắp một đũa phở, ăn vào, ấm thật, nhưng vẫn còn cái gì đó làm cho tui cảm thấy lạnh căm. Ăn xong, tính tiền rồi đi về lớp, bỗng thấy mình cô độc.

_Ê, đi ăn không rủ hả mày?- thằng Tín từ đâu chạy tới đánh tui một cái rổ đau.

_Lão đại ăn mãnh kia.- Bóng biển lên án tui

_Tình trạng báo động, lão đại nhà ta bị gì đây...- Năm nổ khoác vai tui rồi ra về trầm tư.

_Bị cái đầu tui mày...- tui phì cười

_Thôi, đi ăn với tui tao.

_Tao mới ăn xong.

_Tao chỉ mày ăn cái này, no mấy cũng phải ăn.- thằng Tín ra vẻ đàn anh

_Ăn cái gì?- tui với mấy thằng kia thắc mắc

_Đi theo tao, trốn ra khỏi trường cái đã.- nó cười khì khì

_Mày bao đi tui tao mới đi.- Năm nổ chộp lấy cơ hội

_Hờ hờ, hôm qua má tao mới trứng đẻ, muốn ăn bao nhiêu cũng được.- nó cười lớn

_Okê, đi liền.- tui nó hô lớn.

Tui cũng chỉ biết lắc đầu cười rồi đi chung tui nó. Chui ra bờ rào, rình mò y như du kích. Cơ man là kềm gai. Mấy thằng tui đa phần là ốm với nhỏ con nên chui qua tuốt luốt, chỉ có thằng Tín là bự con nhất.

27. Chương 27

_Ê ê ê, tui bây chờ tao với.- nó rên rĩ

_Gì vậy ba? Lâu quá!

_Má...quần tao vướng vô mấy cái gai rồi, gỡ ra giùm coi!- thằng Tín la lối

_Nói nhỏ thôi, người ta nghe bây giờ.- Bóng biển đưa tay lên miệng xuyt xuyt

_Lẹ đi, kiến cắn ngứa thấy mẹ.- thằng Tín nhăn nhó

_Hãy dõ!!!- không đợi nó nói thêm, tui với thằng Năm nổ túm đầu thằng Tín kéo mạnh ra.

“Roẹt!!!”

_Cái gì vậy mày? Cái gì vậy mày?- Bóng biển nhón nháo

Tui với Năm nổ hét nhìn thằng Tín rồi nhìn nhau cười như hai thằng bệnh.

_Cười cười thằng cha tui bây!!! Rách hán tao rồi!!! Óooooooooo....!!!- thằng Tín lấy tay bịch cái đáy quần lại rồi nằm lăn lóc chửi.

_Giờ sao đây?- Năm nổ hỏi tui, miệng nó vẫn cười toe toét

_Khăn quàng đi, còn gì xài được nữa đâu.- tui cười đều

_Nè mày.- Năm nổ cởi khăn quàng ra đưa cho thằng Tín

Thằng Tín cột cái khăn lên, lấy phần đuôi khăn để che “hàng họ” lại. Mà cũng biết rồi đó, cái loại khăn quàng lưới mỏng tanh che sao thì che nhưng vẫn thấy được bên trong.

_Không đủ mày ơi.- thằng Tín nói

_Lấy thêm của tao nè.- tui thấy cái khăn qua cho nó

_Vẫn không đủ.- thằng Tín cột cái khăn lên

_Mẹ, làm như cái của mày to như Trái Đất không bằng, nhiều lắm cũng như trái chuối sứ nhà tao.- Bóng biển lâu bầu đưa cái khăn “quí giá” của nó cho thằng Tín.

_Tạm được rồi, chắc không thấy gì đâu ha.- thằng Tín thở phào

_Không được cũng phải được, còn khăn đâu mà ày quần.- Bóng biển cần nhằn

Vừa bước được mấy thì “Roẹt!!!”.

_Cái gì nữa đây?

_Nó rách nữa mày ơi....- thằng Tín đỏ mặt

_Mày ăn gì mà ngu quá vậy?! Có nhiều đó cũng rách.- Bóng biển nổi đóa

_Sao tao biết...

_Giờ làm sao? Mày nhìn cái quần nó kìa.- tui nhăn nhở cười

Cái quần của thằng Tín rách một phát lên tận cái phọc-mơ-tuya. Nhìn cứ như là nó đeo hai cái ống vải đi học vậy.

_Lấy tà lớn của tao mặc đỡ đi.- Năm nổ hồn nhiên tụt quần xuống rồi nó tuột thẳng luôn cái quần xà lỏn ra. Nó cứ vậy mà để cái “đùm” đen thui lúc la, lúc lác mà nói chuyện, không biết ngại là gì.

_Ghe quá ba ơi! Mày không mặc sịp à?- tui nhăn mặt

_Không, mặc tà lớn cho nó mát é hé hé hé....- thằng nổ cười một cách bệnh hoạn

_Tin, lấy mặc đại đi mày.- Bóng biển lấy tay che mắt

_Mắt tao nổi mụn lẹo rồi, trời ơi....- thằng Tín trợn trắng mắt

_Giờ có mặc hay không?- Năm nổ bắt đầu nóng máy

_Ờ ờ, mặc liền.- thằng Tín chộp lấy cái quần của thằng Năm nổ rồi quay ra một bên

Xong xuôi, nó mặc thêm “hai cái ống quần” vô nữa. Cũng may là cái quần thằng Nổ màu đen...

_Đi lẹ đi, tao đói bụng quá.- Năm nổ vừa nói vừa lấy tay xoa bụng

_Mà ăn gì vậy?- tui nheo mắt hỏi

_Ăn gì, nói lẹ đi mày.- Bóng biển găm gừ, chắc tại đói quá nên nó quạu

_Cứ đi rồi biết.

Đi thêm khoảng mấy chục mét nữa, trước mắt tui hiện ra cái bảng to đùng: “CÂY TỔ BẦY MÓN”

_Mày điên hả? Mới sáng ra mà dẫn tụi tao đi ăn thịt cây là sao?

_Cây nào ở đây?- thằng Tín nheo mắt hỏi

_Kìa, thấy cái bảng không?- Bóng biển chỉ

_Trời, nhìn theo tay tao nè, nhìn kỹ vô.

Tụi tui nhìn theo hướng nó chỉ, cách cái bảng không xa là một cái quán cóc, có xe đẩy hủ tít với vài cái bàn nhựa.

_Thấy chưa?

_Thấy rồi, tưởng gì chứ hủ tít trong trường thiếu gì.- Năm nổ nhăn mặt

_Mày ngu, tao mới phát hiện ra hủ tiếu ở đây cực ngon, ngon không thua gì nhà hàng nha con.- thằng Tín đánh vào đầu Năm nổ.

_Ui da...

_Kệ, vô ăn thử coi.- tui nói

Cả đám vô đó ngồi rồi kêu mấy tô hủ tít, mình tui ăn hủ tít mì.

_Lão đại một ngày không ăn mì chắc nó chết.- Bóng biển đá đểu tui

_Nó đạo mì mà lại.- Năm nổ đốc thêm

_Dạ đây, hủ tít của mấy cậu đây.- bà chủ quán niềm nở

_Dạ...

Bà chủ quay đi, tui ngồi đó từ từ đổ nước tương ra, rồi thì ớt, vắt chanh vô tô hủ tít...gắp một đũa đưa lên mũi hít một hơi, thơm vật vã. Ăn được một đũa mới nhận ra mấy thằng kia đã dứt hết nửa tô. Đúng là không biết thưởng thức, công nhận hủ tít ở đây ngon thật, không hiểu sao ít người đến quá.

Đang xì xụp thì có hai ông chạy xe tới dừng trước quán, nói là ông nhưng cũng chỉ khoảng hai mươi mấy, nhìn kiểu là biết giang hồ nửa mùa rồi. Một thằng đội nón kết đen, còn một thằng vẫn cái điệu da thì đen mà thích tóc vàng hoe. Còn xỏ lỗ tai nữa, nhìn ngứa mắt.

_Cho hai tô hủ tít đi bà chủ.- một người nói

_Dạ, có liền hai cậu.

_Ê, nhìn hai thằng đó y như mấy thằng ba trợn hay đi ở xóm tao vậy.- Năm nổ bắt đầu nhiều chuyện

_Ăn đi mày, nói nhiều.- Bóng biển gắt.

Bà chủ bưng hai tô hủ tít ra đặt lên bàn hai thằng đó.

_Ê bà chủ nhà có hộp quẹt không?- một đứa hất hàm hỏi, rồi lấy điều thuốc trong miệng ra ngậm.

_Dạ không cậu, tui có diêm thôi, cậu xài đờ.- bà chủ đưa cho nó bao diêm mới toanh

Thằng đó không nói gì, nó đốt xong điều thuốc rồi bỏ luôn hộp diêm vô túi áo rồi trừng mắt nhìn bà chủ. Bà chủ thì chỉ biết im lặng đi chỗ khác chứ không dám nói gì.

_Mẹ nó, thứ cướp cạ.- Năm nổ lăm bầm chửi

_Thôi, ăn đi.- Bóng biển lại gắt

Ăn xong, cả đám tụi tui rục rịch đứng dậy trả tiền.

_Bà ơi, cho con tính tiền.- giọng thằng Tín nhẹ nhàng

_Dạ, cho tui xin bốn mươi ngàn.- bà chủ trả lời

Thằng Tín đứng đó đợi lấy tiền thối lại thì hai thanh niên kia lên tiếng.

_Ê bà già, bà làm ăn kiểu gì vậy hả?!!-thằng tóc vàng đập bàn cái rầm

_Dạ, dạ, có chuyện gì vậy hai cậu?- bà chủ hốt hoảng

_Mẹ nó, bà làm ăn kiểu gì mà có hủ tít sống nhăn vậy hả?

_Dạ, đâu có đâu, tui nấu kỹ lắm mà...- bà chủ quán yếu ớt

_Mẹ, còn chối.- thằng nón đen giơ lên dọa đánh

Hai thằng này đúng không phải người, ăn sạch cả tô hủ tíu mà còn nói hủ tíu sống nhăn à.

_Còn tụi bây nữa, nhìn cái gì! Biển!- thằng tóc vàng tỏ ra hung dữ

Mới sáng ra mà thềm đồn rồi hả mấy cha? Năm nổ kêu kêu tui, nhìn nó là tui biết nó nóng máy rồi. Bóng biển thì cười nhăn nhở. Thằng Tín thì...

“Bóp!!!” Chiếc giày của nó bay thẳng mặt thằng tóc vàng. Hiểu rồi chứ gì. Phát hành nào!!!!

Thằng tóc vàng mất thăng bằng rồi bị thằng Tín tông vô người nên nó ngã dúm dúm ra đường. Thấy bạn mình bị đánh, thằng nón đen cũng hung hổ xông tới, nó vật thằng Tín ngã xuống đất rồi nằm đó khóa chân thằng Tín. Suy ra ngu kinh khủng, chắc nó nghĩ tui tui không dám làm gì nó. Năm nổ “bật công tắc” lên, bay vô, thụi cho nó mấy cú vào mũi. Tui cũng nhào vô giúp một tay, thằng tóc vàng thì đã có Bóng biển lo. Thằng nón đen bị Năm nổ bum ấy cú bay luôn cái nón, nó bật ra khỏi người thằng Tín, nằm lẩn lóc. Ai chứ tui sợ nhất là bị Năm nổ thụi, nó thụi một phát thì chỉ có nước về châu ông bà.

_Cứu! Cứu tao!- tiếng Bóng biển la làng

Anh chả đang bị bựp te tua. Sẵn thế, tui giơ chân lên đá cái “Bép!!” vô mỗ thằng tóc vàng, nó bại sụi luôn.

_Yếu mà còn ra gió hả mậy?- thằng Tín phun cho thằng nón đen một bãi nước miếng.

Rồi nó khom xuống lục túi thằng đó, móc được cái bóp. Trong đó có khoảng mấy trăm, thằng Tín đưa hết cho bà chủ.

_Bà ơi, bà cầm đi...

_Thôi, tui chỉ lấy tiền hủ tíu thôi...-bà chủ sợ sệt

_Không có gì đâu bà, cái này coi như tui nó bồi thường cho bà....Phải không?!- nó đập vô bụng thằng tóc vàng.

_Phải...phải...-thằng tóc vàng thều thào

_Bà cầm đi.

_Dạ...dạ..., tui cảm ơn cậu...

_Còn tụi bây không chịu biển à?!- thằng Tín lườm hai thằng giang hồ nửa mùa

Bọn nó lồm cồm bò dậy, nhảy lên xe, chạy mất dép.

Rồi mọi chuyện cũng xong, cả đám lại đi về cái bờ rào để chui vô trường.

_Sao nay mày gan dữ vậy Tín?- Bóng biển trầm trồ

_Tín nay khủng mậy.- Năm nổ cười

Tui cũng cười cười, nay mới biết cảm giác của cái trò “trừ gian diệt bạo”.

_Trễ rồi! Trễ mẹ nó mười lăm phút rồi!

....còn tiếp... 70

Chạy vèo tới chỗ bờ rào, chui qua cái lỗ rồi chạy nhanh hết sức lên lớp. Giờ ngữ văn, thôi rồi, Lượm ơi.

_Mấy em đi đâu mà giờ này mới vô lớp!

_Dạ, dạ, đi ăn...- thằng Năm nổ lí nhí.

_Ăn uống cái gì?! Còn thằng kia, làm gì mà cái quần rách bươm hết vậy?!- cô chủ nhiệm lấy cây thước kẻ búng gõ gõ lên cái quần của thằng Tín.

_Dạ...dạ...bị bị...- thằng Tín ấp úng, tui tui cũng không biết phải nói sao nữa.

_Khỏi nói nữa! Ra ngoài đứng cho hết tiết, rồi chép phạt một ngàn lần câu “Vào lớp đúng giờ” cho tôi!!!

Bốn thằng lủ đầu ra ngoài hành lan rồi đứng đó, nhìn trời nhìn mây.

_Mẹ, tại mày mày hết, rủ tụi tao đi ăn làm chi.- Bổng biển cầu nhàu

_Tại mày ham ăn quá chi.- thằng Tín chống chế

_Không tại mày thì tại ai!- Bổng biển sùng sộ.

_Thôi, thôi, tao không nói mà hai thằng bây cứ nói hoài. Im hết coi.

Nghe tui nói vậy hai thằng nó cũng im ỉm, không nói năng gì nữa. Hết tiết rồi cũng được vô lớp. Trước khi ra khỏi lớp, cô chủ nhiệm thông báo là học thêm ngày mai nữa là được nghỉ thứ bảy với thứ hai, nghe nói trường được mượn để tập dợt cái gì đó. Ngồi trong lớp tui ngồi hý hoáy chép bài phạt. Bỏ luôn mấy tiết sau thì cũng được sáu, bảy trăm dòng. Còn mấy trăm dòng nữa thì về nhà chép.

“Tùng! Tùng! Tùnggggg!!!!”-Trống tan trường. Dắt xe ra về.

_Ê, T!- Bổng biển vỗ vai tui

_Gì?

_Thứ bảy đi Vũng Tàu không mày?- nó hí hửng

_Ai à đi?

_Đi với nhà tao.- nó nói

_Có ai đi?

_Năm nỏ với thằng Tín, tao, có rủ thêm mấy đứa con gái nữa.

_Thôi, tụi mày đi đi, tao bận rồi.

_Ê, rủ theo em Linh của mày nữa, cơ hội đó...hế hế...- nó cười gian xảo

Bỗng thấy lạ lắm khi nó nhắc tới Linh...cảm giác khó tả...

_Mày mà không đi thì đừng kêu tao là anh em.- nó hăm dọa

_Thôi, sợ mày rồi đó, chừng nào đi?

_Khuya thứ sáu. Về chuẩn bị đi nha, tao đông đây.

Nói rồi nó đẩy xe chạy ào ra ngoài. Tui đi chậm chậm đằng sau, rồi từ từ đạp xe đi. Đạp tới nhà Linh, dừng xe ở đầu ngõ, nhìn vào, sân nhà vẫn trống hoác. Không một bóng người. Lấy điện thoại ra bấm số của Linh, không liên lạc được, chắc bây giờ em đang phỏng vấn. Tắt điện thoại rồi quay xe trở về nhà. Từ nhà tui đến nhà Linh đoạn đường không bao xa nhưng sao tui lại cảm thấy mệt mỏi quá.

Về nhà, cất cặp rồi nằm vật ra võng. Má đứng nấu cơm ở nhà sau, nói vọng lên:

_T, xuống đây lật giùm má mớ rau muống nấu canh chua coi.

_Dạ, xuống liền...- tui trả lời bằng cái giọng mệt mỏi

Đi xuống bếp, kéo rổ rau muống ra, ngồi đó lật.

_Dạo này học hành sao rồi con?

_Dạ, cũng ổn má.

_Ừ, mốt đi họp phụ huynh mà bị mắng vốn là mày chết với má.

Tui không nói gì, hai tay cứ tiếp tục lật rau, mặt mày ngẩn ngơ...

_Ừ, mà con Linh sao dạo này má ít thấy nó quá. Hai đứa bây giận nhau à?- má tâm lý

_Dạ...không có gì đâu má. Tại Linh bận học thôi mà.- tui cười gượng

_Thiệt không đó ông con?

_Thiệt mà má.- tui nhần nhó

_Ừ.- má lấy trái khóm ra gọt

Sao hôm nay ai cũng nhắc đến Linh hết vậy....càng nhắc làm tui càng buồn.

Nấu nướng xong, tui với má ngồi ăn cơm, hôm nay không có tâm trạng ngồi nói chuyện trên trời dưới đất với má nữa. Hôm nay cũng lười biếng hơn, ăn cơm xong rồi để chén đĩa đó á rửa, ừ, thì lười đó giờ mà.

Ăn uống xong xuôi rồi thì dán một giấc, tui ngủ vùi ngủ đến lúc không còn ngủ được nữa thì thôi, tui không muốn khi mở mắt ra thì lại phải đối diện cái sự thật trớ trêu đó nữa.

Sáu giờ chiều, mở mắt, bò dậy, cũng may là hôm nay không có học thêm gì. Lấy xe chạy đi một vòng, ở nhà ngột ngạt quá. Cứ đạp xe đi, đạp mãi, không biết mình đang đi đâu, rồi cuối cùng lại dừng ở trước cổng nhà Linh. Trong sân là chiếc xe hơi láng coóng, chắc là xe của ba má Linh. Có người lớn ở nhà, thôi đành về vậy, nhưng lúc đó tui lại thèm được gặp Linh, muốn nói với em thật nhiều, thật nhiều những điều tui muốn nói trước em đi.

Đánh bạo, tui bước lại trước cổng rồi bấm chuông.

_Ai đó? T hả em?- bà chị giúp việc chạy ra mở cổng

_Linh về chưa chị?

_Rồi em, đang ở trong nhà nói chuyện với ông bà chủ á.

_À...ừm...vậy à? Thôi, em về.- tui ậm ừ

_Đi đâu vậy? Dắt xe vô đi, có gì đâu, Linh cũng đang muốn gặp em đó.

_Dạ...

_Lẹ đi.- bà chị hồi thúc rồi kéo xe tui vào trong.

Bước vào trong nhà, ba má Linh đang ngồi trên ghế sofa coi Tivi, còn Linh thì rất ngạc nhiên khi thấy tui.

_T!- Linh nhìn tui cười triu mến

_Ai vậy Linh?- ba má Linh nhìn tui

_Dạ, con chào hai bác.- tui lễ phép gật đầu

_Đây là T, con hay kể với mẹ đó.- Linh nói, em cười, cố giấu đi sự e thẹn của mình.

_À, chào con, bác nghe Linh kể về con nhiều lắm.-má của Linh nhìn tui rồi cười

_Dạ...

_Ngồi xuống đi con, rồi từ từ nói chuyện.- ba Linh nói, ông ra đáng là trụ cột gia đình,có phần hơi gia trưởng một chút.

Rồi thì các chủ đề được lôi ra, từ gia đình đến học hành, rồi thì bạn bè, hầu như chỉ có má Linh tiếp chuyện với tui. Lát sau tối lượt ba Linh nói chuyện với tui, lúc này thì má Linh kêu Linh xuống nhà pha nước mời tui.

_Bác biết chuyện tình cảm giữa cháu với Linh...-ba Linh rít một hơi thuốc dài

_Chuyện này thì bác không cảm đoán, nhưng vài tuần nữa là Linh đi với hai bác qua Mỹ rồi, chắc cháu biết chuyện này chứ.

_Dạ...- tui ậm ừ, hai tay đan vào nhau

_Bác mong cháu hiểu và thông cảm cho bác, Linh còn cả một tương lai phía trước, bác không muốn nó chỉ vì một phút bùng bột mà tự làm hỏng tương lai mình. Cháu là người thông minh chắc cháu hiểu ý bác mà...

Bằng cái giọng nhẹ nhàng mà dứt khoát, từng lời nói của ba Linh như xoáy thẳng vào tim tui. Hai tay đan chặt vào nhau, miệng không nói nên lời, hai mắt ngó chăm chăm xuống đất.

_Dạ, con biết phải làm gì...- tui trả lời, nghe như như không ra hơi

_Nước đây!!! Của baba nè.- đúng lúc này Linh trở lên, tay em cầm hai ly nước chanh.

_Của T nè.- Linh nhìn tui cười ý nhị

_Cảm ơn...- giọng nói của tui nghe sao yếu ớt...

Hớp một ngụm nước, tui đứng dậy, xin phép ra về, Linh đưa tui ra tận cổng.

_Thôi, em vô nhà đi.- tui cười gượng

_Hông, anh về đi rồi em.

_Ừ, anh về.- tui đẩy xe ra _Khoan đã...

_Chuyện...

Chưa kịp nói hết câu thì Linh ôm chầm lấy tui.

_Hic, nhớ anh quá à, đầu to.

_Mới có một ngày mà nhớ gì.

_Vẫn nhớ.

_Vậy nếu một em không gặp được anh nữa thì sao?- tui nhìn Linh bằng đôi mắt vô hồn

_Hông gặp được anh nữa thì em chán chết...- Linh vừa nói vừa cười

_Anh biết hết rồi, đừng giấu anh nữa. Khi nào em đi?

_O...anh...- Linh sững sờ nhìn tui

_Trả lời anh đi.- tui nhắc lại

_Tháng sau anh à...- Em trả lời tui bằng giọng biết lỗi

_Ừm...thôi anh về.

Cố gắng quay đi thật nhanh để Linh không thấy vẻ mặt thất vọng của mình.

....còn tiếp....

28. Chương 28

71

Bỏ lại Linh một mình đứng đó, tui vội vã đạp xe về nhà. Về đến nhà, bỏ luôn cả cơm tối, má kêu cũng mặc, tui nằm vật ra giường. Nhắm mắt lại rồi cố gắng vỗ giấc ngủ của mình.

Lát sau, giật mình tỉnh dậy, một giờ đêm rồi. Nằm xuống cố gắng ngủ nhưng không tài nào ngủ được, lại ngó đồng hồ, một giờ năm. Cái bụng nó réo sùng sục, lọ mọ xuống bếp nấu mì ăn. Mắt nhắm, mắt mở canh cái ầm nước sôi, đổ nước sôi vô tô mì rồi ngồi đó đợi. Lục túi quần, lấy điện thoại ra coi, có hơn chục cuộc gọi nhỡ. Bấm ra, toàn là số của Linh. Hộp thư thì cũng mười mấy tin nhắn chưa đọc, cũng toàn là của Linh.

_Anh bị làm sao vậy? Không được khỏe à?

_Sao anh không trả lời em? Em gọi sao anh không bắt máy?

Nói chung chỉ là mấy tin nhắn đại loại như vậy. Thôi đi cô ngốc, nhắn tin mà vẫn còn cố tránh né không nói về việc em chuẩn bị đi nước ngoài à? Nhưng...tin nhắn cuối cùng vào lúc một giờ...

“Em xin lỗi, em biết là anh giận em. Em không muốn đi đâu, nhưng mà vì ba mẹ nên em đành vậy. Em xin lỗi vì không biết mọi chuyện sẽ thành ra thế này, em xin lỗi vì đã yêu anh. Anh là người con trai tốt nhất mà em từng gặp....em xin lỗi...em chúc anh hạnh phúc. Cảm ơn anh vì đã ở bên em, chăm sóc cho em suốt thời gian qua...cảm ơn vì đã chấp nhận làm bạn trai em, cảm ơn anh vì tất cả...Em yêu anh.”

Sững sờ...cầm cái điện thoại, nhìn từng dòng tin nhắn của Linh. Hai tay tui run run bấm số của Linh. Rụp...

_Alô.

_Anh đây...

_Ừm...

_Anh...

_Anh đừng nói nữa, em hiểu mà...- Linh cười, nhưng tui biết em mới vừa khóc xong, mỗi lần khóc là giọng Linh lại khản đặc như vậy.

_Không, anh chỉ muốn em dẹp điện thoại rồi đi ngủ đi

_Anh...

_Ngày mai em đi học sớm đi rồi mình nói chuyện. Còn bây giờ thì ngủ đi.- tui nói

_Ừm, em biết rồi...- giọng Linh ngoan ngoãn như chú mèo con.

Tắt điện thoại, nhìn tô mì mà không muốn động vào, nhưng lỡ nấu thì phải ăn cho hết.

Xong, lên lầu đánh răng. Vô phòng nằm ngủ, cứ trần trọc không ngủ được. Trong lòng vẫn có cái gì nặng nề khiến tui bức rức, khó chịu. Nghe nói khóc là sẽ vui bớt nỗi buồn, nhưng cố gắng mãi mà không nặn ra được giọt nào. Chỉ thấy buồn, thấy chán...Không có Linh thì cuộc đời tui có lẽ sẽ đi sang một ngã rẽ khác, không còn màu hồng...

Sáng, thức dậy. Lật đật thay đồ rồi đạp xe tới trường. Sáu giờ năm. Trường vắng tanh, nhưng cổng đã mở, sương vẫn còn dày. Đẩy xe vào bên trong, bắt gặp hình bóng quen thuộc. Linh đã ngồi trên băng đá tự khi nào, cái băng đá hôm Linh ngồi nhìn tui ăn bánh mì, chợt thấy lòng nào nao.

Gửi xe, rồi đi thẳng tới chỗ Linh.

_Em chờ anh lâu chưa?

_Em mới tới...- Linh nhìn tui, vẻ khép nép chứ không tự nhiên như mọi khi

_Ừ.- tui ngồi xuống băng đá

_Anh muốn nói gì với em?

_Ba mẹ em còn ở nhà chứ?

_Không, ba mẹ đi từ khuya rồi.

_Ừm, tháng sau là em đi rồi phải không? _Dạ...- Linh nhẹ nhàng

_Anh, em sẽ cố xin ba mẹ cho em ở lại mà.- bỗng dưng Linh quay qua nhìn tui, em nói rất nhanh nhưng tui cố nghe rõ từng từ, hai mắt Linh long lanh có vẻ như chực khóc.

_Anh không cần.- tui đáp một cách lạnh nhạt

_Nhưng mà...- Linh ghì lấy bầu áo của tui

_Không nhưng nhị gì hết, em phải nghe lời ba mẹ.

_Anh...

_Khi qua Mỹ, anh chỉ cần em hứa với anh một điều...- tui ngập ngừng

_Làm gì thì làm nhưng em...vẫn phải là vợ Kem của anh.- tui nhìn Linh, cố gắng cười một cách tự nhiên nhất.

_Anh...- Linh rưng rưng, em nắm chặt tay tui.

_Nhớ đó.

_Cảm ơn anh!- Linh nói như hét rồi ôm chầm lấy tui.

_Cảm ơn gì?

_Không có gì.- Linh vẫn ghì chặt lấy tui

_Em lạ thật.- tui phì cười

Mấy ngày nay sao mà lạnh quá không biết. Thở muốn ra khói luôn.

_Ê! Hai đứa bây làm cái trò gì đó?!!!- ông bảo vệ đứng đằng xa chỉ tay về phía tui và Linh.

_Lại đây biểu coi!!!- Ông đứng đó ra lệnh.

Không có thằng nào đủ “trí thông minh” để nghe lời ông đâu ông già.

_Anh đếm tới ba thì chạy nha.- tui kéo tay Linh.

_Ừ.- Linh nhìn tui lo lắng

_Ba!

Cả hai đứa chạy như bay lên lớp, hai bàn tay đan chặt vào nhau, ầm ập. Lên tới lớp, tui vừa thở vừa cười.

_Một với hai...của anh đâu?- Linh nhăn mặt, thở hổn hển

_He..he- tui gãi đầu cười xí xóa.

_Đi Vũng Tàu không?- tui hỏi Linh

_Ai à đi?

_Đi với nhà thằng Bóng biển.

_Chùng nào vậy?

_Khuya nay.

_Anh đi được không mà đòi đi?

_Được, cái đó khỏi lo.

_Vậy thì đi.- Linh tũm tũm cười

_Ừ, khuya anh qua rước em, rồi mình qua nhà nó luôn.- tui nói

_Ừ, hì.

Vậy đó, sau tiết học, hỏi thăm giờ giấc với Bóng biển, cuối cùng tập hợp ra được gần mười nhân trong lớp đi Vũng Tàu. Thằng Nổ với thằng Tín là chắc chắn đi, thằng Quý thì còn lưỡng lự, nhưng mà không sao, Vì đã đồng ý đi rồi nó không dám không đi. Chắc tại vụ lần trước nên nó cứ lăm le đề phòng không cho thằng nào đụng tới gấu của nó. Cũng tốt, nhờ vậy mà nó mới chịu đi. Bóng biển đang canh me nhỏ Châu, mấy ngày gần đây nó cứ sập nhỏ Châu miết và đương nhiên nó đã mời nhỏ Châu. Tui nghĩ chuyến đi này sẽ có màn tỉnh tò của Bóng biển. Là chiến hữu của nhau mà, phải giúp đỡ nhau thật nhiệt tình, tui tui đã bàn tính kỹ để phá đám nó. Lần này sẽ có nhiều trò vui đây...và cũng có lẽ là lần cuối cùng T này đi chơi xa với Linh....cố gắng làm thật nhiều thứ bất ngờ cho em, tui sẽ cố gắng níu giữ lại những kỷ niệm của mình và Linh...

....còn tiếp.... 72

“Beep beep! Beep beep! Beep beep!”. Lật đặt bò dậy, ba giờ sáng. Lết vô nhà tắm làm vệ sinh cá nhân, chải chuốt, tắm rửa. Mười lăm phút sau, đi ra, xỏ cái jean đen với cái áo Polo trắng vô. Thêm cái áo khoác Devil với cái vòng mà Linh tặng, cũng bảnh trai.

Lôi balô ra nhét đồng quần áo với con lap nặng như cục sắt vào. Đém lại tiền, còn được mấy trăm, mò hộc tủ lấy đồng tiền tiết kiệm bỏ theo cho chắc ăn. Khoác balô lên vai, cầm chai X-men xịt vội rồi chạy ra cổng. Dắt xe ra ngoài, khóa cổng cẩn thận rồi đạp xe qua nhà Linh.

“Hắt xì!!!”- Trời lạnh, sương còn dày quá. Nhấn mạnh bàn đạp cho xe chạy về phía trước.

“Kéttttt!!!”- Dừng xe trước cửa nhà Linh. Em đã chờ tui ở đó tự lúc nào.

_Trời lạnh vậy sao không ở trong nhà, em ra đây đứng làm gì?

_Em sợ anh chờ, với lại em muốn sớm gặp anh.- Linh nhìn tui, nhướn miệng cười, dường như nụ cười đã của em đã xua tan đi cái lạnh sớm mai.

_Lên xe đi cô ngốc, đứng đó làm gì?- tui lắc đầu cười

_Lên liền nè.- Linh phụng phịu xách balô rồi lên xe.

Đạp xe tới nhà Bống biển, nhà thằng đó cách nhà Linh khá xa, đạp xe bỏ hơi tai.

_Đầu to, mệt không?

_Mệt sao không, mà dạo này em tăng ký à?- tui nói

_Tăng cái đầu anh á...- Linh ký đầu tui một cái rõ đau

_Ui da....đau, đau.- tui xuýt xoa.

_Mà anh thấy em mập ra à?- giọng Linh bỗng chùn xuống

Thiệt là...nói vậy mà cũng tin, đúng con gái, ai cũng sợ mập.

_Ừ, mập thấy sợ luôn.- tui cười khì khì

_Hứ, hông thèm chơi với anh nữa.- Linh dỗi

_Hè hè, giỡn thôi mà, em đó giờ vẫn vậy, có mập đâu.- tui cười

_Hông tin!

_Vậy em bao nhiêu ký?

_Hông nói!

_Anh nói là em không có mập mà.

_Hông nghe.- Vẫn cái giọng giận dỗi.

_Không tin phải không?

_Hông!

_Vịn chặt nha!

Lấy hết sức mình,tui đạp xe đi thật nhanh. Chiếc xe lao đi vùn vụt trong đêm, xé tan màn sương mờ ảo.

_Thấy ghê quá à! Chạy chậm thôi!- Linh hét lên, hai tay bấu chặt lấy tui.

_Em thấy em nhẹ cỡ nào rồi đó!!!! Giờ em tin anh chưa? – tui nói như hét

_Tin rồi mà!!! Anh chạy chậm thôi!!! Ghê quá!!!

“Kétttttt...kétttttt...!!!”- tui bóp thắng, chiếc xe từ từ chậm lại.

_Anh làm gì mà chạy nhanh quá vậy?!!!- Linh đánh thùm thụp vào lưng tui

_Tại em không tin anh mà.

_Anh là đồ ngốc.

_Sao nói anh ngốc?

_Em lúc nào cũng tin anh mà, cần gì chứng minh kiểu đó.- Linh phụng phịu

_Ừ, anh biết mà.- tui cười, nụ cười mãn nguyện.

_Anh à...

_Gì?

_Tháng sau là em đi rồi...

Lòng tui chợt se lại, có gì đó làm cho lòng ngực mình nhói lên.

29. Chương 29

_Ừm...

_Em buồn lắm...

_Anh cũng vậy, nhưng có sao đâu, đi vài ba năm rồi lại về mà.- hít một hơi dài, cố gắng ra vẻ như chẳng có gì to tát.

_Anh...

_Thôi, đừng có nói chuyện đó nữa. Bây giờ anh không muốn phí phạm giây phút nào khi còn ở bên em. Cho nên...đừng buồn, mọi chuyện gác qua một bên đi.

_Dạ...- Linh nói khe khẽ

_Hè, cái này giống đi tuần trăng mật ha.- tui cố gắng phá tan bầu không khí nặng nề

_Tuần trăng mật gì chứ, ai thèm lấy anh đâu.- Linh bĩu môi

_Anh cười người khác vậy.

_Anh dám?!- Linh véo hông tui

Vậy đó, hai đứa chọc ghẹo nhau đủ trò.

Cuối cùng cũng tới nhà Bóng biển, thấy tướng đứng thì biết ngay là nó.

_Hế lô, Ajinomoto!- thấy tui tới, nó nhào ra tay bắt mặt mừng.

_Tụi nó tới hết chưa?- tui dừng xe lại

_Gần hết rồi, còn vài đứa nữa. Vô nhà đi.- nó hất hàm

Trong nhà nó được bốn năm nhân, thằng Lân, Năm nỏ với thằng Tín thì lại ngủ ở nhà nó từ hôm qua. Gọi điện cho thằng Quý thì nó nói đang đợi Vi sửa soạn. Nhỏ Châu thì đang trên đường tới.

_Mấy giờ đi vậy mà?- tui hỏi

_Bốn giờ rưỡi xe tới.- Bóng biển nói

_Oánh bài đề! Oánh bài đề lão đại!- Thằng Tín lôi trong balô ra bộ bài rồi chào mời tui.

Ngó đồng hồ, vẫn còn sớm, tui bay vào sòng luôn.

_Chơi gì đây? Chơi nhiều đây?- Năm nỏ vồn vã

_Tiến lên đi.- thằng Tín nói

_Tao không biết chơi.- Bóng biển nhăn nhó

_Lớn già đầu mà không biết, đi chết đi mà.- Năm nỏ sút Bóng biển cái “Bép!”

_Xì dách đi.- tui nói

_Lão đại chí phải!- Bóng biển hôn hờ ôm bàn tọa lặn lông lốc lại chỗ tui

_Linh biết chơi không?- thằng Tín hỏi

_Cũng chút chút.- Linh nói

_Ô kê, bàn năm ngàn nha.- thằng Tín bắt đầu chia bài.

Kết quả sau năm bàn là...Linh thắng hết, xì dách tuyệt đối năm bàn. Thằng Tín làm cái, hai mắt nó trợn trắng.

“Tin! Tin!”, tiếng còi xe, thằng Quý với Vi tới. Đúng lúc này nhỏ Châu tới, áy da, có thêm bà Đào nữa. Sở dĩ tui gọi nó là “bà” vì cái gì nó cũng trên cơ tui, cãi lộn cũng hơn, đánh lộn cũng hơn, bằng chứng là hễ mở miệng ra cái nó thì sớm muộn gì cũng bị tát nỏ đom đóm mắt. Bốn giờ, chiếc xe khách từ từ trở tới trước cổng nhà Bóng biển. Tui với mấy thằng con trai phụ Bóng biển với mấy ông anh của nó khiêng thùng đựng đá lên xe. Xong xuôi, mọi người lên xe, ổn định chỗ ngồi. Đương nhiên là tui ngồi kế Linh. Bóng biển thì xè xòa tìm cách ngồi gần nhỏ Châu, thằng Quý ngồi kế Vi, nó nhìn mấy thằng tui tui bằng cặp mắt “Thằng nào đụng gấu ông, ông thiên!”. Năm nỏ với thằng Tín thì nói cười luyên thuyên. Rồi xe từ từ lặn bánh, chuyển đi bắt đầu. 73

Nói là đi với gia đình nhưng mà chỉ có hai ông anh với mấy bà chị họ của Bóng biển thôi. Mới ở Sài Gòn về.

“Năm anh em trên một chiếc xe tăng!!! Ằng ẵng...!!!” – Giọng của Năm nỏ rống trong đêm.

Thằng Quý với Vi thì thầm nhỏ to cái gì đấy, có vẻ bí mật. Bóng biển cứ đưa mắt qua nhìn nhỏ Châu, nhìn cái bản mặt của nó là tui biết nó muốn làm bạn trai nhỏ Châu lắm rồi. Thằng Lân ngồi với bà Đào, bị văn vẹo suốt, nào là chuyện cây viết, cục tẩy rồi tới việc bả cứt nó hôm Tết, thím này kiệt xỉ dừ. Nhón nháo như cái chợ nhưng mà vui. Nhìn qua Linh, hai mắt em hướng ra cửa sổ, đắm chiêu.

_Nè cô ngốc, nghĩ cái gì trong đầu đó?- tui hỏi

_Nghĩ gì đâu.- Linh nhìn tui cười

_Nghe nhạc không?- tui cười, đưa cái mp3 lên trước mặt Linh

_Ừ.-Linh đeo tai nghe vào.

“How did I fall in love with you?

What can I do to make you smile?”

...Chiếc xe vẫn lặn bánh, bài hát vẫn tiếp tục vang lên. Trời bắt đầu sáng. Tui nhìn qua một lượt đám bạn, ai cũng ngủ hết, thằng Nỏ với thằng Tín ôm nhau rất tình tứ. Linh cũng dựa vào vai tui ngủ tự khi nào. Chờ đợi gì nữa? Tui cũng nhắm mắt lại, đánh một giấc.

Đang ngủ thì xe dừng xích lại, tiếng người nói oang oang như trong chợ, mở một con mắt ngó ra ngoài, mấy người anh của Bóng biển với bác tài đang mua đồ biển. Hai tiệm Năm Cua với Chín Ghẹ kế bên nhau luôn, bó tay. Cũng gần trưa rồi, “Oáp!” tui ngáp một cái thật lớn, sảng khoái quá đi! Mấy đứa kia vẫn ngủ say như chết. Năm nỏ với thằng Tín ngồi đằng trước tui với Linh. He he, có trò chơi rồi. Để Linh nằm qua một bên, tui chui xuống phía dưới ghế của Năm nỏ, thò tay lấy mấy cọng dây balô của nó cột vô đằng sau ghế, nó đang đeo balô ngược.

_Rồi mấy đứa! Dậy đi! Sáng rồi! Ra ngoài cho tỉnh đi!- Bác tài nói như hét vào trong xe làm tui giật mình, mấy đứa kia cũng mở mắt ra, mặt nhăn nhó như khi.

_Cho ngủ xịu nữa bác tài ơi!- Năm nỏ càu nhàu

Mọi người ra ngoài hết rồi, nó vẫn nằm đó.

_Ế Nỏ ơi, ra đây coi biển mây ơi!- Bóng biển đột nhiên la lớn

_Đâu?! Đâu?!- Năm nỏ bật dậy, nó phóng vèo ra ngoài cùng với...cái balô đứt một quai.

_Đâu?! Biển đâu?!- nó sấn sổ

_Biển gì?Chưa tới, mà balô mày đứt hết một quai rồi kìa.- tui chỉ nó

_Thằng nào?! Balô mới của tao? Thằng nào?!- nó thất thần nhìn cái balô.

_Thôi mấy đứa, lên xe đi, sắp tới rồi!- anh của Bóng biển nói

Lại lục đục lên xe, ai về chỗ nấy và...ngủ tiếp. Lần này tui dựa vào vai Linh ngủ ngon lành.

_T, dậy anh, tới rồi kìa.- Linh đẩy đẩy đầu tui

_Hở?- tui mở một con mắt nhìn em

Tui nghe tiếng mấy ông anh của Bóng biển bàn việc mướn khách sạn, kệ, cái nào ở không được.

Cuối cùng chiếc xe dừng lại trước cửa một khách sạn. Lại xuống xe, ngáp lên ngáp xuống. Không nhớ cái tên cái gì nữa. Xách balô với đồ đạc theo vô bên trong, đợi anh của Bóng biển lấy chìa khóa phòng rồi tui với thằng Tín khiêng cái thùng nước lên, tuy không có đá nhưng mà nó bự kinh khủng, phải hai người vác mới được. Lấy hai phòng, mỗi phòng ba giường, nam nữ ở riêng nhau. Hai phòng đối diện. Sắp xếp đồ đạc xong, cả đám dắt nhau đi ăn, ăn xong rồi trở về khách sạn nghỉ.

_Anh hai, sao không đi tắm giờ luôn? Đợi gì nữa?- Bóng biển hỏi anh nó

_Tao mệt, mày muốn thì đi đi.

_Mày đi không T?- nó quay qua tui

_Để chiều đi, giờ tao buồn ngủ.

_Còn tui mày?- nó hỏi thằng Tín với thằng Lân

_Tụi tao cũng muốn ngủ.- hia thằng nó cười đếu Bóng biển

_Hay mày rủ Châu đi với đi.- tui đưa ra cao kiến.

_Thôi mày...ngại chết...- Bóng biển rụt rè

_Hế hế, bị lão đại bắt trúng mạch rồi nhá con trai.- thằng Tín cười lớn

_Im mày.

Nói đoạn nó đi thẳng về khách sạn. Tui với mấy người khác cũng về. Cố tình chậm lại phía sau để đi với Linh.

_Hết mệt chưa?- tui hỏi

_Hết rồi.

_Em biết chừng nào mình thì không?- tui hỏi

_Thì gì?

_Anh vẫn chứ gì.

_Ai nhớ đâu, em chưa có hỏi thầy.

_Ờ. Em thích hoa gì nhất vậy?- tui hỏi tiếp

_Ồ, sao nay anh hỏi em lạ vậy?- Linh bất ngờ _Thì em trả lời đi.

_Hoa hả? Ừm...hoa hồng, hi hi.

_Ừ.- tui trả lời rồi chạy vọt về phía khách sạn để Linh đi với mấy đứa con gái. Em nhìn tui ra vẻ khó hiểu. Ha ha, tui nghĩ gì thì chưa chắc ba má tui đã biết.

Bay lên phòng, lôi laptop ra. Bật wifi lên. Lướt web, google mấy cái shop hoa ship tận nhà ở Vũng Tàu. Kiểm được một trang web, may quá, bay vào ngó coi cái list hoa hồng. Cuối cùng cũng tĩa được một giỏ

hồng, khoảng sáu trăm. Không ngoài dự tính của tui. Đặt hàng, hỏi ông anh địa chỉ khách sạn, rồi ghi vào. Nhờ người ta viết giùm tấm thiệp nữa, hè hè.

Chắc ngày mai có, tại gần mà. Xong, quảng con lap lẩn quay ra đó, tui nằm xuống ngủ. Đang ngủ thì nghe tiếng cười dâm dăng của mấy thằng chiến hữu. Mở mắt ra thì thấy tui nó đang phá lap của tui. Bà mẹ nó, ra tới đây vẫn cái tánh dâm không bỏ, thằng Lân với Bổng biển đang coi phim con hời khí thế.

“Cha tui bây, thêm đòn à?!” tui nghĩ trong đầu, máy tao mà dính virus là chết bà hai thằng bây với tao. Thiếp đi một lúc, mở mắt ra, nó vẫn còn coi. Hai thằng khốn nạn. Tui nhè nhẹ lẩn qua chỗ ông anh của Bổng biển, khều khều thằng chả.

_Gi?

_Suyt, coi kìa anh Quang.- tui chỉ tay về phía cái lap

Bổng đương hai mắt ổng sáng như đèn pha, ổng bật dậy.

_Hai thằng mất dạy này! Dám coi phim heo à?!

_Hề hề, có gì đâu đại ca, chuyện thường ngày ở huyện mà.- Bổng biển cười dê tiện

_Thằng mất dạy....mà con nhỏ này Nhật à? Sao thấy nó la thấy ghê vậy?

F***k!!! Thằng anh cũng mất dạy y như thằng em, nói cái khí gì giờ. Bó tay, tui lấy cái gối úp lên mặt ngủ, lòng rủa thầm ba thằng mất dạy. Khò khò....ngủ tới chiều.

_Ê, dậy, đi tắm biển mày.

_Đi rồi à?- tui lồm cồm bò dậy.

_Thay đồ đi, rồi đi.

_Ờ.

Vô nhà tắm, thay đồ, mặc cái quần soóc với cái áo phông. Biển chiều đẹp thật 74

Bơi ra biển...nhằm, đi bộ ra bãi biển, gió thổi mát rượi. Sóng biển đánh ào ào lên bờ cát trắng. Vỏ ốc lát đầy cả một khoảng, ánh nắng rọi xuống, những cái vỏ dường như đã trở thành những viên ngọc....Ồi, lan man quá, chắc về học lại văn tả cảnh....

Sóng biển đánh vào bờ cát, sủi bọt trắng xóa. Đám con trai xuống phía dưới mướn chỗ ngồi, đợi đám con gái nữa, sao lâu quá. Kìa kìa, mấy em ấy cũng xuống tới. Hic...mấy bà chị của Bổng biển sao mà trắng quá...mấy nàng lớp tui cũng không kém.

_Sao tủi thân quá...- giọng của thằng nào đó vang lên

_Mắc gì mà tủi thân?- tui nói, mắt vẫn nhìn chăm chăm hội con gái....để tìm kiếm Linh của tui.

_Tại tui nó ba vòng đầy đặn còn tao thì...- thằng mới nói trả lời

_Mày làm sao?

_Vòng hai quá cỡ..ứ..hứ...hứ...

Giật mình quay qua, thằng ôn dịch Tín ôm cái bụng bầu của nó thút thít.

_Ai kêu mày ăn nhiều.- Năm nổ nói

_Ăn gì nhiều...ngày ba bữa, bữa ba tô...không đủ nhét kẽ răng nữa là...

_Thôi, im đi. Mày cóc phải người.- Bổng biển chửi

_Ý mày là sao?

_Ý nó chửi mày là con cóc đó.- tui chêm vô

_Á à, thằng ếch kia, dám chửi ông à?!!!

Vậy là Bóng biển mềm xương với thằng Tín...khà khà...

_Đợi lâu chưa?- Linh hỏi tui

_Chưa mới ra à...hề...hề...

Lỗ mũi lại nong nong, có cảm tưởng như máu mũi sẽ phọt ra

Ngó qua Bóng biển, nó đang nói chuyện với nhỏ Châu, “kim đồng hồ” của nó đã điểm “mười hai giờ”. Kì Lờ lại bị bà Đào nắm đầu vì tội nhìn trộm. Thằng Quý thì lại tình tứ với Vi em. Không ghen tị đâu, T này đã có Linh, chết cũng cam lòng hì...hì...

_Tắm biển đề!!!! Không lát nữa lạnh lắm!!!!-Ông Quang la làng lên rồi ù té chạy ra biển, sóng tạt vào, bể mặt.

Ngư bá cháy con bọ chết, sóng lớn vậy mà chạy băng băng, đưa cái mặt nhăn nhó của ông ra, không biết còn được bao nhiêu cái răng.

_Tắm thôi!!! Wú húúúúú!!!!- lần này tới lượt tui.

Nắm tay Linh chạy ra, tiếng cười rộn rã, đám chiến hữu cũng chạy theo tui. Cầm nắm nghịch nước, í ới gọi tên nhau. Năm nổ chạy lên bờ, lấy mấy cái phao xuống, vậy là có trò để chơi nữa rồi. Năm nổ nằm trên phao, phơi cái thân nó ra, tui với thằng Quý đứng đằng sau, thằng Quý nhìn tui cười cười, đã hiểu.

_SONG “KICK” HỢP BÍCH!!!!- tui với thằng Quý co cẳng đạp cho Năm nổ một phát, cái phao lật gọng.

_Con chị nó!!! Thằng nào?!!! Thằng nào?!!!- Năm nổ nhào nhào đứng dậy, lấy tay vuốt mặt lia lịa.

_Á há há há...há há há há há!!!- hai thằng cười điên dại.

Giằng được cái phao, thằng Quý định lôi đi đưa cho Vi em. Dễ vậy sao? Chơi trò “đâm sau lưng chiến sĩ”, vậy là nó úp mặt xuống nước, và tui trở thành chủ sở hữu của cái phao Pepsi xịt hơi. Nhảy lên nằm, cái phao lênh bênh trôi, nằm đó nhìn ngắm “tiên nữ” nghịch nước, phê phê...“chào cờ” cmnr Sao mà Linh của tui đẹp vậy không biết, tự mình là thằng sướng nhất Quả Đất, tui sung sướng nằm vắt vẻo trên cái phao cười một mình như tự kỉ. Vươn vai, hít một hơi gió biển thật sâu.....ôi sao mà sướng quá. Lại nghĩ ra trò mới, bị bơm lại chỗ mấy thằng chiến hữu.

_Ê bây, thấy tượng chúa không?- tui nói

_Thấy, rồi sao?

_Tao nghe nói ai bước đi được trên nước thì sẽ trở thành chúa, không thì chí ít cũng thành thánh.- thằng Nổ chêm vô.

_Ô kê, bây giờ tao để cái phao ra đó, thằng nào đứng được trên đó lâu nhất thì cả đám sẽ kêu thằng đó là thánh cộng thêm phục dịch một tuần, vô điều kiện. Chơi không?- tui nói

_Sợ mầy à? Chơi luôn!- cả đám nhao nhao

Tui nó bơi ra đằng cái phao. Còn mình thằng Tín ngồi lại đó.

_Mày sao vậy Tín?- tui hỏi

_Tao ghét thằng làm ra cái hai mảnh.

_Gì chứ?

_Tụi con gái mặc hai mảnh để khoe thân, tao thì chỉ muốn nhìn hai phần còn lại.- thằng đăm chiêu.

Đứng hình năm giây, tui đã hiểu cái sự thâm sâu của nó.

_Con chó đăm!- tui quát

_Hề hề, nhu cầu sinh lý tất yếu...hề hề...- nó lại cười đề tiện

Con lợn này, bệnh hết chỗ nói. Nhìn nó, bỗng tui nghĩ ra một ý.

_Ê, mày muốn được phục vụ miễn phí không?- tui vỗ vai nó

30. Chương 30

_Là sao?

_Giúp tao thắng trò đó là ngon..he..he.

_À....lão đại có khác, báỉ phục, báỉ phục...

_Ôê, lát nữa tới lượt tao, mày lặn xuống dưới nước vịn chặt cái phao cho tao.

_Ôê....mà....

_Sao?

_Tao đau bụng quá, đi toilet cái.- thằng Tín nhăn nhó.

_Chờng mấy phút thôi, nhanh lắm.

Nói rồi tui kéo nó đi.

_Bắt đầu nha!- tui lớn tiếng.

_Dô mày, tao trước.- thằng Nổ nói

Lấy cái đồng hồ Casio của Bóng biển ra, “Bắt đầu!”, tui bấm nút. Thằng Nổ từ từ đứng thẳng lên và “Bẹp!”, chưa đầy một giây, nó rớt xuống cái bộp.

_Óó...!- tiếng của Năm nổ thông thiết, nó té rồi đập tờ rym vô cái phao.

Sóng biển đánh dạt xác nó vào bờ, tay vẫn còn ôm “hàng” ra vẻ đau đớn lắm.

Tới lượt mấy thằng khác cũng chỉ được cao lắm hai giây. Tới phiên tui, khả khả, ra hiệu cho thằng Tín, tui tự tin trèo lên cái phao Pesi xịt hơi. Có thằng Tín ở dưới, trụ được một lúc thì Bóng biển la lên “Ba giây rồi!!!”, đúng lúc đó sóng đánh cái ào, tui úp đầu xuống nước. Ngồi lên, mừng hùm, kiếm thằng Tín ăn mừng.

_Á há há, thắng rồi mập địt ới!!!!- tui tìm thấy thằn lết Tín, giơ tay lên định ăn mừng.

Bỗng dưng thấy cái mặt nó xanh lét, biết chuyện không lành, tui hỏi nhỏ:

_Gì vậy?

_Tao....tao....nhịn éo được, bình ra quần rồi....

Đứng hình.....

_Mày thấy nó trôi đi đâu không?- tui run run

_Không.....- mặt nó vẫn xanh lét

_Ê tui bây có con cá gì ngộ lắm nè!- giọng của thằng Năm nổ

_Sao?!- tui bơi lại

_Nó nhìn y như cục đất sét, dài dài, nâu nâu. Đù, nó éo sợ người bây ới!- vừa nói Năm nổ vừa lấy tay khều khều.

Nhìn thấy, tui hoảng hồn, đích thị là “sản phẩm không mong muốn” của thằng Tín rồi... Lượn trước thì hơn.

Đúng lúc này, Bóng biển phang thẳng nắm cát vô mặt Năm nổ rồi cười ha hả.

Năm nổ nóng má, bắt luôn “con cá” màu nâu, động thẳng vô mặt vô mặt Bóng biển.

_Ui da! Éo đau, há há. Cát gì nhão nhoẹt vậy?- Bóng biển chùi mặt, hai tay dính đầy “cát”, nó đưa lên mũi ngửi.

_Mùi kì kì mầy ơi!- Sau khi ngửi xong, Bóng biển nhăn mặt nói

_Cục c....út đó!!! Cục c....út đó, há há há!!!!- tui ôm bụng cười ngặt nghẽo

Thằng Tín mặt xanh lét nhưng vẫn không nhịn được cười, Bóng biển với Năm nổ như chột hiểu ra. Tụi nó la làng la xã.

_Thằng chó nào?!!! Thằng nào dám ỉa giữa biển?!!!! Con mẹ nó!!!!- Bóng biển vừa ngụp lặn vừa chửi.

_Cùi tay tao rồi!!!! Cùi rồi!!!!- Năm nổ run run đưa hai bàn tay “vàng” của nó lên.

Tối, về khách sạn thay đồ, chuẩn bị đi ăn đồ biển. Năm nổ với Bóng biển nhìn chằm chằm vào đĩa ghẹ mà không dám ăn. Năm nổ nói với tui:

_Mày thấy cái nút chai rượu này không?

_Ờ, sao?

_Tao mà kiếm được thằng ỉa bấy lúc chiều tao sẽ nút đít nó lại bằng cái nút chai này.- Năm nổ run run, chắc chuyện “kinh hoàng” lúc chiều vẫn còn ám ảnh nó. Nhìn qua phía Bóng biển, nó cũng ngồi yên một chỗ, mặt u ám, uất ức. Tui thì nhìn thằng Tín, che miệng cười như bệnh....

...còn tiếp.... 75 Rượu bia hại sức khỏe.

_Sao hai đứa mầy không ăn gì hết vậy?- ông Quang hỏi

_Không muốn ăn ghẹ, ghẹ gì rang me vàng vàng, nhão nhoẹt.- Năm nổ phân phua trong khi Bóng biển cúi gầm mặt.

_Rang me không vàng thì ra màu gì thằng kia?- ông Quang trả lời

_Màu đỏ cũng được.

_Đưa cái mặt qua đây, tao àu đỏ.

_Sao?

_Tao đập cho ra máu.- ông Quang thâm độc

_Thôi khỏi.- Năm nổ khoác tay.

Tui thấy vậy, bẻ ngay cái càng, đưa lên miệng chọc hai thằng nó:

_Hồi chiều bị một đồng “vàng” đập vô trong mặt, chắc phê lắm.

_Chuyện gì vậy?- mấy bà chị của Bóng biển hỏi

_À, hồi chiều, Năm nổ lấy “vàng” chọi Bóng biển.- thằng Tín cười đều

_Cái gì?! Vàng ở đâu?! Đào đâu ra vàng?! Mày giấu đâu hết rồi?!!!- ông Quang đang ăn, nghe vậy vút luôn cái càng bự tổ xuống đất, ổng bóp cổ thằng Bóng biển mà hai tay trơn tuột như “bắt sóc bỏ lọ”

_Điên à?! Buông ra coi!- Bóng biển tức tối, hất tay ổng ra rồi bỏ đi một mạch.

_Có chuyện gì vậy, T?- thấy vậy, mọi người nhao nhao

_Thôi, không gì đâu, mọi người ăn tiếp đi.

Một lúc sau, Bóng biển trở lại, hai tay khiêng thùng HeineKen. Mặt có vẻ như vui trở lại.

_Nhậu đề, nhậu không?- nó đặt thùng bia xuống, quay qua quay lại, lắc các hỏi mọi người.

_Ờ, đang định đi mua, nhậu đi.- lúc này ông anh trầm lặng nhất của Bóng biển lên tiếng, ổng tên là Hiếu.

_Ô kê, quất, có nước đá với ly sẵn rồi.- ông Quang nói

_Không, uống bằng ca.- Bống biển đặt cái ca trà đá xuống bàn cái bộp.

_Nổi không ba?- Năm nổ cười

_Sợ gì.- thằng Tín hòa theo.

_Lão đại, quát không?- Năm nổ hỏi

_Hừm....cũng được.- tui cũng không muốn uống nhưng mà cũng gật đầu cho vui.

_Uống ít thôi nha.- Linh nhìn tui rồi nói, có vẻ như em không muốn tui uống nhưng cũng không muốn làm mọi người mất vui.

_He he, biết rồi sắp.- tui nhăn nhở

Rồi thì nhậu, vừa uống, tui vừa cầm cọng râu mực nhai, dai nhách

Uống chuyền, đĩa này uống xong rồi tới đĩa kia, tới khi nào hết thì rót tiếp vào cho đầy ca. Biết Linh không uống được nhiều, nên khi thấy em ngà ngà có vẻ mệt, tui giành uống hết. Kết quả là say quá cần câu. Vật vờ, đầu óc như bay đi phương nào, hai mắt tui lơ lơ, chỉ còn nhận ra được tiếng của mấy ông anh đang chén tạt chén thù. Mấy thằng kia chắc cũng xin hết rồi, Năm nổ với Bống biển ngồi kế tui đã úp mặt xuống bàn từ lâu. Hai mắt không còn mở lên nổi nữa, tui cũng thiếp ngủ đi.

“Beep beep!!! Beep beep!!! Beep beep!!!”, tiếng báo thức điện thoại chói tai, găng gượng mở mắt ra, hai mi mắt nặng trĩu, đầu nhức như búa bổ. Tắt điện thoại, giờ mới phát hiện ra cọng râu mực vẫn còn ở trong miệng. Phun phèo phèo rồi lăn đùng ra ngủ tiếp. Quay qua bên phải, gác chân lên đĩa nào đấy. Chà, sao hôm nay mềm với êm quá vậy. Thấy đã quá, tui quay qua ôm luôn, có cái gối người ôm ngủ phê vãi. Đã mềm còn lại thơm thơm nữa chứ, thằng nào mà để tóc dài như con gái. Ôm đã đời, tui quay qua bên trái. Cũng có đĩa nào nằm đó. Lần này cũng ôm y như bên phải, mới nhậu có một chầu mà sao thằng nào cũng mềm như bún vậy, đã vậy còn có mùi thơm. Chắc mùi thơm của bia. Gập đầu ôm đấy, tui nhắm nghiền mắt. Phê như con tê tê.

“Chụt...chụt...” Thấy ướt ướt má. Xùy xùy! Thằng pê dê nào? Ngủ mà còn hun ông. Đẩy mặt nó ra, tui ngủ tiếp. Rồi quay qua bên phải, rúc đầu vào cái “gối ôm”, thơm vãi xoài. Nó cũng dang tay ra ôm lấy tui, đè mặt tui vào ngực nó. Con trai gì mà ngực mềm ẻo, y như con gái. Con gái..... Mở mắt ra.....shit.....cái mặt tui đang ịnh vào ngực...Linh.....

Giật bắn người, tui choàng dậy, gỡ tay Linh ra. Bây giờ mới vỡ lẽ, tui đang nằm trong phòng đám con gái. Bên trái là Vi, bên phải là Linh, kế Linh là bà Đào....nhỏ Châu ngay phía dưới chân tui. Sướng! Sướng thật! Nhưng mà để mấy ẻm thức dậy thấy tui nằm đây thế nào cũng thệt nát xương tan. Bỗng dưng run run, giở cái mền ra kiểm tra lại “vài thứ”. Hốt hoảng, tui cởi trần, chỉ còn duy nhất mỗi cái quần đùi. Rồi thì rướng qua kiểm tra mấy người khác, lạ trời....May quá, quần áo mấy ẻm còn y nguyên, áo thun ba lỗ, quần ngắn. Tưởng nằm thì thôi thôi rồi....gọi cảm không chịu được. Máu mũi chực phọt ra.

_Ai vậyyyy...? Mới sáng mà....để người ta...ngủ....- giọng của Vi

Tui hoảng hồn, chụp cái quần jean rồi chui êm vào nhà tắm. Mở cửa ra, bất ngờ vấp té, luống cuống thế nào túm ngay lấy....“bra” của mấy nàng rồi ngã nhào xuống. Cái cây máng đồ bị gãy, đồng “bra” bay ào xuống đầu tui. Lồm cồm bò dậy.

_T! Làm cái trò gì vậy?!!!

Quay phắt ra, cả đám con gái lần lượt tỉnh dậy nhìn tui như người ở Sao Hỏa mới xuống.

_Biến thái!!!!- Vi hét lên

Biến thái? Tui tự hỏi, sức nhớ ra mình đang đội đồng “bra” trên đầu. Lúc này Linh cũng tỉnh dậy, em nhìn tui ngơ ngàng.

Chết cmnr kì này chẳng lẽ mình lại biến thành siêu nhân chôm đồ lót, lấy “bra” làm mắt kính sao?

....còn tiếp....

next 76 76

Tồng ngồng đứng đó, với duy một chiếc quần đùi trên người. Trơ trẽn, xấu hổ, nhục nhã, tất cả những âm giác đó trộn lẫn với nhau, tui hoang mang cực độ. Cái quần jean trên tay cũng rớt luôn xuống đất. Hắt vội đóng “bra” trên đầu xuống.

_T? Anh làm gì ở đây vậy?- Linh ngỡ ngàng bước đến chỗ tui.

_A...anh....- tui run rẩy, miệng cất mãi không thành lời, hai má rần rần cứ như có luồng điện chạy qua.

_Khỏi nói nữa, không ngờ T lại làm cái trò này...- Vi nhìn tui lắc đầu

_Không, nghe T nói đi, T thức dậy là đã ở đây rồi!- tui cố gắng giải thích

_Có chuyện gì vậy?- tiếng mở cửa, mấy thằng chiến hữu với mấy ông anh của Bóng biển bước vào. Thằng nào cũng ăn mặc chỉnh tề, sơ-mi bỏ thùng.

_Mày làm gì vậy T?- thằng Nổ trố mắt ra nhìn

_Thôi, T, về phòng đi, không có gì đâu, hiểu lầm thôi.- như chợt hiểu ra, ông Quang kéo tui ra ngoài.

Mấy đứa con gái không nói gì, duy chỉ có Vi là nhìn tui bằng cặp mắt khác. Về phòng, tui cố gắng giải thích cho cả đám hiểu. Nhục nhã....Đi tắm rửa cho sạch sẽ. Thay đồ, lúc đó cũng khoảng chín giờ mấy rồi. Ông Hiếu gọi điện kêu đồ ăn đem lên tận phòng.

“Kính coong!”, chuông cửa kêu lên. Mới kêu thôi mà sao có sớm vậy. Ra mở cửa, thì ra là nhân viên cửa hàng bán hoa. Ký nhận rồi thanh toán, xách giỏ hoa vô, để lên bàn. Sớm không đến, muộn không đến, lại đến vào ngay lúc này. Mấy thằng kia đứng ở trong phòng thì hí hửng nhìn tui cười, không biết tui nó nghĩ cái gì trong đầu.

_Định đem tặng ai vậy cu?- ông Quang hỏi

_Tặng Linh, mà thôi chắc khỏi tặng. Nhục thấy bà rồi, mặt mũi đâu nữa....- tui nằm vạt xuống giường, than thở.

_Thôi, có gì đâu, ngủ chung một đêm thôi, không đứa nào “vác lu” thì được rồi.

_Anh nói nghe hay lắm, vậy nếu anh mà bị như em thì sao?- tui hỏi

_Thì...chỉ ít tao cũng phải chấm mút được chút xíu, chôm thêm cái “bra” về làm cảnh nữa.- ổng nói mà mặt tỉnh như không, còn đứng trước kính sửa sửa lại cái cổ áo sơ-mi nữa chứ.

_Thôi, bó tay.- tui khoác tay trước tiếng cười của ổng

_Thay đồ đi mày, tối nay có chuyện vui, phải ăn mặc đàng hoàng.

_Đi đâu vậy mẹ?- tui hỏi ổng

_Thay đồ đi, mặc sơ-mi đó, kiếm thêm cà-vạt đeo vô.

_Rườm rà quá, nghỉ, anh đi một mình đi.- tui chán nản

_Đi lẹ đi. Rồi tao nói cho nghe.

Lườm ổng, tui ngồi bật dậy, lục balô, không có cái áo sơ-mi nào hết.

_Nè.- ông Quang thấy cho tui cái sơ-mi mới tinh

_Mới mua à?

_Ừ, lẹ đi.

Mặc đồ xong xuôi, ông Quang cho các cà vạt đen. Đó giờ có thất đâu, lại phải nhờ ổng. Nhìn cứ méo méo làm sao ấy.

_Có chuyện gì mà nay bắt tui này ăn mặc sang trọng vậy?- tui hỏi

_Lát nữa thằng Phương(Bóng biển) tỏ tình.

_Giê? Với ai?- tui hỏi

_Châu.- Bóng biển ngồi dưới đất vừa lau đôi giày vừa trả lời tui

_Cũng đâu cần phải vậy đâu ba.

_Cứ mặc đi, tui con gái hôm nay cũng mặc đồ đẹp lắm nha mà.- nó vừa nói vừa cười

_Ừ...ừ.- tui âm ừ

“Cạch!” Thằng Tín từ ngoài đi vô, đem theo một đồng lĩnh kinh đồ đạc.

_Đám con gái chuẩn bị rồi. Đồ cũng mua gần hết rồi. Anh Hiếu, xuống dưới vác lên phụ em đi.- thằng Tín nói

_Mua cái gì vậy?- tui hỏi thằng Tín

_Lều, đồ ăn, nước uống, mặt nạ các loại.

Nói xong nó chạy vụt đi với ông Hiếu.

_Mua mấy cái đó làm gì?

_Cắm trại, lát nữa trả phòng rồi.- ông Quang nói

_Ở đâu?

_Ra ngoài bãi Đồi Nhái.

_Đồi Nhái? Chưa nghe bao giờ

_Lát đi đi rồi biết.

_Bực rồi nha, có gì thì nói huych toẹt ra hết đi! Úp úp mở mở quòai!

31. Chương 31

Ông Quang không nói gì, ổng lòi cái lap với mấy cái loa bỏ vô balô. Rồi bất thình lình lớn tiếng quát:

_Tập hợp!

Mấy thằng nghe tiếng ổng thoát cái đã có mặt tại chỗ.

_Tụi bây nghe đây, theo kế hoạch giúp thằng Phương(Bóng biển) thổ lộ với con be Châu không có gì thay đổi. Thằng T do ngủ nhầm phòng nên chưa biết cái gì hết, bây giờ giải thích lại thì mất công, anh yêu cầu mày làm theo những gì mà thằng Nổ với thằng Tín làm là được. Tụi con gái thì anh đã kêu thằng Tín lo lót xong xuôi, tụi nó sẽ chung tay giúp thằng Phương(Bóng biển). Bé Châu nó chưa biết gì hết, tụi mày cứ tỏ ra bình thường, ôkê?

_Duyệt! Có tài lãnh đạo lắm bố già!- mấy thằng chiến hữu hưng phấn

_Bây giờ thì đem đồ ăn qua cho bên kia đi, thằng Quý với thằng T đem qua đi.

Không nói gì nhưng thật ra tui sợ thấy mẹ. Ngại đối mặt với mấy đứa con gái nhìn thấy tui lỏa lồ, đã vậy trong đó còn có Linh nữa, nhục không chịu được.

_Thôi, mình tao đi được rồi.- tui định bụng lần này sẽ qua đó xin lỗi.

“Cộc...cộc...cộc!”- tui gõ cửa

_Ai vậy.....?- Linh ra mở cửa

_Ừm...anh đây.- vừa nói, tui vừa đưa đồ ăn cho Linh

_Hôm qua anh uống quá chùng luôn, có còn mệt không?- Linh đưa tay lên trán tui.

Tui quay ra phía sau.

_Làm gì vậy mày? Đi phụ tui nó kìa.- thằng Quý hất hàm hỏi tui

_Ờ, ờ, tới liền.

Trời nóng, mà mặc sơ-mi, cà vạt đã nực muốn chết rồi vậy còn phải làm đủ thứ việc. Mồ hôi vã ra như tắm.

Sau mấy tiếng đồng hồ hì hục thì cũng dừng xong bốn cái lều, trời cũng đã xế chiều. Đồ ăn, đồ uống, củi lửa đã sẵn sàng. Bây giờ phải sửa lại quần áo, xốc xếch quá. Lấy chai LaVie rửa mặt, sẵn đó rửa luôn cái đầu tóc. Xong xuôi rồi cả đám tụ lại nghe ông Quang chỉ đạo.

_E hèm!!! Khi này, chị thằng Phương(Bóng biển) có gọi cho anh, khoảng 5 giờ thì mấy đứa con gái sẽ tới đây. Bây giờ anh muốn mấy chú lấy mặt nạ ra cầm sẵn đi.

Thằng Tín mở balô ra, nó lấy mấy cái mặt nạ đưa cho tui tui mỗi đứa một cái, đều y như nhau.

_Mày mua ở đâu vậy?- tui hỏi

_Ngoài shop, thiếu cha gì.

_Đẹp ngất ngây, cái này đi chơi Halloween khỏi thằng giật mình.- Năm nổ trả lời bằng cái giọng tương tưng

_Mà đeo mặt nạ làm khi gì vậy?- tui hỏi

_Lát nữa mày sẽ biết, bây giờ thì nghe tiếp nè!- ông Quang đồng dục

_Mấy tấm bảng dạ quang này thì mỗi thằng một cái, khi mà đưa lên xong thì đập bẻ rồi bỏ chạy, biết chưa? Làm theo anh nói thôi, không hỏi nhiều!

_Ô kê, biết rồi, tiếp đi.- cả đám bọn tui đồng thanh.

_Tới khi tấm bảng cuối cùng giờ lên thì cả bọn phải tới chỗ anh, đừng để ai thấy hết, hiểu chưa?

_Rồi rồi...

_Chưa đâu, thằng Tín mập với thằng Phương ra với anh.- ông Quang ra lệnh, chừng như bí mật lắm.

Tổng cộng có bảy tấm bảng. Mọi thứ đã bố trí xong. Chuẩn bị xuất phát.

Năm giờ rưỡi, trời chập choạng tối. Vẫn chưa có ai tới. Đang ngồi vật vờ dưới gốc cây thì bị ông Quang dựng dậy.

_Tới rồi! Lấy mặt nạ đeo vô đi. Cầm theo mấy tấm bảng nữa!- ổng nói như hét

Tui cuống cuống, vợ vội tấm bảng rồi chạy ra chỗ mà ông Quang phân công và...chờ đợi.

Cuối cùng cũng tới rồi, sáu đứa con gái bước đi nhẹ nhàng dưới cái ánh sáng yếu ớt không nhìn rõ mặt người.

Đang ngồi, đít nóng như lửa đốt thì tiếng nhạc từ đâu cất lên Tía nó, nghe lạnh cả gáy, chắc là ông Quang chứ không ai hết, trời tối mà còn chơi nhạc này thì ba tui cũng chưa chắc dám đi vô nữa Điều gì tới cũng tới, nấp trong bụi cây, tui nghe tiếng mấy đứa con gái xì xào, nhưng cả bọn vẫn tiếp tục bước tới.

Tấm bảng đầu tiên-thằng Tín được gior lên “Come to see me?”. “Bốp!”, thằng Tín đập xuống đất vỡ tan rồi ra hiệu cho đám con gái đi theo nó. Đám con gái cũng rúm ró mà đi theo, bất thần, nó chạy vụt đi, mất dạng.

Rồi tới lượt thằng Nổ “I want to see you so bad”, y như lần trước, cái bảng vỡ tan, nó cũng ra hiệu ấy đứa con gái đi theo rồi chạy vụt mất. Tiếp theo là thằng Quý “Your lips are sweet”, ông Hiếu “I want you”, tui “I have a surprise for you”, thằng Phương “I want you to see this”. Mấy nhỏ con gái thì biết đây là do ông Quang dựng nên không ngại ngại kéo nhỏ nhỏ Châu chạy theo.

Tấm bảng cuối cùng, vội vàng chạy tới chỗ ông Quang. Lúc này thì cái tiếng nhạc quái quỷ của ổng cũng tắt, ổng cầm cây guitar ngồi đó trầm ngâm.

Đúng lúc đó, cả hội con gái tới.

Ông Quang liền cất tiếng đàn, không ngờ ông chơi hay tới vậy. Bóng biển bước ra, nắm tay nhỏ Châu kéo đi, rồi thì thằng Tín ném que diêm xuống đất, mặt đất bén lửa rồi cháy thành một vòng hình trái tim vây quanh Châu với Bóng biển. Ngọn lửa nhẹ nhàng, ấm áp.

Thử hỏi có được bao nhiêu đứa con gái có thể nói “Không” với màn tỏ tình như vậy? Chính xác rồi, nhỏ Châu đã gật đầu đồng ý và cười tươi lắm. Bóng biển cũng vậy nhưng nhìn nhẵn nhụi chứ không tươi, tui mừng cho nó. Mọi người vỗ tay rần rần, rồi thì ăn uống, ca hát. Đồ ăn ngon kinh khủng, tui kết nhất món thịt nướng mà Linh làm, không ngờ chỉ sau một thời gian ngắn mà em lại có thể nấu ăn ngon tới vậy. Nhưng cả buổi tối Vi cứ nhìn tui ra vẻ khó chịu lắm, tui cũng lờ đi tránh ánh mắt của Vi. Ăn xong, với bộ mặt của kẻ nhiều tâm sự, đi tách nhóm, đi bộ dọc bãi biển một mình. Chốc chốc lại khom xuống nhặt viên sỏi hay vỏ sò rồi ném thật mạnh ra biển.

_Này.

Có người vỗ vai tui, giật mình quay lại.

[www.youtube /watch?feature...-sZ00aFrM&NR=1](http://www.youtube/watch?feature...-sZ00aFrM&NR=1)

_Lạnh không?- Vi đưa cho tui cái áo khoác

_À, không cần đâu, T không sao.- tui cười gượng

_Cứ mặc đi, không lại bị cảm nữa bây giờ.- Vi nói rồi cùng đi với tui dọc cả bãi biển.

Cả hai cứ đi như vậy một lúc, không ai nói với ai lời nào. Bầu trời đêm đầy sao...

_Về chuyện khi sáng...ừm...tại sao Vi...Vi với Quý...- tui ấp úng hỏi Vi

_Vi cũng muốn nói cho T biết lâu rồi, nhưng chưa có dịp...

_Vi đã chia tay với Quý sau cái hôm Quý nói là sẽ đi Canada.

_Tại sao?

_Vi đã suy nghĩ cả đêm hôm đó, người như Quý không đáng cho Vi phải đau khổ.

_Nhưng mà Quý yêu Vi lắm...

_Không, tình cảm của Vi bây giờ đã dành hết cho người khác rồi.

_T thấy Vi với Quý vẫn còn quan tâm nhau lắm mà...

_Chỉ là vẻ bề ngoài thôi...chia tay nhưng Quý muốn níu kéo nên Vi cũng không nói gì....

_Ừm...- tui gật gật đầu

_Suốt thời gian qua, dần dần Vi mới nhận ra....T...

_Hả...

_T chính là người Vi có tình cảm...

_Nhưng...

Bất chợt Vi nắm lấy tay tui, nhìn Vi, tui cũng không biết làm sao nên đành đứng đó như pho tượng. Bàn thân, ngờ nghệch, Vi tựa đầu lên vai tui, dưới bầu trời đêm....đầy sao.....

...còn tiếp....

32. Chương 32

78

Đi cùng Vi trở về trại, lòng tui rối rắm, không biết mình phải làm gì. Đứng từ đằng xa nhìn về phía trại, lửa vẫn cháy, mọi người vẫn cười nói vui vẻ, ông Quang còn bật nhạc ọi người khiêu vũ nữa chứ, đó giờ chỉ thấy trên Tv, ấy giờ mới thấy ngoài đời thật. Cũng thú vị chứ, ai ai cũng vui vẻ, ai cũng có đôi có cặp....duy chỉ có mình Linh ngồi đó, thằng Lân mời nhưng Linh từ chối, đôi mắt em nhìn xa xăm như đang chờ đợi điều gì đó, không lẽ cô ngốc đó đang chờ mình? Chợt thấy lòng mình se lại, ...hít một hơi thật sâu, tui nói:

_Vi, Vi có tình cảm với T thì T cảm ơn...nhưng xin lỗi, mình chỉ là bạn thôi.

Không đợi Vi trả lời, tui bước thoăn thoắt ra phía Linh.

_Này.- tui khều Linh

_Hửm?- Linh ngược mặt lên nhìn tui

_Ngồi đây một mình làm gì vậy?

_Ừm...không có gì làm thì ngồi một mình.

Ngồi xuống cạnh Linh.

_Sao không ra nhảy với mọi người?- tui hỏi

_Đang chờ.- Linh nói, đôi mắt em vẫn nhìn cái gì đó xa xăm

_Chờ cái gì?

_Chờ người ta mời.- Linh chu môi

_Hồi nãy anh thấy thằng Lân mời em đó.- tui cười

_Không thích.- Linh nguýt dài

_Vậy à? Chứ em thích ai?

_Tui thích cái thằng hay kêu tui bằng “sếp”.

_Thằng nào hay kêu em bằng sếp?

_Không biết, cái thằng đầu to á.

_Đầu to à? Đầu anh không to, thôi bye nha.- tui đưa tay lên làm bộ đo xem cái đầu mình có to không.

_Đi luôn đi à! Thấy ghét!

_Hì hì, anh giỡn thôi, nhảy với anh.- tui kéo tay Linh

_Không thèm!

Tui vẫn cười rồi kéo bật Linh dậy, nắm tay em đi ra chỗ mọi người.

_Ui da! Kéo đau tay người ta.- Linh phụng phịu

_Không kéo mạnh thì “sếp” đâu có chịu đi.- tui nhìn vào mắt Linh cười

_Hứ, cưỡng ép.

_Dạ, em cưỡng ép sếp.

_Đồ áp bức.

_Dạ, em áp bức sếp.

_Có biết nhảy không mà rủ người ta?

_Dạ, chút chút sếp à.

_Vậy sao mà nhảy.

_Nhìn kìa.- tui chỉ tay về phía ông Quang

Ông đang nhảy kiểu con lẳng quăng với ông Hiếu, nhạc nhẹ chứ có phải nhạc sàn đâu mà cứ nhảy loạn xạ mà còn “Hự hự” nữa chứ....

_À, thôi, đừng có nhìn nữa, ghê quá.- tui lấy tay che mắt Linh

_Ngốc, em chỉ anh nè. Nhớ lúc ở nhà anh không?

_Làm sao?

_Lúc mình....hôn nhau đó...- Linh ngượng ngịu

_À...à...- tui gãi đầu

_Anh đặt tay lên hông em như hôm đó đi.

Vừa làm theo Linh nói, tui vừa hỏi:

_Em biết nhảy à?

_Hồi đó em có học một thời gian.- Linh trả lời

_À, vậy à.

Đoạn, Linh vòng tay qua cổ tui, y hệt như lần tui hôn em, tim tui lại đập thình thịch. Tui cũng dần dà làm quen được sau mấy lần đập lên chân Linh. Tiếng nhạc du dương, cả không gian im lặng, hai con lẳng quăng Quang, Hiếu nằm một chỗ, chắc mệt rồi. Chỉ còn tiếng gió với tiếng nhạc, nhìn Bóng biển với nhỏ Châu cũng tình cảm phết, Vi với Quý vẫn vậy, vẫn nói chuyện bình thường nhưng tui cứ cảm giác thấy ánh mắt của Vi nhìn mình.

_Đầu to nè...- Linh thở thở

_Hử?

_Cây xương rồng anh mua cho em nở hoa rồi á...

_Thật à

_Ừ, đẹp lắm

_Linh...

_Gì anh?

_Lúc em đi...nhớ mang nó theo nha.- không hiểu sao tui lại thốt ra câu đó

_Em biết rồi, em sẽ đem mà....

Tui lặng đi, không biết nói gì hơn, bỗng thấy buồn da diết mặc dù em vẫn còn nơi đây với tui. Siết chặt Linh vào lòng, cố gắng cảm nhận hơi ấm nơi em.

_Hứa với em, khi em đi, anh nhất định phải chờ em về, được không?

_Anh hứa...

Rồi Linh từ từ nhón chân lên, như cảm nhận được, tui cũng cúi đầu xuống và....“Phập!!!”

_Ui da!!!

Linh cắn vào môi tui rồi cười khúc khích, chạy đi.

_Ui a, ao em ản anh? Au á!!!- tui ôm mỗ la làng

Lát sau....

Dọn dẹp, dập lửa, tui với mấy thằng chiến hữu chui vô trong lều ngủ, không quên chúc mấy thím con gái ngủ ngon. Bật đèn pin lên, lục balô kiểm cái bàn chải, không đánh răng là tui không ngủ được. Lấy theo cái ca, lò dò chui ra khỏi lều.

_Ê, đi đâu vậy mày?- thằng Nổ hỏi tui

_Đi đánh răng, đi chải, đi cạo râu, đi không?

_Đi, đợi tao tí. Nói rồi thằng Nổ nhồm dậy lấy bàn chải, chai nước với kem đi theo tui.

_Ê mày...

_Cái gì?

_Có muối không?

_Làm gì?- tui hỏi

_Tao nhứt răng, muốn súc nước muối

Hộp ngậm nước, rồi tui cú đầu nó một cái.

_Nước biển kìa ông nội!

_Ồ ờ, tao quên.- nó xoa xoa đầu nhìn tui cười

_Đi với tao đi.- nó nói tiếp

_Ừ....- tui nhăn mặt

_Đợi cái, lấy đèn pin.

_Khỏi, trăng sáng.

Hai thằng đi ra ngoài biển, thằng Nổ múc lấy một ca rồi ngồi đó súc miệng. Gió l thổi, lạnh teo cái mu-ri.

_Lẹ lẹ đi mày, lạnh quá.- tui xuýt xoa

_Xong liền, xong liền.

Trở vào trại. Lạnh run người. Chợt nhìn thấy Linh ngồi dưới gốc cây lúc nãy một mình.

_Mày đi ngủ trước đi, lát tao vô sau.- tui nói với thằng Nổ

Linh ngồi đó một mình, em mặc cái áo khoác lớn hơn cả người, quàng thêm cái khăn cổ nữa, cứ như đang ở Đà Lạt ấy.

_Sao lại ngồi một mình nữa vậy?

_Ừa, anh chưa ngủ nữa hả?

_Ừ, chưa ngủ. Sao em không ngủ đi?

_Ngắm sao một lát rồi ngủ.

_Ồ.- tui ngồi xuống

_Mấy giờ rồi anh?

_Ừm, gần một giờ đêm rồi.- tui nhìn điện thoại

_Sao sáng quá ha anh.

_Ừ sáng...nhưng không bằng mắt em.

_Hứ, nịnh.- Linh cười

_Anh nói thật mà.

_Anh à, nếu lỡ sau này anh hông chờ em nữa thì sao?

_Anh sẽ chờ mà.

_Tại sao?

_Tại vì yêu em.

_Chắc chắn không?

_Dạ, em chắc với sếp, không lại bị trừ lương.

_Có lương đâu mà trừ.- Linh cười

_Ừ, quên, tui làm osin không công mà. Bắt công.

_Có gì đâu, em sẽ quan tâm osin nhiều hơn mà.- em cười rồi gỡ cái khăn quàng cổ ra cho tui quần chung.

_Quan tâm kiểu gì?

_Ừm...thì khi anh vui, em sẽ vui với anh, khi anh buồn, em sẽ buồn với anh...- Linh nói

_Thật không? Hứa đi.

_Hứa mà.

_Ừ...giờ anh muốn đi tắm...- tui nhìn Linh cười cười.

“Bốp!!!”, Linh thụi vào hông tui.

_Vẫn cái tật đó không bỏ.- Em nhăn mặt

_Hi hi, giỡn chút mà.

_Không giỡn.

_Đền bù dê!!!

_Không đền!

_Cho hun cái bù lại thôi bà xã...

_Anh là đồ khi...

Vậy đó, cả tối không ngủ mà ngồi giỡn như hai đứa bệnh, nhớ lại những ngày hạnh phúc bên em sao tui không cầm được nước mắt

....còn tiếp.... 79

Chúng tôi còn 12 ngày!

Sau chuyến đi biển, bọn tui trở về, lòng tràn ngập niềm vui. Cũng từ đó, tui tránh mặt Vi nhiều hơn, trong những cuộc nói chuyện hề có Vi là không có tui. Ngày 8 tháng 3 đến, ngày tui chuẩn bị xa Linh cũng đã đến gần. Đúng vậy, tui và Linh còn đúng 12 ngày bên nhau.

_Sao? Sao? Tám tháng ba làm gì đây mấy thằng pê dê?- thằng Quý cầm thước gõ gõ lên bảng

_Ăn mừng dê!!!- Năm nổ phát biểu

_Ai không biết, mà ăn mừng làm sao?- Bổng biển nói

_Ý kiến gì không lão đại?- thằng Lân hỏi tui

_Để suy nghĩ, chưa biết nên làm gì.

_Lẹ lẹ đi! Tụi nó đập cửa đòi vô lớp kia!!!- thằng Tín đứng chặn cửa hét toáng lên

Chẳng qua là không muốn bị lộ bí mật quân sự nên tui với hội chiến hữu chung tay lừa đám con gái với mấy thằng khác ra ngoài rồi khóa cửa lại, giờ chơi sắp hết rồi, bây giờ tui nó đập cửa đòi vô.

_Ô kê! Lát đi học xong qua nhà tao bàn luôn.- tui nói

_Ừ, vậy đi!- cả đám đồng thanh tán thành

“Rầm!!!”, mấy đứa con trai bên ngoài tông cửa vô, thằng Tín nằm thẳng cẳng.

“Tùng!!! Tùng!!! Tùngggggggg...!!!!”, tiếng trống trường giục giã, bọn tui xách cặp ra về, sân trường đang vắng lặng bỗng chốc ồn ào như đi hội.

_Tao đưa Linh về đây, tụi bây lại nhà tao chờ trước đi!- tui xách cặp bắn xuống nhà xe, vừa chạy vừa nói vọng lại ấy thằng bạn.

Cột kẹt đạp con ngựa sắt chở nàng về nhà, đầu óc nghĩ vu vơ, không biết 8 tháng 3 nên làm cái gì, mai là 8 tháng 3 rồi.

_Nè, làm gì mà thờ người ra vậy đầu to?- Linh kéo kéo tay áo tui

_Àààà...ngày mai là 8 tháng 3 rồi....

_Thì sao? Có tặng quà cho em hông?- Linh cười

_Không, anh hết tiền rồi.- tui toe toét cười

_Hứ, hông cần.- Linh véo hông tui

_Ấy da, đau mà sếp.- tui nhăn nhó

_Blêu...- Linh le lưỡi

_Em đúng là con nít, 8 tháng 3 anh không bao giờ đi tặng quà.- tui xạo sự

_Chứ làm gì?

_Anh chỉ nhận quà thôi.

_Ý anh là em phải mua quà tặng anh á hả?

_Sếp hiểu ý nhân viên quá hì...hì...

_Này thì quà, đầu to, ki bo.- Linh cốc đầu tui một cái rõ đau

_Ui da! Đau.

_Cho anh bỏ tật, hứ.

_Anh giỡn thôi mà.

_Anh giỡn nhây làm chi?

_Hic...chưa gì ăn hiếp tui rồi, mốt tui cưới cô về, cô leo lên đầu tui cô ngồi luôn.

_Ai thèm cưới anh, ki bo.

“Cạch!”, dừng xe lại trước cổng nhà Linh. Em bước xuống vẫn chưa chịu vào nhà mà cứ đứng đó.

_Gì nữa đây cô nương? Sao không vô nhà đi.

_Tui hông thích.

_Trời nắng chang chang mà đứng đây là người ta chửi á.

_Chửi gì?

_Con bệnh.

_Xí, con bệnh mà có người thương được rồi.

_Ai thương?

_Ai biết, có đứa thương mà hông dám nói.

_Ồ....

Rồi “Chóc!”, tui hôn vội lên má em.

_Ai cho anh hôn chứ!

_He he, cái này gọi là cưỡng hôn! Thôi bye bye nha vợ Kem!! He he he!!!

Tui vọt xe phóng đi, ra xa một quãng, tui dừng xe, nhìn lại phía Linh. Vẫn còn thấy Linh đứng đó, tay sờ má. Cái má hồng hồng...

Về tới nhà thì thấy đám chiến hữu chết khô ngoài cổng, thằng nào thằng nấy dính cứng ngắc vô cổng nhà.

_Thằng cô hồn đó về rồi kìa.....-thằng Tín ngóc đầu dậy

_Đi đâu mà lâu vậy thằng bò?- Năm nổ ngao ngán

_Hề hề mới chở ẻm về nhà.- tui mở cổng nhà ra.

Cả đám dắt xe vô nhà và bắt đầu chiến dịch hoành tráng tập 2. Tiếc là không có ông Quang ở đây, nếu có ông thì chiến dịch càng “khủng” hơn nữa.

“Cạch! Cạch!”

_Chú ý, chú ý. Bây giờ suy nghĩ lẹ đi, mai là 8 tháng 3 rồi đó mấy con cờ hó.- tui vừa nói vừa gõ tay lên bàn

_Mai mua hoa, nước ngọt, bánh kẹo đem vô lớp thác loạn đề!!!- Năm nổ rống lên

_Thác con mẹ mày, má tao ở dưới bếp đó!- tui gõ đầu nó cái bốp

_Theo tao thì, thân ai nấy lo, ghê thằng nào thằng đó tự mua quà tặng, đỡ tốn kém vật chất.- thằng Quý phát biểu ý kiến.

_Ồ, chắc vậy đó, giờ tao nghèo quá mày ơi, sau bữa Vũng Tàu còn có mấy trăm trong túi, tiền ăn cả tháng của tao đó.- Bổng biển nhãn nhó.

_Ủm...hay là vậy, bây giờ tập văn nghệ, mai cả đám tụi mình lên biểu diễn. Được không?- tui nói

_Cũng được đó.- thằng Quý tán thành

_Ủa mà thằng Lân đâu?- tui hỏi

_Nó giờ này chắc đang lẻo đẻo theo con Đào rồi.- thằng Tín nguýt dài

_Thằng mê gái.- Năm nổ lèm bèm chửi

_Thôi kệ đi. Bây giờ thằng Quý chơi guitar được không?- tui hỏi

_Món tử của tao nha con trai.- nó cười

_Mày thì sao hả Tín? _Tao sẽ hướng dẫn tụi bây múa....balêêê....

_Ba cái đầu mày.

_Giờ thôi, tao chỉ tụi bây nhảy.

_Ủ, tao sẽ hát, mấy thằng pêđê tụi bây múa phụ họa đi.- tui cười gian xảo

_Pê nè con!- cả đám nhào lại đè đập tui bấy nhảy

Tìm mãi mới ra bài hát, lần này hát tiếng Việt, tập tới bốn giờ chiều thì mệt lã người, hết hát hò rồi lại vũ đạo.

_Tao thấy vậy là được rồi tụi bây.- thằng Tín thở phì phò

_Ủ, mệt quá mày ơi.- Năm nổ rên rĩ

_Thôi, nghỉ, đi mua uống nước không? Tao khao.- tui ra về hào phóng

_Gì chứ lão đại khao là chuẩn.- mắt thằng Nổ sáng quắc

Xin má một tiếng rồi lại vòng vèo ra quán nước quen thuộc ngồi nhâm nhi cà phê. Ngồi nói tầm xàm bá láp với tụi nó, Năm nỏ nay đặt ra cái vấn đề tình yêu vĩnh cửu rồi bình luận như một triết gia. Hễ mỗi lần bị bắt bẻ thì lại thộn ra, hải không chịu được. Gió bên ngoài thổi ào ào, bầu trời đã khoác lên bộ áo xám xịt. Chắc mưa lớn đây.

_Ê, mày định tặng quà gì cho Linh hả T?- thằng Tín thổi nước đá vào mặt tui

_Cha mày Tín, tao chưa biết nữa.- tui vừa nói, vừa dụi dụi mắt

Chợt điện thoại thằng Quý reo, ra là má nó kêu nó về.

_Thôi tao về, không má chửi chết.- thằng Quý đẩy ghế đứng dậy.

_Coi chừng xe đụng nha mày.- Bóng biển gọi với theo

_Đụng con bà mày!- tui vẫn nghe thấy tiếng thằng Quý văng vẳng

“Cạch!!”, hai thằng cũng trạc cỡ tuổi tui đi vào quán. Ra là thằng Mẫn với một thằng trong trường tui, nó cũng có tiếng là quậy phá. Vì ngồi khuất trong góc nên nó không thấy tui. Ôi...cái đầu mình, lại nghĩ ra “tối kiến”, khi nghĩ ra mà không làm lại bức rút tay chân, khó chịu trăm bề, vậy là tui lẳng lặng đi ra chỗ hai con xe của tụi nó “ngó nghiêng”. Một con là Max trắng của thằng Mẫn, quá quen rồi. Tới lượt chiếc của thằng kia thì...y hệt như con wave hôm bữa đã cho tui đo đường. Chẳng lẽ vụ này không liên quan tới thằng Nam mà do thằng Mẫn làm?...Lòng đầy nghi vấn, tui trở vào trong, quên luôn cái “tối kiến” của mình.

“Bộp!! Bộp!!” những giọt mưa đầu tiên rơi xuống. Rồi nặng hạt dần, đúng lúc này có thêm một chiếc xe đạp điện trờ tới. Không quan tâm tới mấy câu chuyện phiếm của mấy thằng chiến hữu nữa, tui nheo mắt ngó ra ngoài. Giật mình, đó không phải là Trang sao???

...còn tiếp...

33. Chương 33

80

Ngày Phụ Nữ

Nép vào trong góc, nhìn ra phía Trang, em nhìn khác lắm. Không còn nụ cười luôn nở trên môi, thay vào đó là khuôn mặt lạnh tanh, không chút biểu cảm. Em để tóc che một bên mắt. Tuy vậy tui vẫn có thể thấy rằng chỉ có đôi mắt đó là không thay đổi, vẫn trong như nước, vẫn sâu thẳm thẳm, bất cứ thằng con trai nào cũng có thể bị chìm chết trong đôi mắt đó. Đôi mắt hút hồn của một cô gái có nhiều tâm sự...

Trang mặc bộ váy ngắn tới gối, chân mang giày búp bê...một vẻ đẹp ma mị tỏa ra từ em...

Trang đến chỗ bàn của thằng Mẫn rồi ngồi xuống. Thằng đi wave ngồi cùng bàn thằng Mẫn lẳng lặng đi ra.

_T, nhìn cái gì dữ vậy mày?- Tín mập vỗ vai tui

_À, không có gì.- tui trả lời, mắt vẫn chăm chú nhìn về phía bàn Trang ngồi.

_Ê, Bóng biển, đưa tao mượn cái khẩu trang coi.

_Chi?

_Đưa đây.

Giằng lấy cái khẩu trang từ tay Bóng biển, tui đeo vào rồi rảo bước tiến tới phía bàn Trang ngồi. Từ từ, chậm chậm bước tới, sẵn có cây chổi gần đó, tui chộp ngay, quét lấy quét để làm như mình là nhân viên của quán.

_Nó quan trọng với em vậy sao?- thằng Mẫn nhìn thẳng vào mặt Trang

_Không, đó chỉ là quá khứ rồi.- Trang nói, đầu hơi nghiêng qua một bên

_Vậy tại sao em không chấp nhận anh?

_Vì em không muốn nghĩ về chuyện tình cảm nữa, em mệt với thứ đó rồi.- Đôi mắt em nhìn xa xăm

_Tất cả chỉ tại nó.

_Không, chỉ là do em ngộ nhận tình cảm thôi.- Trang hớp một ngụm nước

_Anh vì em làm biết bao nhiêu chuyện, không lẽ một chút tình cảm với anh mà em cũng không có hả Trang?

_Em xin lỗi, em chỉ xem anh như anh trai thôi.- Trang lạnh lùng

_Anh trai?

_Không hơn không kém anh à, em xin lỗi.

_Em muốn anh phải làm gì thì em mới chịu chứ? Anh đã cho thằng T một trận rồi.

_Cái gì? Anh điên à? Ai kêu anh làm vậy?

_Vì nó mà em trở thành như vậy, vậy em vẫn còn bệnh vừa nó à?!-- thằng Mẫn đập tay xuống bàn.

_Em muốn quên con người lúc trước đi, em không muốn nhớ gì cả, em cũng không muốn gặp anh ta nữa, anh để anh yên đi.

_Em....

_Xin lỗi, em có việc bận rồi, chào anh.

Nói rồi Trang đứng dậy, em ra về không chút lưỡng lự. Có phải đó là Trang không, cô bé ngây thơ ngày nào....

Thằng Mẫn ngồi thừ ra, vuốt trán.

_Tính tiền.- nó ra hiệu cho tui

_ Tổng cộng năm trăm.

_Cái gì?- nó ngược mặt lên

_ Băng bông, thuốc đỏ, gạc y tế, ô-xy già, cộng thêm tao bị con bọ dừa bay vô họng nữa.

Kéo ghế ra, tui ngồi xuống đối diện nó.

_Nói chuyện như hai thằng đàn ông đi.

_Mày muốn gì?

_Tao không muốn đánh nhau, tao biết mày thích Trang.

_Thì sao chứ? Mày phá hỏng tất cả.- thằng Mẫn chỉ vào mặt tui

_Ừ, chắc vậy, nếu mày đến được với Trang thì mày có chắc là sẽ làm cho Trang hạnh phúc không?

Nó im lặng, không trả lời.

_Trả lời tao đi, mày chắc không?!

_Tao chắc chắn! Tao không giống như mày!

_Tốt. Vậy từ nay mày khỏi lo, tao sẽ không xuất hiện trước mặt Trang nữa.

Đoạn, tui đẩy ghế ra, bước qua bàn đám chiến chữu, kêu tui nó về.

_Vụ gì vậy T?

_Không có gì, về thôi. Rồi thì đường ai nấy đi, về nhà, tắm rửa, ăn cơm rồi lên lầu học bài. Xong rồi lấy bài hát ra coi lại. Tắt đèn đi ngủ, hình ảnh lúc chiều của Trang vẫn còn đâu đây trong trí óc tui...

Sáng, bật dậy, túm lấy cái cặp chạy như bay tới trường, quên luôn cả ăn sáng.

Vô lớp, thằng Quý ngồi ở góc lớp cầm cây guitar “tùng túng tùng” suốt. Bóng biển thì đi ăn rồi, chắc đi với nhỏ Châu. Gặp Vi, tui gật đầu chào, Vi cũng cười rồi chào lại. Từ lúc đi Vũng Tàu về tới giờ cũng một thời gian khá lâu rồi, cũng đủ đánh tan cơn say nắng của Vi đối với tui. Và nàng cũng đã có một quyết định đúng đắn, nàng đã trở lại với thằng Quý. Ngồi xuống chỗ mình, lấy cái bài hát ra coi lại lần nữa, thằng Lân đang bị bà Đào túm cổ dạt ột trận vì cái tội dè gái lớp bên cạnh.

Linh bước vào lớp, thiên thần xuất hiện rồi...theo sau Linh là thằng Nam. Để bài hát xuống bàn, tui bước tới chỗ Linh. Ra là nó đang cố ép Linh nhận quà 8 tháng 3.

_Linh, nhận đi mà.

_Xin lỗi, mình không thích- Linh lạnh nhạt

_Xùy xùy, đi chỗ khác chơi.- tui bước ra, hươ hươ tay xua đuổi thằng Nam

_Mày tránh ra.- mặt nó tối sầm

Mặc xác nó nhìn, tui nắm lấy tay Linh:

_Mình đi ăn đi, anh đói rồi.- tui ngó thằng Nam cười đều

_Để em cất cặp.

_Khỏi, anh xách cho.- tui cười

_Ừm.- Linh khẽ gật đầu, miệng em cười mỉm

Hai đứa thông dong dắt tay trước mặt thằng Nam, nó chắc tức quá nên vứt luôn gói quà vô sọt rác.

_Ăn gì giờ anh?

_Ăn bánh mì.

_Ngánnnnnnnn....

_Ăn phở ha?

_Ngánnnnnnnn....

_Ăn mì?

_Ngánnnnnnnn....

_Chứ ăn gì hả cô nương?- tui hỏi

Linh ghé sát tay tui thì thầm....

_Ấy da....ăn cái đó không được đâu nha....

_Đi mà.- em nhìn tui bằng đôi mắt mèo con

_Thôi...

_Nha chồngggggg...- Linh tiếp tục nhìn tui, đôi mắt to tròn, long lanh

_Ummm.....thôi được rồi....- cuối cùng cũng phải khuất phục, về nhà phải luyện ình cứng rắn hơn, yếu lòng quá.

_Hi hi hi, yêu anh nhất!- Linh nhảy cẫng lên, ôm lấy cổ tui

_Rồi rồi, đi thôi.- tui quấy cái cặp của Linh lên vai.

Chui nhủi vô nhà xe, né cha bảo vệ, dẫn được cái xe ra cổng. Thở phào nhẹ nhõm thì:

_Đi đâu đó

Quên mất có mấy mẹ trực cổng ngoài này.

_À à...ơ... Minh Anh hả? Sao nay trực cổng nữa vậy?

_Tối lượt thì trực, mà T đi đâu đây?

_Chẳng qua chuyện là vậy.....

Thuật lại cho Minh Anh nghe thì nhỏ cứ nhìn tui với Linh cười bí hiểm. Nhưng may là cũng được qua. Chở Linh trên con “chiến mã”, lượn trên phố, tới quán ăn mà Linh chỉ.

Vào quán, kêu đồ ăn sáng xong, tui hỏi:

_Trong trường cũng có cơm sườn mà, sao phải ra đây?

_Ở trong trường ăn nhặt nhặt sao á, đỡ lắm.- Linh nói

_Anh thấy cũng ngon mà.

_Hông ngon gì hết, nước mắm gì mà như nước lã...- Linh bĩu môi

Chủ quán đem cơm ra, tui ăn sườn trứng giống Linh. Ăn uống xong xuôi, tui xách xe chở Linh về trường. Có Minh Anh bảo kê nên không sợ. Nắm tay Linh, cả hai đứa ù té chạy lên lớp. Vô tiết Sinh rồi. Hôm nay cô Sinh bị bệnh nên có ông thầy lên canh lớp giúp, thầy này dễ ợt, lý do lý trầu một hồi là được vô lớp.

Ngồi trong lớp mơ màng mong giờ sinh hoạt lớp tới, gục gào gục gật như mấy con chó cảnh hay để trong xe du lịch. Và cuối cùng là úp mặt xuống bàn, khò khò thẳng cẳng.

“Dậy! Dậy mày! Cô kêu tên mày kìa T!”- thằng nào đó lay lay tui

_Dạ!- như có luồng điện chạy qua người, tui bật dậy ngay tấp lự

“HA HA HA HA!!!!”, mấy thằng chiến hữu cười rần rần, mặt tui nghệt ra, không biết mô tê gì cả.

_Giờ chơi rồi ông nội, dậy đi...khắc khắc...!!- Năm nổ cười ngắc ngoẻo

_Cha bây, chơi tao.- tui giơ tay lên dọa đấm, mấy thằng nó ôm đầu né hết, oai quá.

_Đi ăn mày.

_Thôi tao ăn rồi.

_Xuống căn-tin kiếm gì ăn.

Tụi nó chèo neo dữ quá buộc lòng tui phải đi. Xuống dưới mua đồ, thằng nào cũng mua bánh tráng, duy chỉ có Năm nổ mua xoài.

_Mới sáng mà ăn xoài, lát đau bụng chết nha con.- thằng Tín nhồm nhoàm hòng bánh tráng

_Nó chưa chết thì mày đã chết vì ghen rồi.- tui hất thằng Tín

_Ê bây, xoài này dở quá, tốn mẹ năm ngàn.- Năm nổ nhăn mặt

_Dở thì ra chỗ có con nhỏ giặt đồ hôm bữa đi, bữa tao thấy xoài xanh hằng hà.- Bóng biển hiến kế.

_Thôi, lát lên hát rồi, có gì chiều kêu thằng Bóng biển dẫn đi ăn. Nó mới có bạn gái cùng lớp mà.- thằng Quý nhắc

_Cho tao thiếu đi, tháng này nghèo rồi, mà thằng T kìa, nó quen Linh đó, sao bây không bắt nó khao?- Bóng biển giây nãy

_Tao với Linh quen nhau từ khi Linh chưa chuyển qua nên là ngoại lệ nha con trai.- tui cười khẩy

_Éo công bằngggggggg....

Sinh hoạt lớp, cả đám lục đục ở dưới chuẩn bị, thằng Quý lôi cây đàn ra lau lấy lau để, cây đàn bóng lộn.

_Ê, thằng Nổ lên chưa?- tui hỏi thằng Tín

_Chưa.- nó lắc đầu nhăn nhó

_Canh giờ này cái đi tiểu, cha nó....- thằng Quý chửi đồng

_Thôi, lên đi mày, kệ nó đi.- Bóng biển kéo tui lên giữa tiếng hú họa của mấy nàng con gái với mấy thằng ôn trong lớp. Thằng Quý cầm cây đàn tỏ vẻ trịnh trọng lắm. Tín mập thì lấy cái áo khoác với cái kính đen làm mặt nạ...

_Vâng! MC Bóng Lộn xin giới thiệu với các bạn nhóm nhạc....BÓNG LẶN!!!!

...còn tiếp..... Ngẫm....

Có lẽ Ngẫm đã tới lúc phải chia tay mọi người, bắt hụt một cơ hội xuất bản truyện, bản thân BELoster mình cũng cảm thấy khá tiếc nuối. Đồng hành cùng các bạn đã 3 tháng, một thời gian khá lâu rồi. “Ngẫm” có lẽ không quá tên tuổi như những truyện khác trong cộng đồng mạng, nhưng mình nghĩ sau khi đọc xong truyện mọi người sẽ rút ra được cho bản thân mình một chút gì đó gọi là xúc cảm. Cái kết của truyện không có hậu như nhiều bạn đọc mong muốn nhưng cũng không quá bi đát như phim Hàn. Nếu có thể thì hè mình sẽ viết tiếp nhưng không phải “Ngẫm” mà là một câu chuyện khác, dù sao thì mình xin cảm ơn những bạn đã theo dõi dõi truyện từ đầu đến cuối, cảm ơn những lời khen của các bạn dành ình, mình cũng cảm ơn những bạn đã gạch đá mình, nhờ họ mà mình có thêm kinh nghiệm cũng như biết cách chỉnh sửa lỗi văn của mình. Về những sai sót trong truyện thì mình đã làm bản edit được gần một nửa nhưng nghĩ lại mình không thích sửa những gì mình đã viết ra, cho nên ai muốn nói sao thì nói.

Lời cuối, “Ngẫm” và mình xin chân thành cảm ơn sự quan tâm của bạn đọc trong thời gian qua.

BELoster = Boy's Emotions Lost-er

81: Other side of the world

Thằng Quý đặt tay lên cây guitar rồi bắt đầu lả lướt, tiếng đàn vi vu trong không gian im lặng của căn phòng. Cả nhóm cất tiếng hát, đồng ca nên tui thấy tự tin lên hẳn, mấy đứa kia cũng vậy. Hát sung lắm.

Kết thúc bài hát, cả phòng vỗ tay rần rần. Cả đám hết nhìn nhau rồi lại nhìn xuống phía dưới lớp cười ngượng ngùng.

Ra về, tui với tụi con trai bá vai bá cổ nhau ra về, sẵn đó mời mấy nàng đi chơi ngày 8 tháng 3 luôn. Đang đi thì có điện thoại của Năm nổ.

_Alô?

_T hả? Mày đang ở đâu vậy?

_Đang đi về, mày lui đi đâu nãy giờ vậy hả?

_Tao...tao...đi ăn cấp xoài...-giọng nó run run

_Trời đất, ai kêu mày đi hả thằng ngáo ộp?

_Mày lại đây chuộc tao lệ đi.- nó gấp rút

_Lạy ba, ba đang ở đâu vậy hả?

_Tao đang ở cái nhà có cây xoài bụi sau trường nè.

_Mày phiền quá....

_Ê ê, mày tới một mình thôi nha.

_Sao vậy?

_Quê chết chứ sao.

_Rồi rồi, mệt mày quá.- tui cần nhàn

Tắt điện thoại, tui nói là có việc nên phải đi trước, Linh cũng đòi theo nhưng tui nói cứ đi với tui nó rồi lát nữa tui sẽ ra rước.

Chạy vòng lại trường, tẻ vào con hẻm đá đỏ. Thắng kết trước cái nhà có cây xoài bụi như Năm nổ nói.

_Mày ở đâu vậy? Ra đi.- tui gọi điện cho nó

_Tao ra liền.

Hai phút sau, nó lạch bạch chạy ra, đằng sau nó là ông chủ nhà, tay lăm lăm cái cây. Ban đầu ổng bắt tui gọi ba má thẳng Nổ lên nhưng năn nỉ một hồi ổng cho về, còn cho thêm tui tui mấy trái xoài nữa.

Cột kẹt chở thẳng Nổ trên con chiến mã, miệng tui giáo hững cho nó một tràng, có lẽ những gì tui được thừa hưởng từ bố già đã bộc phát.

_Lẹ lẹ đi, tao về nấu cơm nữa, má tao chờ.

_Ngu thì cho chết, ở đó còn cần nhân à?!

Chở nó về trường, lấy xe xong nó cầm đầu cầm cổ mà chạy, không nói với tui một lời. Cứ thong dong đạp xe, chợt nghĩ ra một chuyện. Bấm ngay điện thoại về á, nói hôm nay bạn ôn thi Anh văn ở nhà bạn nên không về ăn cơm. Chạy ra chợ, giờ này trưa trời trưa thật, không còn bán cái gì hết. Đành phải phóng xe ra siêu thị, đi mua đồ mà cứ phải canh cứ như đi ăn trộm, sợ gặp phải Linh thì mất hết bất ngờ. Mua thịt bò, rau, súp lơ, hành, cà chua...Tính tiền xong, vừa bước ra thì gặp Linh đang đứng chơi game với mấy đứa kia trong khu trò chơi, hoảng hồn, lấy tay che mặt rồi chạy biến. Phóng như bay về nhà Linh, tui nhấn chuông.

“Kính coong! Kính coong!”

Bà chị giúp việc chạy ra mở cửa cho tui.

_Ô, Linh đâu? Sao có mình em vậy?- bà chị bất ngờ hỏi

Chẳng là cái khoảng chở Linh về nhà đã chuyển nhượng qua cho tui làm mấy tháng trước, bất ngờ cũng phải.

_Linh đi chơi rồi. Tí nữa em rước.- tui lật đật dẫn xe vô nhà.

_Vậy em lại đây làm gì?

_Nấu ăn chúc mừng ngày 8 tháng 3.- tui cười, giơ gói thịt bò lên

_Chà, công nhận tiểu thư sướng thiệt.

_Thôi đi, lát nữa chị cũng ăn chung mà.

_Ai dám, chỗ người ta hú hí, tui đâu dám làm kỳ đà.- bà chị nhìn tui cười

_Chị dẫn em vô bếp nấu lẹ đi, lát nữa còn rước Linh nữa.- tui gấp gáp.

_Ừ.

Dẫn tui vô bếp, bà chị cũng xắn tay hì hục làm với tui. Giúp được một lúc thì bà chị nói có công chuyện cần đi ngay.

_Nè, cầm đi.- bà chị đưa tui chìa khóa nhà.

_Ô, đưa em không sợ mất à?

_Sợ gì, em dám làm mất thì Linh mần thịt em.- chị giúp việc le lưỡi cười.

Rồi chị giúp việc lấy xe máy chạy đi. Tui đứng trong bếp chuẩn bị xào thịt thì Linh gọi.

_Alô?

_Anh ra siêu thị mau đi, Tí có chuyện rồi!

_Chuyện gì?!

_Nó bị đụng xe!

_Gì chứ?!- tui hốt hoảng

_Anh ra mau đi!- Linh hét vào điện thoại

Thất thần, tui tắt bếp, chạy vội ra ngoài lấy xe đạp phóng ra siêu thị một mạch. Trước siêu thị, người dân đứng chen nhau đông nghịt. Không sao chen qua được. Tui nhảy xuống xe, dẫn bộ một hồi thì tới chỗ Linh.

_Tín đâu?! Nó có bị sao không?!

Chưa có ai trả lời, tui bần rần, hồn phách như rời ra khỏi thể xác. Thằng Tín đang nằm bất động, cái áo sơ-mi của nó thấm đầy máu bên cạnh là chiếc xe đạp móp méo cùng với chiếc xe hơi gây ra tai nạn.

34. Chương 34 End

_Tín!- tui nhào lại, lấy nó dậy.

_Gọi xe cứu thương chưa?!

_Gọi rồi! Chắc lát nữa tới.- thằng Lân nói, mặt mày nó tái xanh

_Ở đây có ai biết sơ cứu không?!- tui ngược mặt lên hỏi đám người xung quanh.

Không một câu trả lời, chỉ có những lời bàn tán, chỉ trỏ, những khuôn mặt vô cảm, đôi lúc lại có những tràng cười rồi thì “Ghê quá, máu me không.”, lại còn quay phim, chụp ảnh. Mẹ kiếp, lũ khốn bọn mày còn chút tình người nào không hả?! Thằng Tín vẫn bất động, trán nó đầy máu. Đúng lúc này thì xe cứu thương tới, công an, dân phòng cũng tới. Thằng Tín được đưa lên xe cấp cứu. Chiếc xe chạy vọt đi, tiếng còi hú đinh tai nhức óc. Tui bần thần nhìn theo....

_Linh! Đi với anh.- tui kéo Linh lên xe, bỏ lại thằng Lân.

Đạp hết sức tới bệnh viện, tui không nói với Linh nửa lời. Tới bệnh viện, gửi xe, hai đứa chạy vội vào bên trong. Hồi thăm một hồi, tui với Linh đi tới trước cửa phòng cấp cứu đợi. Lấy điện thoại ra báo về nhà thằng Tín, giọng má nó hoảng hốt nói là sẽ tới ngay...

Tui ngồi đó, vò đầu, bứt tai.

_Linh, kể lại cho anh nghe đi.

_Dạ...- Linh ấp úng

_Em kể đi.- tui nói lại thêm lần nữa

_Lúc nãy mọi người bận việc nên về, chỉ còn Tín với Lân là ở đó đợi anh chung với em....

_Em nói tiếp đi.

_Rồi nó thấy trễ quá nên về trước, vừa chạy ra đường thì...

_Tất cả là tại anh, tại anh mà nó mới bị như vậy.

_Không phải mà.

_Nếu anh không về thì nó đâu phải ở lại chờ rồi bị như vậy, không phải anh thì tại ai...- tui vuốt mặt

_Không đâu mà, Tín sẽ không sao mà, anh....-Linh chộp lấy tay tui, em cầm tay tui thật chặt.

_Anh nghe em nè...Tín sẽ không sao đâu mà....

“Lộp cộp!!”, má thằng Tín tới.

_T! T! Thằng Tín đâu? Nó có sao không con?!- thấy tui, bác gái quáng quàng chạy tới.

_Dạ, con không biết, con đang chờ.

_Trời ơi! Con ơi là con, sao mà làm khổ tao quá vậy?!

_Tín không sao đâu bác, bác đừng lo.- tui ra sức trấn an má thằng Tín

Nửa tiếng sau....

“Cạch!”- cánh cửa phòng cấp cứu hé mở. Bác sĩ bước ra ngoài. Thấy bác sĩ, bác gái, tui và Linh chạy vội tới.

_Bác sĩ ơi! Con tui nó làm sao rồi?! Nó có gì chắc tui chết!- bác gái cuống cuồng, chực khóc.

Bác sĩ tháo khẩu trang ra, thở ra một hơi. Tui đứng đó, mím chặt môi, hai bàn tay bóp chặt lại, chờ đợi câu trả lời.

_Chị yên tâm, cháu nó chỉ bị chấn động nhẹ vùng đầu và gãy xương chân. Không nguy hiểm gì tới tính mạng cả.

_Dạ! Dạ! Tui đội ơn bác sĩ, đội ơn bác sĩ.

_Bây giờ chị nên chờ ngoài này đi. Thôi chào chị.

Tui thở phào, tim như muốn ngừng đập. Bác gái thì sụt sùi nước mắt, ngồi phịch xuống băng ghế chờ. Lúc đó ba thằng Tín cũng tới, thấy không còn việc gì cả, tui với Linh chào hai bác rồi ra về.

Ngồi trên xe, tui vẫn yên lặng, không muốn nói gì.

_Mấy giờ rồi anh?- chợt Linh cất tiếng

_Ừm.....2 giờ chiều rồi.

_Anh ăn cơm chưa?- Linh hỏi tui

_Chưa.

_Vậy về nhà em, em nấu cơm cho anh ăn.

_Ừ.

Rồi Linh nhẹ nhàng ôm lấy tui, em nhẹ nhẹ dựa đầu vào lưng tui, cứ như ngày đầu....

Về tới nhà Linh, may quá, nhà cửa vẫn bình thường, khi nãy đi vội quá, tui quên không khóa cửa. Vào nhà, bà chị giúp việc vẫn chưa về.

Linh chạy ngay xuống bếp, lấy nước cho tui uống.

_Anh uống đi, em đi làm đồ ăn.

Hớp một ngụm nước, tui đi xuống bếp, Linh đang ở dưới đó.

_Thịt bò này ai mua vậy ta?

_Anh không biết.- tui giấu Linh, vậy là lại bất ngờ hụt.

_Mà em làm món gì vậy?

_Anh ăn bò nướng phô mai chưa?- Linh hỏi tui

_Chưa, ngon không?

_Ngon lắm á.

_Ừ, hì.- tui cười

Vụ thằng Tín làm tui khá sốc, nhưng may mà không có chuyện gì, vả lại Linh vẫn còn kề bên, chăm sóc, an ủi tui. Chợt nhận thấy mình may mắn quá.

_Làm món này lâu không?- tui hỏi Linh

_Nhanh lắm.- Linh vừa trả lời vừa làm thoăn thoắt.

_Hic...nay em nấu ăn giỏi quá, giỏi hơn anh luôn.

_Đương nhiên, vợ anh mà.- Linh héch mũi cười.

Nhìn em sao yêu quá. Tui đưa tay ra, ôm Linh từ phía sau, hôn nhẹ lên má Linh, em chỉ cười, không nói gì.

_Còn hơn một tuần nữa là anh xa em rồi.- tui nói

_Em biết...- Linh trả lời. _Ồ đó bao lâu rồi em sẽ về?

_Em không biết, có lẽ hết Đại Học.- Linh thở dài

Chợt tui cảm thấy có một khoảng cách vô hình giữa tui và Linh.

_Thôi, anh xin lỗi, không nhắc nữa. Em làm mau đi, anh đói rồi.- cố gắng vui vẻ để xóa tan cái khoảng cách đó.

Cuối cùng món bò nướng phô mai cũng xong, Linh dọn ra bàn.

_Ngon hông đầu to?

_Nhon nhảm...- tui nheo mắt cười

_Nè, ăn miếng cà chua cho đẹp da.

_Dạ, cảm ơn anh yêu.- Linh cười, để lộ cái răng khểnh. Nhìn yêu không chịu được.

_Không có gì ạ....em yêu.

_Anh.

_Hả?- tui nhai miếng xà lách

_Mình giống vợ chồng mới cưới ha.

_Ừ, vậy vợ định chừng nào động phòng?

_Nữa, cũng cái tật đó hông bao giờ chịu bỏ.- Linh nhú mày

_He he, sắp tha lỗi, giỡn mà.

Ừ, mình giống vợ chồng mới cưới thật, chỉ khác là mình sắp xa nhau rồi- tui cười mà lòng xót xa.

Ngày hôm sau, cả lớp tổ chức đi thăm thắng mập. Nó thì cũng tỉnh rồi, nhưng trông xanh xao lắm. Chiều, Linh qua nhà rủ tui đi thả diều. Chỗ Linh ra ngoài khu chung cư đang xây, rộng rãi, tha hồ mà thả diều.

_Cao hơn nữa đi anh! Diều bay thấp quá!

_Từ từ, không thì đứt dây nữa!

Thả con diều lên cao ngút. Trời nắng quá, tui với Linh ngồi xuống gốc cây. Cột dây con diều vô cành cây rồi tui để cho nó “tự sinh, tự diệt”.

_Ăn kẹo nè.- Linh xòe bàn tay ra đưa cho tui hai viên sugu.

_Cảm ơn.- tui cười, lột vỏ, bỏ vào miệng nhai ngon lành

_Nè.

_Hả?

_Định ăn một mình không cho vợ anh ăn hả?

_Nãy giờ anh chạy mệt, em phải nhường cho anh.- tui búng vào mũi Linh

_Hứ, thấy ghét.- em dỗi

_He he, giận kìa.

_Kệ tui.

_Thôi mà, anh giận xịu thôi mà. Đừng giận mà.

_Hứ.

_Thôi nè, ngoan đi, ăn kẹo nè.- nói rồi nhe răng ra, đưa cho Linh viên kẹo đang ngậm trong miệng.

_Thấy ghê quá! Buông ra!

_Ế he he.- tui cười, kéo mặt Linh sát vào

_Hic...ghê quá à!- Linh nhắm tít mắt lại

_He he, chụt.- tui nuốt viên kẹo rồi hôn lên môi em.

_Ừm...- em mở mắt ra, nhìn tui ngơ ngác.

_Ngọt không?- tui hỏi

_Ừm...ngọt...- Linh khe khẽ trả lời, miệng cười mỉm

_Anh yêu em.- tui ôm Linh vào lòng

_Đầu to...em yêu anh...- Linh dụi đầu vào ngực tui, ngoan như chú mèo con.

Như người ta nói, thời gian hạnh phúc trôi rất nhanh. Quả là nhanh thật, hôm nay là ngày em đi... Quay trở lại tối hôm trước.

_Anh à. Sang mai em đi rồi?

_Cái gì? Anh tưởng chiều tối mà.

_Em không biết, khi nãy ba gọi về, nói là sáng sẽ qua rước em....- giọng Linh buồn thiu

_Ừ...mai anh sẽ tới.

_Nhưng mai anh đi thi mà?

_Anh sẽ cố gắng làm xong sớm rồi về.

_Anh...

_Tin anh đi, anh sẽ gặp em trước khi em đi mà.- tui nói vào điện thoại

_Ừ, em biết rồi. Anh ngủ sớm đi, mai đi thi rồi, nhất định phải đoạt giải nghe chưa.

_Đáng lẽ mai em phải đi thi với anh....

_Em xin lỗi...

_Thôi ngốc, không có gì đâu. Em ngủ đi. Mai lại mệt đó.

_Em biết rồi, chúc anh ngủ ngon.

_Ừm, ngủ ngon.

...Tút tut....

Quăng cái điện thoại lên bàn, tui thở dài. Thật sự là cả đêm không ngủ được. Sáng dậy sớm, ba chở tui đi thi. Thi ở trường khác, cách nhà khá xa. Chạy xe cũng khoảng mười lăm phút.

Ngoài ở dưới sân trường, tui bấm điện thoại gọi cho Linh.

_Alô.

_Ngủ dậy chưa?

_Em dậy lâu rồi.

_Đang làm gì vậy?

_Em đang ăn sáng, anh ăn chưa?

_Rồi.- tui vừa nói vừa gặm bánh mì

_Ăn gì?

_Mì trứng cút huyề...à không, ăn bánh mì.- ăn mì nhiều quá đâm ra liệu

_Hi hi, ngốc ơi là ngốc.

_Ngốc gì?

_Hông có gì, ráng thi nghe chưa?

_Dạ, em biết rồi sắp.

“Tùng tùng!!! Tùngggggg!!!” Tiếng trống trường vồn vã. Cái loa văng vẳng tiếng thông báo. “Các em học sinh thi học sinh giỏi môn Anh văn tập trung vào phòng số 13. Xin nhắc lại...”

_Tới giờ rồi, anh đi đi đâu to.- Linh giục

_Hả? Em cũng nghe nữa à?

_Loa thông báo vậy ai mà hông nghe. Đi lẹ đi, trễ giờ đó.

_Ừ ừ, thôi anh đi nha.

_Thi tốt nha chồng!

Tắt máy, vào phòng, chờ đợi, sắp xếp chỗ và cuối cùng là làm bài. Đề khá là khó nuốt, hí hoáy gần tiếng đồng hồ thì cũng làm xong. Dem nộp bài cho giám thị, tui xin phép về sớm nhưng không được, bị bắt phải ở lại tới khi hết giờ và giờ kết thúc là 10 giờ, mười giờ thì tới giờ Linh đi rồi. Mặt mày tối sầm, tui quay trở lại bàn. Lòng nóng như lửa đốt, tui cắn nát hết mấy cái móng tay. “Tic tac...tic tac...tic tac...” Năm phút nữa là 10 giờ.

“Tic tac...tic tac...tic tac...” “Tùng tùng tùngggggg!!!”

_Tất cả nộp bài! Trật tự rồi tôi mới cho ra về.

Còn trật tự à? Khốn vừa thôi chứ. Mặc kệ bà giáo, tui chạy băng băng ra ngoài. Dẫu cho bả chửi cũng không dừng lại. Ra tới cổng trường, cầm đầu chạy một mạch đi kiếm xe ôm...nhưng không có. Chạy bộ tới nhà Linh, tui chỉ biết cầm đầu mà chạy, không thiết gì cả. “Rầm!!!”, chiếc xe máy chẹt qua. Tui ngã lăn quay. Cố gắng đứng dậy chạy tiếp. Tới cổng, tui bấm chuông, hơn cả chục lần, không ai mở cửa. Lấy điện thoại ra gọi cho Linh.

_Alô.

_Linh hả? Em đang ở đâu vậy?

_Em...đang ở sân bay.

_Sao?

_Em đi từ sớm rồi...- Linh lí nhí

_Sao em không nói?

_Em sợ anh lo.

_Lo gì chứ? Em coi anh là gì mà không nói với anh tiếng nào mà đi vậy hả?

_Em xin lỗi...

Tui im lặng, nước mắt cứ chực trào ra.

_Anh...em sẽ về mà.- giọng Linh nức nở

__Linh....- cổ tui nghèn nghẹn, không nói được gì.

__Em đi đây, tới giờ bay rồi. Cố gắng mở miệng nhưng tui không nói được gì, cứ ú ớ trong họng.

__Em yêu anh, đợi em nha...đầu to...

__Khoan...

...Tút...tút...tút...

Tiếng tút tút khắc khoải vang lên.

__Anh...yêu...em.- tui thần thờ, nói vào điện thoại.

Cuộc đời như sụp đổ. Con tim nhói lên từng giây. Cố gắng cầm lại nước mắt, lê từng bước chân nặng nề ra về. Về nhà, má hỏi thi được không, thì tui cứ gật gật đầu. Đi tắm hơn hai tiếng đồng hồ, tắm năm phút, còn lại là để khóc. Khóc tức tưởi, đau khổ. Bây giờ, người tui yêu thương nhất đã ra đi. Liệu em có quay trở lại không? Tối, lấy lon bia đem lên phòng uống, uống xong rồi nằm lăn ra ngủ. Cuộc đời tui lại trở về những ngày tháng thơ thần, không còn thiết việc đi chơi với đám chiến hữu, không thích cười đùa nữa. Tui tự cô lập mình với thế giới bên ngoài, mặc cho đám chiến hữu khuyên can cỡ nào cũng đâu vẫn hoàn đâu. Vẫn cứ trầm trầm, buồn buồn. Gần ba tháng, hình như tui chưa hề nở một nụ cười. Gặp mấy đứa con gái cũng không còn giác thích thú hay trầm trở nữa, thay vào đó là tiếng thở. Cuộc sống cứ tiếp tục, mỗi tối một lon bia. Ngày nào cũng vậy, không có bia tui ngủ không được. Kết quả học tập thì vẫn tà tà, không lên, không xuống. Cuối năm, được học sinh giỏi, chụp ảnh lưu niệm cũng không có một nụ cười ra hồn. Còn kì thi học sinh giỏi thì tui đạt hạng nhì, thua một nhỏ học cùng trường. Lần sau thi cấp thành phố, tui xin rút, không muốn dấn động gì tới chuyện học hành. Đi ngoài đường, lâu lâu gặp Trang với thằng Mẫn. Có lẽ nó đã xoa dịu được vết thương cho Trang, hai người đó đi đâu cũng có nhau. Tui mừng cho họ, gặp thì gật đầu chào, thấy lòng có chút tiếc nuối, có chút vui vui. Thằng mập Tín thì đã bình phục, đi lại được nhưng bác sĩ không cho chạy nhảy. Mặt nó buồn thiu hể có người rủ đi đá banh. Thằng Nổ vẫn tưng tưng, nó với thằng Tín là cặp bài trùng của nhóm. Bóng biển với nhỏ Châu thì y như hình với bóng không rời nhau nữa bước nom hạnh phúc lắm. Còn thằng Quý với Vi đã chia tay. Thằng Quý là người chủ động, nó không học ở đây nữa. Ông già nó bắt nó lên RMIT học. Mỗi tuần về một lần, hôm bữa có dẫn bạn gái nó về theo giới thiệu với tui, xinh đáo để. Mấy thằng trong trường nghe tin Quý chia tay Vi, tụi nó nườm nượp tới tặng hoa, an ủi cho Vi, khối thằng tỏ tình nhưng toàn tạch. Về phần thằng Lân, nó cũng chuyển xuống An Giang, nghe nói ba nó mở khách sạn dưới nên xuống dưới học hành luôn cho tiện.

Hôm bữa mới đập thằng Văn Cầy vì tội láo toét. Nó lỳ phết, đánh đau cả tay mà cứ “Hề hề, không sao”. Linh...đã biệt tăm, suốt mấy tháng, không một cuộc gọi báo bình an. Hay em đã quên tui rồi?

Tháng 7, một tháng đầy bất ngờ. Ba má bàn với dì tui ở Mỹ là sẽ cho tui đi du học. Khỏi phải nói, tui mừng hết lớn. Hôm đi phỏng vấn, lòng cứ hồi hộp đợi tới lượt mình. May sao trót lọt. Tui đã được cấp Visa. Ngày 15 tháng 8, tui rời Việt Nam, đám bạn hữu tới gọi là thôi rồi, cứ bù lu bù loa lên Việt kiều này, Việt kiều nọ. Còn má thì khóc quá chừng. Con đi học thôi mà má, sao mà khóc như đám ma vậy không biết. Ngồi máy bay mấy chục tiếng, mỗi nhừ người. Sang tới California, dì với dượng tui rước. Công nhận dì thương mình, ở tận Ohio mà bay qua đây để đón mình. Về khách sạn, tắm rửa, ăn uống. Tui bật lap lên, chat với mấy đứa bạn. Dò hỏi, add nick con nhỏ bạn thân nhất của Linh để hỏi thăm. Chưa có gì cả, buồn rười rượi. Cứ tưởng là 20 tháng 8 nhập học, ai dè tận đầu tháng 9. Dì với dượng mua vé cho tui về Ohio chơi....

Ngồi cả ngày ở nhà, chán như con gián, bấm game cũng chán, không có gì làm...

“Kính coong!”

Ra mở cửa:

__Morning sir, would you please sign in for me?

__Okay.

Lại là mấy kiện hàng của ông dượng. Ông ủy quyền cho tui ký giúp vì bận đi làm cả ngày.

Ôm vào nhà. Đặt dít xuống sofa, làm lon Pepsi rồi lại bấm game.

“Kính coong!”, lại nữa, gì đây chứ? Tui mở cửa, mặt vùng vằng.

__Yes? What’s up?

__I think you need this key.

Người con gái nhỏ nhắn trong cái áo len trắng tinh khôi, tay em chìa ra cái chìa khóa màu hồng.

__Linh...?-

Tui nhìn em, bất chợt môi nở một nụ cười....

The end

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ngam>